>aniela Delibaş

etnewu

care

munţii

Despre *munţii* sub asediul cărora se află femeia,
în care pot fi îndepărtaţi.

Prefaţă de Ligia Semăn

Autoarea prezintă într-o manieră debordantă şi încrezătoare o paletă variată de adevăruri profunde, care pot deveni experienţa oricărei femei, printr-o legătură specială cu Dumnezeu. Ducându-ne viaţa sub asediul zilnic al *munţilor* de îngrijorare, de frustrare, de nemulţumire..., suntem provocate cu o atitudine motivatoare, să experimentăm bucuria trăirii cu Dumnezeu, în faţa Căruia nici un munte nu este prea greu de mutat. Stilul plin de pasiune şi vioiciune în care este scrisă cartea ne convinge că „nu femeile perfecte sunt cele implicate în lucrare, ci cele imperfecte, dar de care Dumnezeu se foloseşte într-un mod perfect".

- *Adriana Cosman* susţine conferinţe pentru femei, pe diferite teme, la nivel naţional şi internaţional

Zestrea literaturii creştine din ultimii douăzeci de ani este formată în mare parte din traduceri: cărţi valoroase care ne-au influenţat în ani şi ne-au însoţit ca nişte prieteni atunci când aveam nevoie de ceva deosebit. însă, bucuria mea cea mare este că această zestre este completată cu apariţiile româneşti, ale acelora cu care ne împărtăşim rădăcinile, cultura, graiul şi simţirea. Daniela Delibaş este o creştină matură care nu-I aminteşte zilnic Lui Dumnezeu cât de mari sunt *munţii* din viaţa ei, ci fiecărui munte îi spune cât de mare şi biruitor este Dumnezeu. Studiind cu atenţie cartea, îţi dai seama că *munţii* problemelor şi suferinţelor de tot felul sunt un numitor comun, de cele mai multe ori.

Autoarea nu ne îndeamnă să le poruncim triumfalistic să se mute din calea noastră, ci ne ia într-o călătorie, pas cu pas, în escaladarea lor, indiferent de înălţime. Acest alpinism spiritual împreună cu Domnul întăreşte omul dinlăuntru şi ne schimbă complet perspectiva.

împreună cu Daniela, şi cu cele care vor avea înţelepciunea să facă acest studiu, vom binecuvânta pe Cel care a pus *munţii* în calea noastră, nu ca să ne limiteze orizontul, ci ca să ne sporească dorinţa de a ne înălţa mereu mai sus.

- *Angela Ţiprigan,* autoare a diverse eseuri şi articole, publicate în revista pentru femei, Prisdla

Femeia care mută munţii - un titlu care sună încurajator. Poate să sune însă şi flatant şi uimitor, în funcţie de înţelegerea fiecărei femei în parte, vis-a-vis de propriul statut. Cartea scrisă de Daniela Delibaş este o incursiune în statutul femeii creştine şi rolul acesteia în familie, în biserică şi în societate. Demersul este lăudabil, la fel şi efortul depus pentru a aduna laolaltă gânduri şi experienţe preţioase ale unor autoare de marcă în literatura creştină destinată femeilor. Fiecare dintre cititoare se va regăsi în

această carte, îşi va regăsi gândurile, preocupările şi frământările dar, va găsi şi soluţii pentru a ieşi din conul de umbră al unei defectuoase înţelegeri a propriei feminităţi. Va găsi calea pentru a se dezvolta, a evolua, a trăi la superlativ!
- *Margareta Lupaşcu,* realizatoarea emisiunii „Eternul Feminin", la Radio Vocea Evangheliei Suceava

Daniela Delibaş

FEMEIA
care
mută munţii

Despre *munţii* sub asediul
cărora se află femeia,
în viaţa de zi cu zi, şi modul
în care pot fi îndepărtaţi

Editura Little Lamb Suceava, 2012
Femeia care mută munţii
Copyright © Daniela Delibaş, 2012
Toate drepturile rezervate
Publicată la Editura Little Lamb, Suceava
Coperta: Beniamin Boingeanu
Corectura: Daniela Delibaş Foto copertă: Francisc Danileţ
Nici o parte a acestei publicaţii nu poate fi reprodusă, sau transmisă electronic, mecanic, prin fotocopiere, înregistrare audio sau în orice alt fel fără permisiunea în scris a proprietarului de Copyright.
Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României DELIBAŞ, DANIELA
Femeia care mută munţii / Daniela Delibaş. - Suceava : Little Lamb, 2012
Bibliogr. Index
ISBN 978-606-648-004-8 28:3-055.2
Dedic această carte tuturor femeilor
care se simt lipsite de valoare, slabe,
incapabile în realizarea anumitor proiecte,
dar care în inimile lor tânjesc după activităţi
în care să fie implicate, şi după scopuri
bine determinate şi atinse,
nu prin puterea lor, ci prin puterea
Duhului lui Dumnezeu
care lucrează în ele!
Adevărat vă spun că dacă va zice cineva
muntelui acestuia: „Ridică-te şi aruncă-te
în mare", şi dacă nu se va îndoi în inima lui,

ci va crede că ce zice se face,
va avea lucrul cerut.
(Marcu 11:23)
Totul este posibil femeii care crede!

Mulţumiri

- lui Dumnezeu, care m-a călăuzit şi ajutat în scrierea acestei cărţi

. *cârui*
Prietenei în
inspirat uneo
Cărei

Cuprins

Cuvânt din partea autoarei / 11 Prefaţă de Ligia Semăn / 15
Partea I ***Ai fost creată femeie... dar pentru ce? / 19***
1. Femeia şi... statutul de casnică / 21
Nu ai fost creată doar să te căsătoreşti,
să suferi din punct de vedere fizic (în special când naşti!),
şi să îngrijeşti de bunul mers al vieţii de familie.
2. Femeia şi... căsnicia / 33
Nu *cere de la soţul tău ceea ce doar Dumnezeu îţi poate da! Te vei scuti, astfel, de multe lacrimi!*
3. Femeia şi... oalele / 57
Oalele din bucătăria unei femei
pot fi „instrumentele" prin care Dumnezeu
toarnă sau ia anumite binecuvântări!
4. Femeia şi... lacrimile / 69 *Nu suferinţa este cea care contează,*
la urma urmei, ci revelarea chipului lui Hristos din mine!
5. Femeia şi... „mica ei dramă" / 95
Nu ştiu care este „mica ta dramă" a vieţii,
dar sunt sigură că ai şi tu una...
6. Femeia şi... valoarea / 109 *Femeie, eşti mai valoroasă decât crezi!*
7. Femeia şi... genunchii obosiţi / 125 *Viaţa de rugăciune este singura viaţă*
pe care cerul o pune la socoteală!
8. Femeia şi... însemnul regal / 149
Poartă în lume însemnul regal.
Astfel, cei din jur vor vedea că eşti într-adevăr o fiică a Cerului!
9. Femeia şi... frumuseţea / 161
A creat El femeia pentru a fi „cuceritoare",
mai mult decât pentru a fi „evlavioasă"?
10. Femeia şi... visurile / 173 F/7 *o femeie care visează*
visul lui Dumnezeu!
11. Femeia şi... cariera / 183 *Pentru multe femei creştine*
cariera a devenit altarul pe care îşi „sacrifică" viaţa şi familia...
12. Femeia şi... fericirea / 193
Secretul fericirii este să-ţi aduni binecuvântările,
în vreme ce alţii îşi numără necazurile!
Partea a Ii-a

Femeia implicată în slujirea altora este o femeie fericită! / 207
13. Femeia... mută munţii! / 209 *Totul este posibil femeii care crede!*
14. Femeia... merge pe ape! / 251 *Dacă împărăţia lui Dumnezeu*
trebuie să se manifeste astăzi, atunci, trebuie să se manifeste prin tine!
15. Femeia... schimbă faţa lumii! / 267
Daţi-mi mame creştine bune
şi voi schimba lumea!
16. Femeia... îşi primeşte răsplata! / 287 *Am fost mireasă, iar bucuria pe care am simţit-o*
în ziua nunţii a fost deosebită.
Şi, totuşi, nu se compară cu ceea ce voi trăi,
atunci când voi fi mireasă în Cer!
Ghid de studiu / 299
Resurse bibliografice / 376
Note / 379

Cuvânt din partea autoarei

Am simţit călăuzirea lui Dumnezeu de a scrie această carte pentru femei şi să prezint, în paginile ei, *munţii* sub asediul cărora se află femeile, în viaţa de zi cu zi, şi modul în care aceştia pot fi îndepărtaţi. Am acceptat această provocare cu teamă, reverenţă şi nesiguranţă, dat fiind faptul că era o lucrare făcută pentru Slava şi Gloria lui Dumnezeu, iar eu mă simţeam atât de nevrednică şi atât de nesigură. Dar Dumnezeu m-a călăuzit, pas cu pas, şi mi-a dat gândurile potrivite în situaţiile potrivite, fapt pentru care, dorinţa cea mai mare a inimii mele, este ca El să fie lăudat pentru această apariţie literară, şi nu eu. Astfel, a luat naştere cartea intitulată, într-o manieră curajoasă, *Femeia care mută munţii!*

Femeia care mută munţii, este, în primul rând, ceea ce eu vrea să fiu în calitate de femeie, de soţie, de mamă, de membru în biserică şi, nu în ultimul rând, de Fiică a Celui Preaînalt, pe acest pământ. Totodată, consider faptul că fiecare femeie care afirmă că este Fiica Celui Preaînalt trebuie să fie sau să devină, *o femeie care mută munţii!* Cine este această femeie?

Femeia trăieşte zilnic *sub asediul unor munţi,* a unor titani de granit, care vor să-i frângă puterea de a trăi fiecare zi în ascultare de Hristos şi să o trântească la pământ, astfel încât ea să devină nefericită cu viaţa ei, inactivă în lucrarea lui Dumnezeu şi moartă pe dinlăuntru. *Femeia care mută munţii* este femeia care înţelege faptul că ea poate face orice lucrare, proiect sau

activitate îşi propune, cu ajutorul şi de dragul lui Hristos! Este femeia care *mută chiar şi munţii* din loc, atunci când vine vorba de fericirea căsniciei sau a familiei sale, faţă de care are o datorie unică, dar şi arunci când vine vorba de lucrarea lui Dumnezeu, în Biserică sau în lumea întreagă, faţă de care are o datorie divină.

Inspirându-mă din viaţa personală, dar şi din trăirile altor femei despre care am aflat citindu-le cărţile -*Domnind peste împrejurările vieţii,* de Ligia Semăn, *Anotimpurile Inimii,* de Gigi Graham Tchividjian, *Pathway to Purpose for Women,* de Katie Brazelton, *Adevărata valoare a unei femei,* de Lisa

Bevere şi altele - am scris această carte cu gândul la tine, o femeie care se luptă în viaţa de zi cu zi cu o sumedenie de *munţi* şi care, rareori, găseşte în ea puterea de a transforma lacrimile de tristeţe din viaţa ei, în lacrimi de bucurie. Nu sunt o femeie care a fost scutită, pe parcursul vieţii, de lupta cu diferiţi *munţi,* fie ei sub formă de lacrimi, de frământări, de neajunsuri, de probleme şi situaţii dificile sau, fie ei, sub formă de stres, de cârtire, de nemulţumire şi de dezamăgire faţă de viaţă. Am avut şi eu parte de astfel de momente, tocmai datorită faptului că nici o femeie nu va putea vreodată fugi de durerea fizică, sau sufletească, oricât de bună atletă ar fi.
Inima mea s-a ridicat arunci la Ceruri şi Şi-a întrebat Creatorul:
Ce trebuie să învăţ de aici? \
Cum anume trebuie să mă comport în această situaţie
pentru ca numele Tău să fie proslăvit, printre oameni, şi pentru
ca inima Ta să găsească plăcere în mine?
Cuvânt din partea autoarei
Principiile prezentate, în această carte, sunt răspunsul pe care Dumnezeu mi L-a dat, şi care este unul atât de minunat! Care sunt *munţii* care apar în viaţa femeii? Cum pot fi ei îndepărtaţi? Care este rolul femeii, în această lume? Este statutul de soţie şi de casnică scopul ultim şi absolut, pentru care femeia a fost concepută de către Dumnezeu? De ce alături de iubitul ei soţ, femeia nu găseşte adevărata fericire şi împlinire, în viaţă? De ce statutul de mamă poate fi presărat cu lacrimi? De ce viaţa aceasta pare, uneori, atât de searbădă şi fără sens? Acestea sunt câteva din întrebările la care vei afla răspuns citind această carte.
Femeia care mută munţii va marca pentru tine începului unei noi vieţi trăite împlinind scopul minunat pentru care ai fost creată, şi mutând deoparte multitudinea de *munţi* care tinde să te zdrobească, zilnic. Doar atunci te vei ferici pe tine şi vei ferici la rândul tău pe alţii, prin simpla ta existenţă!
Iţi doresc să fii *o femeie care mută munţii,* astăzi şi în fiecare zi! Mă rog ca Dumnezeu să te ajute la aceasta, şi Să-şi ia Slava şi Gloria din viaţa ta, şi din a mea, mereu!

Prefaţă

Femeia care mută munţii este titlul cel mai încurajator pentru femeia din ziua de astăzi. Autoarea observă cu o fineţe nobilă situaţia specială în care se găseşte „vasul sensibil" - femeia se confruntă cu numeroase probleme delicate, prezentate în paginile care urmează cu o mână sigură şi matură - însă cartea aceasta nu se opreşte la o prezentare obiectivă a vieţii, cu toate punctele ei negative. Se pune pe tapet capacitatea femeii de a găsi soluţii la problemele ei, această calitate fiind rezultatul parteneriatului ei cu Dumnezeu.
Este de apreciat faptul că autoarea, în înţelepciunea ei, recunoaşte şi plasează perfect statutul femeii, care ar putea fi rezumat în următorul citat: „Dar femeia? Ce rost i-aţi hărăzit?" „Acela pe care îl are. Să-1 slujească pe bărbat", răspunse Cimourdain. „Da, dar cu o condiţie." „Care?" „Ca şi bărbatul să o slujească la rândul său pe femeie." „Cum îţi închipui? protestă Cimourdain. „Bărbatul slujitor? Cu niciun preţ. Bărbatul e stăpân. Singura monarhie pe care o admit este cea a căminului. Bărbatul e rege la el acasă." „Da, dar cu o condiţie."

„Care?" „Femeia să fie şi ea regină." „Vrei să spui că între bărbat şi femeie trebuie să existe..." „Egalitate!" „Egalitate? Cum îţi închipui? între două fiinţe atât de diferite?" „Am spus egalitate, nu identitate." (Victor Hugo)
Cartea aceasta ne învaţă într-o manieră nouă ceea ce înseamnă Evanghelia harului. Minunea harului constă în faptul că Dumnezeu nu ţine cont de nimicnicia noastră care

* ^.,*iciu care mută munţii*
ne-ar plasa în imediata apropiere a iadului. Cerul iubeşte. Iubeşte femeia şi o pune alături de bărbat, spunându-i acestuia: „Ea este carne din carnea ta, ea este suflet din sufletul tău, ea îţi este egală în ochii mei". Victor Hugo a înţeles că egalitatea nu înseamnă identitate; femeia are un rol diferit de cel al bărbatului: „Bărbatul este cea mai elevată dintre creaturi. Femeia este cel mai sublim ideal. / Bărbatul este creierul, femeia este inima. / Creierul primeşte lumina, inima primeşte iubire. Lumina fecundează, iubirea reînvie. / Bărbatul este capabil de eroism, femeia - de orice sacrificiu. / Bărbatul este un vultur care zboară, femeia - o privighetoare ce cântă. / Bărbatul este plasat acolo unde se sfârşeşte pământul, femeia acolo unde începe cerul." Femeia este cea care dă viaţă, din toate punctele de vedere; Dumnezeu a numit-o „Viaţă".
Autoarea cărţii de faţă vorbeşte în toate paginile despre potenţialul pus de Dumnezeu în femeie, încurajând statutul femeii care crede. „Totul este posibil femeii care crede": „Adevărat vă spun că dacă va zice cineva muntelui acestuia: „Ridică-te şi aruncă-te în *mate",* şi dacă nu se va îndoi în inima lui ci va crede că ce zice se face, va avea lucrul cerut." (Marcu 11:23) „Potenţialul (femeii) este o comoară nepreţuită, ca aurul". (Joyce Meyer). Nu se poate ignora faptul că doar o femeie care a experimentat acest statut poate observa atât de autentic detaliile puse în valoare în paginile acestei cărţi. îi mulţumim Creatorului pentru „comoara nepreţuită, ca aurul", care este autoarea.
Minunea din femeie, punerea pe tapet a valorii ei implică sacrificiul cel mai dificil. Războiul nostru este unul meduzeic în fiecare zi. „Nu te naşti, ci devii femeie."
Prefaţă
(Simone de Beauvior) „Ea" este cea care luptă pentru a crea frumuseţe atunci când toţi din jur au eşuat şi îşi pierd controlul, atunci când sentimentele ei îi spun că nu va face faţă furtunii, atunci când s-a prăbuşit sub imperiul greutăţilor vieţii. Ea este purtătoarea Frumuseţii, Sensibilitatea care trece peste orice obstacol pentru a da Dragoste, iar „corelaţia dintre tot ce există în univers este dragostea". (Platon) Dumnezeu a învăţat femeia să fie o punte de legătură între oameni. Zâmbetul ei calmează atmosfera. Dumnezeu i-a dăruit bucuria, este privilegiul, marele ei privilegiu. (Feodor Mihailovici Dostoievski) Femeia este mesagerul mulţumirii: „Secretul fericirii este să îţi aduni binecuvântările, în vreme ce alţii îşi numără necazurile." (William Penn)
Un cămin fericit are în centrul lui o femeie fericită, iar fericirea femeii este dependenţa de un Dumnezeu al harului, de un Mire care îi promite împărăţia Cerului, aici, pe pământ, şi, infinit mai mult, în cer. „...Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, şi la inima omului nu s-au suit, aşa sunt

lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc." (ICorinteni 2:9)
Noi, femeile, strigăm împreună cu autoarea: „Vrem să trăim pentru nemurire, cu nemurirea în sânge, nu acceptăm „sub niciun motiv compromisuri sau jumătăţi de măsură." (Dostoievski) Noi, femeile, vom lupta cu tot ce avem pentru ca împărăţia lui Dumnezeu, care locuieşte în noi, să fie revelată celor din jurul nostru!
Ligia Semăn, scriitoare

partea I

Ai fost creată femeie, dar pentru ce?

femeia ş ĂTATUTUL DE CASNICA

Nu ai fost creată doar să te căsătoreşti, să suferi din punct de vedere fizic (în special când naşti!) şi să îngrijeşti de bunul mers al vieţii de familie.
După ce am avut copii îmi amintesc că mă
întrebam: „Oare copiii să fie scopul meu acum?"
(Phillis Stanley)

,UNT casnică de câţiva ani de zile şi vă mărturisesc că, la început, acest statut m-a doborât. După ce am fost implicată, de-a lungul anilor, în diverse activităţi prin intermediul cărora Numele lui Dumnezeu a fost glorificat, faptul că m-am trezit *limitată între patru pereţi* a fost aproape un şoc pentru mine.

Locul femeii: la cratiţă şi atât?!

Deşi înţelegeam că planul lui Dumnezeu pentru viaţa mea era unul minunat şi fără cusur, mă simţeam uneori uitată, pusă deoparte, lipsită de valoare şi personalitate ca urmare a acestui statut de casnică. Deşi

rolul meu era unul măreţ şi onorabil, acela de a îngriji copiii pe care Dumnezeu mi i-a încredinţat pe acest pământ şi pe care îi iubeam în mod deosebit, simţeam uneori că eu mă pierd pe undeva în decorul vieţii şi din această cauză, nu aveam întotdeauna acea bucurie în inimă care ar trebui să însoţească fiecare mamă. Şi mi-am pus întrebarea:
Ce vrea Dumnezeu de la mine în perioada aceasta? Este suficient să stau acasă, să îngrijesc de copii şi de casă şi să mă rog pentru familia mea?
Am primit un răspuns la această frământare a inimii dar nu imediat ci în timp şi este, în opinia mea, unul minunat. Dumnezeu m-a învăţat anumite principii care mi-au oferit o altă perspectivă asupra vieţii şi, în principal, asupra rolului meu în calitate de femeie în această lume. Am căpătat din nou acea bucurie a inimii

şi acea satisfacţie că viaţa mea are un ţel bine preconizat şi trasat cu o măiestrie deosebită de însuşi Dumnezeu.
Scriitoarea Linda Dillow, conturează în cartea *Linişteşte-mi inima îngrijorată,* un răspuns la această întrebare, ce apare probabil în mintea multor femei atunci când devin mame, astfel:
După ce am avut copii, îmi amintesc că mă întrebam:
„Oare copiii să fie scopul meu acum?" Mi-am dat seama că ei constituie platforma şi nu ţelul meu.
Femeia şi... statutul de casnică
Scopul vieţii mele este în continuă cristalizare. (...) Dumnezeu mi-a dat patru cuvinte: deliberat, prin credinţă, creativ, extraordinar. Vreau să-mi trăiesc viaţa în mod creativ, creând frumuseţe şi o atmosferă caldă în familie. (...) vreau să trăiesc într-un mod extraordinar, contrar firii mele egoiste, culturii în care trăim, dăruind mai mult decât aş vrea să dau, mergând şi cea de-a doua milă de loc, încercând să fiu asemeni lui Isus[1].

Statutul de casnică nu defineşte în totalitate femeia şi nici nu încadrează complet, scopul pentru care ea a fost concepută de Dumnezeu. Femeia a fost creată pentru a-L arăta pe Hristos lumii! Tu însăţi, în calitate de femeie, ai fost creată pentru a-L arăta pe Hristos lumii! Cu Dumnezeu alături, tu, femeia aparent lipsită de valoare, în ochii tăi şi ai celorlalţi, slabă şi poate incapabilă în realizarea unor proiecte, poţi deveni o femeie care mută munţii şi care schimbă faţa lumii căzute în păcat, îndreptând-o spre Hristos!
Tu poţi fi o femeie care alege să trăiască pe acest pământ într-un mod extraordinar, să dăruiască şi să slujească altora, mai mult decât a făcut-o până acum. Acest gând bun şi revoluţionar îţi va schimba complet viaţa, odată ce îl vei urma cu consacrare, dăruire şi cu

Cu Dumnezeu alături,
tu, femeia aparent lipsită
de valoare, în ochii tăi
şi ai celorlalţi, slabă
şi poate incapabilă
în realizarea unor proiecte,
poţi deveni o femeie
care mută munţii
şi care schimbă faţa lumii
căzute în păcat, îndreptând-o spre Hristos!

inimă sinceră. Dumnezeu este Cel care te-a călăuzit în această direcţie şi vrea să-ţi încredinţeze lucrări mari!
Depinde de tine şi de implicarea ta într-o măsură mai mare în *)* cămin, în biserică şi în societate, în toate aceste domenii este nevoie de schimbare iar

schimbarea poate începe cu tine. In toate aceste domenii, tu poţi fi o femeie care mută munţii, prin credinţa în Dumnezeu!
Nu te limita doar la statutul de femeie casnică spunând, aşa cum am auzit pe multe femei:
Tu poţi fi o femeie
care mută munţii, prin credinţa în Dumnezeu!
Ce să facem? Aceasta este soarta noastră pe acest pământ!
Nu este adevărat. Această slujire este doar o parte din ceea ce Dumnezeu a pregătit pentru tine. Adevărata *soartă grea* a femeii ne este prezentată în cartea Genesa. Acolo Dumnezeu şi femeia stau faţă în faţă cu *blestemul* ei.
Este statutul de casnică „blestemul"femeii?
Când am deschis ochii, în acea zi călduroasă de iunie, tot ce am putut vedea a fost o imagine albă care juca în valuri deasupra mea, provocându-mi o stare puternică de dezorientare şi ameţeală. Ochii mi se închideau şi se deschideau constant, într-o încercare acerbă de a lupta cu

starea de *adormire trupească* ce pusese stăpânire pe mine mai mult decât era necesar şi care mă ţinuse inertă atâtea ore.
O voce drăguţă mă întrebă:
Puiuţ, te simţi bine?
Puiuţ?!, gândii eu plăcut surprinsă. *Oare cine mi se adresează cu acest apelativ?* Era un sentiment reconfortant. Aceeaşi voce drăguţă continuă pe un ton de încurajare:
începi să-ţi revii din anestezie. Asta e bine. Durerile însă te vor copleşi dar vor trece încet, încet.
Dureri? De ce? Dar unde sunt? Erau întrebări care se zbăteau în mintea mea ca nişte valuri puternice ce se izbesc de ţărm.
Răspunsul, însă, a venit imediat, aşa cum a venit şi valul de durere. Eram la post-operator: tocmai adusesem pe lume primul meu copil iar această experienţă mă cuprindea în mrejele-i, tot mai puternic şi mai dureros. Era prima mea trăire de acest gen şi s-a dovedit a fi una destul de grea.
Stând întinsă pe pat şi luptându-mă cu durerile care parcă nu încetau să apară, m-am întrebat, cu lacrimi în ochi:
De ce statutul de femeie trebuie să fie unul atât de dureros? De ce Dumnezeu a mărit suferinţa femeii la naştere, atât de mult?
Tu ţi-ai pus vreodată aceste întrebări? Ai trăit momente când inima ta, plină de amărăciune, a strigat către Dumnezeu cerându-I un răspuns cu privire la suferinţa din viaţa ta, ca urmare a acestui statut de
Femeia care mută munţii
femeie? Nu aştept un răspuns de la tine pentru că îl cunosc. Din păcate, răspunsul este afirmativ.
Femeii i-a zis: „Voi mări foarte mult suferinţa şi însărcinarea ta; cu durere vei naşte copii", este versetul din Genesa 3:16 care atestă spusele mele.
De remarcat este faptul că, în acest verset, Dumnezeu nu spune nimic despre statutul de casnică al femeii. Şi nu este nici un cuvânt rostit în dreptul femeii casnice, ci doar în dreptul femeii care dă naştere la copii: *cu durere.* Nu statutul

de casnică este „soarta grea" a femeii, ci durerea care o va însoţi atunci când va da naştere la copii. Multe femei, însă, îşi asumă statutul de casnică drept *blestem* şi îl poartă pe umeri, adesea foarte
greu. îndatoririle noastre în casă şi familie sunt într-adevăr o parte din rolul femeii în această lume, dar nu constituie întreg rolul ei. Alege să nu te mărgineşti la atât, pentru că vei simţi atunci, în inima ta, sentimente de frustrare şi neîmplinire. Vei fi în anumite momente ale vieţii nefericită cu acest statut de casnică şi vei pierde astfel binecuvântările lui Dumnezeu, pentru că nu vei sluji în familia ta cu dăruire şi cu consacrare, aşa cum vom vedea pe larg în capitolul *Femeia şi...oalele,* sau, vei căuta în soţ împlinirea deplină a vieţii tale, dar nu o vei găsi şi

Nu statutul de casnică este „soarta grea" a femeii, ci durerea care o va însoţi atunci când va da naştere la copii.

vei trăi cu o mare dezamăgire. în capitolul *Femeia şi. căsnicia,* voi analiza acest aspect pornind de la premiza:

Nu cere de la soţul tău ceea ce doar Dumnezeu îţi poate da. Vei sfârşi vărsând multe lacrimi.

Pe lângă îndatoririle care ţin de casă şi de familie, Dumnezeu îi porunceşte femeii următoarele:

Tot ce găseşte mâna ta să facă, fă cu toată puterea tal Căci, în Locuinţa Morţilor în care mergi, nu mai este nici lucrare, nici chibzuinţă, nici ştiinţă, nici înţelepciune. (Eclesiastul 9:10)

Acest *tot* se referă atât la sfera de lucru a femeii casnice cât şi la sferele reprezentate de biserică şi de societate. Iată, deci, că Dumnezeu are un rol pentru tine în toate aceste trei sfere! Iată, deci, că Dumnezeu te-a creat pentru un scop bine determinat, gândit cu meticulozitate şi minunat!

Ai fost creată femeie... dar pentru ce?

De-a lungul timpului, femeia a căpătat diferite titulaturi şi atribuţii. Femeia secolului XX a fost numită *femeia cochetă,* concentrată pe frumuseţe şi cochetării fizice, după care a urmat *femeia casnică,* preocupată de casă, familie şi de noile invenţii în materie de bucătărie. A apărut apoi *femeia promotoare* a libertăţilor de orice fel care a fost urmată de *femeia de carieră,* a cărei epocă se întinde

Femeia care mută munţii

(3

până astăzi. Astfel, a luat naştere prima femeie doctor, profesor sau om de ştiinţă.

Pe baza acestor titulaturi descoperim o femeie care îşi doreşte să iasă din *anonimat* şi să presteze servicii excepţionale, atât pentru cei dragi ei, cât şi pentru întreaga _^ ^ _^ ^ omenire. Găsim o femeie cu o

voinţă de fier, care este *gata să mute chiar şi munţii din loc,* dacă este nevoie, pentru a-şi atinge ţelul! Femeia este capabilă să facă toate aceste lucruri pentru că Dumnezeu însuşi a înzestrat-o cu întreg potenţialul de care are nevoie. El a pus în femeie cele mai minunate calităţi: gingăşie, sensibilitate, dragoste, tandreţe, frumuseţe, dăruire, compasiune, şi vrea ca ea să se folosească de ele, nu pentru atingerea propriilor scopuri, ci pentru atingerea scopurilor Sale divine.

Tu eşti creată după chipul şi asemănarea Lui, dar ai fost făcută pentru a aduce slavă lui Dumnezeu! Nu ai fost creată doar să te căsătoreşti, să suferi din punct de vedere fizic (în special când naşti), să creşti copii şi să îngrijeşti de bunul mers al vieţii de familie. Tu nu eşti doar o femeie neînsemnată din milioanele de femei din lume care se luptă cu diferiţii munţi ai vieţii, ci eşti o fiică a Cerului creată cu un scop bine determinat: acela de a-L arăta pe Hristos lumii! Cui? Copiilor tăi, cei pe care Dumnezeu ţi i-a dăruit ca să-i înveţi cum să trăiască după voia Lui.

Tu nu eşti doar
o femeie neînsemnată
din milioanele de femei
din lume care se luptă
cu diferiţii munţi ai
vieţii, ci eşti o fiică a
Cerului creată cu un
scop bine determinat:
acela de a-L arăta
pe Hristos lumii!

Femeia şi... statutul de casnică

Soţului tău, onorându-l în calitatea lui de cap de familie. Semenilor tăi, care aşteaptă să vadă din partea ta măcar un strop de dragoste şi compasiune îndreptată înspre ei, şi lista poate continua.

Eşti femeie? Mulţumeşte-I lui Dumnezeu pentru aceasta şi caută să-I slujeşti necurmat prin calităţile deosebite pe care Le-a pus în tine! Fiecare dintre noi este în stare să facă ceva care să o schimbe pe ea însăşi, în primul rând, apoi să schimbe familia cu care a binecuvântat-o Dumnezeu, biserica unde a aşezat-o Dumnezeu ca parte din trupul lui Hristos şi societatea din care face parte şi care este măcinată de păcat, din ce în ce mai mult.

Oamenii de ştiinţă afirmă faptul că există anumite trăsături de caracter la care femeile, pur şi simplu, excelează şi anume: rezistenţa, voinţa, curajul, răbdarea şi empatia. Toate acestea pot fi folosite, deci, pentru lucrarea lui Dumnezeu. El se poate folosi atât de mine cât şi de tine, pentru a face lucruri măreţe si deosebite, în lumea aceasta. Dacă eşti femeie, înseamnă că eşti *chemată să muţi munţii,* prin credinţa ta în Dumnezeu!

Adevărat vă spun că dacă va zice cineva muntelui acestuia: „Ridică-te şi aruncă-te în mare", şi dacă nu se va îndoi în inima lui ci va crede că ce zice se face, va avea lucrul cerut.
(Marcu 11:23)

Acest verset se adresează tuturor femeilor, atât celor capabile cât şi celor mai puţin capabile, celor cu studii cât şi celor fără studii, celor tinere cât şi celor

mai în

Mergi prin credinţă
şi vei deveni o femeie
care mută munţii,
o femeie care poate
face orice activitate
îşi propune,
prin puterea
şi de dragul
lui Hristos!
)
)

vârstă. Tu însăţi poţi fi o *femeie care mută munţii!* Crede aceste cuvinte spuse de Dumnezeu şi implică-te în lucrarea Lui, cu tot ce poţi şi ai, iar El te va folosi într-un -^ s- ^ x-v mod minunat! Vei schimba ^) însăşi faţa lumii îndreptând-o înspre Dumnezeu! Sună tentant?! Este exact planul lui Dumnezeu pentru viaţa ta! Acum că l-ai aflat, totul depinde de tine şi de primul tău pas! Mergi prin credinţă şi vei deveni o femeie care mută munţii, o femeie care poate face orice activitate îşi propune, prin puterea şi de dragul lui Hristos!

O prezentare succintă ~" ""-" -^ >-• asupra rolului fiecărei femei în
această lume, în funcţie de *locul de activitate* în care Dumnezeu a aşezat pe fiecare, face scriitoarea Katie Brazelton în cartea *Pathway to Purposefor Women,* astfel:

Eşti o fiică, soră, mătuşă, nepoată, verişoară, soţie, mamă, bunică, şefă, angajată, prietenă, vecină, studentă, voluntar comunitar sau avocat? Realizezi tu că fiecare dintre aceste roluri te face un misionar valoros, pentru Hristos? Un misionar este „o persoană trimisă să facă lucrări religioase sau caritabile într-un anumit teritoriu". Lucrarea ta în calitate de misionar al lui Dumnezeu are loc într-o locaţie specifică precum:

Femeia şi... statutul de casnică
acasă, la biserică, la birou, şcoală, vecinătate, stat sau naţiune.[2]

Alege să duci la îndeplinire această chemare care ţi-a fost făcută, în *locul de activitate* în care Dumnezeu te-a aşezat, iar viaţa ta îşi va găsi, într-o măsură mai mare, scopul, împlinirea şi bucuria, cele după care inima ta tânjeşte atât de mult! Nu uita: Dumnezeu este Cel care a înzestrat femeia cu un potenţial deosebit: acela de a-L arăta pe Hristos lumii!

Tu poţi fi o *femeie care mută munţii,* în familie, în biserică şi în societate!

Gânduri de păstrat în inimă

Nu ai fost creată doar să te căsătoreşti, să suferi din punct de vedere fizic (în special când naşti!) şi să îngrijeşti de bunul mers al vieţii de familie.

Ce vrea Dumnezeu de la mine în perioada aceasta? Este suficient să stau acasă, să îngrijesc de copii şi de casă şi să mă rog pentru familia mea?

Cu Dumnezeu alături, tu, femeia aparent lipsită de valoare, în ochii tăi şi ai celorlalţi, slabă şi poate incapabilă în realizarea unor proiecte, poţi deveni o femeie care mută

munţii şi care schimbă faţa lumii căzute în păcat, îndreptând-o spre Hristos!
Tu nu eşti doar o femeie neînsemnată din milioanele de femei din lume care se luptă cu diferiţii munţi ai vieţii, ci eşti o fiică a Cerului, creată cu un scop bine determinat: acela de a-L arăta pe Hristos lumii!
Mergi prin credinţă şi vei deveni o femeie care mută munţii, o femeie care poate face orice activitate îşi propune, prin puterea şi de dragul lui Hristos!
Tu poţi fi o femeie care mută munţii, prin credinţa în Dumnezeu!

2

femeia şi... CĂ&NICIA

Nu cere de la soţul tău, ceea ce doar Dumnezeu, îţi poate da! Te vei scuti, astfel, de multe lacrimi!
Necurăţia sentimentală a femeii este redată prin dorinţa ei de a avea un alt soţ mai bun iar celui de lângă ea
să-i nutrească, într-un fel, moartea.
(Shannon Ethridge)
LA începutul căsniciei, am făcut o mare greşeală: am pretins şi am aşteptat să primesc de la soţul meu, ceea ce doar Dumnezeu îmi putea dărui, astfel că, m-am ales cu un rezultat trist: multe lacrimi. Am crezut că odată căsătorită cu iubitul şi cuceritorul inimii mele, eu voi fi cea mai fericită şi împlinită femeie de pe pământ, şi nu voi mai vărsa lacrimi, niciodată. M-am înşelat însă...

G

j

Nu *te căsători având aşteptări prea mari!*
Este trist faptul că, tot mai multe fete intră în căsătorie, având aşteptări prea mari de la ea. Recunosc că şi eu am fost una dintre ele.
Deşi ne-am dori acest lucru, soţii sau viitorii noştri soţi nu sunt bărbaţi perfecţi, aşa cum nici noi nu suntem sau nu vom fi soţii perfecte. Cel cu care te căsătoreşti este om şi, aşa cum şi tu ai defecte care îl vor întrista sau deranja pe el, la fel şi el are defecte care te vor răni pe tine. Nu aştepta să găseşti împlinirea deplină a vieţii în viitorul soţ, căci, el nu este decât creaţia Celui care Iţi poate dărui adevărata împlinire! De fapt, ne întâlnim aici cu un paradox: Dacă vrei să ai un soţ perfect, atunci şi tu va trebui să devii o soţie perfectă. Mă îndoiesc însă că vei reuşi acest lucru, aşa cum nici eu nu am reuşit, oricât de mult am încercat. Să nu mai aşteptăm, deci, perfecţiune de la soţii noştri pentru că nici ei nu primesc de la noi perfecţiune. Să încetăm în a cere de la ei împlinirea şi fericirea în viaţă, care ne pot fi dăruite doar de Dumnezeu, în urma unei relaţii

consacrate. Să încetăm în a mai crede că, odată căsătorite şi binecuvântate cu o familie, vom fi femei super-fericite pe acest pământ. Acest lucru nu se va

Nu aştepta să găseşti
împlinirea deplină
a vieţii în viitorul soţ,
căci, el nu este decât
creaţia Celui care
Iţi poate dărui adevărata împlinire!

întâmpla, oricât de mult ai visat şi te-ai rugat în această privinţă. Nu aceasta este voia lui Dumnezeu cu privire la tine, în calitate de soţie şi mamă. Nu spun că nu vei fi fericită având aceste binecuvântări familiale deosebite, căci m-aş contrazice singură, ci doar că ele nu-ţi vor aduce împlinirea totală, cea după care sufletul tău tânjeşte, uneori, atât de mult. Vei fi fericită în căsătorie şi familie, doar în măsura în care Dumnezeu va fi Izvorul din care te vei adăpa. Doar El îţi poate sătura în totalitate sufletul însetat. El şi nimic altceva: nici căsnicia, nici familia, nici cariera, nici frumuseţea, nici averea etc.
în cartea *Domnind peste împrejurările vieţii,* scriitoarea Ligia Semăn ne împărtăşeşte o împrejurare când ea însăşi, a aşteptat să primească de la soţul ei, ceea ce doar Dumnezeu îi putea dărui, astfel că, a avut parte de acelaşi rezultat trist: lacrimi.
îmi amintesc de multe nopţi nedormite, dar mai ales de acelea în care scumpul meu soţ adormea şi se trezea auzindu-mi suspinele! Mi-a dovedit că mă iubeşte atât de mult!
Iar în acele momente îl imploram: „Ajută-mă cumva să depăşesc această stare". (...) însă orice mi-ar fi spus, nu-mi era de-ajuns. Când aprindea lumina, îi vedeam chipul deznădăjduit, din pricina suferinţei mele şi a neputinţei de a mă ajuta.[3]
Mângâierea noastră trebuie căutată, în primul rând, în Dumnezeu, Cel care ne cunoaşte inimile mai bine decât oricine, şi care simte şi înţelege suferinţa prin care

trecem, aşa cum nici un muritor nu o poate face. Altfel, inimile noastre vor înseta mereu după pace şi împlinire sufletească, nu le vor primi, nici de la soţ, nici de la rude şi nici de la prietene, şi vor ajunge să se scârbească de această lume, care nu le împlineşte, şi nu vor mai dori să o schimbe, printr-o comportare evlavioasă. O inimă întristată şi îndurerată, nu va putea fi, apoi, folosită pentru a ridica pe alţii. Din contră, va aduce doar disconfort şi negativism în vieţile celor din jur, astfel că prezenţa ei nu va mai fi dorită.
Din păcate, nu vom putea niciodată fugi de durerea fizică sau sufletească, oricât de bune atlete am fi! Ea este şi va continua să facă parte din viaţa noastră, până în clipa în care, vom închide ochii, pentru totdeauna.
Putem, însă, depăşi mult mai uşor aceste momente de încercare îngăduite de
Dumnezeu în viaţa fiecărei femei în parte, dacă căutăm în El şi Cuvântul Său,

mângâierea şi împlinirea. Nimeni nu a fost înzestrat pe acest pământ să ni le ofere în locul lui Hristos. Nici măcar soţii noştri, cei care ne iubesc atât de mult! Să nu mai cerem şi să nu mai aşteptăm să
_ _ primim de la ei ceea ce doar
Dumnezeu ne poate da! Ne vom scuti astfel de multe lacrimi!
Gigi Graham Tchividjian, una din fiicele cunoscutului predicator Billy Graham, expune analizei
Femeia şi... căsnicia
Din păcate, nu vom putea
niciodată
fugi de durerea fizică
sau sufletească,
oricât de bune
atlete am fii
cititorilor o astfel de experienţă, trăită de ea, în cartea *Anotimpurile Inimii:*
A ieşit din cameră trântind uşa în urma lui. Am auzit maşina îndepartându-se şi cu inima grea şi îndurerată, m-am sprijinit de uşa care tocmai se închisese. Lacrimi fierbinţi de supărare mi-au umplut ochii, apoi s-au revărsat şi au început să se prelingă pe obraz.
Cum s-a putut întâmpla una ca asta? Cum de-au ajuns lucrurile atât de departe? Niciunul din noi nu intenţionase ca discuţia aceea nesemnificativă să se transforme într-o ceartă atât de aprinsă.
Dar era târziu şi amândoi avusesem o zi grea.[4]
Trebuie să luăm în calcul faptul că, sunt momente când soţii noştri, pur şi simplu, nu se află pe aceeaşi lungime de undă cu noi, nu ne văd supărarea sau frământarea inimii, nu ne înţeleg, şi astfel, nu ne pot ajuta cu nimic. A încerca să obţinem aceste lucruri cu forţa, cu ţipete şi reproşuri, este cea mai mare greşeală pe care o putem face. Nu vom ajunge la rezultatul scontat, ci din contră, vom trăi dezamăgirea la un nivel şi mai înalt.
O poezie scrisă de Ruth Bell Graham redă într-un mod revelator, adevărul slăbiciunilor întâlnite atât în bărbat cât şi în femeie, astfel:
Te uiţi la mine Şi vezi Slăbiciunile mele.

Femeia care mută munţii
Mă uit la tine
Şi văd
Tot slăbiciuni.
Cei ce iubesc, ştiu că dragostea merită o a doua şansă; Fiecare eşec pune în joc O nouă şansă.
Dragostea caută să vadă, Cauza, dincolo de cicatrice Şi slăbiciuni.
Cicatricile devin
Onorabile decoraţii
Ale bătăliilor purtate
Şi câştigate -
Sau pierdute
Dar purtate!
Rezultatul, nu costul, este căutat de dragostei
Dumnezeule, ajută-ne să privim
Dincolo de prezent

Spre înainte,
Şi să observăm cu tandreţe
Ce se află între
Şi să iubim mai mult![5]

38

Femeia şi... căsnicia

Slăbiciunile trupeşti există, dar ele nu trebuie neapărat, să te facă pe tine atât de nefericită. Acceptă-le, adu-le înaintea lui Dumnezeu în rugăciune şi încrede-Te în modul minunat în care El lucrează şi va continua să lucreze în viaţa ta. In tot acest timp, tu, bucură-te mai degrabă de căsnicia ta, de soţul tău şi de momentele frumoase pe care le petreceţi împreună! Ceea ce ai deja, este mult mai valoros şi important, decât ceea ce nu ai!

Existenţa neînţelegerilor între partenerii de căsătorie, în baza contextului amintit mai sus, este unul din motivele pentru care multe femei suferă în căsniciile lor, devin prea acaparate de propria lor durere, şi nu mai pot fi folosite în lucrarea lui Dumnezeu, pentru că ele nu mai au inima deschisă şi nici concentrată pe aspectul slujirii. Multe femei ajung să piardă, astfel, mari realizări şi binecuvântări ce le pot fi oferite de Dumnezeu, pentru simplul motiv că refuză să se lase prelucrate şi modelate de Cuvântul Sfânt, în ceea ce priveşte aspectul căsătoriei sfinte.

Cu cât o femeie citeşte din Biblie mai mult, cu atât va înţelege mai mult! Cu cât va înţelege mai mult, cu atât se va schimba mai mult! Şi, în final, cu cât se va schimba mai mult şi va deveni asemeni lui Hristos, cu atât va fi mai fericită, iar El o va folosi mai mult, în lucrarea Lui!

/ Tu, bucură-te mai degrabă de căsnicia ta,
de soţul tău
şi de momentele
frumoase pe care
le petreceţi împreună!
Ceea ce ai deja,
este mult mai valoros
şi important, decât
ceea ce nu ai!

39

Femeia care mută munţii

Gândire greşită şi... lacrimi

Nu aştepta, însă, rezultate pozitive imediate, chiar dacă tu ai optat pentru atitudinea corectă, în căsnicie. Este posibil, ca ele să întârzie să apară. Nu te plânge de situaţia creată, atunci când îţi este greu, ci alege să fii o femeie puternică, şi mergi mai departe, ştiind că ceea ce faci este după voia lui Dumnezeu. Nu fi o femeie de genul:

Te rog, fă ca totul să fie uşor; nu suport dacă lucrurile sunt -prea dificile[6], aşa cum ne prezintă autoarea Joyce Meyer în cartea *Câmpul de luptă al minţii.*

Această gândire greşită (...) este o problemă destul de mare pentru oamenii lui Dumnezeu. (...) Este una dintre scuzele pe care o aud cel mai frecvent de la oamenii care vin în linia de rugăciune. Se întâmplă atât de des ca cineva să vină la mine să-mi

ceară sfatul şi când eu îi spun ce zice Cuvântul lui Dumnezeu sau ce cred eu că spune Duhul Sfânt, răspunsul lui este:
"Ştiu că aşa trebuie; Dumnezeu mi-a arătat şi mie acelaşi lucru. Dar Joyce, este prea dificil".[7]
în această manieră, ajungem să pierdem binecuvântarea şi aprecierea lui Dumnezeu, cele pe care le-am fi primit, dacă am fi realizat lucrul cerut de El. Deşi,

poate părea dificil la o primă vedere, îndeplinirea acelui lucru nu este peste puterile noastre:
Porunca aceasta pe care ţi-o dau eu azi nu este mai presus de puterile tale, nici departe de tine. (Deuteronom 30:11)

Viaţa pe care o trăieşti
acum este sub privirile
Lui, mai mult decât
ai tu impresia,
şi a fost aleasă, gândită
cu meticulozitate
şi hotărâtă de însuşi Dumnezeu.

încetează în a te mai plânge de viaţă, de căsnicie, de casă, de serviciu, de familie, de biserică, de soţ sau copii, şi mulţumeşte-I lui Dumnezeu pentru tot ceea ce El ţi-a dat. Putea fi mult mai puţin, nu-i aşa? Viaţa pe care o trăieşti acum este sub privirile Lui, mai mult decât ai tu impresia, şi a fost aleasă, gândită cu meticulozitate şi hotărâtă de însuşi Dumnezeu. El nu Te-a uitat, chiar dacă tu ai uneori impresia aceasta, pentru că suferi, pentru o vreme. Soţul tău, este cea mai bună alegere pe care Dumnezeu a făcut-o în dreptul tău, pe baza calităţilor şi defectelor tale, şi totodată, pe baza lucrărilor pe care El ţi le-a pus înainte, spre a fi realizate. Lucrurile care te ajută cel mai mult în realizarea acestor lucrări este chiar soţul tău, casa unde stai, copiii pe care îi ai, satul sau oraşul în care locuieşti, şi serviciul pe care îl prestezi. Totul a fost foarte bine orchestrat şi gândit cu meticulozitate de Dumnezeu!

Â

Femeia care mută munţii

El nu a făcut această alegere, în ceea ce priveşte căsătoria şi implicit viaţa ta, uşor, sau ca pe un lucru de apucat, ci a lucrat aşa cum este cel mai bine pentru tine! Alege să te bucuri de tot ceea ce ai acum, şi încetează în a mai fi mofturoasă, pretenţioasă şi egoistă. Tu nu eşti singura care are nevoie de fericire, ci şi cel de lângă tine, iar cu cât îţi vei căuta mai mult împlinirea în Dumnezeu, în relaţia de părtăşie strânsă cu El şi implicare în lucrarea Lui, cu atât îţi vei elibera mai mult soţul de această presiune, şi amândoi veţi fi mai fericiţi.
Soţul pe care îl ai acum este cel pe care tu l-ai ales, călăuzită fiind de duhul lui Dumnezeu, este iubitul inimii tale, este tatăl copiilor tai, este cel alături de care trăieşti fiecare secundă a vieţii. De tine depinde, în mare măsură, dacă această

secundă care tocmai trece, este una bună sau rea.
Fii o femeie care mută munţii în casa ta, şi îndepărtează ' din mintea ta această gândire greşită conform căreia, partenerul de căsătorie are datoria de a te face pe tine cea mai fericită femeie din lume, iar căminul tău va avea toate şansele să devină un colţ de rai. Acest lucru minunat se va) realiza, în mare parte, datorită ţie şi atitudinii tale corecte în căsnicie, iar inima ta se va bucura, din plin! Tu vei fi în casa ta o femeie care mută munţii, prin faptul că se bucură de tot ceea ce are, şi nu
Femeia şi... căsnicia
Fii o femeie (î *care mută munţii în casa*
ta, şi îndepărtează din
mintea ta această gândire
greşită conform căreia,
partenerul de căsătorie
are datoria de a te face
pe tine cea mai fericită
femeie din lume, iar
căminul tău va avea
(J *toate şansele să devină*
un colţ de rai.

(i

cere mereu tot mai mult, de la partener. Atunci el te va iubi mai mult!
Nu-i cere, deci, soţului tău drag totala împlinire a vieţii, pentru că el nu ţi-o poate dărui! Dedică-te mai mult, însă, sarcinilor care-ţi revin în calitate de soţie şi mamă, membru în biserică şi cetăţean în societate, şi vei culege astfel roade bogate, care-ţi vor bucura inima, într-o măsură foarte mare. Acordă-i soţului tău tot ceea ce el are nevoie -respect, supunere, intimitate - şi el te va aprecia şi iubi mai mult! In această manieră, tu însăţi vei fi mai fericită!
Jertfeşte-te tu mai mult, în toate aceste trei sfere care fac subiectul cărţii de faţă - familie, biserică şi societate - fă-o cu o inima sinceră şi vei vedea că merită! Odată ce vei câştiga bătălia în căsnicia ta, şi te vei simţi mai împlinită, vei putea, apoi, fi folosită în lucrarea lui Dumnezeu, într-o măsură mai mare! Să lucrezi lângă umărul lui Dumnezeu îţi va aduce cea mai măreaţă satisfacţie, care poate fi simţită de inima unui muritor!
Eu lupt, în fiecare zi, să optez pentru atitudinea corectă în căsnicie, însă, vă mărturisesc, nu reuşesc întotdeauna, pentru simplul motiv că nu sunt o femeie perfectă. Cu fiecare zi care trece, însă, voi face câte un pas înainte, iar la final, voi ajunge acolo unde nici nu am îndrăznit vreodată să visez că voi ajunge!
Acest gând minunat m-a împrospătat şi ridicat de atâtea ori! Au fost
Tu vei fi în casa ta
o femeie
care mută munţii, prin faptul că se bucură
de tot ceea ce are,

şi nu cere mereu tot
mai mult, de la partener.
Atunci el te va iubi
mai mult!

momente când, am gândit că nu voi mai publica nimic din ceea ce am scris în această carte, tocmai pentru faptul că mă simţeam atât de nevrednică. Erau zile când, eu însămi încălcăm unul sau chiar mai multe dintre principiile prezentate aici, şi acest lucru mă dobora. Continuam, însă, să lupt cu şi mai multă putere, ştiind că Dumnezeu mi-a promis la final, biruinţa! Şi aşa va fi! Slavă Lui!

Căsnicia „muntoasă"?

Există, totodată, anumiţi *munţi* care pot apărea în căsnicia ta, iar dacă nu lupţi să îi îndepărtezi, vei ajunge în final să te îndepărtezi tu, tot mai mult, de cel căruia i-ai jurat dragoste pentru toată viaţa, de cel care este alesul inimii tale. Cât de trist este faptul că, tot mai multe căsnicii ajung să fie destrămate, din cauza acestor *munţi,* ridicaţi chiar de femei.

Am fost şocată să constat faptul că, tot mai multe femei, conform lui Shannon Ethridge, autoarea cărţii *Lupta fiecărei femei,* ajung să trăiască vieţi goale, lamentabile şi lipsite de conţinut, astfel încât, îşi înşeală soţii, fie fizic sau sentimental. Iată cum descrie însăşi autoarea, Shannon Ethridge, povestea vieţii ei:

La un moment dat în viaţa mea aveam relaţii extraconjugale cu cinci bărbaţi.
în primul rând, era Scott. L-am întâlnit în timp ce lucram ca voluntar într-o tabără de vară.
(...) Ceea ce m-a atras întâi la el a fost cât de uşor putea să lege o conversaţie cu oricine - nu doar o

conversaţie superficială. Ci una profundă, cu miez.
(...)
Era apoi, Mark, antrenorul meu de scuba-diving (scufundări cu echipament de scafandru autonom). Distins, cu părul lui grizonat, arăta exact ca Lloyd Bridges. (...) Mă simţeam în siguranţă alături de el, asemeni unei fiice alături de tatăl ei. (...)
Tom era profesorul meu de contabilitate de la universitatea pe care o urmam. Ce m-a uimit la Tom erau umorul şi inteligenţa lui. (...)
Apoi era Ray. El fusese iubitul meu înainte de a mă căsători cu Greg. Ray era un romantic incurabil, care mă copleşea cu complimente si mă lua pe sus cu vârtejul pasiunii lui. (...)
în sfârşit, era Clark. Avea o frumuseţe răpitoare, era curtenitor şi bine dispus.[8]

Ce se constată, cu uşurinţă, din citirea acestui citat este faptul că Shannon a căutat împlinirea totală în soţul ei, şi nu a primit-o, astfel că, şi-a extins orizontul înspre alţi *cinci bărbaţi,* în speranţa că va fi mai fericită şi mai împlinită. Din păcate, nu s-a întâmplat precum a sperat: era cât pe ce să-şi distrugă căsnicia şi să piardă binecuvântarea de care se bucura în familie, alături de copii şi de soţ. Toate nevoile care nu îi erau împlinite, în cadrul sfânt al căsătoriei, ea a căutat să şi le împlinească în altă parte. Nu a reuşit, însă, şi a

ajuns şi mai nefericită.
44
45
Femeia care mută munţii
O anumită întrebare se poate naşte, în mintea vreunei cititoare:
Dar ce păcat a făcut? Ea nu a avut relaţii extraconjugale cu acei bărbaţi ci doar şi-a lăsat gândurile să mai zboare, câteodată, înspre alte tărâmuri care păreau mai frumoase?
Ştii, e atât de greu să fii femeie împlinită, mulţumită şi fericită în ziua de azi!
Sunt de acord că trăim vremuri când, parcă, este din ce în ce mai greu să fii o femeie fericită, însă, o astfel *de fericire* căutată în *visuri cu ochii deschişi,* ireale, de altfel, este o fericire deşartă, oarbă şi chiar dispreţuitoare.
Cu toate că nu am avut nici o relaţie extraconjugală cu nici unul din cei cinci bărbaţi, am avut câte o aventură cu fiecare dintre ei, o aventură mentală şi / sau emoţională. Fanteziile în care mă vedeam partenera lui Clark Gabie, amintiri legate de relaţia romantică avută cu Ray, fascinaţia pe care o simţeam în faţa umorului lui Tom, maturitatea lui Mark şi talentul de orator al lui Scott îmi afectau relaţia de căsătorie tot atât de mult pe cât ar fi făcut-o aventurile sexuale[9]*,* conchide autoarea recunoscând că aceste relaţii îi afectau căsătoria.
Dar Eu vă spun că oricine se uită la o femeie ca s-o poftească, a şi preacurvit cu ea în inima lui. (Matei 5:28)
Femeia şi... căsnicia
Aceste cuvinte nu trebuie considerate a fi adresate doar bărbatului, ci pot fi adresate, la fel de bine, şi femeii. Se pare că şi ele au, uneori, tendinţa de a se uita după alţi bărbaţi şi de a-i pofti. S-a constatat faptul că, soţiile care ajung să îşi înşele soţii sunt cele mândre, egoiste, leneşe şi pofticioase după lucrul deţinut de semeni. Mândria, lenea, egoismul, pofta firii sunt de fapt *munţii,* care o ţin pe femeie, departe de Dumnezeu, de implicarea în lucrarea Lui dar şi departe de propriul soţ! Autoarea Shannon Ethridge explică procesul care are loc în mintea femeii, şi care duce la actul de înşelăciune, fie ea fizică sau sentimentală, adică la nivelul minţii, astfel:
Eu merit mai mult! - Mândrie.
Poate că următorul mă va aprecia mai mult decât o face actualul soţ, visând astfel la o posibilă nouă şansă de a-şi alege un nou partener de viaţă. - Respingere.
Sper că următorul soţ va fi mult mai atrăgător. - Poftă
Voi putea să mă bucur puţin mai mult de viaţă dacă nu va mai fi nevoie să-i port de grijă! -Egoism.
M-am săturat să tot încerc să comunic cu el. E ca un zid de cărămidă. Trebuie să mă împac cu gândul că el nu-mi va împlini nevoile şi sper că următorul soţ va fi mult mai înţelegător.[10] - Lene.
46
47
Femeia care mută munţii
Există două modalităţi principale prin care femeia ridică aceşti *munţi sentimentali,* în viaţa ei. Prima formă de manifestare a necurăţiei sentimentale a femeii, este cea relevată prin *dorinţa ei de a avea un alt soţ mai bun, iar celui de lângă ea sa-i nutrească, într-un fel, moartea.* Vă redau mai jos un astfel de caz. Am fost amuzată, şi în acelaşi timp, îngrozită, să constat că în mintea unei femei creştine căsătorite, pot sălăşlui astfel de gânduri. Te regăseşti şi tu, într-o măsură mai mică sau mai mare?!
La ora şase seara sunt, de obicei, în bucătărie, pregătind cina. Sunt mereu cu ochii pe

ceas, aşteptându-l pe Frank să intre în orice clipă. E atât de punctual încât aş putea să-mi reglez ceasul după paşii lui care îl mână spre bucătărie, unde vine să adulmece mâncarea. De asemenea, e foarte atent să mă sune dacă se întâmplă să întârzie. Dar trebuie să mărturisesc că, în câteva rânduri, la şase şi cinci eram neliniştită. La şase şi zece eram îngrijorată. La şase şi un sfert eram de-a dreptul panicată.
în timp ce pregăteam mai departe cina, mă năpădeau tot felul de gânduri:
„O fi avut probabil un accident. Oare o fi murit? Parcă văd că vine imediat un poliţist, să-mi aducă vreun obiect de-al lui Frank. Cum o să le spun copiilor? N-o să mă pierd cu firea? Ce fel de flori să pun pe sicriu? Crinii galbeni îi plăceau cel mai mult. Ah, şi am să-l rog pe un cântăreţ să interpreteze imnul lui preferat: „Ce mare eşti!".
Femeia şi... căsnicia
Oare voi reuşi să mă descurc cu banii? N-o să uit să fac schimbul de ulei la maşină? Cât mi-o fi lăsat mie din asigurarea lui de viaţă? Oare după cât timp voi putea să mă întâlnesc iarăşi cu un bărbat? Şi când va fi să vină clipa, pe care l-aş alege? Dan. Ah, mă dau în vânt după Dan! Nu ştiu cum de n-o fi pus niciuna mâna pe el până acum. E atât de ager la minte şi fermecător. Şi e un bărbat aşa de evlavios. Ar fi un excelent tată vitreg pentru copii. Sunt sigură că şi ei îl vor iubi la fel de mult ca mine.
Va fi greu să-l uit pe Frank, însă cred că totul va fi bine..."
Dintr-o dată, uşa se deschide larg şi Frank apare în prag, cu o privire spăşită, „lartă-mă că am întârziat, draga mea, a trebuit să mă opresc la magazinul de piese auto şi n-aveam telefonul mobil la mine".
îi răspund (încercând să-mi ascund umbra de dezamăgire): „O, nu-i nimic, dragă! Tocmai am pregătit cina!"[m]
Acest act, care are loc la nivel sentimental, adică în inima femeii, locul cel mai sensibil, este la fel de periculos şi la fel de condamnat în Sfânta Scriptură, ca şi necurăţia fizică însăşi. Necurăţia sentimentală este un *munte* cu atât mai periculos, cu cât atrage după sine atâţia alţi *titani de granit care îţi înrobesc mintea,* şi te ţin departe de Dumnezeu, dar şi departe de soţul tău. Dorinţa de a avea *un alt soţ mai bun,* adică o a doua şansă de a începe o căsătorie, este, de fapt, o formă subtilă de manifestare a

Femeia care mută munţii

alţi *munţi: a nemulţumirii* şi a *cârtirii* tale faţă de darul pe care Dumnezeu ţi 1-a dat, prin soţul tău dar şi a *neîncrederii* tale, acordate lui Dumnezeu. Dacă vei continua să fii nemulţumită de soţul tău, de felul în care arată sau de felul în care se comportă, s-ar putea ca Dumnezeu să ţi-1 ia. Vei fi atunci mai fericită? Am cunoscut femei tinere sau proaspăt căsătorite care, au fost tentate, asemenea lui Shannon, să privească în urmă, la ceilalţi iubiţi pe care i-au avut (sau nu!!) şi să-şi imagineze *ce ar fi fost dacă?!* Acest fenomen, are loc în special în momentele în care, femeile se simt desconsiderate, *)* se simt rănite şi se simt neiubite de către soţii lor, şi, în timp ce îşi şterg lacrimile care le curg pe obraji, se gândesc cu jind şi cu amărăciune la fostul sau chiar la foştii iubiţi,

care i-ar fi făcut, poate, mai fericite. Acest *poate* le aduce însă siguranţa că ar fi fost mai fericite? Pot ele garanta că *celălalt* le-ar fi făcut mai fericite, *că celălalt* nu ar fi avut nici un

Dacă vei continua
să fii nemulţumită
de soţul tău, de felul
în care arată sau de felul
în care se comportă,
s-ar putea
ca Dumnezeu să ţi-l ia. Vei fi atunci mai fericită?

defect sau că celălalt le-ar fi împlinit, cu adevărat?! Nu!
Mulţumeşte-I lui Dumnezeu, astăzi, pentru darul minunat pe care ţi l-a dat, prin soţ, căci acest fapt lucrează spre binele tău suprem! *Harul Meu îţi este de ajuns*[12], îţi spune însuşi Dumnezeu şi te trimite, apoi, în misiune, umplută fiind de acest har. Chiar şi soţul pe care l-ai primit, face parte din acest *har* pus de Dumnezeu în dreptul tău, şi este *programat* de El să te ajute în lucrarea sfântă, aşa cum nici un alt bărbat nu te-ar fi putut ajuta. în ochii lui Dumnezeu totul are sens, chiar dacă, ţie totul îţi pare, uneori, nelalocul lui, şi de neînţeles. Totodată, un alt mod prin care femeia, ajunge să îşi înşele soţul la nivel sentimental şi să ridice astfel un *munte* în căsnicia ei, care pune o barieră între ea şi soţ, dar şi între ea şi Dumnezeu, este fenomenul *plăsmuirii de momente romantice cu alt bărbat, decât soţul.* Janet este o femeie de peste treizeci de ani, căsătorită, dar care îşi permite, adesea, să viseze cu ochii deschişi la noul ei coleg de la firma de arhitectură unde lucrează, Dave. Deşi acesta este şi el căsătorit, el nu prea vorbeşte despre soţia lui cu ceilalţi colegi, ceea ce a făcut-o pe Janet să se întrebe dacă nu cumva acesta are probleme în căsnicie. Aşadar, timpul petrecut împreună este unul presărat cu zâmbete şi apropo-uri. Când şeful le-a propus amândurora să meargă la un curs de perfecţionare în alt oraş, Janet a simţit că intră pe un teren minat din punct de vedere emoţional, dar nu a dat înapoi. Janet mărturiseşte în cartea *Lupta fiecărei femei,* despre gândurile cu privire la această călătorie, care o încântă, astfel:
îmi imaginez cum eu şi Dave stăm unul lângă celălalt în avion, delectându-ne intelectual, aşa cum se întâmplă în toate conversaţiile noastre, îmi închipui că el are cameră la celălalt capăt al holului şi că mă conduce până la uşa camerei mele, hotărându-se să intre, ca să continuăm discuţia.
Vorbim până târziu în noapte, iar când mă îmbrăţişează de noapte bună, aşa cum o face întotdeauna, îi simt ezitarea trupului când se

<3

desprinde de mine. Dacă este atras de mine aşa cum sunt eu faţă de el, teama mea (sau speranţa mea), este că toate acestea pot deveni realitate.
Ştiu că probabil nu ar trebui să plec în această călătorie având toate ideile astea în cap, dar, nu-mi pot imagina nici să rămân acasă.[13]

A-ţi imagina faptul că eşti căsătorită cu altcineva, sau că te întâlneşti cu un alt bărbat, decât soţul tău, şi a te delecta la gândul că el te face mai fericită, este, de fapt, un act josnic. Doar femeile slabe, şi fără puterea lui Hristos în ele, fac acest lucru. Alege să nu fii una din ele ci, mai degrabă, alege să fii *o femeie care mută munţii,* prin faptul
că îşi acceptă viaţa, aşa cum a primit-o de la Dumnezeu, cu

r

Tu poţi fi o femeie

(1

care mută deoparte aceşti munţi de gânduri ieftine şi josnice din mintea ei, şi alege să trăiască mulţumirea, căci are de ce. Dumnezeu a binecuvântat-o, în viaţa de căsnicie, atât de mult! Fii o femeie care mută munţii, chiar în căsnicia ta!

) bune şi rele, şi care nu visează la *cai verzi pe pereţi.*
Alege, astăzi, să ai încredere în planul Lui pentru tine în ceea ce priveşte viaţa şi căsătoria ta, şi lucrează în ogorul sfânt, cu uneltele pe care ţi le-a dăruit. Sunt exact cele de care ai nevoie pentru a-ţi duce la îndeplinire chemarea!
Nu uita: A visa, cu ochii deschişi, faptul că, cumva, ajungi să ai un alt soţ mai bun sau mai frumos decât cel pe care îl ai, nu este altceva decât o copilărie ieftină, care te desconsideră în ochii tăi, şi ai celorlalţi. Tu poţi fi mult mai mult decât atât! Tu poţi fi o femeie care mută deoparte aceşti munţi de gânduri ieftine
şi josnice din mintea ei, şi alege să trăiască mulţumirea, căci are de ce.
Dumnezeu a binecuvântat-o, în viaţa de căsnicie, atât de mult!
Fii o femeie care mută munţii, chiar în căsnicia ta!

Gânduri de păstrat în inimă

Nu cere, de la soţul tău, ceea ce doar Dumnezeu îţi poate da! Te vei scuti, astfel, de multe lacrimi!
Ne întâlnim aici cu un paradox: Dacă vrei să ai un soţ perfect, atunci şi tu va trebui să devii o soţie perfectă!
Vei fi fericită în căsătorie şi familie, doar în măsura în care Dumnezeu va fi Izvorul din care

te vei adăpa.
Din păcate, nu vom putea, niciodată, fugi de durerea fizică sau sufletească, oricât de bune atlete am fi!
Bucură-te, astăzi, de căsnicia ta, de soţul tău şi de momentele frumoase pe care le puteţi petrece împreună! Putea fi mult mai puţin, nu-i aşa?
Nu căuta împlinirea totală a vieţii în soţul tău, căci el nu este decât creaţia Celui care, Iţi poate dărui, adevărata împlinire!
Fii o femeie care mută munţii în căsnicia ta, şi îndepărtează din mintea ta gândirea greşită, conform căreia, partenerul de căsătorie are datoria de a te face pe tine, cea mai fericită femeie din lume, iar căminul tău va avea toate şansele să devină un colţ de rai.
54
Tu vei fi în casa ta „o mireasmă plăcută", o femeie care se bucură de ceea ce are, şi care nu cere mereu, tot mai mult, de la partener. Atunci, el te va iubi mai mult!
Odată ce vei câştiga bătălia în căsnicia ta, şi te vei simţi mai împlinită, vei putea fi folosită, apoi, în lucrarea lui Dumnezeu, într-o măsură mai mare!
Există anumiţi munţi care pot apărea în căsnicia ta, iar dacă nu lupţi să îi îndepărtezi, vei ajunge, în final, să te îndepărtezi tu, tot mai mult, de cel căruia i-ai jurat dragoste pentru toată viaţa, de cel care este alesul inimii tale!
Tu poţi fi o femeie care mută deoparte munţii de gânduri ieftine şi josnice din mintea ei, şi alege să trăiască mulţumirea, căci are de ce. Dumnezeu a binecuvântat-o, în viaţa de căsnicie, atât de mult!
Fii o femeie care mută munţii, chiar în căsnicia ta!
55

3

femeia şi... OALELE

Oalele din bucătăria unei femei pot fi
„instrumentele"prin care Dumnezeu toarnă,
sau ia, anumite binecuvântări!
în bucătărie, de trei ori pe zi, program divin! (Ruth Bell Graham)

f

N planul Său măreţ, şi bazat pe potenţialul JL deosebit pe care 1-a pus în tine, Dumnezeu te-a aşezat într-o familie, alături de care să-ţi petreci viaţa pe acest pământ, şi împreună cu care să te bucuri de nebănuite bucurii familiale. Aşteaptă de la tine, însă, să fii, de dragul lor, *o femeie care mută munţii,* o mamă, o soţie şi chiar o gospodină care luptă, în fiecare zi, să aibă atitudinea potrivită şi evlavioasă, faţă de provocările vieţii de familie.
Femeia care mută munţii... în bucătărie!
Cât de des ne aflăm, în calitate de femei, în postura de a curăţa *munţii de oale sau vase murdare din bucătăria casei*
57
Femeia care mută munţii
noastreV. Ne-am întrebat, însă, vreodată faptul că, în funcţie de atitudinea cu care prestăm această activitate, noi, femeile, aducem sau blocăm anumite binecuvântări peste căminul nostru? Nu este uşor să facem această slujbă, de ce să nu o recunoaştem? De multe ori, ne simţim copleşite de această activitate

zilnică, monotonă, grea şi care pare că nu dă rezultate evidente, sau poate prea puţin: abia ai spălat vasele, iar dacă ai copii mici, te trezeşti, în timp record, cu chiuveta plină şi murdară, din nou. Ce faci în astfel de situaţii? Care este atitudinea ta?
Poate că ai vrea să mă întrebi, puţin iritată, şi cu un mic sentiment de vinovăţie prezent în mintea ta: *Dar ce relevanţă are?* îţi voi răspunde, că are o relevanţă foarte mare, dat fiind faptul că, atitudinea cu care îţi îndeplineşti responsabilităţile pe care însuşi Dumnezeu ţi le-a încredinţat în casa ta, aduce binecuvântarea sau blestemul în căminul tău!
Există mai multe atitudini pentru care poţi opta, în calitate de gospodină, în situaţia în care te simţi copleşită de maldărul de oale şi vase murdare, care trebuiesc curăţate, în timp eficient. Iată care sunt acestea:
a) nu le mai spăl şi amân toată treaba pe mai târziu
b) îi las această slujbă *onorabilă* soţului, că doar şi el a mâncat
c) le spăl, dar cu o atitudine greşită: bodogănind, cârtind
d) îi pun pe copii să-şi spele fiecare vasul lui
e) le spăl tot eu, având o atitudine pozitivă, gândind că sunt atât de binecuvântată să am familia sănătoasă şi mâncare pe masă
Femeia şi... oalele
f) le spăl eu, gândind că tot ceea ce fac în familia mea, fac pentru Domnul meu Iubit, iar El îmi va răsplăti.
în care din aceste atitudini te încadrezi? Vă mărturisesc că, au fost momente în viaţa mea când atitudinile a) şi c) au fost prezente, şi nu e) sau f), aşa cum ar fi trebuit.
Ruth Bell Graham, soţia cunoscutului predicator Billy Graham, a optat pentru cea mai bună dintre atitudini, călăuzită fiind de duhul lui Dumnezeu. In bucătăria ei, deasupra chiuvetei, gospodinele care o vizitau puteau vedea scrise pe o bucată de carton următoarele cuvinte:

Aici, de trei ori -pe zi, -program divini
Mi-a plăcut mult felul în care ea, a găsit cu cale să descrie această slujbă murdară: *program divini* Nici ei nu i-a fost uşor să lupte împotriva acestui *munte,* aflăm acest lucru din cartea *Anotimpurile Inimii,* scrisă de fiica ei, Gigi Graham Tchividjian, însă, a luptat să dobândească atitudinea pe care ea a înţeles că, o cere Tatăl ei Ceresc. Pentru a-şi aminti, în fiecare zi, atitudinea bună şi potrivită unei fiice de Dumnezeu, ea şi-a pus aceste gânduri, deasupra chiuvetei. Dacă consideri, şi tu, că această manevră îţi poate folosi, te provoc să faci la fel.
Tot ce facem în casele noastre, facem, de fapt, pentru Dumnezeu. Dacă avem atitudinea potrivită şi facem aceste activităţi grele, obositoare, aparent neînsemnate şi adesea dispreţuite de alţii, cu o inimă supusă şi mulţumitoare, atunci, Dumnezeu va revărsa belşug de binecuvântări peste căminul nostru, şi ne va încredinţa lucrări, mult mai mari, pe

care să le facem, sub stindardul slujirii. Dacă însă, alegem să cârtim şi să avem o atitudine de nemulţumire, de frustrare şi de reproş, adresate lui Dumnezeu, dar şi celor din familia noastră, atunci Dumnezeu va lua unele binecuvântări din căminul nostru, şi va aduce, mai degrabă, încercarea, care ne va face, într-un mod forţat dar sigur, să ne schimbăm atitudinea nepotrivită şi păcătoasă.
O inimă evlavioasă, supusă şi ascultătoare, va fi întotdeauna primită şi răsplătită de Dumnezeu, adesea prin împlinirea celei mai arzătoare dorinţe a ei, aşa cum vom vedea în capitolul final intitulat *Femeia... îşi primeşte răsplata.*
De cealaltă parte, o inimă rea, cârtitoare şi nemulţumitoare, nu poate fi primită înaintea lui Dumnezeu, fără a fi prelucrată, adesea, prin suferinţă grea şi încercare, aşa cum vom analiza în capitolul intitulat *Femeia şi... lacrimile.* Ce alegi, deci, pentru tine? Ce atitudine vrei să te caracterizeze, atunci când, *)* prestezi, slujba de casnică?
Nu uita că însuşi Dumnezeu ţi-a
Femeia şi... oalele
O inimă evlavioasă, supusă şi ascultătoare,
va fi întotdeauna primită şi răsplătită
de Dumnezeu,
adesea prin împlinirea
celei mai arzătoare
dorinţe a ei.

&.)

încredinţat-o, iar într-o zi îţi va cere socoteală, faţă în faţă.
Până atunci, însă, El te priveşte din Ceruri în fiecare zi, şi pe baza a ceea ce vede, ia sau lasă anumite binecuvântări în căminul tău. Te întreb: merită oare pentru câteva minute de cârtire să pierzi, fie şi doar una din binecuvântările minunate ale lui Dumnezeu? Merită să pierzi, datorită atitudinii tale incorecte faţă de anumite

lucrări mărunte încredinţate de Dumnezeu, harul de a lucra, mai târziu, lângă umărul Lui şi de a schimba însăşi faţa lumii, prin micul şi poate, aparent, neînsemnatul tău aport? Cu siguranţă, nu! Preţul pe care îl plăteşti, pentru o clipă de neveghere, atunci când stai în faţa acestui munte care a luat forma unei chiuvete pline cu vase murdare, este mult prea mare!
Câteva gânduri scrise de o mamă, în legătură cu acest act, mi-au atras atenţia în mod deosebit:
Preţul pe care îl plăteşti, pentru o clipă
de neveghere, atunci când stai în faţa acestui munte care a luat forma unei chiuvete pline cu vase murdare, este mult prea mare! _____
Vasele murdare, dovedesc faptul că îmi hrănesc familia.
Coşurile pline de gunoi, dovedesc faptul că fac curăţenie, în fiecare zi.
Parchetul murdar, dovedeşte faptul că le permit/Copiilor mei să se joace, şi să fie creativi.
Mormanele de haine spălate, dovedesc faptul că îmi îmbrac familia, cu haine curate.
Baia murdară şi plină de apă, dovedeşte faptul că fac baie copiilor mei.

Aşa că, data viitoare când intri în casa mea, şi găseşti toate acestea, gândeşte de două ori, înainte să mă judeci!
Fii *o femeie care mută munţii,* chiar în bucătăria ta!
60
Femeia care mută munţii
Femeia şi... oalele
<3
(1
Femeia este o „mireasmă plăcută" în familie!
Femeia a fost aşezată, de Tatăl Creator, în primul rând, în familie. Sunt momente, însă, când eu nu sunt, în familia mea, o mamă fericită. Descrierea care mi s-ar potrivi mai degrabă ar fi extenuată, stresată, neîngăduitoare cu copiii şi mofturile lor, descurajată şi chiar mâhnită în inimă. Oare de ce nu pot fi mereu o mamă fericită, răbdătoare, bună şi încrezătoare în viitor, m-am întrebat? De ce, uneori, în loc să mă concentrez pe lucrurile pozitive din viaţa mea, mă axez pe cele negative? De ce nu pot fi în fiecare zi o femeie puternică în Hristos, *o femeie care mută munţii,* în familia mea?
Copiii sunt griji sigure şi bucurii nesigure[14]*,* spunea Gigi Graham Tchividjian, de această dată, fiica lui Billy Graham, în cartea
Anotimpurile Inimii, şi pot spune că avea mare dreptate. Copiii îţi răpesc tot timpul, te sleiesc de putere şi te lasă, uneori, pradă descurajării. Te întrebi: *Oare când vor creşte mari? Oare când vor intra lucrurile într-o linie mai dreaptă, şi va fi mai uşor?* Odată cu creşterea copiilor, lucrurile devin, însă, mai complicate şi mai dificile. Să fii părinte
Să fii mamă
este cea mai onorabilă
„slujbă" din lume,
şi îţi va aduce
cea mai măreaţă
răsplată!
E)
este un lucru extraordinar, dar foarte dificil, în acelaşi timp. Să fii mamă este cea mai onorabilă „slujbă" din lume, şi îţi va aduce cea mai măreaţă răsplată! îmi planific, astăzi, să mă bucur mai mult de acest statut de mamă, şi, totodată, îmi planific să mă bucur mai mult de copiii mei. De asemenea, îmi planific să reduc nivelul aşteptărilor mele, cu privire la ei. Vreau să ofer copiilor mei, cât mai multe amintiri plăcute!
Adevărat va spun că, ori de câte ori aţi făcut aceste lucruri unuia dintre aceşti foarte neînsemnaţi fraţi ai Mei, Mie mi le-aţi făcuţii (Matei 25:40)
Dumnezeu ne spune acest lucru în Sfânta Scriptură, şi cred că se referă şi la noi, mamele. Noi slujim, uneori, atât de mult în familiile noastre, încât seara cădem extenuate pentru ca a doua zi să o luăm de la capăt, şi parcă ni se pare totul fără sens, câteodată. Dar Dumnezeu ne spune că, atunci când slujim în familiile noastre, slujim de fapt Lui! Ce mare încurajare să ştim că, atunci când facem toate aceste lucruri neînsemnate, cum ar fi spălatul vaselor, pregătirea mersei sau ştergerea parchetului, II slujim de fapt pe Dumnezeu, care ne

răsplăteşte cu atât de multe binecuvântări!
în ochii lumii, copiii sunt *poveri,* sau *mâncători de bani,* sau *sursă inepuizabilă de stres,* dar în ochii lui Dumnezeu ei sunt, pentru tine şi familia ta, adevărate comori, daruri primite de la El! Dacă s-au născut în familia ta, este pentru că Dumnezeu a hotărât aceasta, iar dacă trăiesc este, de asemenea, harul lui Dumnezeu. Da!
62
Femeia care mută munţii
(
{
Uneori pot fi foarte stresanţi, tocmai prin faptul că nu vor să asculte, ca nu înţeleg ce le explici, că nu pot înţelege pentru că sunt prea mici. Aşteaptă să crească, şi atunci vei avea voie să laşi să crească şi aşteptările tale cu privire la ei. Dar deocamdată, nu!
Gigi Graham Tchividjian, de asemenea, se întreba:
Ce este mai important: urmele de noroi sau picioruşele care le-au lăsat?[15]
Eu, una, aleg picioruşele! Trebuie să admitem faptul că, uneori, pentru mame, casa aranjată şi parchetul lustruit, au devenit prea importante!!
Bucură-te de copiii tăi în mod deosebit, astăzi, şi fii o) femeie care mută deoparte munţii de stres, de nemulţumire, de frustrare şi de cârtire din viaţa ei!
Atât de mult contează într-o familie atitudinea femeii, încât nu ne vine a crede! Dacă ea plânge sau este nefericită, atunci întreaga casă parcă este lipsită de viaţă şi de voie bună. Dar dacă ea este încrezătoare, bine dispusă, zâmbitoare, răbdătoare,
Femeia şi... oalele
Bucură-te de copiii tăi
în mod deosebit,
astăzi, şi fii o femeie
care mută deoparte
munţii de stres,
de nemulţumire,
de frustrare
şi de cârtire
din viata ei!
ʸCT>
mulţumitoare cu rolul ei, iubitoare şi dedicată educării copiilor în spiritul evanghelic, atunci casa ei devine un adevărat colţ de rai! Toate lucrurile care ţin de casă şi de atmosfera din ea stau, în mare parte, în puterea femeii!
Ai copii?! Bucură-te de ei, căci ei sunt privilegiile tale dragi! Veghează mereu ca în casa ta să fie prezent Dumnezeu, şi slujeşte celor dragi din familia ta, având încredinţarea în inimă că jertfa adusă de tine în cadrul familial îşi va primi, într-o zi, răsplata sfântă. Ba mai mult, Dumnezeu te va binecuvânta şi pe acest pământ cu momente de adâncă împlinire şi bucurie, trăite în familie. Să-ţi vezi copiii că îl urmează pe Dumnezeu şi că fac voia Lui este, cu siguranţă, cea mai mare împlinire pe care o poate simţi o mamă!
Josh McDowell afirmă în cartea *Generaţia înstrăinată,* faptul că nu regulile îi ţin pe copiii noştri aproape de noi, de Dumnezeu şi de credinţa adevărată, ci dragostea şi exemplul nostru, pe care li le acordăm necondiţionat:

Dumnezeu vrea să devii ambasador al mângâierii şi al dragostei Sale în vieţile copiilor tăi. Când ştiu (copiii tăi) *că sunt mai importanţi pentru tine decât regulile - că îi iubeşti indiferent de ceea ce fac - sunt mai dispuşi să-ţi urmeze instrucţiunile.*[16] în casa ta, tu poţi fi *o femeie care mută munţii,* prin faptul că nu te laşi doborâtă de frustrările şi problemele vieţii, de zi cu zi, şi le prezinţi mereu copiilor, prin exemplu personal, drept soluţie, pe Isus.
Fii *o femeie care mută munţii,* chiar în casa şi familia ta!
64

Gânduri de păstrat în inimă

Gânduri de păstrat în inimă

în planul Său măreţ şi bazat pe potenţialul deosebit pe care l-a pus în tine, Dumnezeu te-a aşezat într-o familie, alături de care să-ţi petreci viaţa pe acest pământ, şi împreună cu care să te bucuri de nebănuite bucurii familiale.
Aşteaptă de la tine însă să fii, de dragul lor, o femeie care mută munţii, o mamă, o soţie şi chiar o gospodină, care luptă în fiecare zi să aibă atitudinea potrivită şi evlavioasă, faţă de provocările vieţii.
Cât de des ne aflăm în calitate de femei, în postura de a curăţa oalele sau vasele din bucătăria casei noastre?! Ne-am întrebat, însă, vreodată că, în funcţie de atitudinea cu care prestăm această activitate, noi, femeile, aducem sau blocăm anumite binecuvântări, peste căminul nostru?
Toate lucrurile care ţin de casă şi de atmosfera din ea, stau în puterea femeii! Fii o femeie care mută munţii, chiar în casa şi familia ta!
Fii o femeie care mută deoparte munţii de stres, de nemulţumire, de frustrare şi de cârtire din viaţa ei!
Dumnezeu Se îndură de femeile în care găseşte plăcere, şi le dă mari izbăviri!
66
Aşteaptă să crească (copiii), şi vei avea atunci voie, să laşi să crească şi aşteptările tale cu privire la ei. Dar deocamdată, nu!
Să fii mamă este cea mai onorabilă "slujbă" din lume, şi îţi va aduce cea mai măreaţă răsplată!
Oalele din bucătăria unei femei pot fi instrumentele prin care Dumnezeu toarnă, sau ia, anumite binecuvântări!
Fii o femeie care mută munţii, chiar în bucătăria ta!
67

4

femeia şi... LACRIMILE

Nu suferinţa este cea care contează,
la urma urmei, ci revelarea Chipului lui Hristos din mine!
Văd o formă frumoasă ţinută captivă înăuntru.
Mie nu-mi rămâne altceva de făcut decât să iau
ciocanul şi dalta şi să dau la o parte, bucată cu
bucată, până când forma aceea este eliberată.
(Michelangelo Buonarroti)
LACRIMILE vărsate 4e femeie, în viaţa trăită pe acest pământ, pe motive de suferinţă, fizică sau sufletească, de neputinţă, de dezamăgire, de frustrare, de

neînţelegere a planului lui Dumnezeu pentru viaţa ei, sau de neînţelegere a rolului ei în familie, în biserică şi în societate sunt, sau pot fi, multe.
69

Pentru ce atâtea lacrimi în viaţa mea? Ce rost au ele?

Pentru ce atâtea lacrimi în viaţa mea? Pentru ce atâţia munţi de întristare vin, uneori, peste mine? Te-ai întrebat aceasta vreodată? Eu da, cu lacrimi amare în ochi, iar Dumnezeu care nu este un Dumnezeu nepăsător şi
rece, care îngăduie în viaţa noastră momente de grea) încercare şi zdrobire, doar de dragul de a ne vedea suferind, mi-a răspuns. Gândurile pe care vi le împărtăşesc în cartea aceasta sunt, de fapt, răspunsul pe care El mi 1-a dat, şi pe care am fost călăuzită să vi-1 împărtăşesc şi vouă.

Femeia care mută munţii Femeia şi... lacrimile

Pentru ce atâtea lacrimi în viaţa mea?
Pentru ce atâţia munţi de întristare vin, uneori, peste mine?

Scriitoarea Ligia Semăn ne vorbeşte, în mod deschis, despre lacrimile din viaţa ei în cartea dedicată femeilor şi intitulată *Domnind peste împrejurările vieţii,* astfel:
Pentru că mama mea, înainte de a mă naşte, a făcut nu mai puţin de treisprezece avorturi, eu m-am născut cu o inimă malformată. în multe şi grele momente din viaţa mea s-a pus problema supravieţuirii.

70

M-am întrebat în acele momente, şi de multe alte ori când a trebuit, în decursul vieţii, să fiu limitată de acest "handicap":
„De ce a trebuit să mă nasc în felul acesta?"[17]

Iată o întrebare plină de amărăciune, adresată lui Dumnezeu, într-un moment în care această femeie puternică în Hristos, a căzut pradă unui *munte* de descurajare, ca urmare a stării ei precare de sănătate. Ce uimeşte, însă, este faptul că această femeie, renumită prin Cărţile deosebite pe care le-a scris şi prin frumoasele şi emoţionantele conferinţe pentru femei pe care le ţine, nu a Ncăpat de zdrobire şi lacrimi. Ba mai mult, se pare că Dumnezeu a pus în ea această unealtă a zdrobirii, tocmai pentru a se putea folosi de talentul ei, în favoarea Lui şi a împărăţiei Sale Veşnice. Iată însăşi răspunsul pe care autoarea Ligia Semăn 1-a primit de la Dumnezeu la această întrebare, şi modul în care a acceptat acest *handicap,* ca fiind o binecuvântare şi o unealtă de care

Dumnezeu se foloseşte, ades, spre zidirea, spre însufleţirea şi spre ridicarea semenilor:

Răspunsul l-am primit în fiecare dimineaţă, când prin ciripitul păsărilor, Dumnezeu mi-a spus: „Te iubesc". Şi acest răspuns, prin splendoarea lui, îmi aduce încrederea şi bucuria pe care nu le-aş fi putut cunoaşte în profunzime, pentru că tocmai conştienta slăbiciunilor mele mă determină să alerg în fiecare dimineaţă la El, sursa inepuizabilă de putere.

Şi această sursă care depăşeşte limitele mele umane, mi-a dat puterea să lupt mai mult decât o femeie sănătoasă... Am primit-o prin toate binecuvântările în slujirea semenilor, în care nu am avut de ales decât să mă încred cu toată fiinţa în Dumnezeul Dragostei, care poate să-ţi dea şi ţie, aşa cum mi-a dat şi mie, harul necesar pentru a-Şiface puterea desăvârşită în slăbiciuni.™

O femeie aparent slabă şi limitată de o malformaţie a inimii, s-a pus, însă, în slujba lui Dumnezeu, şi a putut astfel realiza lucrări măreţe şi deosebite! Toate cărţile ~ Ligiei Semăn se bucură de un *Femeia care mută munţii* Femeia şi... lacrimile

înainte ca Dumnezeu să ne folosească în lucrarea Lui, El ne va zdrobi!

real succes, şi au un impact |) extraordinar, atât în societatea creştină, cât şi în cea laică.

Şi totuşi, cine ar alege să trăiască tristeţea, sau durerea fizică? Cine vrea să treacă prin încercări, prin probleme şi prin necazuri? Care dintre femeile care citesc această carte, a dorit sau doreşte zdrobirea, în viaţa ei? Niciuna!! Cu toate acestea, sunt momente când simţim durerea din plin, nu-i aşa? De ce? Pentru că, înainte ca Dumnezeu să ne folosească în lucrarea Lui, El ne va zdrobi!

Este cunoscut faptul că aurul nu poate deveni aur curat, dacă nu trece, mai întâi, prin foc. La fel şi noi, femeile, suntem aur, dar încă nu am ajuns la starea de aur

curat, de aur *desăvârşit.* în acest scop, onorabil, Dumnezeu iu- prelucrează prin faptul că îngăduie să ne luptăm, adesea, cu anumiţi *munţi de întristare* şi cu tot felul de încercări, de neajunsuri sau de probleme, în viaţa noastră. Putem noi pune la îndoială planul Lui măreţ pentru vieţile noastre, sau metodele prin care El ne desăvârşeşte? Cu siguranţă nu! El ştie ce face! El este Meşterul care ne prelucrează, pentru ca într-o zi să se poată folosi de noi, la adevăratul nostru potenţial!

De ce îngăduie Dumnezeu suferinţa, în viaţa femeii?

De ce îngăduie Dumnezeu suferinţa, în viaţa femeii? De ce pune, uneori, acest *munte de întristare* cu privire la viaţă, stăpânire pe inima femeii, atât de

delicate şi atât de sensibile? In cartea *Marele Ţesător,* scrisă de Ravi Zacharias, ne este prezentat scopul special pentru care Dumnezeu ne modelează vieţile, tocmai prin prezenţa acestui *munte de încercare, de povară şi de neajunsuri,* în următoarea manieră:

Cel mai important este să ştim că Dumnezeu modelează viaţa preţioasă pe care o mântuieşte, şi că face astfel cu un scop special, începe o nouă povară, un nou imbold sălăşluieşte în inimă. Un nou scop pentru a face ceea ce faceţi consolidează chemarea.
Modelul începe să iasă la iveală - model pentru care Dumnezeu v-a format, purtându-vă

printr-o căutare de o viaţă spre împlinirea preţioasă a slujirii Lui.[19]

In Sfânta Scriptură, găsim scris faptul că, prin intermediul suferinţei, Dumnezeu aduce sfinţenia în viaţa noastră, iar în calitate de *sfinte* prelucrate prin foc, vom putea, apoi, să ne ocupăm locul în planul măreţ al lui Dumnezeu, în această lume.

Sfinţiţi-vă, căci mâine Domnul va face lucruri minunate în mijlocul vostru. (Iosua 3:5)

_^ ^ însă, Dumnezeu vrea ca \ mai întâi de toate, să ne golească de sine şi să ne umple interiorul cu prezenţa Lui, una umilă, plină de dragoste, de credincioşie şi de fapte bune. A fi zdrobit de *mâna tare a lui Dumnezeu*[20], înseamnă, de fapt, a avea interiorul zdrobit, golit de orice egoism, încredere de sine şi de aroganţă. Atunci când Dumnezeu te zdrobeşte, tot lăuntrul tău moare. Este, într-adevăr, un proces foarte dureros, dar răsplata-i va fi pe măsură: *Domnul va face lucruri minunate în mijlocul nostru!*

Totodată, suferinţa care ne macină, uneori, sufletele este însăşi consecinţa păcatului din viaţa noastră. Ştim că Dumnezeu este Sfânt şi urăşte păcatul, prin

Femeia care mută munţii Femeia şi... lacrimile

Am constatat faptul că,
momentele
în care suferam,
din diverse motive,
erau momentele
în care îl căutam,
cel mai mult,
pe Dumnezeu!

Acest păcat
este cel
care te ţine departe de Dumnezeu,
şi de binecuvântările Lui,
şi îţi aduce suferinţă în viaţă.

urmare, şi noi, fiicele Lui, trebuie să urâm păcatul. Prin suferinţă, Dumnezeu ne învaţă exact acest lucru: să urâm păcatul cu toată inima şi astfel, să nu mai păcătuim. Prin suferinţă şi durere, Dumnezeu no curăţeşte inimile şi le îndreaptă înspre El. Am constatat faptul că, momentele în care sufeream, din diverse motive, erau momentele în care îl căutam, cel mai mult, pe Dumnezeu!

Te provoc, astăzi, să te gândeşti serios la păcatul din viaţa ta, cel cu care te confrunţi zilnic, în calitate de soţie, de mamă, de vecină, de angajată

sau de prietenă şi să lupţi pentru a-1 asimila, cât mai curând. Acest păcat este cel care te ţine departe de Dumnezeu, şi de binecuvântările Lui, şi îţi aduce suferinţă în viaţă. Vrei să fii mai fericită? Vrei să nu mai experimentezi suferinţa? Nu mai păcătui: una din soluţii!

De asemenea, suferinţa din viaţa noastră ne creşte dedicarea faţă de Dumnezeu, ne constrânge să depindem în totalitate de harul Său şi ne modelează pentru a putea fi unelte vii, în ogorul sfânt. Se povesteşte că, într-una din zile, marele sculptor renascentist, Michelangelo Buonarroti, al cărui geniu este oglindit, deopotrivă, de pictură, desen, sculptură şi arhitectură, a fost întrebat ce

75

anume vede atunci când se află în faţa unui bloc uriaş de marmură. Iată ce a răspuns:

Văd o formă frumoasă ţinută captivă înăuntru. Mie nu-mi rămâne altceva de făcut decât să iau ciocanul şi dalta şi să dau la o parte, bucată cu bucată, până când forma aceea este eliberată.

La fel procedează şi Dumnezeu cu noi: El ia dalta şi ciocanul şi îndepărtează din vieţile noastre tot ceea ce nu seamănă cu forma pe care El o vede în noi.

Purtăm întotdeauna cu noi, în trupul nostru, omorârea Domnului Isus, pentru ca şi viaţa lui Isus, să se arate în trupul nostru muritor. (2Corinteni 8:10)

Dumnezeu alege, aşadar, să ne cioplească prin diferite situaţii, pentru a-Şi revela şi pentru a scoate la iveală, spre a fi văzut şi admirat de restul lumii, Chipul Lui din noi. Renumita femeie Joni Eareckson Tada, care a suferit la vârsta de şaisprezece ani un grav accident la scăldat, în urma căruia s-a aflat în imposibilitatea de a-şi mişca picioarele sau mâinile, ne mărturiseşte în cartea *Când plânge Dumnezeu,* faptul că este bucuroasă că i s-a întâmplat acest lucru. Altfel, chipul lui Dumnezeu nu s-ar fi arătat niciodată, prin viaţa ei:

înainte de paralizie, mâinile mele căutau să apuce multe lucruri pe care ar fi trebuit să le

76

resping şi picioarele mă purtau în unele locuri rele. După paralizie însă, alegerile ispititoare

s-au redus considerabil. (...)
Este o imagine frumoasă! Şi este o imagine fără egal. Hristos ascuns în mine este o sculptură unicat. (...) Suferinţa de care am parte este croită în mod divin, pentru a mi se potrivi. Nimeni nu este nevoit să sufere exact ca mine de "leziune spinală transversală la vertebrele a patra şi a cincea cervicale", pentru a se potrivi Chipului Său.[21] d

A ne lăsa ciopliţi de Dumnezeu înseamnă, de fapt, a învăţa ascultarea, smerenia şi consacrarea, din ceea ce suferim. Suferinţa din vieţile noastre îşi atinge scopul, doar în măsura în care, îl lăsăm pe Dumnezeu să ne prelucreze, să ne modeleze şi să îndepărteze tot ceea ce este rău, din noi. Un poet necunoscut, a lăsat lumii următoarele versuri, extrem de grăitoare în acest sens:
Când Dumnezeu vrea să instruiască,
să surprindă, să şlefuiască un om,
Când vrea să-l modeleze pentru a sluji cu nobleţe,
Când tânjeşte cu toată inima
să creeze un om atât de cutezător
încât lumea întreagă să-l privească cu uimire.

Suferinţa
din vieţile noastre
îşi atinge scopul,
doar în măsura în care,
îl lăsăm pe Dumnezeu
să ne prelucreze,
să ne modeleze
şi să îndepărteze
tot ceea ce este rău,
v *din noi.* s\

Să-I urmărească metodele, să-I privească felul de lucru:
Felul în care desăvârşeşte neîndurător
Pe acela pe care, în suveranitatea Sa, l-a ales.
Felul în care îl loveşte şi-l răneşte Şi cu lovituri puternice îl transformă în chipuri şi forme de lut Pe care numai El le poate înţelege.
în timp ce inima chinuită a omului Strigă ridicând spre cer mâini în implorare; Dumnezeu ascultă, însă nu se opreşte niciodată Atunci când vrea binele omului.
Felul în care foloseşte omul pe care-l alege, Şi cu puterea-I măreaţă îl inspiră, Cu fiecare act îi descoperă Mai mult din splendoarea Sa, Dumnezeu ştie ce face!
Dumnezeu ştie ce face! Acceptarea acestui adevăr, în inima ta, îţi va aduce cea mai mare împlinire în viaţă, şi multă putere în încercare. Elisabeth Prentiss a fost o tânără care a făcut întocmai acest lucru, atunci când s-a confruntat, pe parcursul vieţii, cu suferinţa. în cartea *Paşi spre cer,* ea ne vorbeşte despre viaţa ei presărată cu multe suferinţe şi cu încercări: moartea tatălui, la o vârstă fragedă; moartea tatălui socru, la scurt timp după ce începuse să-i înţeleagă şi să-i accepte slăbiciunile bătrâneţii, astfel că a regretat amarnic lipsa ei de dragoste şi de compasiune pentru el, până când a fost aproape prea

târziu; moartea fratelui ei scump, Iacob, la vârsta de doar douăzeci şi trei de ani, pe câmpul de luptă, cu doar câteva luni înainte de căsătoria lui cu Elena; moartea propriului ci fiu, întâiul născut, Ernest, la vârsta de şapte ani; moartea mamei ei, pe care a iubit-o foarte mult şi care i-a fost exemplu întru cunoaşterea lui Dumnezeu şi, în final, moartea unei prietene dragi din copilărie, Amalia.
în toate aceste circumstanţe nespus de grele ale vieţii, ea L-a căutat mereu pe Dumnezeu şi voia Lui, astfel că, la sfârşitul vieţii, a fost gata să spună că planul lui Dumnezeu pentru viaţa ei a fost *xxnvî* minunat. După multe greşeli, făcute în tinereţe în relaţiile cu soţul şi cu copiii, şi după o îndelungată bătălie cu propria ei **fire** *păcătoasă, rea şi impulsivă,* aşa cum ea însăşi o descrie, Elisabeth pleacă la Mântuitorul i-i drag, Cel pentru care a trăit

Nu suferinţa
este cea care contează,
la urma urmei,
ci revelarea
Chipului lui Hristos
din noi!

întreaga viaţă, şi după care a tânjit mereu. Iată care au fost gândurile ei, pe patul de moarte:
Dumnezeu a fost foarte bun cu mine. Dacă cineva mi-ar fi spus ce voi învăţa din aceste suferinţe lungi, mă tem că m-aş fi dat în spate speriată şi aş fi pierdut toate aceste lecţii minunate pe care Dumnezeu şi le-a propus să mă înveţe. Dar aşa cum e, El m-a condus pas cu pas, răspunzând rugăciunilor mele în felul Său. Şi nu

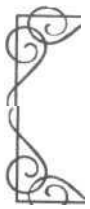
vreau ca nimeni să se îndoiască de bunătatea şi corectitudinea căilor Sale.
Le iubesc şi le ador exact aşa cum sunt.[22]
Cred că, asemenea ei, dacă şi noi am putea vedea de pe acum tot ceea ce ne rezervă viitorul, toate încercările şi toate necazurile prin care vom trece, ne-am da înapoi speriate. Să alegem, mai degrabă, să avem încredere în Dumnezeu, şi în lucrarea pe care El o desăvârşeşte în noi. Nu suferinţa este cea care contează, la urma urmei, ci revelarea Chipului lui Hristos din noi! Suferinţa din viaţa noastră nu este niciodată fără sens, dacă noi, cu un Da,
Tată!, suferim! De dragul lui Hristos suferim în această lume, [) şi putem spune că merită: Ne aşteaptă veşnicia cu Isus! Dragostea pe care o simţim în inimile noastre pentru
Dumnezeu şi lumea creată de El, este şi trebuie să fie mai mare, decât ar putea fi vreodată, apăsarea suferinţei.
Pe acest pământ suferim, uneori, pentru sau de dragul lui
Femeia care mută munţii Femeia şi... lacrimile

Dragostea
pe care o simţim
în inimile noastre
pentru Dumnezeu
şi lumea creată de El,
este şi trebuie să fie
mai mare,
decât ar putea fi vreodată, apăsarea suferinţei.

Hristos.
Şi la aceasta aţi fost chemaţi; fiindcă şi Hristos a suferit pentru voi, şi v-a lăsat o pildă, ca să călcaţi pe urmele Lui. (lPetru 2:21)
80
Căci cu privire la Hristos, vouă vi s-a dat harul nu numai să credeţi în El, ci să şi pătimiţi pentru El". (Filipeni 1:29)

Deşi ne-am dori-o,
viaţa pe acest pământ
nu este Raiul,
nici pe departe.

Nu este suficient să primim din mâna lui Dumnezeu doar harul de a crede în El, ci şi harul de a suferi, în Numele Lui, Şi pentru binele împărăţiei Sale Veşnice. De fapt, odată ce am primit mântuirea în dar de la Dumnezeu, ne-am pierdut dreptul de a fi scutiţi de suferinţă. Evelyn Christenson evidenţiază acest adevăr, în cartea Să *pierzi şi totuşi... să câştigi,* astfel:
Pe de altă parte, nu ţi-a spus nimeni că acum, dacă ai devenit creştin, nu vei mai avea nici un fel de probleme în viaţă? Şi tu L-ai primit pe Domnul şi ai crezut că ai dreptul să te aştepţi ca hârtoapele de pe drumul vieţii să se netezească, într-adevăr, drepturile câştigate devenind creştin sunt numeroase - însă dreptul de a fi ferit de suferinţe şi dificultăţi nu se numără printre ele.
De fapt, conform Scripturii, se pare că acest drept l-ai pierdut din momentul în care ai devenit al lui Hristos.[23]

81
Nu te înşela, gândind că, *drumul crucii este unul lipsit de purtarea efectivă a crucii,* căci este lipsit de sens. A fi creştin înseamnă, prin definiţie, a fi supus şi suferinţelor de orice natură, aşa cum şi Hristos, însuşi Fiul lui Dumnezeu, a fost supus.
Deşi ne-am dori-o, viaţa pe acest pământ nu este Raiul, nici pe departe. De foarte multe ori, însă, se pare că gândim astfel, şi avem pretenţia ca Dumnezeu

să ne poarte pe braţele Lui, numai pe flori şi roze, ca nu cumva să ni se lovească piciorul de vreo piatră. Este o pretenţie greşită, iar renunţarea la ea şi acceptarea faptului că viaţa pe acest pământ ne pregăteşte, practic, pentru cea veşnică, petrecută lângă Isus, ne va scuti de multe lacrimi vărsate pe motive de frustrare, de dezamăgire sau de reproş, toate adresate lui Dumnezeu.
Acceptarea şi înţelegerea faptului că, pe acest pământ, trebuie să mai şi suferim, din diverse motive, ne va ajuta ca, în momentele de încercare, să suferim totul cu capul plecat, în umilinţă şi în smerenie, gândind şi acceptând faptul că Dumnezeu ne iubeşte, atât de mult, încât ne vrea cu gelozie pentru El o veşnicie, şi ne prelucrează astfel caracterul, atât de dificil câteodată, pentru a servi scopurilor Sale divine. Ce minunat!

Femeia plăcută are trecere!

Asemeni unui părinte care, atunci când copilul este ascultător, îl răsplăteşte cu o jucărie, cu un extra-timp petrecut la un joc pe calculator, sau cu o bucăţică de ciocolată în plus, la fel şi Dumnezeu are grijă, se îndură şi te ajută în problemele cu care te confrunţi, în mod inevitabil, pentru că *ti place de tine*\
Pentru că eşti o fiică

care face voia Lui iar El găseşte plăcere în tine! Dumnezeu este Cel care Se îndură de femeile în care găseşte plăcere, şi le dă mari izbăviri!
Mă îndur până la al miilea neam de cei ce Mă iubesc şi păzesc poruncile Mele. (Exodul 20:6)
Dacă îi eşti pe plac, dacă urmezi poruncile şi învăţăturile Sale lăsate în Biblie

Fiicele
lui Dumnezeu
nu sunt,
niciodată,
uitate de El!

şi dacă te străduieşti să te pui în slujba Lui cu tot ce poţi şi ai, atunci, este imposibil ca El să nu te placă şi să nu Se implice în viaţa ta, dăruindu-ţi
binecuvântarea Lui, în orice domeniu în care ai avea nevoie.
Simţi faptul că în ultima vreme Dumnezeu, parcă, nu se mai îndură de tine? Simţi faptul că te lasă pradă încercărilor vieţii familiale, profesionale sau de altă natură, fără să facă nimic? Cercetează-ţi inima şi vezi dacă nu, cumva, eşti pe o cale care te ţine departe de rugăciune, de studiere a Cuvântului Sfânt şi de implicare evlavioasă în familie, în biserică şi în societate şi caută să mergi pe calea trasată de El.
Fiicele lui Dumnezeu nu sunt, niciodată, uitate de El!

Visul ţi se spulberă... nu însă şi planul lui Dumnezeu!

Visurile, aşteptările şi speranţele tale cu privire la viaţă, pot fi spulberate, uneori, chiar de însăşi mâna lui Dumnezeu, însă, planul Lui cu privire la viaţa ta va decurge, în continuare, într-un mod perfect, bine pus la punct şi obiectivizat. O poveste impresionantă de iubire şi luptă cu suferinţa, restaurată, în final, într-o manieră divină, ne este prezentată de autoarea Janette Oke, în cartea *învăluiţi de iubire.*

Marty, o tânără frumoasă din America, se căsătoreşte din dragoste cu tânărul Clem, şi se mută cu acesta în preeriile de frontieră din Vest, în încercarea de a-şi construi acolo un viitor împreună. După o călătorie de mai multe săptămâni, ajung într-un loc pe care îl găsesc foarte potrivit pentru ridicarea unei căsuţe, în care să-şi întemeieze mult visată familie, iar la o ceaşcă de cafea, cu mult entuziasm caracteristic tinerilor proaspăt căsătoriţi şi îndrăgostiţi, pun la cale întregul proiect. In timpul nopţii care urmă, însă, unul din cei doi cai fugi, astfel că, Clem, dis de dimineaţă, se duse în căutarea lui. Găsi calul chiar lângă pârâu adăpându-se, dar când voise să-1 captureze, calul se smuci atât de rău încât Clem se dezechilibra şi căzu. Se lovi puternic cu capul de o piatră şi firul vieţii lui, deşi extrem de scurt, se rupse. Pentru Marty, vestea morţii lui şi acceptarea acestui fapt, a constituit un moment de mare cotitură, a vieţii ei.

Marty suspină din nou, dar în clipa următoare auzi zgomot lângă căruţă şi se uită timid printr-o crăpătură a prelatei. Vecinii erau acolo-patru bărbaţi cu feţele aspre săpau în linişte şi cu un aer grav, sub cel mai mare molid. Pe măsură ce conştientiza motivul pentru care săpau, o nouă suferinţă îi sfâşie inima.

Mormântul lui Clem. Chiar era adevărat. Acest coşmar îngrozitor se desfăşura sub ochii ei. Clem murise. Nu mai era lângă ea. Va fi înmormântat pe pământ străin. „O, Clem. Ce-o să mă fac?"[24]

în ziua înmormântării celui care i-â fost atât de drag, cu inima plină de deznădejde şi teamă, Marty se întreabă ce se va întâmpla de acum cu viaţa ei. I se părea cu totul distrusă. Credinţa în Dumnezeul adevărat care restaurează inima chiar şi după cea mai groaznică durere îi era complet străină. Ea însă nu îi era străină lui Dumnezeu, ci El avea un plan minunat pregătit pentru viaţa şi viitorul ei.

Chiar lângă mormântul celui care i-a fost soţ preaiubit, Marty, primeşte o propunere şocantă. Un bărbat care i se prezintă sub numele de Clark David, văduv la rându-i, îi pune o întrebare care o face să-1 urască, considerându-1 dur, rece şi nepăsător la suferinţa-i. *Vrei să fii soţia mea?,* este întrebarea pe care acest bărbat i-a adresat-o şi care i-a schimbat complet starea de spirit şi viaţa. Dorinţa acestui bărbat era de fapt ca ea să îngrijească de mogâldeaţa de fetiţă pe nume Missie, rămasă orfană, iar ea să aibă astfel, un acoperiş deasupra

capului, până când va trece iarna. Va putea apoi pleca acasă, la părinţii şi familia ei, cu prima caravană care se va ivi. Ea acceptă planul lui fără prea multă tragere de inimă, conştientă fiind că, dacă l-ar refuza, nu ar avea unde

locui, începe astfel pentru Marty o nouă poveste de iubire. Trăiesc împreună bucuriile şi greutăţile vieţii din preerie, iar în final ajung să le iubească, pentru că ele au fost cele care i-au adus împreună şi care au făcut ca relaţia lor să crească, atât de frumos.

Aşa este viaţa. Vin vremuri grele, dar viaţa merge înainte, eliberându-se treptat de povară. Vin şi vremuri mai bune; poate că ne-am putea descurca şi fără ele, dar Domnul ştie că avem nevoie de ele pentru a căpăta valoare-pentru a ne face mai puternici, pentru a ne ajuta să reflectăm strălucirea soarelui.

Cred că trebuie să acceptăm binele şi răul cât trăim şi să facem tot ce putem pentru ca răul să ne afecteze cât mai puţin cu putinţă. în ce priveşte binele - să îl ajutăm să crească, să dăm importanţă lucrurilor bune.[25]

Aceste gânduri i-au fost adresate ei de către Clark, acum soţul ei preaiubit, cel care a învăţat-o să primească de la Dumnezeu, atât binele cât şi răul, să preţuiască întotdeauna ceea ce are şi să se bucure mai mult de viaţă, şi de ce nu, de iubirea pe care a primit-o în dar, după îndelungata ei suferinţă. Aşa este viaţa: *Vin vremuri grele, dar ea merge înainte. Vin şi vremuri mai bune, care vor trece de asemenea. Să dăm însă mai multă importanţă lucrurilor bunel*

Focalizarea noastră, în viaţa pe care o trăim pe acest pământ, nu trebuie să fie pe ceea ce ne lipseşte, pe ceea ce ie doare, pe ceea ce ne doboară sau pe ceea ce ne întristează pentru o vreme scurtă, de altfel, ci pe Dumnezeu, care lucrează în vieţile noastre o voie desăvârşită, la care nu este nimic de adăugat nici de icăzut. *Am ajuns la cunoştinţa că tot ceea ce face Dumnezeu este desăvârşit,* spunea marele înţelept Solomon în Eclesiastul 3. Ca şi femei, noi trebuie să ti vom mereu ochii aţintiţi la Dumnezeu şi la lucrurile nepieritoare care ne aşteaptă în Cer, şi care sunt mai mult decât tunate!

Atunci când eu pierd

Doar o femeie care are atenţia
îndreptată
spre lucrurile cereşti,
va putea fi folosită
pentru scopuri
cereşti!

focalizarea pe lucrurile de sus şi mă concentrez asupra lucrurilor fireşti ale acestei lumi, devin nemulţumitoare, mâhnită, invidioasă etc. Dar când în inima mea este prezent Dumnezeu, şi fac din El culmea bucuriei mele, atunci mă pot ridica deasupra tuturor problemelor vieţii, având încredinţarea că toate lucrurile sunt desăvârşite şi, mai presus decât orice, sunt în controlul Lui! Doar o femeie care are atenţia îndreptată spre lucrurile cereşti, va putea fi folosită pentru scopuri cereşti!

In interiorul fiecărei femei, al fiecărui *vas* ce aparţine lui Dumnezeu, se află o lumină sfântă. Această lumină deosebită nu poate, însă, lumina înainte ca vasul propriu-zis să fie spart, înainte ca mâna lui Dumnezeu să aducă zdrobirea. O poezie scrisă de Petru Lascău şi intitulată *Ulcior de pământ,* ne vorbeşte despre tot ceea ce acest *vas* poate revela, odată ce este *spart:*

Ştiu că nu vedeţi în mine Decât un ulcior de pământ, Şi ce-aţi putea vedea mai mult Decât ceea ce sunt?
Uşor pot deveni cioburi Victimă bâtelor voastre. Ştiu bine, dar totuşi stau, Cu fruntea sus spre astre.
De spargeţi ulciorul Cu bâta ce doboară îmi veţi elibera deodată Lumina mea interioară.
Ştiu că nu vedeţi în mine Decât un banal ulcior de pământ Dar în adâncul inimii ascund Lumina Celui Sfânt![26]

Dumnezeu aduce zdrobirea, în viaţa noastră, pentru A-şi arăta Chipul Măreţ din noi. Există, însă, femei care şi-au asumat acest rol al zdrobirii, iar pedeapsa lui Dumnezeu va veni peste ele, mai devreme sau mai târziu. Dacă noi, oamenii, ştim să nu lăsăm nepedepsit pe cel care *loveşte* fără să-i pese de rana pe care o face, cu cât mai mult Dumnezeu nu va lăsa nepedepsit acest act de răutate, faţă de alt copil de-al Său, nu-i aşa?

Uşor pot deveni cioburi I *Victimă bâtelor voastre,* este un adevăr care nu ar trebui să existe în lumea creştină. Cu toate acestea, el există şi face foarte multe victime, în special printre femei. Datorită sensibilităţii mai pronunţate a femeii, aceasta suferă ades şi într-o măsură mare, din cauza „bâtelor" celor din jur.

Faptul că o femeie a căzut pe cale, nu ne dă nouă dreptul de a o judeca, de a o desconsidera, de a o pedepsi sau de a o *lovi,* nici pe departe. Acesta este şi rămâne dreptul lui Dumnezeu. Nouă nu ni s-a dat acest drept, pentru că şi noi putem, din lipsa de veghere, să cădem în acel păcat făcut de cealaltă. Vom dori atunci ca nimeni să nu ne judece, să nu ne critice, să nu ne lovească sau să

JJs

Datorită sensibilităţii mai pronunţate a femeii,
aceasta suferă ades
şi într-o măsură mare,
din cauza „bâtelor"
celor din jur.

nu ne pedepsească, ci toţi să ne
înţeleagă, să ne susţină şi să ne
ajute. Ni se va face, însă, exact după cum am făcut, căci *cu ce judecată judecaţi, cu aceea veţi fi judecaţi.*[27] Vom vedea,

atunci, ce greu este să suferi din cauză că celelalte femei te judecă prea aspru şi te dispreţuiesc!
Căci, din fericire sau din nefericire, avem un Dumnezeu drept! Am simţit acest adevăr pe propria piele, zilele trecute, şi m-am cutremurat. Am simţit că am un Dumnezeu drept, dar acest lucru, parcă, nu m-a bucurat, ci din contră m-a cutremurat şi m-a întristat. De ce? Cum este posibil să fac astfel de afirmaţii? Bineînţeles că este bine că avem un Dumnezeu drept! Şi totuşi, sunt momente când, parcă, ne dorim ca El să nu mai fie la fel de drept. Când ne confruntăm cu astfel de situaţii?
Sunt clipe în viaţă când simţim din plin durerea provocată de dispreţul, de indiferenţa, de critica, de defăimarea sau de ura celor din jur. în astfel de circumstanţe, inimile noastre suferă în mod deosebit şi este trist! Dumnezeu promite, însă, în cartea Isaia, că *El va vindeca pe cel cu inima zdrobită*[28] şi îi va da mângâierea, îi va da pacea şi îi va da chiar şi bucuria! Ce minunat Dumnezeu avem! El este cu noi în cele mai grele momente ale vieţii. El ne poartă chiar pe braţe, în astfel de momente!
De asemenea, Dumnezeu promite să răsplătească fiecăreia după faptele ei, astfel încât, cea care te-a lovit, inevitabil, va fi şi ea lovită. Insă, nu de tine, ci de însăşi mâna tare şi dreaptă a lui Dumnezeu. Iată faptul că, din fericire sau din nefericire, avem un Dumnezeu drept! Parcă te bucuri, nu-i aşa, atunci când vezi că Dumnezeu însuşi îţi ia apărarea şi îl pedepseşte pe cel care te-a lovit, te-a jignit sau te-a supărat? Dar ce te faci când dalta şi ciocanul lui Dumnezeu, cele de care suntem tentate să fugim pentru că provoacă durere, sunt puse pe tine? Ce te

faci când tu eşti cea care a lovit pe un copil de-al lui Dumnezeu iar acum îţi primeşti pedeapsa? Eşti gata sa plăteşti preţul?
Parcă prea uşor ajungem să bârfim, să criticăm, să lovim pe aproapele nostru, nu-i aşa? Ei sunt cu toţii copiii Domnului. Cum îţi permiţi tu să jigneşti sau să defăimezi pe un alt copil de-al Lui? Cine te crezi tu de judeci pe alţii? Cu ce eşti mai superioară? Nu te juca cu vorbele, cu gluma spusă pe seama altora, cu judecata şi cu critica îndreptată înspre alţii. îndepărtează din viaţa ta aceşti munţi de bârfă, de critică, de defăimare sau de dispreţ ridicaţi împotriva altor persoane, iar Dumnezeu te va răsplăti şi binecuvânta!
Iubeşte-ţi aproapele. Iubeşte-i inima ca pe propria ta inimă. Protejează-i-o, fii blândă cu ea, gentilă, mustr-o cu multă dragoste iar Dumnezeu va face la fel cu tine. Căci, avem un Dumnezeu drept. Din fericire, sau din nefericire. Tu alegi cum e în acest caz, pentru tine.
Am simţit dalta şi ciocanul lui Dumnezeu puse pe mine zilele trecute. Am greşit faţă de aproapele meu şi am suportat, apoi, consecinţele. A fost dureros. Dar accept situaţia pentru că ştiu că am un Dumnezeu drept şi bun!

îndepărtează
din viaţa ta aceşti munţi
de bârfă, de critică,

de defăimare
sau de dispreţ
ridicaţi împotriva
altor persoane,
iar Dumnezeu
te va răsplăti
şi binecuvânta!

Femeia care mută munţii

Ai mare grijă ce vorbeşti despre cei din jurul tău. Nu-ţi permite niciodată să dispreţuieşti. Oricând, Dumnezeu te poate pune pe tine să treci exact prin acea situaţie. Ce vei face atunci?

Eu am datoria să-mi iubesc aproapele. Atât şi nimic mai mult!

Gânduri de păstrat în inimă

cir

Nu suferinţa este cea care contează, la urma urmei, ci revelarea Chipului lui Hristos din mine!

Pentru ce atâţia munţi de întristare vin, uneori, peste mine?

Păcatul din viaţa ta este cel care te ţine departe de Dumnezeu şi de binecuvântările Lui, şi îţi aduce suferinţă în viaţă.

Suferinţa din vieţile noastre îşi atinge scopul, în măsura în care, îl lăsăm pe Dumnezeu să ne prelucreze, să ne modeleze şi să îndepărteze tot ceea ce este rău din noi.

înainte ca Dumnezeu să te folosească în lucrarea Lui, El te va zdrobi!

92

Suferinţa din viaţa ta nu este niciodată fără sens, dacă tu, cu un „Da, tată!" suferi!

De dragul lui Hristos suferim în această lume si putem spune că merită! Ne aşteaptă veşnicia cu Isus!

Datorită sensibilităţii mai pronunţate a femeii, aceasta suferă adesea şi într-o măsură mare, din cauza „bâtelor" celor din jur.

93

Femeia care mută munţii

Aşa este viaţa: Vin vremuri grele, dar ea merge înainte. Vin şi vremuri mai bune care vor trece de asemenea. Să dăm, însă, mai multă importanţă lucrurilor bune!

drepţi

Din fericire, sau din nefericire, avem un Dumnezeu

Atunci când în inima mea este prezent Dumnezeu şi fac din El culmea bucuriei mele, mă pot ridica deasupra munţilor vieţii, având încredinţarea că toate lucrurile sunt desăvârşite şi, mai presus decât orice, sunt în controlul Lui!

îndepărtează din viaţa ta aceşti munţi de bârfă, de critică, de defăimare sau de dispreţ ridicaţi împotriva altor persoane, iar Dumnezeu te va răsplăti şi aprecia din plin!

femeia şi... „MICA EI DDAMA"

Nu ştiu care este „mica ta dramă" a vieţii, dar sunt sigură că ai şi tu una. Accept-o ca venind din partea lui Dumnezeu care nu face nimic ca pe un lucru de apucat, sau din dorinţa de a te vedea pe tine plângând şi suferind...

Am simţit de timpuriu durerea catalogării în

funcţie de ceea ce se vede, în exterior. Când

aveam cinci ani, am rămas fără ochiul drept din cauza cancerului. (Lisa Bevere)

94

POATE că eşti o tânără, sau o femeie, care se sfieşte să iasă în public din cauza Umidităţii, sau pe baza unui anumit *munte care a luat, în viaţa ta, forma unui defect, neîndeajuns sau o mică dramă* pe care o trăieşti. *Eu nu pot face nimic în lucrarea lui Dumnezeu,* te şi aud spunând, şi vreau să-ţi spun că aceasta nu este .Kievarat. De asemenea, vreau să precizez faptul că, *mica dramă* pe care o trăieşti este, şi trebuie să fie insignifiantă, atunci când vorbim despre lucrarea lui Dumnezeu.

Nu ştiu care este *mica ta dramă* a vieţii, dar sunt sigură că ai şi tu una. Accept-o ca venind din partea lui

95

Femeia care mută munţii

Dumnezeu care nu face nimic ca pe un lucru de apucat, sau din dorinţa de a te vedea pe tine plângând şi suferind. El este în controlul vieţii tale şi ştie ce face! Ai încredere în El şi păşeşte înainte, în văzul tuturor! La urma urmei, tu nu eşti doar ceea ce se vede! Eşti gata să arăţi celor din jur ce poţi face, cu Dumnezeu alături?!

Exemplu de urmat: Lisa Bevere!

teia şi... „mica ei dramă"

Tu nu eşti doar ceea ce se vede!
Eşti gata să arăţi celor din jur
ce poţi face, cu Dumnezeu alături?!

Lisa Bevere este o femeie care a simţit, pe propria piele, durerea catalogării în funcţie de exterior, încă din primii ani de viaţă. Nu s-a lăsat, însă, niciodată doborâtă de acest lucru ci a ales să-1 biruiască, prin puterea şi cu ajutorul lui Dumnezeu. Muntele care s-a ridicat în viaţa ei şi a luat forma unui defect vizibil în trup, a fost dărâmat de ea, prin puteri divine!

Am simţit de timpuriu durerea catalogării în funcţie de ceea ce se vede în exterior. Când aveam cinci ani, am rămas fără ochiul drept din cauza cancerului. Medicii mi-au mai dat şase luni de viaţă. Le-au spus părinţilor mei că, la un moment dat, va începe să mă doară capul şi că nu mă voi mai trezi din somn. Niciodată!

96

Nu s-a întâmplat însă aşa. După ce mi-a fost îndepărtat ochiul bolnav, mi s-a pus un ochi artificial.[29]

Muntele care s-a ridicat
în viaţa ei şi a luat forma
unui defect
vizibil în trup,
a fost dărâmat de ea,
prin puteri divine!

Care a fost, însă, ntitudinea ei vis-a-vis de acest posibil impediment, în slujba ilivină,

vis-a-vis de acest *munte de desconsiderare ridicat împotriva ti, de către alţii? Aceasta* (frumuseţea interioară) *nu este atinsă de vârstă, nu poate fi furată şi nici nu încărunţeşte. Aceasta este reţeta ascunsă a frumuseţii Sale, o frumuseţe tainică, păstrată doar pentru ochii Lui. Dumnezeu ne va judeca în funcţie de* roadele *noastre, nu în funcţie de* vasele *în care le-am ţinut*[30], conchide autoarea. Acesta a fost gândul care a ajutat-o să lupte împotriva acestui *munte de neîncredere cu privire la forţele proprii, şi chiar să-l dărâme.*

Frumuseţea adevărată şi valoroasă este în interiorul, şi nu în exteriorul, fiecărei femei, şi este privită şi apreciată de cel mai Minunat Dumnezeu. Pentru frumuseţea interioară merită să luptăm, şi pentru aprecierea Tatălui, nu a oamenilor, merită să investim timp şi efort şi chiar să vărsăm lacrimi. Ce ne pot oferi oamenii? Prietenie, dragoste, amiciţie, colegialitate, compasiune dar, tot oameni vor rămâne. Oricând, ne pot dezamăgi, de aceea este indicat să nu depindem de părerea lor. Cine ştie, poate că cei pe care vrem cu tot

dinadinsul să-i impresionăm, nu vor fi impresionaţi niciodată, sau poate prea puţin?!

în lPetru 3:3 Dumnezeu însuşi ne avertizează să nu investim în frumuseţea exterioară, cea care nu are valoare veşnică, ci să ne îmbrăcăm, mai degrabă, inimile cu frumuseţea Lui care este nepieritoare, veşnică, blândă şi liniştită: *Podoaba voastră să nu fie podoaba de afară care stă în împletitura părului, în purtarea de scule de aur sau în îmbrăcarea hainelor, ci să fie omul ascuns al inimii, în curăţia nepieritoare a unui duh blând şi liniştit care este de mare preţ înaintea lui Dumnezeu.*

Astfel se împodobeau odinioară sfintele femei.

Femeia care mută munţii Femeia şi... „mica ei dramă"

Dar tocmai momentele de încercare, ne ajută să-L descoperim pe Dumnezeu într-un mod extraordinar şi să devenim tot mai mult, asemenea Lui!

Dar nu este deloc uşor să rămânem în picioare, atunci când ne confruntăm cu aceşti *munţi de dezamăgire cu privire la propria persoană, de frustrări, de dificultăţi, de defecte sau mici drame ale vieţii,* sau când trecem prin văi pline de ceaţă cum ar fi rutina zilnică, neîmplinirile sau necazurile care, uneori, par că ne copleşesc, nu-i aşa? Dar tocmai momentele de încercare, ne ajută să-L descoperim pe Dumnezeu într-un mod extraordinar şi să devenim tot mai mult, asemenea Lui!

M-am confruntat şi eu cu astfel de *munţi* în viaţa de zi cu zi. Am trăit şi eu momente de *mici drame* ale vieţii. Un verset deosebit care m-a încurajat, în

mod extraordinar, în aceste momente, se găseşte în Sfânta Scriptură, în cartea Habacuc:

Chiar dacă smochinul nu va înflori, viţa nu va da nici un rod, rodul măslinului va lipsi şi câmpiile nu vor da hrană, oile vor pieri din staule şi nu vor mai fi boi în grajduri...eu tot mă voi bucura în Domnul, mă voi bucura în Dumnezeul mântuirii mele! (Habacuc 3:17-19)

Habacuc, omul lui Dumnezeu, declară în mod surprinzător în acest verset, faptul că el va continua să facă din Dumnezeu *culmea bucuriei lui,* chiar dacă Acesta îi va fi luat totul. Oare cum este posibil ca un simplu om, la fel ca fiecare dintre noi, să poată face o astfel de afirmaţie? Cum aş putea eu, în momente de grea încercare, să mă bucur în Domnul?

Şi totuşi, se poate! A te bucura în Domnul în momente de „mici drame", de criză, de boală, de moarte a unui membru din familie înseamnă, de fapt, a avea inima liniştită şi încrezătoare în Cel care este în controlul vieţii tale şi ştie ce face! Nu te agita, nu te îngrijora, nu te mâhni şi nu te întrista peste măsură, atunci când te confrunţi cu *mici drame* ale vieţii, pentru că nu are nici un rost. Ba mai mult, îţi vei îngreuna povara iar Dumnezeu nu a intenţionat, deloc, aceasta. El are în plan să te facă tot mai mult asemenea Lui şi astfel, să-L poţi arăta pe El lumii, prin viaţa ta. Rabdă în tăcere şlefuirea, pentru că, răsplata

va fi pe măsura *tăcerii* tale. în capitolul *Femeia... îşi primeşte răsplata* vom vedea cât de mult se va bucura, în final, *femeia care mută munţii* de desconsiderare şi îndoială din viaţa ei, prin credinţa şi puterea lui Hristos, şi alege să fie activă în ogorul sfânt.

Rugăciunea mea de astăzi, în conformitate cu cea rostită de Habacuc, ar suna astfel:

Chiar dacă copiii vor continua să se îmbolnăvească iar nopţile vor fi atât de chinuitoare,
chiar dacă pereţii vor fi murdari din cauza mânuţelor copiilor şi voi curăţa casa, peste puterile mele câteodată,
chiar dacă David va continua să mă trezească de zece ori pe noapte şi nu voi găsi odihnă aproape deloc,
chiar dacă Mar cu va face şotii în fiecare zi,
chiar dacă facturile vor fi mari iar viaţa în ţara noastră, grea,
chiar dacă nu voi mai lucra şi voi sta acasă îngrijind copiii, singură, în fiecare zi...
eu tot mă voi bucura în Domnul!

Cum ar suna rugăciunea ta de astăzi, în acord cu ceea ce Habacuc declară? Da! Trecem adesea în viaţă prin neajunsuri, prin suferinţe, prin boli, prin necazuri sau prin anumite circumstanţe mai grele, dar să nu pierdem din obiectiv faptul că, prin intermediul acestora, Dumnezeu ne încearcă credinţa şi ne pregăteşte pentru anumite lucrări măreţe. Astfel a procedat cu toate femeile Bibliei.

Femeia care mută munţii Femeia şi... „mica ei dramă"

Nu trebuie să ne plângem, niciodată, de noi însene, de ceea ce avem sau nu avem, ci să profităm de toate acestea Ia maxim. Nu trebuie să dăm înapoi. Niciodată! Dacă o facem, atunci o facem în detrimentul nostru.

Autocompătimirea este un munte care se ridică împotriva voii lui Dumnezeu şi te opreşte, de cele mai multe ori, din realizarea unor proiecte măreţe.

Dacă nu avem încredere r/=v
i şi suntem tot timpul ^2/
in noi
descurajate cu privire la propria (persoană, vom pierde oportunitatea extraordinară de a lucra lângă umărul lui Dumnezeu, şi de a fi folosite de El pentru a-şi desăvârşi lucrarea, pe acest pământ. Trebuie să luptăm împotriva acestui *munte* de descurajare şi compătimire, cu armele lui Dumnezeu, puse la dispoziţia noastră în fiecare zi. El ne promite victoria!!

Autocompătimirea
este un munte
care se ridică
împotriva voii
lui Dumnezeu
şi te opreşte,
de cele mai multe ori,
din realizarea unor proiecte măreţe.

Femeia şi... lupta mentală

în calitate de fiice ale Celui Preaînalt, avem de dus, zilnic, o luptă extrem de grea şi complicată, la nivelul minţii noastre. Satan este cel care a declarat război femeii şi acţionează cu arme puternice asupra minţii ei, mai mult decât credem sau suntem noi gata să recunoaştem.

101

în cartea *Câmpul de luptă al minţii,* Joyce Meyer ne vorbeşte despre uşurinţa extraordinară cu care ajungem să gândim lucruri greşite, astfel:

Există mii şi mii de gânduri care ne sunt prezentate în fiecare zi. Mintea trebuie să fie reînnoită pentru a urma Duhul şi nu firea. Minţile noastre carnale au atât de mult exerciţiu în a gândi liber încât, cu siguranţă, nu trebuie să depunem nici un fel de efort pentru a gândi gânduri greşite.[31]

Este surprinzător faptul că, cel mai uşor, în mintea noastră, apar gândurile greşite, cele negative. Cu toate acestea, trebuie să depunem un efort extraordinar pentru a le suprima, dat fiind faptul că efectul lor distructiv este incomensurabil. Vestea bună este că Dumnezeu luptă de partea noastră în această luptă şi ne dă puterea de a le birui!

Spune-mi dacă, în calitate de femeie, te-ai găsit vreodată în faţa acestui *munte de desconsiderare şi milă, faţă de propria persoană?*

Oh, viaţa mea este atât de nefericită şi nedreaptă! îmi plâng de milă căci nu sunt bună de nimic! Nu sunt în stare să realizez nimic în lumea aceasta care să conteze aşa că exact aceasta voi face: nimic!

Exemplul lui Rut, o femeie despre a cărei viaţă aflăm din Sfânta Scriptură, te va face să-ţi pleci capul la

102

Femeia care mută munţii h-meia şi... „mica ei dramă"

pământ, ruşinată. Rut a fost o femeie adânc dispreţuită de **Cei** din jurul ei, pentru simplul motiv că era de altă naţionalitate, moabită. Ea era femeia privită cu dispreţ şi **teamă** de către israelite. Era tânăra lipsită de valoare în **Ochii** lumii. Era o femeie căreia, pe deasupra, i-a murit şi Moţul, astfel că, destinul ei era sau părea ratat, în adevăratul sens al cuvântului.

Bebe Ciauşu face în cartea *Romanţa Răscumpărării,* o analiză scurtă a acestui dispreţ, astfel:

Cel mai bine vedem dispreţul de care avea parte Rut în noua comunitate în care venise, din răspunsul pe care responsabilul cu supravegherea secerătorilor i-l dă lui Boaz, atunci când acesta îl întreabă:
„A cui este tânăra aceasta?"
„Este o tânără moabită care s-a întors cu Naomi din ţara Moabului." (Rut 2:5, 6)
Deşi autorul ne scuteşte de multe detalii, cred că răspunsul supraveghetorului nu este deloc unul delicat, ci mai degrabă acuzator. Moabită nu prea avea ce să caute în poporul "ales" al lui Dumnezeu. Locul ei era în Moab, la idoli, printre păgâni. Mă întreb care o fi fost bârfa săptămânii în Betleem. (...) Să fi fost că Dumnezeu a pedepsit-o pe Naomi pentru necredinţa ei, luându-i soţul şi copiii de lângă ea? Sau că a acceptat o "necurată" în familia ei aducând-o cu ea în Betleem?
Oricare ar fi fost, cred că Rut simţea din plin că este o străină în noua comunitate.[32]
103
Femeia care mută munţii \ Femeia şi... „mica ei dramă"

Totuşi, deşi în ochii lumii Rut, *Moabita,* părea astfel şi poate pe bună dreptate, în ochii lui Dumnezeu ea reprezenta *o -parte semnificativă prin care Dumnezeu îşi duce la îndeplinire planurile providenţiale, prin care avea să-L aducă pe Mesia în lume*[33]. Iată ce minunat s-a folosit Dumnezeu de o oarecare, de o străină, de o dispreţuită a societăţii biblice şi laice de atunci, doar pentru că ea a făcut un pas mic şi aparent neînsemnat. Care a fost acesta? A ales să renunţe la întreaga ei familie, la lumea si religia ei şi la tot ce avea pe acest pământ, pentru a se adăposti sub aripile Dumnezeului lui Naomi. A vrut, efectiv, să facă ceva eficient cu viaţa ei. A vrut să facă o faptă prin care soacra ei, Naomi, să fie mângâiată. A vrut să-i fie alături unui suflet plin de întristare şi în nevoie. Pentru mica ei faptă, Dumnezeu a răsplătit-o din plin: i-a dăruit o ţară în care să locuiască plină de rod bogat şi un soţ, pe nume Boaz, un bărbat înstărit care a iubit-o din toată inima şi împreună cu care a avut copii, şi a dus numele familiei ei, mai departe.
La nivelul minţii tale Satan zideşte anumiţi *munţi,* care te pot împiedica pe tine să fii o *femeie care mută munţii.* El creează, în mintea ta, o adunătură de gânduri greşite şi te opreşte, astfel, din realizarea scopului pentru care Dumnezeu te-a creat. Nu-i da crezare lui ci, mai degrabă, dă crezare lui Dumnezeu care pune în inima ta gânduri de încurajare, de compasiune şi de dragoste. Lasă-te călăuzită, de aceste gânduri pozitive, în toate domeniile de activitate în care eşti implicată. Gândurile noastre trebuie să fie în concordanţă cu gândurile lui Dumnezeu. Doar atunci vom putea începe să mutăm munţii!
104

fl

Veghează şi roagă-te cu privire la gândurile care îţi invadează mintea, pentru că ele îţi pot fi cel mai aprig duşman sau cel mai de încredere aliat! De tine depinde! Ai grijă ce anume îţi invadează mintea şi inima, pentru că aceea vei scoate la suprafaţă. Tu ~ - —
gândeşti ceea ce eşti! Tu ajungi lă faci ceea ce gândeşti! Ocupă-ţi timpul cu lucrurile plăcute Domnului, şi vei scoate, din prisosul inimii tale, lucruri plăcute Lui! Pentru că, ceea ce i'ste înăuntru va ieşi, întotdeauna, afară!

Diavolul, însă, nu doreşte ca tu să devii o astfel de Icmeie, şi îţi va pune nenumărate piedici. La nivelul minţii tale el va ridica *munţi* de îndoială, de nerăbdare, de nemulţumire, de frustrare, de cârtire, de comoditate, de nepăsare, de iubire de sine, de iubire de bani sau desconsiderare. Luptă să îndepărtezi aceşti *munţi* din viaţa ta, pentru că ei sunt cei care te pot face să pui armele jos şi să renunţi la luptă!

Gândurile noastre
trebuie să fie
în concordanţă
cu gândurile
lui Dumnezeu.
Doar atunci
vom putea începe
să mutăm munţii!

îduri de păstrat în inimă

Gânduri de păstrat în inimă

Nu ştiu care este „mica ta dramă" a vieţii, dar sunt sigură că ai şi tu una. Accept-o ca venind din partea lui Dumnezeu, care nu face nimic ca pe un lucru de apucat, sau din dorinţa de a te vedea pe tine plângând şi suferind.

Tu nu eşti doar ceea ce se vede, în exteriori Eşti gata să arăţi celor din jur ce poţi face, cu Dumnezeu alături?

Muntele care s-a ridicat în viaţa ei sub forma unui defect vizibil, în trupul ei, a fost dărâmat de ea, prin puteri divinei

Cine ştie, poate că cei pe care vreau cu tot dinadinsul să-i impresionez, nu vor fi impresionaţi niciodată, sau poate prea puţinii

A te bucura în Domnul în momente de criză, de boală, de moarte a unui membru din familie, înseamnă, de fapt, a avea inima liniştită şi încrezătoare în Cel ce este în controlul vieţii tale şi ştie ce face!

Dar tocmai momentele de încercare ne ajută să-L descoperim pe Dumnezeu, într-un mod extraordinar, şi să devenim tot mai mult, asemenea Lui!

Autocompătimirea este muntele care se ridică împotriva ***ţoii*** *lui Dumnezeu şi, de cele mai multe ori, te opreşte din realizarea unor proiecte măreţe.*

Trebuie să luptăm împotriva acestui munte de descurajare, de neîncredere şi de compătimire cu armele lui Dumnezeu, puse la dispoziţia noastră. El ne promite victoria!!

Gândurile noastre trebuie să fie în concordanţă cu gândurile lui Dumnezeu. Doar atunci vom putea începe să mtăm munţii!

femeia şi... VALOAREA

6

Tu nu eşti ceea ce ai tu impresia: un vas lipsit de importanţă, o femeie sleită de putere şi energie care ridică tonul pentru a se face ascultată de copii, un suflet chinuit de sentimentul de vinovăţie că iar a întristat faţa lui Dumnezeu...
Diavolul vrea ca noi să credem că nu ne vom controla firea niciodată, că nu vom învăţa niciodată să fim răbdători, că nu va exista nici măcar o singură zi în care nu vom ţipa la copii, că nu ne vom controla gura niciodată şi tot aşa.
(Joyce Meyer)

I Q

/^ySE pare că noi, femeile, avem, de cele mai V—/ multe ori, despre noi însene păreri mai joase, decât au cei din jur despre noi. Cum se face că cei din jur ne văd mai frumoase, mai capabile în realizarea anumitor proiecte, mai bune, mai curajoase şi mai înţelepte decât ne vedem noi însene? De ce avem păreri mai joase despre noi decât ar trebui? Ce se află în spatele acestui dureros adevăr? De ce ridicăm noi însene în viaţa noastră, anumiţi munţi de neîncredere cu privire la propria persoană?

Am fost încântată să constat, în anumite momente ale vieţii, faptul că, cei din jur, mă vedeau mult mai frumoasă în interior decât mă vedeam eu însămi, şi m-am
întrebat de ce. De ce noi, femeile, nu avem mai multă încredere în noi şi în ceea ce Dumnezeu poate realiza prin noi? Noi suntem însăşi fiicele lui Dumnezeu. Noi suntem înzestrate cu cele mai frumoase calităţi divine! Tot ceea ce trebuie să facem este să luptăm mereu ca binele să biruiască răul iar astfel, părerea despre noi însene să crească, nu spre mândrie ci spre un nou nivel, unul divin.

De ce ridicăm
noi însene
în viaţa noastră,
anumiţi munţi
de neîncredere
cu privire la propria persoană?

Femeie, eşti mai valoroasă decât crezi!

Dacă eşti femeie şi ai în mână această carte, dă-voie să-ţi spun:
Femeie, eşti mai valoroasă decât crezi!

mi

Tu nu eşti ceea ce ai tu, uneori, impresia: un__
lipsit de importanţă, un suflet chinuit de sentimentul de vinovăţie că iar a întristat faţa lui Dumnezeu sau o femeie sleită de putere şi energie care ridică tonul, pentru a se face ascultată de copii. Da! Acestea sunt realităţi din viaţa ta, dar nu trebuie să te laşi doborâtă de ele şi să renunţi la
vas

\T

!uptă. în ochii lui Dumnezeu, tu eşti mult mai mult decât Unt. Tu eşti un vas de porţelan în mâna Lui şi nu o fi r furie de unică folosinţă, gata oricând să fie aruncată il.iră! Tu eşti o fiică a Cerului. Tu eşti prinţesa şi mireasa |ui Isus. Da! Este adevărat că ne luptăm, în fiecare zi, cu Itacurile celui rău şi cu *munţii* ridicaţi de el împotriva loastră, şi de ce să nu recunoaştem, de multe ori, suntem ivinse. însă ştiţi ce e minunat, Iragi fete, dragi femei, dragi «ţii şi dragi mame? în ochii lui)umnezeu noi suntem >iruitoare, pentru că am mai jrcat o treaptă, am mai înaintat :u un pas, am mai făcut o ugăciune prin intermediul Căreia ne-am cerut iertare şi în urma căreia am primit mai multă putere, pentru a birui. Nimic nu este eşec, ci totul este un pas făcut înainte. Totul este Oportunitatea unui nou început! ^~' ^" "^ ^~
Dacă noi suntem mai mult decât credem în ochii I Iu mii, atunci, cu siguranţă, suntem mai mult decât 'credem, în ochii lui Dumnezeu! Să nu avem păreri prea înalte despre noi însene, dar nici să nu cădem pradă itimentului de vinovăţie şi să nu ne mai ridicăm.
Dacă noi suntem mai mult decât credem
în ochii lumii,
atunci, cu siguranţă,
suntem mai mult
decât credem, în ochii lui Dumnezeu!

Cel neprihănit de şapte ori cade şi se ridică. (Proverbe 24:16)
110
111
Femeia care mută munţii Femeia şi... valoarea
Aşadar, oricare ai fi, ridică-te! Dumnezeu este, de partea ta, mai mult decât crezi şi vrea să te folosească, în lucrarea Lui, mai minunat decât ai visat! Tu trebuie să crezi că eşti un vas de porţelan în mâna lui Dumnezeu şi nu o farfurie de unică folosinţă, lipsită de importanţă sau valoare. Dumnezeu este Cel care te-a creat cu un anumit potenţial şi cunoaşte în totalitate, tot ceea ce poţi tu deveni. El ştie că, înlăuntrul tău se află o femeie deosebită, care poate face lucrări mari în Numele Lui. El vrea ca potenţialul din tine să fie dezlegat şi să poţi, astfel, deveni persoana pe care a avut-o El în gând, atunci când te-a creat!
Nimeni nu va putea să stea împotriva ta, cât vei trăi. Eu voi fi cu tine...nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi. Nu ţi-am dat Eu oare porunca aceasta: "întăreşte-te şi îmbărbătează-te?"
Nu te înspăimânta şi nu te îngrozi, căci Domnul, Dumnezeul tău, este cu tine în tot ce vei face. flosua 1:5-7, 9)
Deşi aceste cuvinte sunt, de fapt, adresate lui Iosua de către Dumnezeu, în momentul în care trebuia să preia conducerea poporului Israel pentru a-i duce

in Ţara Promisă, cred că ele pot fi luate ca o încurajare şi de către noi, femeile sec. XXI. *întăreşte-te şi îmbărbătează-te căci Domnul, Dumnezeul tău, este cu tine în tot ce vei face!* Iată ce promisiune minunată ne face Dumnezeu: El va fi cu noi în tot ce vom face! El va fi cu tine în tot ce vei face!
Acest *tot* cuprinde nenumărate şi infinite acţiuni şi proiecte. Iată ce poţi face avându-L pe Isus de partea ta!
112
Aşadar, întăreşte-te şi îmbărbătează-te, şi fii activă în ogorul sfânt!
Nu *că am şi câştigat premiul sau că am ajuns desăvârşit; dar alerg înainte, căutând să-l apuc.* (Filipeni 3:12)
Apostolul Pavel ne îndeamnă să lucrăm pentru Dumnezeu şi să ne aducem aportul în ogorul sfânt, după potenţialul investit în noi de către Dumnezeu, chiar dacă nu suntem încă desăvârşite sau perfecte sau sfinţite pe deplin. De fapt, nici nu trebuie să fim perfecte pentru a putea duce la îndeplinirea chemarea lui Dumnezeu, şi pentru a putea fi o binecuvântare pentru cei din jur! Nu în acest mod a gândit, însă, şi scriitoarea Gigi Graham Tchividjian, atunci când a fost pusă, faţă în faţă, cu această alegere. Iată relatarea ei, din cartea *Anotimpurile Inimii:*
Oricât am încercat, n-am reuşit niciodată să fiu aşa cum credeam că ar vrea Domnul să fiu, sau aşa cum credeam că ar trebui eu sa fiu. Satan, profitând de îndoiala mea, mă ţinea într-o continuă stare de disperare. Am început să-l cred pe el, invidiindu-le astfel pe femeile plăcute, evlavioase, având un duh blând şi liniştit pe care le iubeşte Dumnezeu.
Se pare că unora le vine foarte uşor să trăiască ca şi creştini. Dar mie nu! După ce îşi lasă cartea de vizită plină de descurajare lângă uşa inimii mele, Satan mă convinge si de faptul că,
Femeia care mută munţii
deoarece nu sunt "perfectă", nu am dreptul sa îi ajut pe alţii. Aşa că m-am închis în carapacea subestimării, făcându-mă mică de tot ori de câte ori mi se cerea să-mi împărtăşesc credinţa.
Simţeam un aşa faliment spiritual încât mi se părea că aş fi ipocrită dacă aş împărtăşi cu cineva ceva ce, de fapt, nu eram convinsă că aveam. "[u]
Această atitudine a însoţit-o, pe Gigi Graham Tchividjian, timp de câţiva ani de zile. într-o zi, însă, ea a trăit un moment deosebit în care i-au fost implicaţi copiii, şi care i-a schimbat perspectiva asupra statutului ei de fiică preaiubită a Celui Preaînalt şi de fiică care II arată pe Hristos lumii. într-o zi de primăvară, doi dintre copilaşii ei au venit la ea râzând şi i-au oferit un buchet mare de flori, pe care îl culeseseră din curte. Bucuria şi încântarea ei au fost peste măsură de mari, dar în timp ce aranja buchetul pentru a-1 aşeza într-o vază, câteva flori au căzut pe podea. Atunci, ea observă că tulpiniţele acelor flori erau mult prea mici, deoarece copiii culeseseră doar florile. Primise un dar imperfect şi totuşi, ea se simţea atât de binecuvântată!
Dintr-o dată am înţeles ceva extraordinar: Nu trebuie să fim perfecţi pentru a putea fi o binecuvântare! Ni se cere doar să fim reali, lăsându-ne convinşi că perfecţiunea Lui poate acoperi imperfecţiunea noastră, ştiind că într-o zi vom fi tot ceea ce Hristos vrea să fim şi vom împlini scopul pentru care ne-a salvat El.[35]
îeia şi... valoarea

Nu femeile perfecte sunt cele implicate în lucrare, d cele imperfecte, dar de care Dumnezeu se foloseşte într-un mod perfect! Nimeni nu este perfect. Nimeni nu este fără păcat în ochii lui Dumnezeu, şi totuşi, cu toţii, suntem chemaţi |ă propovăduim Evanghelia, prin vieţile noastre.
în cartea *Un lider în formare,* Joyce Meyer ne vorbeşte despre dorinţa extraordinară pe care Satan o are de a ne convinge, de faptul că, noi nu vom fi niciodată în stare să
facem un anume lucru, sau să ne schimbăm vieţile în bine, astfel.
Nu femeile perfecte sunt cele implicate
în lucrare,
ci cele imperfecte,
dar de care Dumnezeu
se foloseşte într-un mod perfecţi

Diavolul ne atacă constant încrederea încercând să ne convingă că noi nu ne vom schimba niciodată. El vrea ca noi să credem că nu ne vom controla firea niciodată, că nu vom învăţa niciodată să fim răbdători, că nu vom putea niciodată să stăm treji în timp ce ne rugăm, că nu vom putea niciodată să ţinem minte ce vom citi în Biblie, că nu va exista nici măcar o singură zi în care nu vom ţipa la copii, că nu ne vom controla gura niciodată şi tot aşa. Diavolul încearcă întotdeauna să ne planteze gânduri negative în minte şi inimă.
114
115
Tot ce spune el este întotdeauna „niciodată, niciodată, niciodată":
„Tu nu vei fi niciodată altfel.
Tu nu te vei schimba niciodată.
Nu ţi se va întâmpla niciodată ceva bun.
Viaţa ta nu se îmbunătăţi niciodată.
Tu nu vei fi niciodată ceea ce te-a chemat Dumnezeu să fii. "[36]
în aceste momente, conchide autoarea, noi trebuie să luăm Biblia în mână şi să-i spunem Diavolului: *Aşa crezi tu, Satana? Ei bine, ascultă aici!* Vom declara astfel, cu putere şi autoritate asupra forţelor întunericului, ceea ce spune Cuvântul despre noi, şi despre puterea extraordinară care ne poate face să
mutăm deoparte aceşti munţi de neîncredere.
Totuşi, în toate aceste lucruri noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit. (Romani 8:27)
Pot totul în Hristos, care mă întăreşte. (Filipeni 4:13)
Mulţumiri fie aduse lui Dumnezeu care ne poartă totdeauna cu carul Lui de biruinţă în Hristos... (2Corinteni2:14)
Orice femeie care citeşte aceste versete, le poate crede şi păstra în inimă! Orice femeie care îl iubeşte pe
116

Hristos este lucrarea lui Hristos, astfel că, El doreşte să o folosească pentru scopurile Sale!

Dumnezeu se poate folosi atât de mine, cât şi de tine, pentru a face lucruri măreţe şi deosebite în lumea aceasta. Pune-te la dispoziţia Lui astăzi! încetează în a te mai desconsidera spunând că nimic bun nu locuieşte în line, şi crede-L pe Dumnezeu pe cuvânt, atunci când, îţi spune:

Eu te-am creat în chip minunat! Am pus în tine un potenţial deosebit pe care nu îl are nici o altă făptură din lumea aceasta.

Te-am aşezat într-un oraş care poate fi schimbat şi datorită ţie. Te-am aşezat într-o biserică care nu poate funcţiona aşa cum Eu am dorit, dacă tu nu te implici în slujire. Ţi-am dăruit o familie care va fi binecuvântată datorită rugăciunilor şi jertfei tale de zi cu zi.

Fă aceste lucruri la care ai fost chemată şi te voi binecuvânta, acum şi în veşnicie!

Femeia, lucrarea lui Hristos!

Căci noi suntem lucrarea Lui şi am fost zidiţi în Hristos Isus, pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele. (Efeseni 2:10)

Din acest verset nou-testamental înţelegem, într-o manieră foarte concisă şi clară, faptul că Dumnezeu ne-a făcut *lucrarea Lui şi ne-a zidit în Hristos,* astfel că nimeni şi

nimic, nu ne poate despărţi de El, niciodată! De asemenea, ni se spune că Ziditorul Nostru ne-a pregătit pentru ceva anume, pentru ceva măreţ. El nu ne-a creat la întâmplare, gândind că o femeie în plus pe acest pământ nu strică, aşa cum nici nu ajută. Nu! El a pregătit anumite fapte bune doar în dreptul tău, anumite sarcini şi anumite proiecte care pot fi îndeplinite doar de tine. Nici o altă femeie din lumea aceasta nu ar putea îndeplini aceste sarcini, atât de bine cum ai putea tu, pe baza potenţialului pus de Dumnezeu în tine.

Familia în care Dumnezeu te-a aşezat are nevoie de tine, şi nu de o alta. Soţul tău se simte împlinit alături de tine, şi nu alături de o alta. Biserica din care faci parte are nevoie de slujirea ta, şi nu de slujirea alteia. Fără tine, şi fără implicarea ta în aceste domenii, lucrarea lui Dumnezeu este incompletă şi suferă.

Ruth Graham a scris, de asemenea, o carte pe care a intitulat-o *In every Pew sits a Broken Heart* (în fiecare rând de bănci din biserică se află o inimă rănită), şi care a fost tradusă în limba română sub titlul *Jurnalul unei inimi zdrobite,* tocmai pentru a evidenţia acest lucru. La tot pasul găsim femei care suferă, din păcate. Aşa e viaţa! Dar oare să ne ascundem în spatele acestui adevăr dureros şi să nu mai oferim ajutor nimănui, niciodată? Cu siguranţă, nu! Fiecare femeie din această lume, care afirmă că este fiica Celui Preaînalt, are datoria sfântă de a sluji celorlalte, de a le ridica, de a le încuraja, de a le motiva şi de a le oferi dragoste, după puterea fiecăreia. Tu ce faci?

Ştii că din cauza ta, există femei deznădăjduite pe calea mântuirii, şi nu primesc nici o încurajare, pentru că tu, cea care erai *programată* să le ridici, nu ai făcut-o? Copii

ni Lini, sau văduve, sau familii care trec prin situaţii deosebit de grele, plâng înaintea lui Dumnezeu pentru că nimeni nu le trece pragul, nimeni nu le întinde o mână de .ijutor, nimeni nu se interesează de soarta lor, pentru că tu nu ai

făcut-o? Cum vei răspunde în cer în faţa acestor acuzaţii? Ce vei putea spune orfanilor care nu au avut o pâine pe masă şi au adormit flămânzi, şi cu lacrimi în ochi, pentru că tu nu ţi-ai îndeplinit misiunea? Dar bolnavilor care s-au simţit singuri şi părăsiţi în această lume, centrată doar pe strângerea de avere şi de faimă şi ni sloganul *fiecare pentru sine şi familia sa?* Dar prietenei tale care vărsa zilnic lacrimi, de situaţia căreia, însă, tu nu iii ştiut niciodată, pentru că nu ai întrebat, pentru că nu te-a interesat? Vizitele făcute unei prietene nu trebuie să I ic* doar pentru tine, pentru ego-ul tău şi pentru ca să te simţi tu bine. Ele trebuie să fie şi pentru zidire, pentru încurajare şi pentru apropiere de Dumnezeu!

Este mai ferice să dai decât să primeşti.[37] De multe ori, insă, uităm acest adevăr sau, pur şi simplu, nu vrem să simţim binecuvântarea lui Dumnezeu la un nivel mai înalt, în viaţa noastră. Ne mulţumim cu vieţile noastre uneori serbede şi goale şi nu facem nimic pentru aproapele nostru. în această manieră, refuzăm, într-un mod clar şi tacit, binecuvântarea lui Dumnezeu. Aceasta ar fi venit peste noi, ca semn de apreciere din partea Lui, dacă am fi slujit. Dumnezeu nu rămâne nimănui dator, niciodată. Tot ceea ce facem pe acest pământ, de dragul celorlalţi, este consemnat în Ceruri, până la cel mai mic detaliu, şi va fi răsplătit!

Femeia care mută munţii I l'cmeia şi... valoarea

Femeia... este o comoară!

Autoarea Joyce Meyer afirmă în cartea *Un lider în formare,* faptul că, fiecare dintre noi, are o *mină de aur ascunsă în inimă:*

Potenţialul (femeii) *este o comoară nepreţuită, ca aurul. Toţi avem aur ascuns în noi dar trebuie să săpăm pentru a-l scoate la suprafaţă.*[38]

Dacă o vom căuta cu toată puterea, ne vom bucura descoperind-o şi apoi, vom putea fi o sursă de bucurie şi pentru cei din jur. Cel care se pune în slujba lui Dumnezeu, slujind altora, este cel care are cel mai mult de câştigat!

Să nu obosim în facerea binelui; căci la vremea potrivită vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală. (Galateni 6:9)

Va veni o zi când lacrimile de tristeţe din viaţa ta, se vor transforma în lacrimi de bucurie! Din păcate, multe femei, au căzut pradă acestui munte de descurajare şi dezamăgire faţă de ele însele pentru că au aşteptat, în viaţa lor, rezultate imediate. Nimeni nu ne poate spune cât timp va trebui să aşteptăm şi să slujim altora până când Dumnezeu va începe să-Şi reverse răsplătirea-I peste noi. Poate vor fi câteva luni, poate vot fi câţiva ani sau poate vor fi chiar zeci de ani. Probabil că deja ai strâmbat

Din păcate,
multe femei, au căzut
pradă acestui munte
de descurajare
şi dezamăgire
faţa de ele însele

pentru că au aşteptat,
în viaţa lor, rezultate imediate.

din nas, la citirea acestui gând. Nu trebuie, însă neapărat, li fie aşa!
învăţăm de la poporul Israel, care, scos cu mâna tare din Egipt, este condus de Dumnezeu prin pustie, spre *ţara unde curge lapte şi miere,* Canaan, faptul că de noi depinde, în mare **parte,** să nu fie aşa. S-a estimat că Iceastă călătorie făcută de poporul Israel prin pustie, putea fi făcută în patruzeci de zile. Dar poporul este atât de nerăbdător •,.1 pretenţios, încât ajunge să cârtească. Vă vine a crede? Mergeau prin pustie, nu-i aşa? Bineînţeles că era greu, dar merita: se îndreptau înspre Ţara Minunată! După ani chinuiţi de robie în poporul egiptean, este atât de strigător la cer faptul că ei sunt acum plini de pretenţii înaintea lui Dumnezeu. Nimic nu-i mulţumeşte si cârtesc. Din cauza aceasta, ei ajung să facă această călătorie în patruzeci de •ni, şi nu în patruzeci de zile aşa cum ar fi trebuit!

Adu-ţi aminte de tot drumul pe care te-a călăuzit Domnul Dumnezeul tău în timpul acestor patruzeci de ani în pustiu, ca să te smerească şi să te încerce, ca să-ţi cunoască pornirile inimii şi să vadă dacă ai să păzeşti sau nu poruncile Lui.
Astfel, te-a smerit, te-a lăsat să suferi de foame şi te-a hrănit cu mană pe care n-o cunoşteai şi nici părinţii tăi n-o cunoscuseră, ca să te înveţe

Femeia care mută munţii
că omul nu trăieşte numai cu pâine ci cu orice lucru care iese din gura Domnului.
(Deuteronom 8:2,3)

Când Dumnezeu
bucură inima
unui muritor,
atunci o face din plin!
Ferice de tine să fii acel muritor!

Mai mult, ei nu vor
ajunge să calce cu piciorul pe pământul ţării promise, cu excepţia a doi dintre ei, Iosua şi Caleb, ci mor în pustie, iar proprii lor copii sunt cei care se bucură de acest har. Ei şi-au pierdut răsplata, din cauză că au vrut-o pe loc. Au pierdut binecuvântarea pentru că au vrut-o acum şi aici!
Insă, Dumnezeu nu lucrează aşa! El nu va lucra aşa, nici măcar în dreptul tău. El a pregătit o zi în care lacrimile din viaţa ta, atât de multe uneori, se vor transforma în lacrimi de bucurie. O zi în care povara pe care o porţi pe umeri, fie ea de ordin financiar, de ordin profesional sau de ordin familial, va fi

îndepărtată iar inima ta se va bucura! O zi în care întrebarea *Pentru ce atâtea lacrimi în viaţa mea,* îşi va găsi răspunsul, cel puţin parţial, iar inima ta va fi I mângâiată. Nu încerca însă să grăbeşti această zi. De asemenea, nu cârti dacă calea este atât de lungă şi grea. Vei înţelege, într-un final, de ce a fost aşa şi vei vedea că a meritat! Când Dumnezeu bucură inima unui muritor, atunci o face din plin! Ferice de tine să fii acel muritor!

Gânduri de păstrat în inimă

Tu nu eşti ceea ce ai tu impresia: un vas lipsit de importanţă pe care nu-l doreşte nimeni, un suflet chinuit de sentimentul de vinovăţie că iar a întristat faţa lui Dumnezeu, o ftmeie sleită de putere şi energie care ridică tonul, pentru a se face ascultată de copii...
De ce nu avem încredere în noi însene şi în ceea ce Dumnezeu poate realiza prin noi? Noi suntem însăşi fiicele lui Dumnezeu!!
De ce ridicăm noi însene în viaţa noastră anumiţi munţi de neîncredere cu privire la propria persoană?
Dacă noi suntem mai mult decât credem în ochii lumii, atunci, cu siguranţă, suntem mai mult decât credem în ochii lui Dumnezeu!
Dumnezeu e de partea ta, mai mult decât crezi, şi vrea iă te folosească în lucrarea Lui, mai minunat decât ai visat!
Nu trebuie să fii perfectă pentru a putea fi o binecuvântare, pentru cei din jur!
Nu femeile perfecte sunt cele implicate în lucrare, ci cele imperfecte, dar de care Dumnezeu se foloseşte, într-un mod perfect!

Femeia care mută munţii
Vizitele făcute unei prietene nu trebuie sa fie doar pentru tine, pentru ego-ul tău si pentru ca sa te simţi tu bine, ci trebuie sa fie si pentru zidire, pentru încurajare si pentru apropiere de Dumnezeul
Tot ceea ce facem pe acest pământ, de dragul celorlalţi, este consemnat în Ceruri, până la cel mai mic detaliu, şi va fi apoi răsplătit!
Dumnezeu a pregătit o zi în care lacrimile de tristeţe din viaţa ta, atât de multe uneori, se vor transforma în lacrimi de bucuriei
Când Dumnezeu bucură inima unui muritor, atunci, o face din plini Ferice de tine să fii acel muritor!

7

femeia şi... GENUNCHII OBOSIŢI

Viaţa este frumoasă atunci când o petrecem pe genunchi!
Rugăciunea îi face pe oameni să fie forţe
spirituale. Ei pot face mari lucrări
pentru Dumnezeu, şi coboară mari
binecuvântări de la Dumnezeu.
(Petru Popovici)

O zi începută fără a petrece, în prealabil, un timp de părtăşie cu Dumnezeu este o zi sortită eşecului, într-o măsură mai mică, sau mai mare. Am experimentat, pe propria piele, acest adevăr şi am fost dezamăgită de mine însămi, pentru

felul în care m-am comportat în acea zi, fie cu copiii, fie cu soţul, fie cu alţii, fost dezamăgită de viaţă, considerând în anumite lomente că este prea dură şi că mi-a înşelat aşteptările, şi fost dezamăgită chiar de Dumnezeu, credeam eu, msiderând că m-a uitat sau că este nedrept cu mine, întru că mă lasă să mă lupt în viaţa aceasta, cu atâţia lunţi care par de neînvins! Unul dintre aceştia era, de

fapt, tocmai lipsa timpului de părtăşie cu Dumnezeu. Cu acest *munte* mă luptam, în fiecare zi.

Din frustrările unei femei evlavioase...

Scriitoarea Gigi Tchividjian Graham, a avut tăria de a scrie despre greutăţile şi frustrările cu care s-a confruntat, ca urmare a statutului de casnică, într-un mod deschis în cartea *Anotimpurile Inimii,* şi despre felul în care a găsit puterea de a merge mai departe:

Eram obosită şi îmi era tare greu să-mi reţin lacrimile de frustrare şi descurajare. Stând întinsă pe pat, m-am gândit la ziua care tocmai a trecut. Oare ce realizasem în timpul acestei lungi zile?
Am făcut curăţenie în casă,
-am spălat şi călcat o mulţime de haine,
-am şters ferestrele care au fost imediat mâzgălite cu amprente lipicioase,
-am dus copiii la şcoală,
-am făcut cumpărături,
-am pregătit cina,
-am curăţat din nou bucătăria,
-am aranjat pernele copiilor,
-am pus ceasul deşteptător să sune.
Şi oare ce va trebui să fac mâine? Tot cam aceleaşi lucruri.
M-am gândit cât de .. .monotone sunt vieţile noastre. Stând în întuneric şi luptându-mă cu lacrimile, mi-am dat seama că (încă o dată) eram

Femeia care mută munţii I I «meia şi... genunchii obosiţi
în pericolul de a mă lăsa doborâtă şi înfrântă de cotidian.[39]

V-aţi regăsit deja, nu-i aşa mamelor? Eu, da!

O, Doamne, m-am rugat, învaţă-mă din nou să privesc îndatoririle şi responsabilităţile mele din perspectiva Ta. Şi târziu, în întunericul nopţii, El m-a învăţat exact acest lucru. într-un mod tăcut, Domnul mi-a amintit că slujirea este, de fapt, cea mai înaltă chemare. Că El însuşi a venit să slujească, nu să fie slujit. (...)
...atunci când slujim în familiile noastre, de fapt, urmăm chemarea şi exemplul Lui. în linişte, mi-am dat Lui ca o jertfă toate treburile de zi cu zi şi toate responsabilităţile mele. Aceste îndatoriri de fiecare zi pot deveni un prilej de laudă şi închinare.
Am adormit, dornică să încep mâine să fac acest lucru![40]

Ce anume a făcut-o, pe această femeie deprimată, şi aflată în pericolul de a se lăsa doborâtă de cotidian şi pradă *munţilor de nemulţumire, cârtire sau nefericire cu privire la viaţa ei,* să se ridice? Rugăciunea! Iată cât de mare este puterea rugăciunii făcută dintr-o inimă sinceră, care si> adăposteşte, în toiul luptei, sub mâna tare a lui Dumnezeu si devine, astfel, biruitoare.

Suntem noi convinse, oare, de faptul că rugăciunea poate aduce o schimbare, cât de mică, în vieţile noastre? Suntem noi convinse că, prin rugăciune, ne stă la

dispoziţie o putere nemărginită de a îndepărta munţii ce apar în vieţile noastre şi care uneori par că ne copleşesc? Credem no cu adevăra că Dumnezeu aude rugăciunea ş mai presus decât orice, răspunde? Simţim noi, cu adevărat, nevoia de rugăciune în inimile noastre? La aceste întrebări răspunsul este, indubitabil, pentru multe femei, negativ, dat fiind faptul că puţine sunt femeile care simt nevoia efectivă de rugăciune, în vieţile lor. Prea multe se plâng, însă, de vieţile lor presărate adesea cu încercări şi cu frustrări sau monotone, triste şi fără sens, dar nu acceptă adevărul că rugăciunea le poate schimba mersul vieţii în bine, în totalitate şi iremediabil.
Petru Popovici afirmă în cartea *Oameni cu Totul Deosebiţi,* faptul că rugăciunea îi face pe oameni însăşi promotorii unor lucrări măreţe:
îeia şi... genunchii obosiţi
Suntem noi convinse ca,
prin rugăciune,
ne stă la dispoziţie
o putere nemărginită
de a îndepărta munţii
ce apar în vieţile noastre
şi care uneori par că ne copleşesc?

Rugăciunea face pe oameni să fie forţe spirituale. Ei pot face mari lucrări pentru Dumnezeu şi coboară mari binecuvântări de la Dumnezeu.[4,1]

Rugăciunea nu rămâne niciodată fără răspuns. Ea te poate mângâia, te poate învioara, te poate schimba, te poate ierta şi te poate întări în duh. Ea te poate înarma cu toată armătura de care ai nevoie, pentru a doborî *munţii*

apar în viaţa ta, la orice pas. Cuvântul Sfânt şi rugăciunea sunt soluţiile pentru a trăi o viaţă de biruinţă, în fiecare zi!
Tu poţi fi o adevărată forţă spirituală atât în **Ilimilie,** în biserică şi în societate şi poţi aduce binecuvântări nenumărate peste toate aceste trei domenii, loar practicând rugăciunea. Te întreb: *Te-ai rugat astăzi?* :ă nu ai făcut-o, închide te rog această carte şi pune-te genunchi. Puterea pe care o vei primi rugându-te este care te va ajuta *să muţi, în fiecare zi, munţii* care vor -ţi frângă puterea spirituală şi să pui în practică icipiile prezentate în această carte. Ele îţi pot schimba lical viaţa. Te va ajuta să muţi titanii de granit ridicaţi i Satan, în viaţa ta, prin puterea şi de dragul lui Hristos!

Momentul preferat al zilei!

Dă-mi voie să te întreb: *Care este pentru tine momentul preferat al zilei?* Ce parte din ea îţi place cel mai mult? Ce aştepţi cu nerăbdare să se întâmple? Să vină dimineaţa şi să-ţi savurezi cafeaua? Să ajungi la serviciu şi **Să-ţi** întâmpini colegii cu un zâmbet? Să mergi la Nhopping, cu prietena ta? Să adoarmă copiii

şi să fie, în **ifârşit,** linişte în casă? Pune-ţi această întrebare:
Ce anume îţi face plăcere şi doreşti să se întâmple, cât mai des?!
Nu ştiu care este răspunsul tău, la această itrebare, dar trebuie să ştii că aceasta te reprezintă! Te ideşti mereu la haine scumpe şi la lucruri de decor, de

Viaţa de rugăciune este singura viaţă
pe care cerul o pune la socoteală!

pus prin casă? Atunci eşti preocupată de aspectul fizic şi de imaginea ta în societate, mult prea mult. Vrei să-ţi întâlneşti prietenii, cât mai multe ore pe zi, şi să petreceţi timpul împreună? Adu-ţi aminte că viaţa socială nu este totul! Stai pe Messenger sau pe Twitter toată ziua, fără să realizezi nimic altceva decât *o sporovăială uşoară?* Nu uita: Prietenii adevăraţi poartă discuţii valoroase.
Care din aceste tipuri de mai sus te reprezintă?
Momentul preferat al zilei, pentru mine, este acela în care copiii dorm somnul de amiază. Eu mă aşez, atunci, la _ masa din salon cu un ceai sau cappuccino şi Biblia în faţă, şi am un timp de părtăşie cu Dumnezeu. E atâta linişte în jur, şi vreau să fac linişte şi în sufletul meu. Iureşul vieţii poate fi, câteodată, atât de asurzitor, încât rişti să nu mai auzi vocea lui Dumnezeu, în viaţa ta. Iar acest lucru este imperios necesar. Viaţa de rugăciune este singura viaţă pe care cerul o pune la socoteală!
In cartea *Dacă poporul Meu se va ruga,* autorul Randy Maxwell ne aduce în atenţie un simplu *dacă,* care poate face o incredibilă diferenţă, în viaţa fiecărei femei.
Dacă poporul Meu peste care este chemat numele Meu se va smeri, se va ruga şi va căuta faţa Mea şi se va abate de la căile lui rele, îl voi
Femeia care mută munţii I i (.meia şi... genunchii obosiţi

asculta din ceruri, îi voi ierta păcatul şi'i voi tămădui ţara. (2Cronici 7:14)
Este scris alb pe negru, nu-i aşa?! *Dacă* poporul Meu se va ruga... *Dacă* tu te vei ruga...
Uşa către o relaţie noua către Hristos se deschide prin rugăciune. Este o relaţie fără de care nu putem trăi şi o ofertă pe care nu ne putem permite să o refuzăm. (...)
Şi poate că, cine ştie, (...) vom încerca metoda lui Dumnezeu şi vom descoperi că El poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi[42], conchide Randy Maxwell.
Tu când te-ai rugat ultima dată? Ieri, cu o tiăptămână în urmă, sau poate doar în noaptea de trecere tntr-un nou an, atunci când toţi creştinii din biserică se roagă? Trebuie să ştii că răspunsul acestei întrebări este Cel care te-a adus în starea în care te găseşti astăzi. Dacă te Himţi pierdută, părăsită, decepţionată de viaţă şi fără putere pentru a putea lupta împotriva *munţilor* care te isaltează zilnic, atunci este pentru că nu te-ai rugat, pentru că nu ai primit putere din Dumnezeu în sufletul şi Irupul tău, de prea multă vreme iar săgeţile celui rău îşi [găsesc imediat ţinta, în inima ta. Nu ai arme cu care să Iu [iţi împotriva munţilor şi atacurilor celui rău, pentru că nu ai avut rugăciune!

Dacă, de cealaltă parte, te simţi înviorată în duhul tău, împrospătată şi plină de putere ca să înfrunţi
provocările sau *munţii* fiecărei zile, în parte, şi plină de dorinţa sfântă * de a lucra pentru Dumnezeu, atunci este pentru că ţi-ai făcut timp să te rogi. Viaţa e frumoasă atunci când o petrecem pe genunchi! Fă ca acesta să fie motto-ul tău astăzi! Meditează asupra lui dar, mai presus decât orice, pune-1 în *)* practică.
Aiden Wilson Tozer, unul dintre cei mai influenţi evanghelişti americani ai secolului XX, care a scris peste treizeci de cărţi, spunea:
Femeia care mută munţii I i cmeia şi... genunchii obosiţi
IVw *ai arme*
cu care sa lupţi
împotriva munţilor
şi atacurilor celui rău,
pentru că nu ai avut rugăciune!

Este un lucru grav şi de-a dreptul scandalos, în împărăţie, să-i vezi pe copiii lui Dumnezeu murind de foame, în timp ce stau aşezaţi la masa Tatălui.
Noi toate, suntem aşezate la masa Tatălui şi ni se permite să ne înfruptăm din toate bucatele alese, de acolo. Ce facem? Murim de foame uitându-ne cu jind la ele, doar pentru că suntem prea comode ca să întindem mâna? Din păcate, aşa este pentru multe dintre noi. Suntem prea comode ca să ne mai rugăm şi din această cauză pierdem mari experienţe cu Dumnezeu.
Vom trăi, deci, vieţi lipsite de putere spirituală, vieţi comode şi lipsite de conţinut şi sens, pentru simplul
motiv că refuzăm să ne dedicăm rugăciunii şi părtăşiei idevărate cu Dumnezeu. La sfârşitul vieţii, vom regreta că nu am făcut mai mult. Căci am fi putut face, mult mai mult! Constatarea acestui lucru ne va zdrobi inimile, dar va fi mult prea târziu! Despre Aide Wilson Tozer se spune Că a petrecut mai mult timp, pe genunchi, decât la biroul lui, scriind. Ce exemplu minunat!
Dedică-te, astăzi, rugăciunii şi slujirii eficiente căci ai în dar, încă o zi, primită de la Dumnezeu. Nu o irosi pe lucruri de nimic, ci valorific-o prin rugăciune, prin Itudiere a Cuvântului Său şi prin implicare în lucrarea Sa.
Ştiu că uneori pare că nimic nu se întâmplă şi că rugăciunea este o pierdere de vreme. Dar nimic nu este irosit sau zadarnic atunci când ascultăm de Dumnezeu. Poate că am „pescuit" toată noaptea şi nu am prins nimic, dar la îndemnul lui Isus, hai să ne aruncăm mrejile de partea dreaptă a corăbiei.
Hai să mai încercăm o dată metoda Sa: să ne rugăm şi să vedem ce se întâmplă. S-ar putea să primim mai mult decât pot ţine mrejile firave ale credinţei noastre[43], conchide pe un ton extrem de încurajator autorul Randy Maxwell.

Iată ce mari sunt beneficiile rugăciunii. Şi mă întreb: dacă rugăciunea este un privilegiu atât de minunat şi înălţător, atunci, de ce omul muritor are atât de puţină tragere de inimă de a intra în harul ei? Nu fi un astfel de om!

Femeia şi... stresul

De când am devenit mamă, stresul este o parte integrantă din viaţa mea şi ia adesea forma unui *munte* care pare imposibil de pus la pământ. Sunt zile când sunt puternică şi pot lupta cu aparentă uşurinţă *împotriva acestui munte,* atunci când îl simt pe Dumnezeu aproape de mine şi când mă bucur de binecuvântările Lui. Pot avea în astfel de momente multă răbdare cu copiii şi le pot suporta toate mofturile şi capriciile. Dar oh, sunt zile când nu am, parcă, deloc putere spirituală şi atunci cad foarte uşor. Atunci, stresul îşi spune cuvântul în viaţa mea şi nu Dumnezeu, care locuieşte în inima mea.
Şi totuşi, Dumnezeu ne cere să ne păstrăm calmul, înaintea Lui, nici o justificare de genul nu va fi acceptată:
Dar Doamne, Tu nu ştii cât de stresanţi sunt copiii mei! sau
Nu *am dormit toată noaptea iar acum copiii mei plâng toţi deodată şi fiecare vrea câte ceva de la mine.*
Sunt cu nervii la pământ. Sunt şi eu om. Cât să mai rezist?
Trebuie să ne păstrăm calmul, chiar dacă totul bubuie în jur! Dumnezeu ne cere aceasta. Soţia cunoscutului scriitor Max Lucado, o numeşte *ora peştilor pirania,* ora în care toate cele trei fete ale ei vor câte ceva de la ea, iar ea simte că nu mai poate face faţă situaţiei. Ea trăieşte această oră, în fiecare zi, şi în fiecare zi, luptă să-şi

păstreze calmul. Care este ora ta a *peştilor pirania?* Care este ora în care toţi (inclusiv soţul!!) vor ceva de la tine, iar tu simţi că nu mai poţi face faţă?
Max Lucado ne aduce în atenţie, în cartea *Calmul iliti mijlocul furtunii,* o zi deosebită din viaţa lui Isus. O zi în care El a fost stresat, a fost întristat peste măsură la vestea că Ioan Botezătorul a murit iar Irod caută să îl omoare şi pe El, a fost îmbulzit de o mare mulţime de oameni care tot venea după El deşi a alungat-o de câteva ori şi a fost dezamăgit de proprii lui ucenici, care I-au spus că mulţimile nu pot fi hrănite cu doar două pâini şi trei peşti, dar care şi-a păstrat calmul, pe toată durata zilei. Şi veţi spune:
Dar El era Dumnezeu! Bineînţeles că a reuşit să-şi păstreze calmul!!

Isus
a simţit la fel
ca fiecare dintre noi,
dar a biruit.
Deci, se poate!

Totuşi, Isus era sută la sută Dumnezeu, dar şi sută la sută om. Isus a simţit la fel

ca fiecare dintre noi, dar a biruit. Deci, se poate! La sfârşitul acestei zile super-stresante, Isus se retrage, sus pe munte, ca să se roage. Iată, de unde a găsit El putere! Rugăciunea este una din «rmele pe care le ai pentru a { lupta împotriva pornirilor A păcătoase pe care le vezi în tine, şi care te întristează adesea. Dumnezeu are pretenţia ca noi să ne păstrăm calmul, în orice situaţie în care ne-am

(i

afla! *încă mai am zile rele dar nu vă faceţi griji; obişnuiam să am ani răi*[44], spune pe un ton umoristic dar cât se poate de sincer o femeie a cărei identitate a rămas anonimă, citată ~~ ~ - — fiind de Katie Brazelton, în cartea *Pathzoay to Purpose for) Women.*

Stresul, acest *munte* care fură bucuria muritorilor acum în sec. XXI parcă mai mult ca niciodată, poate fi îndepărtat din viaţa credinciosului prin rugăciune. Iată cum descrie Max Lucado onoarea pe care o are, de j a sta la picioarele lui Isus, în părtăşie sfântă, în lupta cu

Femeia care mută munţii Femeia şi... genunchii obosiţi

Stresul, acest munte care fură bucuria
muritorilor
acum în sec. XXI
parcă mai mult
ca niciodată,
poate fi îndepărtat
din viaţa credinciosului
prin rugăciune.

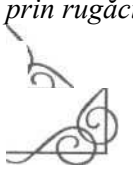

diverşi *munţi:*

în fiecare zi am onoarea să citesc dintr-o carte care conţine cuvintele Aceluia care m-a creat. în fiecare zi am ocazia să aflu de la El câte ceva despre cum ar trebui să trăiesc. Dar dacă nu fac ce îmi spune, El nu dă foc cărţii şi nici nu îmi anulează abonamentul. Dacă nu sunt de acord cu ce spune, nu trimite vreun fulger care să îmi despice scaunul pivotant şi nici un înger nu îmi şterge numele din lista sfântă. Iar dacă nu înţeleg ce spune, nu mă apostrofează imediat că sunt un prost.
*Ba chiar mă numeşte "fiu" şi îmi explică pe o altă pagina ceea ce nu am înţeles. Remarcabil.**[5]

Astfel devine viaţa petrecută pe genunchi: *Remarcabilă!* Ce alegi, deci, pentru tine?

Exemplu de urmat: Gigi Graham Tchividijan!

Dar, deşi, ne propunem, la începutul zilei, să fim răbdătoare, să fim calme, să fim iubitoare, să fim harnice şi să fim pozitive pe întreg parcursul ei, se întâmplă că nu trece nici măcar o oră şi prima reacţie nepotrivită s-a ivit. l'rimul *munte* s-a înălţat şi te-a doborât. Te-a pus la pământ, şi abia dacă mai ai putere să lupţi, până la sfârşitul zilei. îţi pui cu lacrimi în ochi, aceeaşi întrebare pe care şi-a pus-o Gigi Graham Tchividijan:

Dar cum? Cum? Cum?? Iată cum ne descrie ea, o zi în care a falimentat:
O, Doamne, doresc atât de mult că această zi să o trăim împreună![46]
Acestea au fost gândurile ei, la începutul zilei. Te regăseşti, nu-i aşa? Eu, da! Ce s-a întâmplat apoi?
Am încercat. M-am străduit din toate puterile. Dar n-am reuşit să-mi păstrez spiritualitatea mea, nici măcar până la micul dejun. (...) Apoi, când mi-am dat seama ce-am făcut, m-am descurajat atât de mult încât am renunţat complet la acea zi.
136
137
De fapt, aceasta este povestea vieţii mele. Străduindu-mă din răsputeri... şi căzând foarte repede. Eu sunt o luptătoare. Mereu îmi spun:
„Oh, dacă aş putea să scap de cutare problemă sau slăbiciune, atunci aş fi vrednică". A trăi ca şi Hristos nu a fost deloc uşor pentru mine.[47]
Răspunsul pe care 1-a primit Gigi Graham Tchividijan, a fost unul surprinzător, atât pentru ea, cât şi pentru mine. Ea a înţeles, atunci, călăuzită fiind de duhul lui Dumnezeu, faptul că nu a fost creată pentru *a fi,* ci pentru *a aparţine. A* înţeles faptul că nu trebuie să lupte, prin puteri proprii, pentru a birui *munţii* din viaţa ei, ci trebuie, mai degrabă, să se odihnească în Hristos şi să-L lase pe El să-şi facă lucrarea desăvârşită în ea.
Trebuie să renunţăm să luptăm noi însene şi să începem a ne cuibări în braţele Lui, spunea scriitoarea de origine olandeză, Corrie Ten Boom. Acest citat m-a ajutat în mod deosebit, în momentele în care eu însămi, cădeam la picioarele Mântuitorului, descurajată fiind că şi astăzi L-am dezamăgit. îmi ceream iertare şi apoi *mă odihneam,* imaginându-mi ca îmi pun capul pe genunchii Lui şi primesc de la El iertare, mângâiere şi încurajare. Este un sentiment atât de înălţător!
înţelegeam atunci faptul că, Dumnezeu nu cere de la mine perfecţiune, ci credincioşie în lucrurile încredinţate, fie ele mici sau mari. Nu trebuie să fim perfecte pentru a putea fi o binecuvântare pentru cei din familia noastră, sau pentru cei din jurul nostru. Trebuie doar să-L slujim pe Dumnezeu cu credincioşie. Acest
138

adevăr presupune, de fapt, slujirea altora. Din păcate, starea lumii în care trăim îndeamnă, mai degrabă, la ură, ■ avuţie şi la nepăsare faţă de alţii, şi prea puţin la apropiere de Dumnezeu, la rugăciune sau la slujirea semenilor. O astfel de lume este redată în una din poeziile apărute în autobiografia lui Hugh Redwood, astfel:
Mai multe vapoare!
Strigă unii, mai multe arme!
Mai mulţi luptători în aer!
însă înţelept este împăratul care strigă:
mai multă rugăciune!
Nu uita, îngerii folosesc
această scară străveche,
De aceea păstrează calea liberă:
mai multă rugăciune!
O zi nu e de-ajuns să-nfiunţi
a timpului istovire;

Fiecare ceas al vieţii are nevoie
de mai multă rugăciune!
Cuvântul Domnului mereu ne spune
Că cea mai adâncă nevoie a oamenilor este -
mai multă rugăciune![48]

Este într-adevăr nevoie de mai multă pasiune pentru rugăciune! în calitate de mame şi femei, cu sau fără serviciu este foarte greu să găsim un anumit timp pe care să-1 punem deoparte pentru Dumnezeu, dar este imperios necesar să facem acest lucru. Nu vei găsi niciodată timp în

care să citeşti din cea mai importantă carte existentă în lume şi să te rogi, dacă nu îl vei căuta cu toată inima. Au existat multe zile, în viaţa mea, în care rugăciunea nu reprezenta o prioritate pentru mine şi pot spune, pe drept cuvânt, că acele zile au fost ca şi pierdute.

Conştientizând, însă, faptul că fără părtăşia de fiecare \) dimineaţă cu Dumnezeu, sufletul meu devenea din ce în ce mai gol şi dorea cu ardoare să fie umplut cu ceva, astfel că, îl umpleam cu lucrurile pieritoare ale acestei lumi, am căutat cu tot dinadinsul să o practic şi am reuşit! Am urmat gândul insuflat de Charles Fox care afirma faptul că jumătate de oră din timpul liber, petrecut

răsfoind vreo carte de literatură spirituală, nu va putea însă niciodată să înlocuiască o privire atribuită în taină Preaiubitului Isus. Prin urmare, mi-am dedicat timpul sau cel puţin o parte din el, în mod deosebit, citirii Bibliei şi rugăciunii. Am făcut un pas mic şi neînsemnat, dar l-am făcut cu dedicare, iar Dumnezeu mi-a răspuns într-un mod minunat, oferindu-mi în acelaşi timp alte două lucruri importante: *confirmarea* că El este de partea mea şi *ajutorul* de care aveam atâta nevoie pentru a mă ţine cu conştiinciozitate de această practică sfântă. în ce a constat acest ajutor? Mi-am regăsit o veche şi dragă prietenă, iar r din discuţiile avute cu ea, am realizat că şi în ea se găseşte aceeaşi foame după Dumnezeu, dar şi aceeaşi lipsă de

Nu vei găsi niciodată timp în care
să citeşti
din cea mai importantă carte existentă în lume
şi sa te rogi,
dacă nu îl vei căuta
cu toată inima.

Femeia şi... genunchii obosiţi

putere. Astfel că, am hotărât să ne rugăm împreună la o oră prestabilită şi să ne

cerem, apoi, socoteală una alteia.
Un plan care funcţionează şi în ziua de astăzi! îţi redau mai jos o listă cu câţiva paşi pe care eu i-am urmat şi care m-au ajutat în dezvoltarea unui timp de rugăciune eficient.

Paşi pentru o viaţă de rugăciune eficientă:

- stabileşte-ţi un timp de rugăciune şi citire a Bibliei, alcătuit din treizeci de minute (cel puţin!)
- dacă este posibil, programează acest timp dimineaţa. Mintea ta este atunci proaspătă şi dornică să se întâlnească cu Iubitul Inimii, mai mult decât în alte etape **ale** zilei. îţi spun acest lucru din experienţa personală. **Fă-ţi** un ceai, sau o cafea, aşează-te la masa din salon sau bucătărie cu Biblia în faţă, şi bucură-te la picioarele Mântuitorului timp de câteva minute, înainte de a intra în iureşul asurzitor al vieţii. Vei avea astfel forţe nebănuite jentru a muta *munţii* din viaţa ta!
- apelează la o prietenă, sau chiar mai multe, dacă este posibil şi ridicaţi aceste altare de rugăciune împreună, *}i* la aceeaşi oră. în acest mod, veţi fi mai conştiincioase şi vă veţi putea împărtăşi una alteia realizările, sau încercările din viaţa personală. De asemenea, vă veţi putea cere socoteală una alteia cu privire la acest timp, astfel că veţi lupta mai mult pentru realizarea lui.
- fă o listă cu motive de rugăciune
- adu cereri specifice înaintea lui Dumnezeu
- fă rost de o programare de citire zilnică a Bibliei. Astfel, te vei simţi responsabilă să citeşti în fiecare zi, ca să

nu rămâi în urmă, să te descurajezi şi să renunţi. E important să ai un reper, să ai o ţintă spre care să tinzi. Te vei simţi mult mai împlinită ştiind că ţi-ai îndeplinit misiunea, pe acea zi, iar Cuvântul Domnului te va ţine aproape de Cer, te va împrospăta şi îţi va da noi puteri. Nu descuraja, însă, dacă într-o zi nu ai reuşit să citeşti, din diverse motive. Poţi recupera în ziua, sau zilele următoare.
- adu mulţumiri Domnului pentru lucrările în care S-a implicat şi ţi-a dat ajutor, sau călăuzire. Vino înaintea Domnului cu mulţumiri şi proslăviri la adresa Numelui Său.

M-au impresionat în mod deosebit cuvintele spuse de o femeie care a orbit pe neaşteptate, ca urmare a unei boli: *Cel mai mare regret este că nu mai pot citi din Biblie!* Eu cred că aceste cuvinte nu puteau fi rostite decât de femeia care iubea această practică şi care trăia datorită părtăşiei sfinte. Am invidiat-o atunci, pentru că ea ajunsese să iubească această practică, iar eu încă aveam nevoie de timp pentru a ajunge la acelaşi nivel. Tu ce poţi spune despre tine în această privinţă?

Nu te mai furişa în Cer!

De ce te tot *furişezi* în Cer? Pentru ce păşeşti pe străzile Cerului cu teamă, cu sfiiciune şi adesea cu o dorinţă aproape inexistentă de a-ţi întâlni Mirele drag? A fost o vreme când eu însămi mă *furişam* în Cer plină de reverenţă şi de teamă, lăsam bileţelul plin de cereri şi, ici colo, presărat cu cate un *Mulţumesc, Tată!,* şi

plecam. Cum plecam? Cu inima aproape goală, bineînţeles! Deşi ea striga, cu toată puterea ei, după mângâiere, după alinare a suferinţei, după iertare, după ridicare şi după mai multă putere în lupta cu diferiţi *munţi,* tot ceea ce primea era doar un strop infim, din toate .icestea. Cât de trist! Şi când mă gândesc că era, în lotalitate, VINA MEA! Când mă gândesc că eu, mă *mulţumeam* atunci doar cu un gram infim din puterea, din mângâierea, din iertarea sau din dragostea Mirelui meu drag, mă înfior! Oare cum am putut supravieţui, cu atât de puţin, din Dumnezeu, m-am întrebat. Cum nu mi-au murit sufletul şi trupul, în situaţia în care, într-o lume plină de durere, de decepţii, de frământări, de stres şi de lacrimi, toate acestea sub forma unor munţi imenşi care se ridicau în viaţa mea, eu mă plecam pe genunchi, doar din când în când? Mai exact, mă *furişam* în Cer sperând să primesc, în doar câteva secunde, suficient din Dumnezeu şi din puterea Lui pentru a putea face latăvieţii. Fără puterea lui Dumnezeu, însă, nu avem cum

să facem faţă provocărilor vieţii A> şi murim, în sufletele noastre.

Cum nu mi-au murit
sufletul şi trupul,
în situaţia în care,
într-o lume plină de durere,
de decepţii, de frământări,
de stres şi de lacrimi,
toate acestea sub forma
unor munţi imenşi
care se ridicau în viaţa mea,
eu mă plecam pe geimnchi,
doar din când în când?

încetează şi tu în a te mai *furişa* în Cer. Tu eşti însăşi fiica Celui Preaînalt! Tu trebuie să-ţi întâlneşti Mirele drag, în fiecare zi, pentru a putea face faţă, cu succes, *munţilor* din viaţa ta. Tu trebuie să petreci cât mai

mult timp cu Cel care te poate ajuta să fii *o femeie care mută munţiil*
Scriitoarea Joyce Meyer, afirma în cadrul unei conferinţe pentru femei faptul că proprii ei copii, au început la un moment dat, să îi ceară tocmai acest lucru: să se *furişeze* în Cer. Lor li se părea că ea petrece prea mult timp în camera de rugăciune, în fiecare dimineaţă, astfel că adesea, îi puneau următoarea întrebare:

Tu trebuie
să petreci
cât mai mult timp
cu Cel care
te poate ajuta
să fii o femeie
care mută munţii!

Chiar trebuie să intri
în acea cameră?
Răspunsul pe care ea 1-a dat, mi-a plăcut în mod deosebit:
voi?
Copiii mei, vreţi să fiu o mamă bună pentru
„DAAH" au răspuns ei.
Atunci eu TREBUIE sa intru în acea cameră în fiecare dimineaţă şi să stau un anumit timp acolo! Dacă eu nu intru în camera de rugăciune şi nu petrec timp în conversaţie cu Tatăl meu, atunci eu voi fi peste zi o mamă mai puţin bună pentru voi.

eia şi... genunchii obosiţi
Voi fi uneori nervoasă, neîngăduitoarea, plictisită, nemlţumitoare şi cicălitoare. Vă doriţi o astfel de mamă?
Surprinzător şi minunat, conchide autoarea, este faptul că, după această discuţie, copiii ei au început să o trimită, cât mai des, în camera de rugăciune. Intră şi tu, în fiecare zi, în camera de rugăciune. Nu te mai *furişa* în Cer, ci alege să fii parte din acel Cer în care locuieşte Mirele tău drag! Vei deveni, astfel, o mamă mult mai bună pentru copiii tăi, o soţie mult mai Iubitoarea şi gata să se jertfească, de dragul soţului, şi o fiică după inima lui Dumnezeu. Vei fi, atunci, o femeie fericită, o femeie care *râde de ziua de mâine!*[49], pentru că, astăzi, reuşeşte să mute deoparte *munţii* din viaţa ei.

Gânduri de păstrat în inimă

Viaţa este frumoasă, atunci când o petrecem pe genunchi!
Suntem noi convinse de faptul că, prin rugăciune, ne stă la dispoziţie o putere nemărginită de a ne influenţa vieţile?
Rugăciunea nu rămâne niciodată fără răspuns. Ea te poate mângâia, te poate învioara, te poate schimba, te poate ierta, te poate întări în duh. Ea poate schimba însăşi viaţa ta!

Viaţa de rugăciune este singura viaţă pe care cerul o pune la socoteală!
Nu ai arme cu care să lupţi împotriva celui rău, pentru că nu ai avut rugăciune!
Isus a simţit la fel ca fiecare dintre noi, dar a biruit. Deci, se poate!
Rugăciunea este una din armele pe care le ai, pentru a lupta împotriva pornirilor păcătoase pe care le vezi în tine, şi care te întristează adesea.
Tu trebuie să petreci, cât mai mult timp, în compania Celui care te poate ajuta să fii o femeie care mută munţii!
M-au impresionat recent cuvintele spuse de o femeie care a orbit pe neaşteptate, din cauza unei boli. „Cel mai mare regret este că nu mai pot citi din Biblie!"
Cum nu mi-au murit sufletul şi trupul, în situaţia în care, într-o lume plină de durere, de decepţii, de frământări, de Stres şi de lacrimi, toate acestea sub forma unor munţi imenşi care se ridicau în viaţa mea, eu mă plecam pe genunchi doar din când în când?

Dumnezeu nu cere de la tine perfecţiune, ci credincioşie în lucrurile încredinţate, fie ele mici sau mari.
146

147

8

femeia şi... ÎNSEMNUL REGAL

Poartă în lume însemnul regal: smerenia.
Astfel, cei din jur vor vedea că eşti,
într-adevăr, o fiică a Cerului!
Smerenia ne pregăteşte
pentru binecuvântările lui Dumnezeu!
(Charles Spurgeon)

SMERENIA este unul dintre cele mai grele lucruri pe care noi, fiicele lui Dumnezeu, trebuie să îl practicăm. Câte dintre noi nu ne luptăm, oare, în fiecare zi, să creştem în ochii noştri şi ai celorlalţi când, de fapt, Dumnezeu ne cere exact contrariul, în această privinţă? însetăm, mai degrabă, după aprecierile celorlalţi oameni decât după aprecierea lui Dumnezeu, care este cu atât mai importantă şi mai satisfăcătoare!
Se pare, însă, că unele femei se ascund tocmai în spatele acestui adevăr, care ia

foarte uşor forma unui *munte,* şi refuză să se implice în lucrarea lui Dumnezeu, pe baza statutului de femeie *smerită* care nu vrea să iasă în evidenţă cu nimic, spun ele.

Femeia şi... *smerenia*

Martin Luther, preot şi doctor în teologie, a afirmat că oamenii care se consideră nevrednici de o anumită lucrare sunt, de fapt, cei mai vrednici să o realizeze:

Nicicând oamenii nu sunt mai nepotriviţi decât atunci când ei se cred cât se poate de potriviţi şi de bine pregătiţi ca să-şi facă datoria; nicicând nu sunt mai potriviţi decât atunci când sunt umiliţi şi ruşinaţi peste măsură de sentimentul propriei lor nevrednicii.

leia şi... însemnul regal

Dumnezeu însuşi s-a folosit, în anumite lucrări, de oamenii smeriţi iar pe cei mândri, i-a aruncat dinaintea Sa. Astfel a făcut cu îngerul Lucifer, care a vrut să fie ca Dumnezeu.

Fii smerită, nu
decepţionată de tine însăţi, iar la vremea potrivită, Dumnezeu te va înălţa! Poartă însemnul regal: *)* smerenia. Astfel, cei din jur vor vedea ca eşti, într-adevăr, o fiică a Cerului! Ba mai mult, aşa cum spunea Charles Spurgeon, un predicator baptist din Anglia, care a schimbat imaginea creştinismului evanghelic prin expresivitatea predicilor sale încărcate emoţional, *smerenia ne pregăteşte pentru binecuvântările lui*

însetăm,
mai degrabă,
după aprecierile
celorlalţi oameni
decât după aprecierea
lui Dumnezeu,
care este cu atât
mai importantă
şi mai satisfăcătoare!

Dumnezeu[50]. Binecuvântările spirituale nu vor întârzia să apară, în dreptul tău, odată ce vei căuta, dintr-un spirit umil, să faci lucrarea lui Dumnezeu în această lume.

De fapt, totul se reduce la valori, remarcă Ben Carson, profesor de Neurochirurgie Plastică, Oncologie şi Pediatrie şi director al Secţiei de Neurochirurgie Pediatrică Johns Hopkins, în cartea *Asumă-ţi Riscul:*

Dacă prioritatea ta este să arăţi bine înaintea oamenilor, viaţa ta va avea un curs diferit decât dacă prioritatea ta este să-ţi foloseşti talentele date de Dumnezeu pentru a avea un impact pozitiv în lume.[51]

Nu mai fă din dorinţa de a arăta bine înaintea lenilor, prioritatea vieţii tale, ci

caută mai degrabă, să Iii preocupată de modul în care Dumnezeu te priveşte şi este, sau nu, mulţumit de ceea ce vede. Dumnezeu vrea ca potenţialul cu care te-a înzestrat atât de miunanat în ziua creaţiei să fie folosit spre slava Lui, şi nu a oamenilor. El are nevoie de femei care să-I facă lucrarea pe acest pământ. El are nevoie de femei care să se dedice câmpului de misiune, oricare ar fi preţul pe care trebuie să îl plătească, fie acesta şi intrarea în disgraţia oamenilor. Fii gata să plăteşti acest preţ! Te vei bucura de aprecierea lui Dumnezeu, iar viaţa ta va căpăta o nouă strălucire, editoarea Ligia Semăn încurajează femeile, în această jrivinţă, în cartea *Domnind peste împrejurările vieţii,* astfel:
întotdeauna, în întunericul unde te trimite Dumnezeu există de fapt mai multă lumină decât

în locul unde ai vrea tu să rămâi. Când dai de această strălucire, viaţa ta începe să aibă cu adevărat sens.[51]
Caută deci *întunericul unde te trimite Dumnezeu,* şi lasă ca lumina ta să strălucească acolo! Viaţa ta va începe, cu adevărat, să aibă sens pentru tine, dar nu unul material, ci unul mult mai înalt, unul spiritual! Pământul nu ţi se va mai părea la fel de atrăgător, odată ce inima ta va fi dedicată, mai mult, vieţii spirituale.
Când ne îndrăgostim de pământ...
Privesc în jur şi văd că acum, parcă mai mult ca niciodată, creştinii şi-au găsit propriile scopuri şi trăiesc
doar pentru a şi le împlini şi nu se mai gândesc la Dumnezeu şi la scopul pentru care El i-a creat pe acest pământ, sau poate prea puţin. Totul este deşertăciune şi goană după bani, iar aceasta se ridică ca un *munte* care stă în calea slujirii creştinului, în câmpul evanghelic!
înţeleptul Solomon
spunea, în Cartea Eclesiastul, faptul că *totul este goană după vânt*[53], însă, eu observ că o caracteristică care ia amploare în sec. XXI este *goana după bani,* dacă-mi permiteţi modificarea. Casele devin din ce în ce mai mari, maşinile din ce în ce mai luxoase iar banii din
Femeia care mută munţii Femeia şi... însemnul regal

Pământul
nu ţi se va mai părea
la fel de atrăgător,
odată ce inima ta
va fi dedicată,
mai mult, vieţii spirituale.

ie în ce mai căutaţi. Avem impresia că vom moşteni pământul, şi asftel

adunăm, fără oprire, pentru viaţa aceasta trecătoare şi nu mai ştim prin ce metode să facem hani (nici măcar noaptea nu găsim odihnă!). Fiecare dintre noi parcă vrea să adune cât mai mult, gândind că astfel va li mai fericit, va fi mai lăudat în popor, va fi mai stimat, mai respectat şi mai apreciat.
Dar, deşertăciunea deşertăciunilor este tocmai l.iptul că, *bogaţii respiră aceleaşi întristări şi tânjesc după aceleaşi lucruri. (...) în ciuda aurului, cei ce le locuiesc* (casele) *suferă de aceeaşi decădere trupească, de aceleaşi doruri ale inimii* jî» *de aceleaşi agonii sufleteşti ca oricine altcineva. Uneori durerea şi dezamăgirile noastre produc numai o uşoară leziune în vreme ce alteori pricinuiesc răni adânci şi devastatoare. De fapt, cu cât o persoană ar avea mai mult cu atât ar fi mai mult de spoliat*[54]^, remarcă Ravi Zacharias, în cartea *Marele l'csător.*
Ajungem, astfel, dintr-un spirit de mândrie goală, să căutăm, mai mult, bunăvoinţa oamenilor, decât bunăvoinţa lui Dumnezeu! Vrem să-i impresionăm pe cei din jurul nostru atât de mult, încât, atunci când nu reuşim, inimile noastre cad la pământ, zdrobite de tristeţe şi de dezamăgire. Oare de ce nu înţelegem că oamenii pe care vrem să-i impresionăm, cu tot dinadinsul, poate că nu vor fi, niciodată, impresionaţi, sau prea puţin? De ce nu înţelegem că o zidire, cu cât este mai mare, cu atât mai dezastruoasă îi va fi prăbuşirea, în cazul unui cutremur? Totodată, cu cât este mai frumoasă şi mai luxoasă, cu atât m.ii greu o vom părăsi, pentru a pleca la cele veşnice? Să ne îndrăgostim de pământ şi să nu ne mai dorim Cerul, este cel mai groaznic lucru, care ni se poate întâmpla!

Nu lăsa ca bunurile materiale pe care le ai, sau nu, să devină *muntele* care te ţine departe de Dumnezeu, şi care îţi fură bucuria de a trăi. *Bunurile materiale există pentru a fi* folosite, *nu* iubite[55], spune Linda Dillow, în cartea *Linişteşte-mi inima îngrijorată.* Dacă şi tu ai iubit lucrurile lumii, dintr-un spirit de faimă, aş vrea să-ţi spun că încă mai este timp să te întorci din acest drum care te duce înspre moarte, şi să înţelegi că scopul tău, în această lume, nu este să aduni cât mai multe bunuri materiale, sau să impresionezi pe cei din jurul tău, sau să trăieşti clipe de fericire deşartă care nu te vor satisface cu adevărat niciodată. Toate bucuriile acestei lumi sunt deşarte. Te bucură pe moment şi ai impresia că ai găsit "* "" fericirea şi scopul vieţii, însă, te lasă, la urmă, dezamăgit şi gol.
Femeia care mută munţii Femeia şi... însemnul regal

Nu lăsa
ca bunurile materiale
pe care le ai, sau nu,
să devină muntele
care te ţine departe
de Dumnezeu,
şi care îţi fură

bucuria de a trăi.

Scopul tău, în această lume, este să II araţi pe Hristos, prin viaţa ta! Pentru aceasta vei fi trasă la răspundere, şi nu pentru casa, maşina sau banii pe care i-ai avut, sau nu! Totodată, trebuie să înţelegem faptul că nimic din ceea ce primim, sau am primit în *)* dar de la Dumnezeu, nu este doar pentru împlinirea propriilor scopuri şi nevoi. Sunt momente în viaţă când simţi că mâna lui Dumnezeu, a făcut posibilă o anumită stare de fericire în dreptul tău, şi te bucuri de aceasta, din plin. îi mulţumeşti, în mod deosebit, pentru acest fapt iar inima ta se lărgeşte de fericire şi de bucurie. Şi e minunat! Dar să

Iu crezi că Dumnezeu te-a binecuvântat, doar de dragul e a te vedea pe tine fericită. Nu acesta este scopul ultim suprem al binecuvântărilor revărsate de Dumnezeu îste tine. El vrea mult mai mult de la tine.

Atunci când poporul srael a părăsit Egiptul, după ani idelungaţi de suferinţe şi de 3bie, Dumnezeu i-a jinecuvântat, într-un mod ieosebit, şi căt se poate de îaşteptat. M-am întrebat, leori, de ce a rânduit)umnezeu ca acest popor să îlece din robie, încărcat fiind cu)t felul de podoabe, de lucruri sau de vase de aur şi de argint.

cum aflăm, din Sfânta

Scopul tău,
în această lume,
este să îl araţi pe Hristos,
prin viaţa ta!
Pentru aceasta
vei fi trasă la răspundere,
şi nu pentru casa,
maşina sau banii
pe care i-ai avut,
sau nul

(P

criptură, egiptenii au prins o frica atât de mare de)umnezeul israeliţilor, ca urmare a urgiilor venite peste *i,* încât, i-au alungat pe aceştia din ţara lor, încărcându-i plecare cu adevărate comori.

Egiptenii zoreau poporul şi se grăbeau să-i scoată din ţară căci ziceau:" Altfel, toţi vom pieri". (...) Copiii lui Israel au făcut ce spusese Moise şi au cerut egiptenilor vase de argint, vase de aur şi haine. Domnul a făcut ca poporul să capete trecere înaintea Egiptenilor care le-au împlinit cererea.

Şi astfel au jefuit pe egipteni. (Exod 12:33-36)

Aţi mai auzit despre astfel de fapte, consemnate pe paginile istoriei vreunui popor? Nu! Doar poporul lui Dumnezeu, a avut parte de un asemenea har! Au plecat din robie împodobiţi fiind cu bogăţii! în acest moment, bucuria şi fericirea lor au fost peste măsură de mari! Dar oare acesta să fie finalul lucrurilor? Dumnezeu i-a binecuvântat doar de dragul de a-şi vedea poporul fericit? Care a fos scopul adevărat al acestei revărsări de binecuvântări? Tot în Biblie găsim şi răspunsul:

Domnul a vorbit lui Moise şi a zis: „Vorbeşte copiilor lui Israel: să-mi aducă un dar; (...) Iată ce veţi primi de la ei ca dar: aur, argint, aramă, (...) pietre de onix şi alte pietre pentru efod şi pieptar.
Să-mi facă un Locaş Sfânt şi Eu voi locui în mijlocul lor." (Exod 25:1-8)

Toate bogăţiile primite în dar, au fost folosite, apoi, pentru construirea unui Locaş Sfânt, lui Dumnezeu. Toate binecuvântările de care Dumnezeu ne face parte, în această lume, în anumite momente, trebuie să fie folosite şi pentru Dumnezeu. Aceasta este voia Lui. Dacă ai o casă foarte mare, fii atunci o gazdă bună şi pentru ceilalţi copii de-ai lui Dumnezeu, care nu au nici măcar unde mânca o mâncare caldă! Dacă te-a binecuvântat Dumnezeu cu o afacere propsperă, atunci dăruieşte şi altora din surplusul tău! Dacă eşti foarte inteligentă, atunci foloseşte această abilitate pentru lucrarea lui Dumnezeu şi pentru înfiinţarea de noi organizaţii sau de noi misiuni, în spiritul evanghelic.

Nimic din ceea ce ai primit, nu ţi-a fost dăruit doar pentru împlinirea propriilor scopuri şi nevoi! Dumnezeu nu te-a binecuvântat doar de ~ ~ dragul de a te vedea pe tine fericită şi atât. Este adevărat faptul că El se bucură să te vadă fericită dar, în acelaşi timp, El aşteaptă ceva de la tine. Vrea ca tot ceea ce El îţi dă ca binecuvântare, în viaţă, să fie binecuvântare şi pentru alţii. Doar atunci fericirea ta va dăinui!

Dumnezeu nu te-a binecuvântat
doar de dragul de a te vedea pe tine
fericită şi atât.

Voi veşnicie nu aveţi?!

Nu-ţi mai pune încrederea în lucrurile pieritoare ale acestei lumi şi în munţii strălucitori pe care ea ţi-i pune înainte, ci aţinteşte-ţi privirea la Ceruri, la Dumnezeu! Scopul tău, pe acest pământ, este să devii, cu fiecare zi care trece, tot mai mult, asemenea lui Hristos şi astfel, numele Lui să fie proslăvit printre oameni, datorită ţie. Versurile unei cântări vechi, al cărei autor a rămas

necunoscut, ne provoacă, într-o manieră dură dar binevenită, să ne concentrăm viaţa asupra lucrurilor veşnice, şi nu asupra celor efemere, astfel:
Voi, numai de viaţa aceasta Vă-ngrijoraţi şi vă vedeţi? De parcă numai viaţa este. Voi veşnicie nu aveţi?

157

Femeia care mută munţii
Acestei clipe cereţi totul Ei vă jertfiţi şi ei vă vreţi. De parcă numai astăzi este. Voi veşnicie nu aveţi?
Doar trupu'acesta vă robeşte Pe el puneţi întregul preţ. De parcă sunteţi numai trupul. Voi veşnicie nu aveţi?

Nu-ţi mai pune
încrederea în lucrurile pieritoare
ale acestei lumi şi în munţii strălucitori
pe care ea
ţi-i pune înainte,
ci aţinteşte-ţi privirea
la Ceruri, la Dumnezeul

Caută, cu tot dinadinsul, să împlineşti scopul lui Dumnezeu cu privire la viaţa ta, altfel, vei fi aruncată afară, acolo unde va fi plânsul şi scrâşnirea dinţilor. Vei fi atât de şocată să constaţi faptul că nu eşti fiica lui Dumnezeu, deşi, toată viaţa ai crezut aceasta, dar va fi mult prea târziu!

158

Gânduri de păstrat în inimă

Poartă în lume însemnul regal: smerenia. Astfel, cei din jur vor vedea că eşti, într-adevăr, o fiică a Cerului!
însetăm mai degrabă după aprecierile celorlalţi oameni decât după aprecierea lui Dumnezeu, care este cu atât mai importantă şi mai satisfăcătoare!
Scopul tău, în această lume, este să îl araţi pe Hristos, prin viaţa ta! Pentru aceasta vei fi trasă la răspundere, şi nu pentru casa, maşina sau banii pe care i-ai avut, sau nu!
De ce nu înţelegem că oamenii pe care vrem, cu tot dinadinsul, să-i impresionăm, poate nu vor fi impresionaţi niciodată, sau poate prea puţin?!
Să ne îndrăgostim de pământ şi de munţii strălucitori pe care ni-i pune înainte, şi să nu ne mai dorim Cerul, este cel mai groaznic lucru care ni se poate întâmpla!
Nu lăsa ca bunurile materiale pe care le ai, sau nu, să
k devină muntele care te ţine departe de Dumnezeu, şi îţi fură bucuria de a trăi o viaţă mulţumitoare.
Dumnezeu nu te-a binecuvântat doar de dragul de a te dea pe tine fericită şi atât.

159

Femeia care mută munţii
Scopul tău, pe acest pământ, este să devii cu fiecare zi care trece, tot mai mult, asemenea lui Hristos şi astfel, numele Lui să fie slăvit printre oameni, datorită ţie.
Nu-ţi mai pune încrederea în lucrurile pieritoare ale acestei lumi şi în munţii

strălucitori, pe care ea ţi-i pune înainte, ci aţinteşte-ţi privirea la Ceruri, la Dumnezeu!

9

femeia şi... FQUMU&ETEA

160

îţi doreşti mult să devii mai frumoasă? Iată soluţia: O femeie frumoasă în interior, va fi frumoasă şi în exterior!
Este mai important să privesc în oglinda lui Dumnezeu pentru a vedea cum trebuie să-mi înfrumuseţez chipul lăuntric, astfel încât să fiu cea mai frumoasă atunci când mă voi întâlni cu Cel Mai Frumos dintre Toţi Oamenii -Hristos".
(Ligia Semăn)

/O

I EA mai frumoasă femeie, din toate V.—s timpurile şi din întreaga lume, este considerată a fi Nefertiti. Supranumită *Marea soţie* a faraonului Amenhotep al IV-lea, Nefertiti a fost regina Egiptului din Dinastia a 18-a. Ea a domnit aproximativ între anii 1379-1361 î. Hr. Numele egiptean, *Nefertiti*, înseamnă *Frumoasa care, iată, vine!* Titlurile reginei Nefertiti erau însă mult mai numeroase. La Karnak, numele egiptean modern atribuit complexului de temple, de capele, de stâlpi, de grupuri statuare şi de alte

161

M

Femeia şi... frumuseţea

construcţii, situate în zona Thebei, fosta capitală a Egiptului antic, sunt inscripţii în care ea este denumită:
Moştenitoarea,
Cea mare în graţii,
Cea plină de farmec,
Marea aducătoare de fericire,
Doamna gingăşiei,
Foarte iubită,
Cea care linişteşte inima regelui în casa sa,
Cea în toate dulce vorbitoare,
Stăpâna Egiptului de Sus şi de jos,
Marea Soţie a regelui, care o iubeşte,
Doamna celor două ţări, Nefertiti.

Celebritatea ei, care urmează chiar şi în zilele noastre, se datorează unui bust ce o reprezintă, ale cărui trăsături sunt atât de frumoase, de echilibrate şi de perfecte, spun specialiştii, încât deseori, a fost numită *cea mai frumoasă femeie din lume.* Oficialităţile egiptene au inclus bustul lui Nefertiti, alături de Piatra de la Rosetta, aflată la British Museum din Londra, pe lista celor mai preţioase cinci artefacte pe care doresc să le repatrieze. Din anul 1923, de fiecare dată

când este expus în public, liniile simetrice precise ale acestei sculpturi şi fineţea trăsăturilor, au făcut ca acest bust să aibă mii de admiratori, în lumea întreagă. Mă gândesc oare ce ar spune Nefertiti despre acest titlu, care i se atribuie chiar şi acum, după mii de ani, de la moartea ei? Şi-a dorit ea un astfel de titlu?

Adevărata frumuseţe!

Ca şi femei, cred că, adesea, ne dorim să fim admirate şi apreciate în familie, biserică şi societate. Este, însă, acesta planul lui Dumnezeu cu privire la femeie? A creat El femeia pentru a fi *cuceritoare,* mai mult decât pentru a fi *evlavioasă?* Ce este, de fapt, frumuseţea: un chip plăcut la vedere sau o prezenţă care te îmbie cu cea mai frumoasă mireasmă divină? Cum ţi-ar plăcea ţie să fii descrisă?

Scriitoarea Ligia Semăn, ne vorbeşte în cartea *domnind peste împrejurările vieţii,* despre o femeie care era stare să facă orice, de dragul frumuseţii exterioare:

Această femeie ştia să provoace admiraţia celor din jurul ei, pentru că la anii aceştia arăta cu zece ani mai tânără. „Am treizeci şi şase de ani", spunea femeia deosebit de cochetă, cu oarecare mândrie.

„Dar anii aceştia nu-i mai ai", a replicat cineva cu înţelepciune. „Anii aceştia s-au dus."[56]

De atât a fost nevoie: o vorbă înţeleaptă spusă la impui potrivit. Inima acestei femei a fost atât de mişcată ie acest adevăr crud, încât, s-a hotărât să nu mai pună **atât** de mult suflet în a se conforma standardelor lumii, ci
ales, mai degrabă, să se conformeze standardelor lui)umnezeu. Prea mulţi ani investise timp şi energie pentru
arăta bine, şi pentru a stârni admiraţia celor din jur, :rezând că doar prin frumuseţea exterioară îi poate face să

o aprecieze. Devenise, astfel, obsedată de acest *munte al frumuseţii perfecte* şi avea impresia, cu fiecare oră care trecea, că faţa ei devine din ce în ce mai ridată si din ce în ce mai urâtă. Se consuma şi plângea mult, din cauza acestui *munte* care o făcea să tânjească după o frumuseţe pieritoare, la urma urmei. S-a hotărât, aşadar, să investească mai mult în omul dinlăuntru care, aşa cum a citit în Sfânta Scriptură, *se înnoieşte din zi în zi*[57]. S-a dedicat, prin urmare, studiului Sfintei Scripturi, rugăciunii, practicării de fapte bune şi implicării în cât mai multe proiecte, pentru gloria lui Dumnezeu.

Este mai important, spunea femeia, *să ■privesc în oglinda lui Dumnezeu pentru a vedea cum trebuie să-mi înfrumuseţez chipul lăuntric, astfel încât să fiu plăcută celor din jurul meu şi să fiu cea mai frumoasă când mă voi întâlni cu Cel Mai Frumos dintre Toţi Oamenii -Hristos (...)*

Dar nu pot să ştiu cum arată omul meu dinlăuntru, ce trebuie să aranjez, să spăl, să înfrumuseţez, dacă nu mă uit în oglinda lui Dumnezeu.[58]

Ligia Semăn conchide povestea acestei femei deosebite, care şi-a schimbat obsesia pentru frumuseţea exterioară în dedicare pentru frumuseţea interioară, afirmând faptul că, la vârsta de şaptezeci de ani, această femeie, deşi rămasă văduvă, tot mai avea putere şi dragoste să primească în casa ei pe copiii săraci şi fără adăpost din cartier, să le facă baie şi să-i hrănească. Dedicare până la capăt! Ce mi-a atras atenţia, în mod

deosebit, a fost faptul că, la înmormântarea ei, mulţi din copiii negricioşi şi nespălaţi pe care ea i-a îngrijit, au afirmat următoarele:
A fost bună şi frumoasă tanti. Dar şi acum e frumoasă![59]
Iată că dorinţa ei, cea de a fi admirată de cei din jur, tot s-a împlinit, până la urmă. Era frumoasă din punct de vedere fizic, dar, mult mai important, era frumoasă din punct de vedere spiritual şi pregătită să-şi întâlnească Mirele, venit cu cununa răsplătirii în mână!
Câte dintre noi, însă, suntem gata să slujim altora, aşa cum această femeie a înţeles că trebuie să facă? Câte Suntem gata să plătim preţul? Să riscăm de a fi uneori neînţelese, de a fi criticate sau de a fi dezaprobate de cele din jur?
Ne simţim foarte bine la adăpostul a ceea ce avem şi suntem în prezent. De ce să riscăm? Dacă vom pierde şi ceea ce avem?
Şi uităm că Domnul talanţilor se va întoarce şi ne va cere tuturor socoteală.[60]
Te întreb: *Ce vei răspunde, atunci, Domnului inţilor?*

Slujire extremă?!

In cartea lui Max Lucado intitulată *Când Dumnezeu S-a apropiat,* am dat peste douăzeci şi cinci de întrebări pe care autorul şi-ar dori să i le pună Măriei, mama lui Isus.
Cum era când îl priveai rugându-Se?
Te-ai simţit vreodată stânjenită când îl învăţai despre cum a creat El lumea?
L-ai certat vreodată?
S-a trezit vreodată din somn înspăimântat?
Ţi-a trecut vreodată prin gând că Dumnezeul căruia tu te rogi, doarme chiar sub acoperişul tău?
Te-ai gândit vreodată „Dumnezeu însuşi mănâncă din supa făcută de mine?"[61]
Această ultimă întrebare mi-a captat atenţia în mod deosebit. în calitate de gospodină, mi s-a părut un har atât de mare sa găteşti pentru însuşi Dumnezeu. Cu câtă dragoste şi pasiune cred că gătea Măria, nu-i aşa?! Ce mare Har! Să mănânce Isus Dumnezeu din supa gătită de ea. Meditând la aceste gânduri, un adevăr dureros m-a lovit deodată: dar Dumnezeu a mâncat din supa făcută de mine chiar zilele trecute!
Era într-o zi de sâmbătă, ora amiezii. Tocmai terminasem de făcut o supă de pui şi hrăneam copiii când, deodată, uşa de la bucătărie s-a izbit cu putere de perete şi Dumnezeu a dat buzna la mine în bucătărie. M-am speriat grozav auzind uşa deschizându-se şi o voce străină

bolborosind ceva în barbă. Apoi a luat loc la masă. Neinvitat. Aceasta m-a deranjat şi mai tare decât prima mişcare, dar am strâns din dinţi, am zâmbit şi L-am întrebat dacă nu îi este foame. A răspuns afirmativ. I-am pus un bol de supă şi în timp ce mă străduiam să hrănesc copiii care nu mă ascultau deloc, încercam să încropesc şi 0 mică discuţie cu Dumnezeu, mai mult din politeţe decât din dragoste.

Apoi mi-a cerut un nou polonic de supă. I-am pus. A mâncat pe nerăsuflate, după care, L-am certat niţel pentru faptul că a dat buzna la mine în bucătărie. I-am oferit, apoi, o lecţie de bune maniere spunându-I că am pretenţia să bată întâi la uşa, şi apoi să aştepte să îi deschid, iar dacă nu îi deschid, să plece. M-a aprobat şi a zis că nu va mai proceda la fel.
I-am mai dat ceva la pachet, după care, a plecat. Cu inima uşurată, am închis uşa în urma Lui şi mi-am văzut mai departe de viaţa de zi cu zi. Am şi uitat incidentul cu pricina, până într-o zi când am citit această întrebare: *Te-ai gândit vreodată: „Dumnezeu însuşi mănâncă din supa făcută de mine?"* Atunci am realizat că şi eu pot spune la fel, fără să mint: Dumnezeu mâncase din supa mea. Oare I-a plăcut? Oare a fost suficient de gustoasă? L-am tratat ca pe un oaspete de seamă? Din păcate, nu chiar.
în Biblie găsim scris:
Adevărat vă spun că oridecăteori ati făcut unul din aceste lucruri unuia din aceşti foarte neînsemnaţi fraţi ai Mei, Mie Mi le-aţi făcut. (Matei 25:40)

Cine dăduse buzna la mine în bucătărie, de fapt? I într-o manieră foarte interesantă: Dorian Grey, personajul

Ileana, o ţigancă din Bosanci care umblă prin sate cu cerşitul. O ţigancă şi totuşi, Dumnezeu! Am regretat, apoi, felul în care m-am comportat cu ea, pentru că aşa m-am comportat, de fapt, cu Dumnezeu. Da! Dumnezeu a stat la masa mea, în casa mea, a mâncat din supa mea, a stat de vorbă cu mine, iar eu ce am făcut? L-am certat şi i-am dat lecţii de bune maniere.
Femeia exemplificată de autoarea Ligia Semăn, în cartea *Domnind peste împrejurările vieţii,* şi amintită la începutul capitolului, deşi a început în mândrie a sfârşit în smerenie şi frumuseţe sfântă, pentru că a fost gata să
-v ^ ^ ^-v renunţe la voia ei pentru a face
&) voia lui Dumnezeu! A fost gata să v lupte cu armele Cerului împotriva acestui *munte care o făcea să-şi dorească, în mod excesiv, o frumuseţe exterioară,* şi a biruit.
Te întreb: Tu ce laşi în urma ta, pe cărarea vieţii? Laşi tu o mireasmă plăcută datorată unei frumuseţi interioare deosebite, sau laşi lacrimi şi întristare, în inimile celor cu care intri în contact? Care frumuseţe te caracterizează?

A fost gata să lupte
cu armele Cerului
împotriva acestui munte
care o făcea să-şi dorească,
în mod excesiv,
o frumuseţe exterioară,
şi a biruit.

Exemplu de evitat: Dorian Grey!

Scriitorul Oscar Wilde, aduce în romanul sau

Portretul lui Dorian Grey, un elogiu frumuseţii exterioare, principal al cărţii, este un tânăr deosebit de frumos, de bogat iji totodată foarte cult. Datorită frumuseţii sale, acesta reuşeşte să capteze atenţia unui pictor talentat şi renumit, Basil Hallward. Fascinat de frumuseţea parcă ireală a tânărului, pictorul îl foloseşte drept model, pentru tablourile sale. Una din discuţiile celor doi, avută în timp ce Basil îl pictează, este axată tocmai pe natura efemeră a frumuseţii exterioare, şi a tinereţii, iar concluziile devastatoare la care se ajunge, îl fac pe Dorian să deteste portretul realizat de Basil, tocmai pentru că e prea perfect şi prea frumos, iar peste ani, privindu-1, îşi va aminti, cu durere, de toată frumuseţea lui de acum, care însă se va fi stins.

într-un moment de adâncă dorinţă de a rămâne iereu purtătorul acestui chip fermecător şi plin de imuseţe, Dorian îşi făgăduieşte sufletul Diavolului, pentru putea trăi veşnic tânăr, iar portretului, alege să-i fie transferată toată povara urâţeniei, şi a îmbătrânirii. Astfel, pe tot parcursul vieţii, el va rămâne tânăr, frumos şi puternic, iar portretul realizat de Basil Hallward, va suporta toate schimbările ce apar în trup, dar şi în suflet, odată cu trecerea anilor.

Când primul semn de urâţenie apare, însă, pe portret, Dorian ia tabloul şi îl aruncă în pod, scârbit fiind de chipul hidos pe care îl vede acolo şi conştientizând că, astfel, arată el însuşi în interior: era o urâţenie de nedescris, datorate vieţii depravate pe care o duce. Anii, însă, îl vor readuce în pod, acolo unde regăseşte tabloul dar chipul malefic ce îl găseşte rânjind din portretu-i, îl îngrozeşte atât de mult, încât, ia un cuţit şi loveşte cu putere, în pânza pictată. Din nefericire, acest gest i-a provocat însăşi moartea,

Femeia care mută munţii

pentru că, distrugând tabloul, el se distruge, de fapt, pe sine însuşi. Simte lama cuţitului cum îi străpunge inima, şi cade mort, cu tabloul în mână. Finalul romanului este constituit din imaginea unui om mort, plin de o hidoşenie grozavă, şi a unui tablou ce întruchipează, onorific, un tânăr de o frumuseţe deosebită, zâmbind. Iată cum prezintă autorul englez, Oscar Wilde, această revelare a urâţeniei interioare, în cazul tânărului Dorian Grey:

Frumuseţea interioară
a luat, în acest caz,
locul celei exterioare.
Dacă s-ar întâmpla aşa,
cu fiecare dintre noi,
oare cât de frumoase

am mai fi?
v

(...) *când intrară, descoperiră, atârnând pe perete, un splendid portret al stăpânului lor, aşa cum îl văzuseră ultima oară, în toată splendoarea tinereţii şi frumuseţii sale minunate. Pe podea zăcea întins un bătrân, în haine de seară, cu un cuţit înfipt în inimă. Era zbârcit, ridat şi cu o înfăţişare oribilă.*
Fană când nu-i cercetară inelele, nu-şi putură da seama cine este.[62]
Frumuseţea interioară a luat, în acest caz, locul celei exterioare. Dacă s-ar întâmpla aşa, cu fiecare dintre noi, oare cât de frumoase am mai fi? Poate că noi acoperim, câteodată, defectele sau partea fizică exterioară mai urată, însă, frumuseţea sau urâţenia interioară, va ieşi la suprafaţă, mai devreme sau mai târziu. Să nu uităm acest lucru!
170

Gânduri de păstrat în inimă

A creat Dumnezeu femeia pentru a fi „cuceritoare", mai mult decât pentru a fi „evlavioasă"? Ce este, de fapt, frumuseţea: un chip plăcut la vedere, sau o prezenţă care te îmbie cu cea mai frumoasă mireasmă divină?
Ca şi femei, noi trebuie să avem, mereu, ochii aţintiţi la Dumnezeu şi la lucrurile nepieritoare care ne aşteaptă în Cer, şi care sunt mai mult decât minunate!
Inima femeii, a fost atât de mişcată de acest adevăr crud, încât, s-a hotărât să nu mai pună atât de mult suflet în a se conforma standardelor lumii, ci a ales, mai degrabă, să se conformeze standardelor lui Dumnezeu.
Era frumoasă, din punct de vedere fizic, dar, mult mai important, era frumoasă, din punct de vedere spiritual, şi pregătită să-şi întâlnească Mirele, venit cu cununa răsplătirii în mână!
A fost gata să lupte cu armele Cerului, împotriva acestui munte care o făcea să-şi dorească, în mod excesiv, o frumuseţe exterioară, şi a biruit!
Dumnezeu mâncase din supa mea. Oare I-a plăcut? Oare a fost suficient de gustoasă? L-am tratat ca pe un oaspete de seamă? Din păcate, nu chiar.
171

Femeia care mută munţii
Frumuseţea interioară, a luat locul, celei exterioare. Dacă s-ar întâmpla aşa, cu fiecare dintre noi, oare cât de frumoase am mai fi?

10

femeia şi... VI&IMLE

172

Dacă vei alege să lucrezi după puterile tale,
vei putea realiza lucrurile la care ai visat.
Dacă însă vei alege să lucrezi prin puterea lui
Dumnezeu, vei putea realiza lucrurile la care nici nu ai îndrăznit vreodată să visezi!
Caută să observi locurile în care Dumnezeu
este la lucru şi alătură-I-te!
(Henry Blackaby)
I ARE femeie nu are anumite visuri, sau
V. • aşteptări, cu privire la rolul ei, în această
viaţă? Există, oare, o singură femeie, în această lume, care să nu-şi dorească ceva

anume, cu privire la viitor? Eu cred că toate, fie tinere, fie bătrâne, fie sărace, fie bogate, fie frumoase, fie urâte, fie şomere sau cu o carieră de succes, toate ne dorim câte ceva. Marea diferenţă care se face este, atunci când, unele visează cu şi pentru Dumnezeu, şi îşi încredinţează Lui visurile, iar altele, încearcă prin puterile proprii să şi le împlinească, şi au parte, de cele mai multe **ori,** doar de eşecuri.

(b

Dumnezeu şi visurile tale...

Am ales să îi încredinţez lui Dumnezeu visurile mele, încă de la vârsta de paisprezece ani, atunci când ni se punea atât de des întrebarea: *Tu ce vrei să te faci când vei fi mare?* Nu îmi amintesc, cu exactitate, ce visuri aveam pe atunci dar ştiu că îmi doream, în mod deosebit, faptul ca Dumnezeu să-mi dăruiască o profesie prin intremediul căreia numele Lui să fie arătat, şi proslăvit, în faţa lumii. Ce minunat este faptul că El mi-a dăruit exact acest lucru! încă mai am visuri, poate chiar prea multe, dar mă rog ca Dumnezeu sa le ia în palma Lui, şi să facă cu ele, tot ce va dori El. De ce? Pentru că, ştiu că planul Lui este întotdeauna, mult mai minunat, decât al meu! Chiar acum, când scriu aceste gânduri, se împlineşte unul din visurile mele: acela de a scrie o carte, prin intermediul căreia, femeile creştine să fie ridicate, să fie încurajate sau să fie provocate, nu pe baza a ceea ce ştiu eu, ci pe baza a ceea ce Dumnezeu m-a învăţat, după anumite perioade de încercare şi lacrimi. Eu niciodată nu am crezut în

Planul Lui
este întotdeauna,
mult mai minunat,
decât al meu!

mine, dar faptul că Dumnezeu a crezut în mine şi m-a călăuzit să scriu această carte, în ciuda defectelor mele, mă face să merg mai departe şi să fac această slujbă, spre
slava Lui! Fii şi tu o femeie care visează, dar visează visul
lui Dumnezeu!
Aceasta, poate presupune, uneori, ca cele mai
Irumoase vise ale tale să se spulbere întâi, pentru ca voia
Lui să fie înfăptuită. Nu lăsa, însă, ca aceste mici pierderi
Bă se ridice ca un munte în viaţa ~
ta, şi să te facă să nu-ţi mai
doreşti nimic, cu privire la ea, d

sau la ceea ce tu poţi face pentru
a o amprenta. De fapt, de fiecare
dată când Dumnezeu sfărâmă în | bucăţi un vis pe care îl avem, o 5 face pentru
a ne dărui, în final, *'I* unul mai mare şi mai minunat. *"* Când El îţi spune NU!
acum, te
pregăteşte pentru un DA! mult
mai glorios, de care te vei

Nu *lăsa, însă,*
ca aceste mici pierderi
să se ridice ca un munte
în viaţa ta, şi să te facă
să nu-ţi mai doreşti nimic,
cu privire la ea,
sau la ceea ce tu poţi face
pentru a o amprenta.

bucura, la final. Lasă, deci, ca voia Lui să primeze voii tale! Fii gata să plăteşti acest preţ, minor, de altfel, iar bucuria ta va fi pe măsură. Continuă să fii o femeie care visează faptul că poate schimba, cât de puţin, familia ei, biserica ei şi chiar lumea întreagă, dar seazăacest vis cu Dumnezeu! Lucrează în ogorul Lui fânt, având acest gând întipărit pe tăbliţa inimii:
Dacă vei alege să lucrezi după puterile tale, vei putea realiza lucrurile la care ai visat. Dacă, însă, vei alege să lucrezi pentru şi prin puterea lui Dumnezeu, vei putea realiza lucruri la care nici nu ai îndrăznit vreodată să visezi!
174
175
F

Femeia care mută munţii Femeia şi... visurile

Când aşteptarea este lungă şi grea!

O veche vorbă, folosită în popor, spune: Să *vezi şi si) nu erezii,* referindu-se la momentul în care, cineva, are în faţa ochilor un lucru nemaipomenit, un loc sau un fapt care pare o adevărată minune, îl vede în faţa ochilor, dar nu-i vine a crede că ste aievea. Nu despre acest moment, însă, vreau să vă împărtăşesc câteva gânduri ci, mai degrabă, despre o inversare de cuvinte, care ar suna cam aşa: Să *crezi şi să nu vezi!,* şi care este trăită, în fiecare zi, do aproape fiecare femeie în parte. Despre ce este vorba?
Viaţa trăită, pe acest pământ, presupune o multitudine de aşteptări: aşteptăm să devenim tinere, atunci când suntem doar nişte copile, aşteptăm să ne căsătorim, atunci când orele petrecute cu persoana iubită par că zboară mult prea repede, aşteptam să-i revedem pe cei atât de dragi care au plecat în veşnicie, la Domnul, aşteptăm să crească copiii mari ş.a.m.d. Viaţa însăşi este o lungă aşteptare de a ne întâlni, cu Domnul Isus!
Există, însă, femei care poate aşteaptă, de ani de zile, ca Dumnezeu să-şi împlinească promisiunea spusă, în dreptul lor, şi care au obosit, pe bună dreptate. Acest fapt se ridică ca un *munte,* în viaţa lor, care se transpune între ele şi Dumnezeu şi refuză, astfel, să mai creadă că va veni ziua binecuvântată

când Dumnezeu va lucra, cu semne şi minunai, în dreptul lor. Aş vrea să le spun acestor femei, să nu-şi piardă, însă, speranţa! Chiar dacă întârzie, Dumnezeu va lucra, la vremea potrivită. *Eu, Domnul, voi grăbi aceste lucruri, la vremea lor.*[63] Va proceda, aşa cum găsim scris în Biblie: după îndelungaţi ani de suferinţă cu privire la un anumit personaj sau popor *Dumnezeu şi-a adus aminte!*[64] Nu-i aşa că ai spus, de multe **ori,** că Dumnezeu te-a uitat? Şi eu am spus, la fel. Ca femei, suntem ades foarte slabe, dar Dumnezeu vrea mai mult, de la noi şi El ne poate ajuta să creştem, în credinţă. El ne poate dărui, mai multă credinţă. Trebuie doar să I-o cerem pe genunchi, să credem că am primit-o şi să lucrăm Cu mâini harnice, în ogorul Sfânt! Să crezi şi să nu vezi: ■•**ici** sălăşluieşte adevărata credinţă!

Să crezi, chiar dacă încă nu se întâmplă nimic în dreptul tău. Să crezi faptul că, Dumnezeu îşi *va aduce aminte de tine într-o zi,* şi îţi va da ceea tot ce ţi-a promis şi îţi va bucura inima, aşa cum doar El, "tatăl cu o inimă de mamă", ştie să o facă! Şi ce minunată va fi acea zi! Nu am cuvine să-ţi descriu această stare de fericire, dar te provoc să o anticipezi şi să te hotărăşti, din nou, să nu-ţi mai pierzi credinţa şi să lupţi mai mult pentru îndepărtarea *munţilor* existenţi în viaţa ta. Unul dintre ei este *necredinţa.* Crede faptul că Dumnezeu poate face lucrări

Să crezi
şi să nn vezi:
aici sălăşluieşte
adevărata credinţă!

mari şi prin tine, aşa că pune-te la dispoziţia Lui, astăzi, şi aşteaptă. El îţi promite faptul că, va lucra într-un mod minunat!

Pe soţul meu, Mitică, l-am aşteptat ani de zile, timp în care m-am rugat pentru el, deşi nu îl cunoaşteam şi ini-am păstrat inima curată pentru a i-o oferi lui cadou.

Astfel am terminat liceul, şi nu s-a întâmplat nimic. Am terminat şi patru ani de facultate, înconjurată fiind de zeci de fete logodite şi fericite, dar în dreptul meu tot nu s-a întâmplat nimic. Apoi am părăsit Oradea, oraşul studiilor universitare şi m-am angajat la Radio Vocea Evangheliei
în Suceava, oraşul meu natal. Tot nu s-a întâmplat nimic iar |) speranţa părea că m-a părăsit. Credeam că Dumnezeu m-a uitat şi că mi-a înşelat aşteptările, atunci când m-a făcut să cred faptul că El pregăteşte soţ pentru vreo fată. Slavă Lui că m-am înşelat! într-o zi, mi s-a prezentat la radio un *)* nou coleg, Mitică, cel care a
Astfel lucrează
Dumnezeu: El intervine atunci
când speranţa pare că s-a năruit,
şi lucrează într-un mod minunat!

Femeia şi... visurile

devenit, în timp, cel mai iubit coleg! Astfel lucrează
Dumnezeu: *El intervine atunci când speranţa pare că s-a năruit, şi lucrează într-un mod minunaţi*
Visezi şi tu la o căsnicie fericită?! Roagă-te pentru acest lucru şi aşteaptă, iar Dumnezeu va lucra şi în dreptul tău, într-un mod minunat. Nu uita: *Dumnezeu răsplăteşte credinţa şi credincioşia înainte de căsătorie!* Un astfel de soţ, câştigat întâi pe genunchi şi oferit de Dumnezeu, îţi va dărui fericire şi împlinire toată viaţa! Partenerul de căsătorie este foarte important, în ceea ce priveşte, posibilitatea ta de a-ţi folosi potenţialul cu care te-a înzestrat Dumnezeu, în toate domeniile vieţii. Am cunoscut femei ai căror soţi, le-au refuzat categoric orice implicare în biserică, în societate sau le-au refuzat

chiar angajarea pe un anumit post sau serviciu, şi este Irist. Care a fost motivul invocat de aceştia:
Locul tău este la cratiţă. încearcă să-l faci cât mai bine, şi nu te mai plânge atât!
Nu acesta este, însă, scopul ultim şi absolut trasat . Dumnezeu în dreptul femeii, aşa cum am analizat, în ipitolul intitulat *Femeia şi... statutul de casnică.* Totodată, ibuie să recunoaştem, inima femeii tânjeşte după mult Lai mult.

Visează imposibilul... cu Dumnezeu!

Trebuie să recunoaştem faptul că noi, femeile, ne dorim, uneori, mult mai mult de la viaţă, şi faptul că suntem în stare să facem, mult mai mult. Putem chiar *muta munţii din loc,* dacă aceasta e ceea ce ne propunem, nu-i aşa?! Cine poate sta împotriva unei femei hotărâte? Doar Dumnezeu, însă vestea grozavă este că El este de
partea noastră!
Joyce Meyer, autoarea a zeci de cărţi excepţionale, ne motivează într-o manieră

provocatoare să cerem mereu, tot mai mult, de la noi, astfel:
Toţi putem visa. Fiecare dintre noi are o şansă egală. Amintiţi-vă, noi slujim unui Dumnezeu care spune că toate lucrurile sunt posibile cu El. în fiecare zi ne putem trezi cu speranţa că astăzi lucrurile se vor schimba în bine.

179

Noi putem spune: „Mă voi schimba, viaţa mea se va schimba."(...) Fii răbdătoare cu tine insăţi.
Nu renunţa şi fii încrezătoare că te vei schimba în fiecare zi. Nu fi satisfăcută cu mai puţin decât poţi tu să fii![65]
Nu te mulţumi cu mai puţin de la tine! Nu fi satisfăcută cu mai puţin decât poţi tu să fii! Tu poţi fi un vas de cinste în mâna lui Dumnezeu, un vas prin intermediul căruia El schimbă faţa lumiii căzute în păcat, în deznădejde şi fără de speranţă. Tu poţi fi *femeia care visează visul lui Dumnezeu!*
Dumnezeu a pus, în fiecare femeie, aceeaşi măsură de potenţial şi aşteaptă ca noi să-1 folosim, pentru El şi pentru împărăţia Lui. Dacă noi vom înţelege acest adevăr, îl vom pune la inimă şi vom munci pentru a-1 dezvolta, vom ajunge, în final, să facem lucruri măreţe, la fel ca oricine altcineva. Nimeni nu este mai bună, sau mai puţin bună decât tine. In ochii lui Dumnezeu, toate femeile sunt egale şi înzestrate la fel de mult. Marea diferenţă care se face, însă, est atunci când unele dintre ele aleg să pună acest potenţial, acest talent, pe altarul de slujire al lui Dumnezeu, iar altele se mulţumesc doar să stea şi să privească, din banca lor comodă din biserică, pe acele femei care slujesc cu pasiune şi cu dedicare şi, probabil, să le invidieze sau să le critice. Nu înţeleg, însă, faptul că şi ele pot face acele lucrări, dacă aleg să-L caute pe Dumnezeu cu toată inima şi să se implice, oriunde văd că este nevoie.
180
Femeia şi... visurile
Un citat care poartă semnătura Henry Blackaby,
Ividenţiază într-un mod conscis, acest aspect al slujirii, stfel:
Caută să observi locurile în care Dumnezeu este la lucru şi alătură-I-te!
Femeia care va dori să schimbe lumea, şi care va suferi la vederea numărului imens de muritori care merg în iad, va fi folosită de Dumnezeu pentru a o schimba. Va di'veni o femeie care II va arăta pe Hristos lumii, pentru simplul motiv că a simţit durerea pe care şi Dumnezeu o Nimte, atunci când îşi priveşte rodul jertfei sfinte de la (iolgota cum se îndreaptă înspre păcat, înspre pierzare şi înspre moarte. Fii, deci, o femeie care schimbă faţa lumii şi o îndreaptă înspre Dumnezeu! Doreşte-ţi acest lucru!
Ce influenţă ai asupra semenilor tăi, în viaţa de zi cu zi: una bună sau una mai puţin bună? Nu te mulţumi cu una *mai puţin bună,* căci este sub standardul lui Dumnezeu.

al.
Fii, deci, o femeie care schimbă
faţa lumii
şi o îndreaptă
înspre Dumnezeul
Doreşte-ţi

acest lucrul

Răsplata pe care o vei primi în
Cer va fi pe măsura dedicării tale, în slujire: va fi una
măreaţă, sau *mai puţin măreaţă.* De tine depinde!

Gânduri de păstrat în inimă

Fii o femeie care visează visul lui Dumnezeu!
Planul Lui este, întotdeauna, mult mai minunat decât al nostru!
Dacă vei alege să lucrezi după puterile tale, vei putea realiza lucrurile la care ai visat, dar dacă vei alege să lucrezi prin puterea lui Dumnezeu, vei putea realiza lucrurile la care nici nu ai îndrăznit vreodată să visezi!
Astfel lucrează Dumnezeu: El intervine atunci când speranţa pare că s-a năruit, şi lucrează într-un mod minunat!
Un astfel de soţ, câştigat întâi pe genunchi şi oferit de Dumnezeu, îţi va dărui fericire şi împlinire, toată viaţa!
Cine poate sta împotriva unei femei hotărâte? Doar Dumnezeu, însă, vestea grozavă este El e de partea noastră!
Fii o femeie care schimbă faţa lumii şi o îndreaptă înspre Dumnezeu! Doreşte-ţi acest lucru!
Răsplata pe care o vei primi în Cer, va fi pe măsura dedicării tale în slujire: va fi una „măreaţă", sau una „mai puţin măreaţă". De tine depinde!

11

femeia şi... CAQIEDA

Pentru multe femei creştine, cariera a devenit altarul pe care îşi „sacrifică" viaţa şi familia...
Recompensele unei cariere pot fi vizibile,
dar sunt temporare.
Semnificaţia unei chemări, însă, durează veşnic. (John Ortberg)

ENTRU multe femei creştine, din păcate, cariera a devenit *altarul* pe care îşi *sacrifică* viaţa şi familia, iar chemarea divină devine, din ce în ce, mai

neglijată. Tot mai multe femei, neîmplinite cu viaţa pe care o trăiesc, au făcut din serviciu *religia* lor, sperând să găsească, astfel, sensul, identitatea, împlinirea şi respectul după care tânjesc.
Au greşit, însă, căci nu *cariera* le poate aduce împlinire în viaţă, ci doar *chemarea divină!* în ziua de astăzi se vorbeşte prea puţin despre *chemare* şi prea mult despre *Carieră.* Astfel, aceasta din urmă, se ridică ca un *munte* care stă, de cele mai multe ori, în calea descoperirii adevăratei chemări a lui Dumnezeu, făcute în dreptul femeii.

Carieră sau... chemare?!

Scriitorul John Ortberg, face o comparaţie extraordinară între carieră şi chemare, în cartea *Dacă vrei să mergi pe apă, trebuie să cobori din barcă,* astfel:
Cariera este ceva ce aleg pentru mine; chemarea este ceva ce primesc.
Cariera este ceva ce fac pentru mine; chemarea este ceva ce fac pentru Dumnezeu.
Cariera îmi promite statut social, bani sau putere; chemarea promite dificultăţi şi uneori, chiar suferinţă, dar şi ocazia de a fi folosit de Dumnezeu.
Omeneşte vorbind, cariera te duce sus; chemarea te duce de obicei în jos. (...)
Recompensele unei cariere pot fi vizibile, dar sunt temporare. Semnificaţia unei chemări durează veşnic.
Cariera poate fi distrusă de multe evenimente-nu acelaşi lucru se poate spune despre chemare.
Când Dumnezeu te cheamă, El îţi dă puterea de a împlini chemarea chiar şi în cele mai vitrege circumstanţe.[66]

Tu poţi alege ceea ce au făcut alte milioane de femei, înaintea ta. Te poţi aşeza confortabil în monotonia vieţii, te poţi căsători, poţi creşte copii, poţi munci într-un mod epuizabil pentru a-ţi face o carieră şi te poţi, apoi, pensiona. în final, vei muri şi vei fi dată uitării, cu mare uşurinţă. Astfel decurg lucrurile încă de la genesa lumii, încoace. Sau, poţi deveni o femeie care mută munţii, un deschizător de drumuri, un propovăduitor pasionat al Evangheliei, un mângâietor, un încurajator, un revoluţionar, investindu-ţi viaţa într-o mare aventură pentru şi cu Dumnezeu. în acest mod, numele tău, aşa neînsemnat cum este el, va rămâne în istorie, pentru totdeauna. Poate că nu în istoria celor mai de vază oameni ai societăţii, a celor culţi şi a celor intelectuali dar, cu siguranţă, în istoria celor a căror /iată a fost schimbată, a fost luenţată sau a fost ridicată de ta.
Ce tip de femeie doreşti fii? Ce alegi pentru viaţa ta: îrieră, presărată cu bani, faimă respect, sau chemare, resărată cu greutăţi, neajunsuri iteriale şi, uneori, lipsă de jreciere din partea celorlalţi, Iar încununată, la final, cu cea ii măreaţă răsplătire posibilă?! fu decizi!

Poţi deveni
o femeie care mută munţii,
un deschizător de drumuri,
un propovăduitor pasionat
al Evangheliei,
un mângâietor,

un încurajator,
un revoluţionar,
investindu-ţi viaţa
într-o mare aventură
pentru şi cu Dumnezeu.

Poveste de viaţă: Anna Judson!

Arma Nancy Hasseltine a fost o tânără remarcabilă, lin multe puncte de vedere, şi putem spune despre ea, iptul că s-ar fi putut bucura de o carieră strălucită, în

adevăratul sens al cuvântului. Ce a ales, însă, pentru viaţa ei este sub nivelul unora de înţelegere.

La vârsta de numai douăzeci de ani, Anna era cunoscută si apreciată pentru credincioşia, dar şi pentru frumuseţea ei. După multe frământări tinereşti, ea a decis, însă, să renunţe la distracţiile şi la petrecerile pe care le frecventa adesea, în acea perioadă, şi să urmeze calea trasată de Mântuitorul ei drag. Această cale, însă, se va dovedi a fi una plină de lacrimi, de renunţare, de greutăţi, de primejdii şi chiar, de moarte. Cu toate acestea, nimic nu a oprit-o pe Anna din dorinţa ei de a îndeplini chemarea sfântă care i-a fost făcută: aceea de a predica Evanghelia triburilor din Asia. Preţul plătit a fost, în final, unul imens!

In cartea *Eroi ai credinţei,* scrisă de Gene Fedele, găsim relatat modul în care a început această marc aventură, în viaţa ei. Să pătrundem, pentru început, în viaţa celui care avea să-i schimbe total şi iremediabil viaţa Armei, tânărul Adoniram Judson:

Această întrunire sub căpiţa de fân a rămas în istorie, căci acolo, cinci tineri talentaţi, (Adoniram Judson, Luther Rice, Samuel Newell, Samuel Nott şi Gordon Hali, adăugarea imi aparţine) *care aveau toate şansele să îşi facă un viitor strălucit şi o cariera importantă în viaţă, au renunţat la tot ce le putea oferi civilizaţia Americii, la siguranţă şi confort, şi au ales sălbăticia şi mizeria de nedescris a Asiei.*[67]

Din relatarea ce urmează, aflăm că, imediat după această întâlnire de dedicare în misiune *sub căpiţa de fân,*

aceşti tineri au fost invitaţi să servească masa în familia diaconului Hasseltine. Aici, Adoniram are plăcerea şi harul de a o întâlni pe tânăra noastră, Anna:

La câteva zile după vizita acelor tineri în casa diaconului, Ana primeşte o scrisoare, care a adus o mare frământare în inima fetei. Adoniram îi propune să-i devină soţie. Foarte tulburată, Ana dă un răspuns rece şi nesigur. Era decizia vieţii ei, care ajunsese la un punct de cotitură.

De fapt, alternativele erau foarte clare. Putea să rămână în America, şi să se căsătorească cu cineva care i-arfi oferit un cămin confortabil, unde frumuseţea şi inteligenţa ei ar fi putut străluci în toată splendoarea lor. Siguranţă, confort, o familie cu adevărat binecuvântată şi fericită.

însă iată că acest tânăr îi cere să lase totul, şi să aleagă soarta nesigură a primului misionar din America ce se îndreaptă spre misterioasele regiuni ale Asiei de Sud.[68]

Care a fost răspunsul Annei? Dar tu, ce ai fi răspuns la o asemenea propunere? Este trist faptul că, tot mai multe femei, ştiu să răspunde negativ, acestei întrebări, fără urmă de ezitare. Răspunsul pe care Anna 1-a primit de la cei apropiaţi a fost, cu siguranţă, unul foarte descurajator:

„Nu", ziceau aproape toţi cărora li se ceruse sfatul, sau chiar şi cei care îşi spuneau părerea fără a fi întrebaţi.

Femeia care mută munţii
„E aproape absurd pentru o femeie să se gândească la o iniţiativă atât de îndrăzneaţă."
„Cât se poate de nepotrivit", zicea unul.
„Sălbatic şi romantic", spunea altul.
Tatăl unei prietene de a ei declară că dacă fata lui ar vrea sa plece, ar lega-o de piciorul patului.[69]

Deşi, cei care au susţinut-o, sau care au avut curajul de a-i sta alături, au fost foarte puţini, Arma s-a hotărât să caute şi să împlinească voia lui Dumnezeu, mai presus decât orice. In aceeaşi perioadă, prietena ei dragă, Harrieta Atwood, care avea doar şaptesprezece ani, era pusă în faţa unei alegeri similare: primi, într-o seară, o bucăţică de hârtie, cu doar câteva trăsături de peniţă pe ea. Cel care i-o trimise era Samuel Newell, unul dintre misionarii voluntari. Insă, decizia Hariettei era una cu atât mai grea cu cât, în urmă cu trei ani, ea îşi pierduse tatăl, astfel că, tot ceea ce îi mai rămăsese era mama ei, cea pe care o iubea cu ardoare şi devotament. Dar, ea era hotărâtă să meargă oriunde o va conduce Dumnezeu, astfel că, a fost gata să o încredinţeze, pe cea care i-a dat viaţă, în mâna Celui care poartă de grijă într-un mod mult mai minunat, decât ar fi putut ea însăşi.

Adoniram s-a căsătorit aşadar cu Arma Nancy iar, ziua următoare, în loc să meargă în luna de miere aşa cum visează şi aşteaptă tinerii proaspăt căsătoriţi, şi pentru care sunt gata să plătească sume imense, a avut loc ordinarea a cinci tineri care urmau să plece misionari: Adoniram Judson, Luther Rice, Samuel Newell, Samuel Nott şi Gordon Hali.

îmeia şi... cariera

De asemenea, Harrieta Atwood a aceeptat, la doar şaptesprezece ani, să devină soţia lui Samuel Newell şi 8ă-i fie alături în jungla Asiei de Sud. Imediat după ordinare, trei dintre aceşti tineri, Samuel Nott, Luther Rice şi Gordon Hali, au plecat spre Philadelphia, de unde urmau să ia corabia Armonia, care avea să-i ducă la Calcutta, India, locul lor de misiune şi de zdrobire, am putea spune. Mai târziu, primiră şi soţii Judson şi Newell, înştiinţarea să se prezinte la bordul corăbiei Caravan, pentru ca, de îndată ce vor avea un vânt potrivit, să poată ridica ancora. Ziua următoare, corabia şi-a ridicat pânzele şi pentru cele două familii a început călătoria care avea să îi ducă, departe de cei dragi şi prin multe primejdii şi încercări.

Gătire la vatră sau pe gaz?!

Dacă te-ai fi aflat tu, în locul vreuneia dintre aceste tinere, care au lăsat în urmă tot ce îţi puteai dori vreodată, ca să ajungă să doarmă în colibe sau în corturi, să gătească pe vatră, fără gaz, fără curent electric şi fără apă la robinet, ce ai fi decis? Mă tem că, multe dintre noi, am fi clătinat din cap, afirmând că nu suntem în stare să facem acest lucru. Câte dintre noi, nu ne plângem, de fapt, zilnic, de lipsurile insignifiante pe care le avem şi uităm să apreciem că avem atât de mult? Aceste femei au renunţat la tot ce aveau pentru a găsi bucurie în Isus. Mă tem că tu şi eu, deşi avem atât de mult din punct de vedere al confortului, nu am găsit încă adevărata fericire. Un paradox, nu-i aşa? Ju uita: oamenii se nasc, trăiesc pentru o vreme şi apoi

mor. Există însă o diferenţă, dată de modul în care alegi să trăieşti.
Tu cum trăieşti? Ce alegi pentru tine: protecţie pentru viitor sau aventură cu Isus, în prezent? Carieră sau chemare? Gândeşte-te, în mod serios, la aceste întrebări, căci ele îţi pot schimba radical viaţa. Te pot face să găseşti însăşi adevărata fericire, trăită lângă Isus, cea după care sufletul tău tânjeşte atât!
Mare este secerişul, dar puţini sunt lucrătorii.[70] Simţi şi tu chemarea lui Dumnezeu, pentru a lucra în ogorul Său, sau poate ai înnăbuşit-o cu lucrurile şi cu plăcerile, de o clipă, ale acestei lumi efemere?
Oamenii se nasc, trăiesc pentru o vreme
şi apoi mor.
Există însă o diferenţă,
dată de modul
în care alegi
să trăieşti.

Gânduri de păstrat în inima

Pentru multe femei creştine, cariera a devenit altarul pe
ICare îşi „sacrifică" viaţa şi familia, iar chemarea divină este complet neglijată.
Poţi alege şi tu ceea ce au ales, alte milioane de femei, înaintea ta. Te poţi aşeza confortabil în monotonia vieţii, te poţi Căsători, poţi creşte copii, poţi munci într-un mod epuizabil pentru a-ţi face o carieră şi apoi, te poţi pensiona. Vei muri, în final, şi vei fi dată uitării, cu mare uşurinţă.
Fii o femeie care mută munţii, în societate! în acest mod, numele tău, aşa neînsemnat cum este el, va rămâne în istorie, pentru totdeauna. Poate că nu în istoria celor mai de vază oameni ai societăţii, a celor culţi şi intelectuali dar, cu ■■i^uranţă, în istoria celor a căror viaţă a fost schimbată, a fost influenţată sau a fost ridicată, de a ta.
Nu te mulţumi cu o viaţă „mai puţin bună", căci este Sub standardul lui Dumnezeu. El ie-a făcut ca să ai totul, din beşlug!
Răsplata Lui va fi pe măsura dedicării tale în slujbă: va fi una „măreaţă" sau una „mai puţin măreaţă". Tu decizi!
Dacă te-ai fi aflat tu în locul vreuneia dintre aceste tinere, care a lăsat tot ceea ce îţi puteai dori vreodată, ca să ajungă să gătească pe vatră, fără gaz, fără curent electric şi fără

apă la robinet, şi să doarmă în colibe, sau în corturi, ce ai fi decis?!
Oamenii se nasc, trăiesc pentru o vreme şi apoi mor. Există, însă, o diferenţă dată de modul în care alegi să trăieşti. Tu cum trăieşti?

femeia şi... FERICIREA

12

192
Eşti pe atât de fericită, pe cât de aproape eşti de Dumnezeu!
„Secretul fericirii este
să-ţi aduni binecuvântările,
în vreme ce alţii îşi numără necazurile."
(William Penn)

A

r\ M avut plăcerea de a participa, recent, la o -L X. conferinţă dedicată femeilor, susţinută de Adriana Cosman şi îi mulţumesc lui Dumnezeu pentru această oportunitate minunată de a creşte în cunoaşterea voii Lui, cu privire la ceea ce sunt, femeie. A fost o conferinţă care mi-a bucurat inima, atât prin mesajul revelator prezentat, cât şi prin multitudinea de femei cu care m-am întâlnit acolo.
Pe ce ne clădim fericirea?, a fost una din tematicile conferinţei iar această întrebare mi-a atins inima, în mod deosebit. De ce? Pentru că, deşi, eu mă străduiam din răsputeri să fiu mereu mulţumită şi fericită cu viaţa mea, $i cu tot ceea ce Dumnezeu mi-a dăruit, sau nu, vă
193
Femeia care mută munţii
- *avem o casă a noastră, unde putem locui în linişte şi intimitate,*
- *avem bucate de pus pe masă,*
- *am privilegiul de a îngriji eu însămi de copii, oferindu-le astfel dragoste şi o bună educaţie,*
- *avem prieteni cu care putem împărtăşi bucuriile sau tristeţile vieţii,*
- *avem mâini, picioare, ochi, urechi, gust, miros,*
- *avem în biserică familii care ne oferă prietenii, de valoare,*
- *soţul are un serviciu bun,*
- *nu sunt internată în spital, din diverse motive,*
- *am Biblia, cartea care îmi aduce cea mai mare bucurie,*
- *Dumnezeu ne-a dăruit o nouă zi binecuvântată,*
- *simt dragostea soţului şi grija lui pentru mine,*
- *jocurile cu copiii îmi aduc bucurii deosebite,*
- *nu trebuie să merg la serviciu pentru că sunt în concediu de creştere-îngrijire copil, aşa că îmi pot organiza timpul cum vreau, etc.*

Te provoc, şi pe tine, să-ţi faci propria listă a binecuvântărilor! Te vei simţi mult mai bine, şi vei fi mai fericită. Vei fi surprinsă, să constaţi faptul că, eşti o
196
Femeia şi... fericirea
persoană atât de binecuvântată şi atât de înzestrată cu diverse calităţi!
După ce ai realizat, şi tu însăţi, o listă a binecuvântărilor din viaţa ta şi ai conştientizat că eşti mult mai binecuvântată decât credeai înainte, pune-te pe genunchi şi mulţumeşte-I lui Dumnezeu, pentru tot harul de care ţi-a făcut parte, şi roagă-L să te folosească spre slava Lui, atât cât El va considera cu cale, prin aceste binecuvântări. Binecuvântările tale, pot fi binecuvântări şi pentru alţii!
Fă-ţi timp pentru... fericire!
Viaţa este frumoasă, dar, noi o facem să pară, câteodată, urâtă

Fericirea, sau nefericirea ta, stă în mâinile tale, într-o anumită măsură. Da! De tine depinde, în mare parte, dacă astăzi vei fi, sau nu, fericită. Dumnezeu este Cel care ţi-a pus la dispoziţie această alegere, din clipa în care ai devenit fiica Sa. Ce vei face: vei profita, din plin, de acest privilegiu extraordinar de care au parte doar fiicele Cerului, sau îi vei da cu piciorul, alegând, mai degrabă, să fii nefericită şi să te laşi pradă *munţilor* de descurajare, de nemulţumire, de cârtire sau de reproşuri adresate altora, sau chiar lui Dumnezeu? Astăzi, tu poţi fi o femeie fericită! Astăzi, tu poţi fi *o femeie care mută munţii!* Astăzi, şi în fiecare zi!

Dacă visele noastre nu se împlinesc, noi ne supărăm uneori pe toţi şi pe toate. Trebuie însă să

Femeia care mută munţii

fim răbdătoare cu viaţa şi să luăm fiecare zi aşa cum este, trăind-o la maxim. Trebuie să fim răbdătoare cu noi însene pentru că uneori nu învăţăm destul de repede. Trebuie să fim răbdătoare cu Dumnezeu pentru că El nu face uneori lucrurile cum vrem noi. Şi mai trebuie să fim răbdătoare cu alţi oameni pentru că nu e vina lor dacă noi nu ne aflăm acolo unde ar trebui să ***fim.***

Motivul pentru care trebuie să facem acest lucru este pentru că, în unele zile ale vieţii, noi vom primi lămâi. Dar, dacă suntem inteligente, din acele lămâi noi vom face limonada!!!"[71], spune autoarea a zeci de cărţi excepţionale, Joyce Meyer, în cartea *Un lider în formare.*

Ea ne învaţă, cu o acurateţe deosebită, cum trebuie să descoperim darurile spirituale care ne-au fost date, fiecăreia în parte, cum să ne transpunem propriile visuri, şi aşteptări de la viaţă, în realitate şi cum să învăţăm să ne controlăm atitudinile şi sentimentele! Ne învaţă cum să iubim viaţa, mai mult! întăreşte-ţi, zilnic, mintea prin Cuvântul lui Dumnezeu şi vei avea, astfel, gânduri pozitive, te vei simţi mult mai binecuvântată şi mult mai iubită de către Dumnezeu, iar viaţa ţi se va părea, mult mai frumoasă! Aşa cum şi este, de fapt! (Gândiţi-vă la toate femeile care au murit, care au pierdut şansa de a mai petrece timp cu cei dragi, sau de a se bucura de un nou răsărit de soare, de o nouă zi în care pot face ceva pentru Dumnezeu, şi

pentru cei din jur. Gândiţi-vă la toate femeile care acum sunt doar o adunătură de oase, acoperite de pământ).

Dacă îţi vei întări mintea, prin Cuvântul lui Dumnezeu, şi vei citi doar cărţi care te învaţă cum să fii plăcută Lui, vei putea lupta, cu mare uşurinţă, împotriva *munţilor* ridicaţi de cel rău în viaţa ta, sau la nivelul minţii tale, şi îi vei birui. Nu spun că problemele tale vor dispărea, în mod miraculos, ci doar că ele nu vor mai fi Ittât de importante pentru tine, încât să-ţi frângă inima şi să te facă să te îndoieşti de iubirea Lui, faţă de tine. Niciodată problemele nu sunt pe atât de mari, pe cât par.

Aşa cum, soarele răsare în fiecare dimineaţă, tot aşa de uşor, şi viaţa ta se poate schimba. Dintr-o dată, şi radical. Nu pune, deci, prea mult preţ, pe momentul *acum.* Priveşte lucrurile în perspectivă. Persoanele care se plâng, .idesea, de vieţile lor, sunt cele < .irora le lipseşte perspectiva, şi ,m tendinţa să exagereze proporţia problemelor lor.
Eddie Rickenbacker, un

Nu *spun că problemele tale*
vor dispărea,
în mod miraculos,
ci doar că ele nu vor mai fi
atât de importante
pentru tine,
încât să-ţi frângă inima
şi să te facă
să te îndoieşti
de iubirea Lui,
faţă de tine.

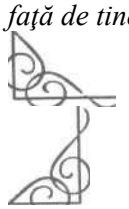

pilot şi consultant guvernamental în probleme militare a S.U.A., a plutit în derivă pe o plută de salvare, timp de douăsprezece zile, pierdut fiind fără speranţă, în Oceanul l'acific. Ştiţi care au fost cuvintele lui, după ce a fost salvat în mod miraculos?

Femeia care mută munţii
Dacă aveţi atâta apă proaspătă, câtă doriţi să beţi, şi atăta mâncare, câtă doriţi să mâncaţi, ar trebui să nu vă plângeţi, niciodată, de nimic.
Ce avem noi? Oh! Dar avem mult mai mult! Mâncăruri sofisticate, biserici pline cu fraţi şi surori extraordinari (sau care pot fi extraordinari, dacă alegi să-i iubeşti şi să cauţi prietenia lor sinceră), copii minunaţi care ne bucură inimile într-un mod cu totul deosebit, prieteni, pace în ţară şi lista poate continua. Fă-ţi timp pentru Dumnezeu, căci, a-ţi face timp pentru Dumnezeu, înseamnă a-ţi face timp pentru a tră, cu adevărat! Nici un alt lucru, sau persoană din lumea aceasta, nu ne poate dărui, tot ceea ce putem primi, în calitate de femei, arunci când stăm la picioarele Mântuitorului, îi privim frumuseţea, îi primim mângâierea şi îi împărtăşim căutările, aşteptările, dorinţele şi frământările inimii noastre. Doar El este în măsură să te ridice, atunci când eşti căzută, atunci când toate prietenele tale par că te-au uitat, atunci când soţul tău este prea ocupat ca să-ţi observe frământarea interioară, sau atunci când strigătul

inimii tale zdrobite este abia perceptibil, asemeni Anei, care se ruga în şoaptă în templu, din cauza durerii ei prea mari.
Trebuie să recunoaştem faptul că, toate femeile care fac parte din trupul lui Hristos, au parte, pe acest pământ, de momente în care suferă. Nici una dintre noi nu este scutită de suferinţă! Şi totuşi, fiecare continuă să îşi vadă de viaţa ei, de problemele ei, pe care, adesea, le duce singură, de *munţii* de nefericire, de îngrijorare, de nemulţumire, de frământare a inimii etc, şi stă în

nepăsare faţă de celelalte. E important, însă, să simţim una alături de cealaltă, să ne încurajăm, să ne ridicăm şi să ne ajutăm, în nevoie. Viaţa este mai frumoasă, atunci când o poţi împărtăşi cu celelalte! Te întreb: Când ai fost ultima dată în vizită, la o prietenă de-a ta, şi ai întrebat-o, în mod deschis: *Ce mai faci? Cum te mai descurci?,* lăsând, astfel, deoparte amabilităţile de suprafaţă? Ele nu schimbă cu nimic starea celei care suferă, sau poate prea puţin.
Când am început la Radio Vocea Evangheliei, realizarea emisiunii *Aproape de aproapele tău,* nu am bănuit cât de mult voi fi îmbogăţită spiritual prin intermediul ei, şi cât de multe persoane speciale voi cunoaşte, persoane a căror viaţă o vor schimba pe a mea. Aceste persoane speciale trăiesc vieţi greu de descris în cuvinte şi, totuşi, extrem de grăitoare! Aceste persoane au nevoie, însă, de semeni, care să le fie alături! Aceste persoane au nevoie să vadă în noi, Chipul lui Isus şi fericirea reflectată în vieţile noastre!
împarte-ţi pâinea cu cel flămând şi adu în casa ta pe nenorociţii fără adăpost; dacă vezi pe un om gol acopere-l şi nu întoarce spatele semenului tău.
Atunci lumina ta va răsări ca zorile şi vindecarea ta va încolţi repede; neprihănirea ta îţi va merge înainte şi slava Domnului te va însoţi. (Isaia 58:7, 8)
Dumnezeu ne spune în Sfânta Scriptură faptul că, dacă vom îngriji de copiii Lui în nevoie, vom fi fericite pe pământ şi El ne va păzi de ceasul încercării.
Aşa se

Aşa se întâmplă
de fiecare dată
când ne dedicăm
lucrării lui Dumnezeu:
primim,
ca răsplată,
mai mult
decât merităm!

întâmplă de fiecare dată când ne dedicăm lucrării lui Dumnezeu: primim, ca răsplată, mai mult decât meritătm! Oare nu vrem să fim fericite pe acest pământ? Nu vrem să fim păzite de Dumnezeul Atotputernic în ceasul încercării? Cu siguranţă, da!
Căutăm fericirea, la orice pas şi aproape în orice, ne luptăm cu boala prin spitale, ne chinuim frământate de ~~ probleme financiare şi am obosii
să ne rugăm pentru aceste cauze, şi să constatăm, cu mare durere, faptul că cererile noastre, rămân fără răspuns. De ce? Răspunsul îl avem în versetul de mai sus. Când ai făcut ultima dată o vizită unui suflet ce zace paralizat la pat, de ani de zile? Când ai dus un bol cu supă unei mame, aflate în imposibilitatea de a găti, dar având o familie de întreţinut? Te provoc să începi iar să faci aceste lucruri şi, astfel, să îl pui pe Dumnezeu la încercare. Vei vedea că viaţa ta, şi perspectiva ta asupra vieţii efemere, se vor schimba, în bine!

Exemplu de viaţă: Maura Pascariu!

O mireasmă plăcută: aceasta simţi în prezenta Maurei Pascariu, o tânără care mi-a devenit prietenă dragă, în urma unui interviu pe care mi 1-a acordat pentru postul de radio, la care lucrez. Toată fiinţa ei revarsă
frumuseţe, plăcere, acceptare de sine şi chiar bucurie. Ea este o minune! Faptul că trăieşte este, conform medicilor, o adevărată minune. A suferit un grav accident de maşină, în urmă cu zece ani, şi, de atunci, viaţa ei nu a mai fost niciodată aceeaşi. Inima ei, însă, a rămas aceeaşi: la fel de iubitoare faţă de Dumnezeu şi faţă de oameni, ba chiar mai mult! Dacă o vizitezi, lucru pe care te îndemn cu toată dragostea să-1 faci, vei pleca din prezenţa ei schimbată, încurajată şi împrospătată.
în urma accidentului de maşină, pe care 1-a suferit
l.i vârsta tânără de douăzeci şi doi de ani, trupul ei a
refuzat să mai asculte comenzile trimise de la creier, astfel
că, ea îşi poate mişca acum doar mâinile şi capul şi cu
i puţin ajutor, poate sta chiar în şezut.
„Un lucru extraordinar", spune ea, şi parcă nu îţi vine să crezi că o face zâmbind. îl iubeşte pe Dumnezeu cu toată inima ei şi te face să-ţi doreşti acelaşi lucru! E convinsă de faptul că, Dumnezeu a îngăduit această suferinţă în viaţa ei cu un scop bine determinat, şi este dispusă să-1 ducă la îndeplinire. Nu se plânge de starea ei, (oare câte dintre noi care putem merge, nu ne plângem, adesea, de vieţile noastre?), şi priveşte mereu, dincolo de lucrurile acestei lumi, priveşte mereu la Dumnezeu!
Am învăţat de la ea, faptul că, nimic nu este mai important decât Cerul şi decât moştenirea de care vom avea parte, acolo! Am învăţat de la ea faptul că merită să suferim în această lume orice încercare, orice necaz şi orice nenorocire, pentru că, odată, ne vom bucura, cu Tatăl, sus în veşnicie! Am învăţat de la ea faptul că, viaţa aceasta, cu toate trăirile ei, nu poate fi comparată cu veşnicia,

căci cea dintâi ar avea doar de pierdut: viaţa

aceasta ne oferă prea puţin, comparativ cu ceea ce ne oferă viaţa veşnică! Am învăţat de la ea să zâmbesc, chiar şi atunci când inima îmi este îndurerată şi să pun, mereu, yoia lui Dumnezeu, mai presus decât voia mea! Am învăţat de la ea să-L iubesc, mai mult, pe Dumnezeu şi asta este tot ceea ce contează!
Iată, ce exemplu extraordinar, ne oferă această tânără, Maura, care nu s-a îngrozit de mărimea *muntelui* pe care îl are de trecut, ci s-a înarmat cu multă răbdare, cu credinţă în Dumnezeu şi cu poftă de viaţă, şi a biruit! Ea se bucură de viaţă! Tu faci la fel?!

Gânduri de păstrat în inimă

Eşti, pe atât de fericită, pe cât de aproape eşti de Dumnezeu!
Atitudinea greşită a inimii tale, pentru care optezi, zilnic, este muntele care te împiedică să fii, cu adevărat, fericită cu viaţa ta.
„Secretul fericirii este să-ţi aduni binecuvântările, în vreme ce alţii îşi numără necazurile." (William Penn)
întăreşte-ţi mintea prin Cuvântul lui Dumnezeu, în fiecare zi, şi vei avea gânduri pozitive, te vei simţi mult mai binecuvântată şi mai iubită de Dumnezeu, iar viaţa ţi se va părea, mult mai frumoasă!
Aşa cum, soarele răsare în fiecare dimineaţă, tot aşa de uşor şi viaţa ta, se poate schimba. Dintr-o dată şi radical!
Vei fi surprinsă, să constaţi faptul că eşti o persoană atât ■ de binecuvântată şi atât de înzestrată cu diverse calităţi, care pot fi folosite spre slava Domnului, şi nu a lumii efemere!
A-ţi face timp, pentru Dumnezeu, înseamnă, a-ţi face timp pentru a trăi, cu adevărat!
Vei vedea că viaţa ta, şi perspectiva ta asupra vieţii tere, se vor schimba, în bine!

Am învăţat de la ea să zâmbesc, chiar şi atunci când inima îmi este îndurerată.
Am învăţat de la ea, faptul că, nimic nu este mai important decât Cerul şi moştenirea de care vom avea parte, acolo!

partea a Ii-a

Femeia implicată în slujirea altora este o femeie fericită!

™

13

femeia... MUTA MUNŢII!

Adevărat vă spun că, dacă va zice cineva
muntelui acestuia: „Ridică-te şi aruncă-te în
mare", şi dacă nu se va îndoi în inima lui, ci va
crede că ce zice se face, va avea lucrul cerut.
(Marcu 11:23)
Ceea ce-i împiedică, pe cei mai mulţi oameni,
să progreseze şi să se bucure de viaţă,
nu este lipsa abilităţii şi a potenţialului,
ci atitudinea greşită a inimii.
(Joyce Meyer)

171

P EMEIA trăieşte zilnic *sub asediul unor munţi,* a
-L unor titani de granit, care vor să-i frângă puterea de a trăi fiecare zi în ascultare de Hristos şi să o trântească la pământ, astfel încât ea să devină nefericită cu viaţa ei, inactivă în lucrarea lui Dumnezeu şi moartă pe dinlăuntru. Aceşti munţi, care pot apărea în viaţa femeii, atât pe plan familial, cât şi pe plan profesional sau relaţional, îi fură acesteia bucuria de a trăi, aducând-o, astfel, într-o stare de nemulţumire sufletească, de cârtire şi de dezamăgire de viaţă. Această stare, o împiedică pe
209

G

femeie să-şi pună talantul în slujba altora, şi al lui Dumnezeu. Aceşti munţi pot fi îndepărtaţi din viaţa femeii, doar prin puterea, şi de dragul lui Hristos.

îngrijorările vieţii

Unul dintre aceşti *munţi,* care se bucură, din păcate pentru noi, de foarte mare notorietate, este îngrijorarea. Se pare că noi, adulţii, avem un obicei trist: îngrijorarea. ª ^ "" "~" Acest act care este făcut, de fiecare dintre noi, în mod voluntar sau involuntar, se ridică în vieţile noastre ca un *munte* care ne fură bucuria de a trăi fiecare clipă din viaţă la adevărata ei valoare şi frumuseţe. Neliniştea cu privire la ziua, sau zilele care vor urma, şi ce anume vor aduce ele, ne umple adesea inimile de un sentiment de teamă, care este contrar voii lui Dumnezeu şi care, de asemenea, ne ucid sufletul şi trupul.

In Sfânta Scriptură, însuşi Dumnezeu avertizează cu privire la inutilitatea acestui act, astfel:

Femeia care mută munţii IFemeia... mută munţii!

**~y Fetneia trăieşte zilnic sub asediul unor munţi, a unor titani de granit, care vor să-i frângă puterea*
de a trăi fiecare zi

în ascultare de Hristos
şi să o trântească la pământ,
astfel încât ea să devină
nefericită cu viaţa ei,
inactivă în lucrarea
lui Dumnezeu şi moartă
pe dinlăuntru.

ne

De aceea vă spun: „Nu vă îngrijoraţi de viaţa voastră, gândindu-vă ce veţi mânca, sau ce veţi bea; nici de trupul vostru, gândindu-vă cu ce vă veţi îmbrăca."
Oare nu este viaţa mai presus decât hrana şi trupul mai mult decât îmbrăcămintea? Şi apoi, cine dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate să adauge măcar un cot la înălţimea lui?" (Matei 6:25, 27)

Oamenii de ştiinţă au constatat, faptul că, îngrijorarea, deşi, nu este o boală este, însă, cauza anumitor boli. S-a descoperit faptul că există o puternică legătură între procesul îngrijorării, la care noi ne supunem atât de des mintea, şi afecţiunile inimii, creşterea tensiunii arteriale, funcţionarea defectuoasă a glandei tiroide, pierderea vederii, migrene şi alte afecţiuni ale stomacului. Iată, deci, motive să te gândeşti de două ori înainte, de a te îngrijora!

Eşti tu una din femeile care, adesea, se îngrijorează? Te întreb:

Ai observat vreodată faptul că îngrijorarea din viaţa ta ţi-a rezolvat vreo problemă, vindecat vreo boală, plătit vreo factură, înseninat vreo zi grea?

Nu! Nici una din aceste soluţii nu ţi-a fost oferită de sentimentul de îngrijorare, ci doar de Dumnezeu, care ne promite în Sfânta Scriptură:

El mă duce la ape de odihnă! (Psalmi 23:2)

Niciodată, îngrijorarea nu a adus odihnă sufletului omenesc, ci doar multă frământare, zbucium, teamă,

nelinişte, stres şi în final, boală în trup. $i pe toate acestea, le-ai primit degeaba! Ai fi putut evita toate acestea, alegând să spui *Nu!*, îngrijorării. De ce nu ai făcut-o? Te provoc, astăzi, să fii mai degrabă, o femeie conform următorului principiu: bucură-te acum de viaţa pe care o ai, ca să eviţi suferinţa de mai târziu. Nu lăsa ca îngrijorările şi munţii vieţii, să-ţi ucidă sufletul şi trupul! Nu merită!

Da! Suntem tentate să spunem faptul că, nu avem motive să fim pline de pace şi de bucurie tocmai pentru că, vieţile noastre, trasate adesea cu încercări şi cu probleme pământeşti, nu ne permit acest lucru. Dar, nu contează! Dumnezeu nu ne cere ca noi să fim pline de

bucurie şi de dorinţă sfântă de a sluji Lui, şi altora, doar atunci când avem tot ceea ce ne trebuie, în absolut toate domeniile vieţii, ci ne cere ca, în ciuda acestor greutăţi, să avem credinţă în El şi să fim o sursă de bucurie pentru cei din jur. Noi trebuie să avem o inimă încrezătoare şi credincioasă, care *)* să fie

gata să spună: *Doamne, ce*
Femeia... mută munţii!
Bucură-te acum de viaţa pe care o ai, ca sa eviţi suferinţa
de mai târziu.
Nu lăsa ca îngrijorările
şi munţii vieţii,
să-ţi ucidă
sufletul şi trupul!
Nu merită!

■A. *vrei să fac?,* şi să facem acel lucru, prin credinţă.
Joyce Meyer, afirmă în cartea *Un lider în formare,* faptul că lucrul care te împiedică, cel mai mult, să faci
anumite lucruri, nu este lipsa timpului, a potenţialului sau a banului, ci este însăşi atitudinea greşită, a inimii tale:
Ceea ce-i împiedică, pe cei mai mulţi oameni, să progreseze şi să se bucure de viaţă, nu este lipsa abilităţii şi a potenţialului, ci atitudinea greşită a inimii.[72]
Nu lipsa potenţialului din tine, te-a ţinut până ' acum, departe de câmpul de misiune, ci lipsa voinţei tale I de a te debarasa, de problemele vieţii. Ai lăsat ca problemele, neajunsurile, neîmplinirile, frustrările, îngrijorările şi *munţii* vieţii, să te acapareze atât de mult, încât, nu mai vezi acum nici o portiţă de scăpare. Şi poate, pe bună dreptate! Dar Dumnezeu nu este interesat atât de î mult de confortul nostru, pe cât de mult este interesat de progresul nostru, pe calea sfinţeniei. Prin urmare, El nu-ţi va oferi tot ceea ce îţi lipseşte şi care ades te face atât de nefericită, până în clipa când, nu vei îndepărta păcatul din viaţa ta, până în clipa când nu vei alege să te încrezi în El, în ciuda problemelor pe care le ai şi te vei implica, cu dăruire şi cu inimă consacrată, în lucrarea Lui, pe acest pământ. Răsplata Lui, s-ar putea să fie exact împlinirea \ celei mai mari dorinţe ce sălăşluieşte în inima ta. Iţi poţi imagina cât de mult te vei bucura?
Viaţa ta, aşa simplă şi aşa banală cum pare, la o ; primă vedere, va deveni o viaţă excepţională, pusă în slujba divinităţii. O poezie ce aparţine lui Frank William Boreham (1871-1959), predicator baptist renumit în Noua Zeelandă, Australia şi Anglia, este redată de Ravi i Zacharias, în cartea *Marele Ţesător,* şi te poate ajuta să te

debarasezi de gândirea greşită cu privire la propria ta viaţă banală, astfel:
O *viaţă banală grăim şi oftăm Dar de ce oftăm când grăim? Soarele banal pe cerul banal ce-l vedem Dă naştere zilei banale ce-o ştim.*
Lucruri banale şi luna şi stelele sunt,
La fel şi floarea şi păsările cu-a lor cânt.
însă întunecată ar fi lumea şi tristă a noastră soartă
De n-ar mai fi flori şi soare lumina să-mpartă.
Iar Dumnezeu care cercetează fiecare suflet în parte Din vieţi ce-s banale creează a Lui lume aparte[1].[73]
Alege, deci, să ai încredere în planul lui Dumnezeu pentru tine, chiar şi atunci

când, acesta este presărat cu lacrimi, alege să accepţi voia Lui, chiar dacă nu o înţelegi şi alege să faci o schimbare, în viaţa ta: alege să te implici în lucrarea Lui, mai mult. încetează să-I mai pui lui Dumnezeu întrebarea, ades cu o notă acuzatoare: *De ce, Doamne?*[1]., ci spune mai degrabă:

Doamne, de ce este viaţa mea aşa şi nu altfel, Tu ştii. Tu ai făcut ca lucrurile să fie astfel şi nu ai luat suferinţa mea uşor sau ca pe un lucru de apucat, ci ai îngăduit-o în viaţa mea pentru un mare scop.

Chiar dacă nu înţeleg acest scop, chiar dacă nu am nici cea mai vagă idee uneori, mă încred în

Femeia... mută munţii!

Tine şi aleg să mă bucur de tot ceea ce am, de tot ceea ce Tu mi-ai dat şi de tot ceea ce-mi vei dărui, ca urmare a vieţii mele schimbate prin harul Tău.

Vei deveni o altă femeie, o femeie care se bucură de viaţă şi care, la rândul ei, bucură pe alţii! Lasă-L întâi pe Dumnezeu să-ţi vindece inima, iar El te va folosi, apoi, să vindeci pe alţii.

De unde atâta nemulţumire?

într-una din zile, l-am privit pe fiul meu cel mare, Marcu, care arăta ridicol ~ "

Lasă-L întâi
pe Dumnezeu
să-ţi vindece inima,
iar El te im folosi,
apoi, să vindeci pe alţii.

îmbrăcat doar în pantaloni scurţi şi maiou, şi purtând o pereche de pantofi de-ai mei. Da, are câteodată plăcerea de a se încălţa cu pantofii mei, sau ai soţului meu, în orice caz, cu papuci mult mai mari decât mărimea lui naturală. Când l-am văzut în curtea casei, astfel echipat, nu am rezistat tentaţiei am fugit imediat în casă, pentru a lua aparatul de fotografiat şi a imortaliza momentul cu pricina. M-a amuzat copios atitudinea lui, însă, în acelaşi timp, m-a provocat să-mi pun următoarea întrebare:

De ce suntem tentate mereu să avem „un număr mai mare"? De ce ne dorim mereu mai mult decât avem?

Poate că, ne lipsesc unele lucruri de care avem nevoie, şi suntem tentate să ni k-dorim, dar Dumnezeu ne cere să

' ne mulţumim cu tot ceea ce avem şi ne cere să învăţăm să trăim *în belşug şi în*

lipsă[74]. Cred că, niciodată, nu vom înceta în a ne dori câte ceva, aşa că, cel mai bine ar fi, să renunţăm în a ne mai dori ceva. Oamenii, cu cât au mai mult, cu atât îşi doresc,) mai mult. A fi fericit, înseamnă, a te bucura de ceea ce ai!

In acea zi, rugăciunea mea s-a îndreptat către Tatăl, astfel:

Femeia care mută munţii Femeia... mută munţii!
Oamenii,
cu cât au mai mult,
cu atât îşi doresc,
mai mult,
Afifericit,
înseamnă,
a te bucura
de ceea ce ai!

Doamne, nu mă lăsa să fac parte din categoria oamenilor mereu nemulţumiţi!
Doamne, tot ceea ce mi-ai dăruit Tu este minunat!! Este exact tot ceea ce aveam nevoie ca să pot trăi fericită pe acest pământ! Este exact măsura care mi se potriveşte cel mai bine!
Nu vreau un număr mai mare şi îţi mulţumesc ca în înţelepciunea şi dragostea Ta, nu mi-ai dat un număr mai mic!

Te provoc, şi pe tine, să vii înaintea Domnului cu o astfel de rugăciune, care îţi va revigora sufletul. Este imperios necesar să înţelegem faptu că, Dumnezeu ne-a dat exact cât ne trebuie, exact cât ni se potriveşte. Nici mai mult, nici mai puţin. O poveste extraordinară despre *Casa*

cu ferestre aurii, ne este prezentată, de scriitorul Ravi Zacharias, în cartea *Marele Ţesător:*

Ea ne istoriseşte despre un băieţel care privea în fiecare dimineaţă peste pajiştile ce se întindeau în faţa casei lui şi vedea în depărtare o casă cu ferestre aurii. El se zgâia şi se desfăta în razele strălucitoare care veneau la el de departe, într-o zi îl întrebă pe tatăl său dacă ar putea vizita casa cu ferestre aurii. Tatăl îi făcu pe plac şi porniră la drum. Merseră mult până ajunseră aproape de casă. Acolo, băiatul rămase perplex. Nu vedea nicio fereastră de aur. Dar o fetiţă dinlăuntru îi văzu zgâindu-se la casa ei şi ieşi să-i întrebe dacă doreau ceva.
„Da, răspunse băiatul, vroiam să văd casa cu ferestre aurii pe care o văd în fiecare dimineaţă."
„Oh, n-ai venit unde trebuie, zise ea repede. Dacă aştepţi aici un pic până la apus, îţi voi arăta casa cu ferestre aurii pe care o văd eu în fiecare seară."
Apoi, le arătă o casă aflată în depăratare -casa băieţelului.[75]

Eşti, şi tu, o femeie care gândeşte mereu faptul că cealaltă femeie are mai mult, mai frumos şi mai minunat? îţi doreşti, mereu, lucrul sau chiar viaţa pe care o are cealaltă femeie? O comparaţie extraordinară, pe care a făcut-o Adriana Cosman în cadrul unei conferinţe pentru femei, mi-a rămas întipărită în memorie, şi îmi dă noi

puteri, de fiecare dată, când meditez la vorbele atât do înţelepte şi atât adevărate, spuse de această femeie care, s-a pus în slujba lui Dumnezeu slujind femeilor din ţara noastră, şi nu numai.

Ea a pus în taler, spre a fi comparate, *femeia casnici)* şi *femeia de carieră.* în viziunea ei, aceste două femei au tendinţa de a-şi dori, mereu, viaţa celeilalte, gândind faptul că este mai frumoasă şi presărată cu mai multe satisfacţii. *Femeia de carieră* (sau cea care are serviciu), aglomerată şi stresată, uneori, cu termenele limită impuse de şef şi având la dispoziţie puţin timp pe care să-l petreacă cu familia, tânjeşte după viaţa plăcută, liniştită şi plină de satisfacţii familiale pe care o are femeia casnică, gândeşte ea. Dar, la fel face şi cealaltă! *Femeia casnică,*
plictisită, uneori, de *Acest munte de nemulţumire*
cu privire
la ceea ce ai, sau nu, poate creşte în viaţa ta,
atât de mult, încât, va ajunge,
în final, să te copleşească
şi vei cădea
sub povara lui,
zdrobită.
Femeia care mută munţii Femeia... mută munţii!
tai multe satisfacţii, de mai multe bucurii sau de mai uilte biruinţe, decât cealaltă. Diferenţa, este determinată loar de unghiul din care abordezi problema.
Casa cu ferestre aurii este, deci, la tine! Depinde

viaţa
ioar de unde priveşti! Pentru ce Jîţi doreşti, mereu, mai mult, (gândind că vecinul are *casa cu (\ erestre aurii,* şi nu tu?
Acest munte de nemulţumire cu privire la ceea ce ai, sau nu, poate creşte în viaţa ta, atât de mult, încât, va ajunge, în final, să te copleşească şi vei cădea sub povara lui, zdrobită. învaţă să te
monotonă pe care o duce în ^H mulţumeşti cu ceea ce ai, şi vei . spaţiul „limitat" al casei şi ^Hmult mai fi fericită! Te provoc,

Te asigur
că toate lucrurile,
de care ai atâta nevoie,
în viaţa aceasta,
îţi vor fi împlinite,
odată ce ele nu vor conta
mai mult pentru tine,
decât dedicarea
în slujba lui Dumnezeu!

stresată de gălăgia şi certurile copiilor mici, tânjeşte după un timp petrecut înafara casei, şi în compania altor persoane decât cei din familie. Şi totuşi, spune Adriana

Cosman, *deşertăciunea deşertăciunilor* o trăieşte şi una şi cealaltă! Amândouă se
confruntă cu probleme, cu frustrări, cu greutăţi sau cu lipsuri, chiar dacă, în maniere diferite. Amândouă respiră acelaşi aer îmbâcsit al vieţii trăite pe acest pământ, şi se luptă cu diferiţi *munţi.* Amândouă ies, uneori, din această luptă, învingătoare sau învinse. Niciuna nu are parte de
mai degrabă, să îţi doreşti şi să ceri, mai mult, de la tine cu privire la implicarea ta în lucrarea de slujire a lui Isus, pe acest pământ. Te asigur că toate lucrurile, de care ai atâta nevoie, în viaţa aceasta, îţi vor fi împlinite, odată ce ele nu vor conta mai mult pentru tine, decât dedicarea în slujba lui Dumnezeu!
Oare nu este viaţa, mai presus, decât hrana?!
Poate că, niciodată, nu vei primi ceea ce îi ceri lui)umnezeu, pentru că, îţi doreşti prea mult acel lucru, te gândeşti zi şi noapte la el, şi îi dedici lui toată energia şi toată vlaga ta, iar lui Dumnezeu, nimic.
218
219
De aceea vă spun: „Nu vă îngrijoraţi de viaţa voastră, gândindu-vă ce veţi mânca, sau ce veţi bea; nici de trupul vostru, gândindu-vă cu ce vă veţi îmbrăca".
Oare nu este viaţa mai presus decât hrana şi trupul mai mult decât îmbrăcămintea? Şi apoi, cine dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate să adauge măcar un cot la înălţimea lui? (Matei 6:25-27)
întrebarea *Oare nu este viaţa mai presus decât hrana?,* este cea care mi-a atras atenţia, în mod deosebit, într-un moment de părtăşie. Citisem, de atâtea ori, aceste versete şi, de fiecare dată, mi-au vorbit, în mod minunat: Dumnezeu va purta de grijă cu privire la tot ceea ce am nevoie! Am înţeles aceasta, dar, aceste versete au căpătat, în acea zi, un nou sens, pentru mine.
Oare nu este viaţa mai presus decât hrana? Această întrebare îmi răsuna în minte şi mă făcea să mă gândesc la vieţile a mii de oameni care sunt distruse, pentru totdeauna, de păcat. Era ca şi cum Dumnezeu mi-ar fi spus:
Tu te rogi, atât de mult, pentru nevoile tale fizice sau materiale, dar oare pentru viaţa semenilor tăi, te-ai rugat? Oare ei, nu sunt mai importanţi, decât stomacul tău ?
Mi-a fost ruşine de răspunsul, pe care aş fi fost obligată să-1 recunosc, şi mi-am schimbat macazul
Femeia care mută munţii Femeia... mută munţii!
jgăciunilor, îndreptându-1, şi înspre ceilalţi şi nu doar, ispre mine.
Căutaţi mai întâi împărăţia lui Dumnezeu şi neprihănirea Lui, şi toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra. (Matei 6:33)
Ce putem înţelege, din acest verset, şi cum poate fi el aplicat, în acest aspect al implicării femeii, în lucrarea lui Dumnezeu, pe pământ? *Căutaţi mai întâi împărăţia lui Dumnezeu!* Aici se află răspunsul. Atunci când o femeie, caută împărăţia lui Dumnezeu mai presus de orice, ea se va implica cu toată inima în lucrarea de aducere a împărăţiei lui Dumnezeu, în această lume. Nu te aştepta, însă, să vină un înger, cu surle şi trâmbiţe şi să-ţi încredinţeze, o anumită lucrare. Chemarea ţi-a fost deja făcută de Dumnezeu, atunci când, te-a mântuit şi te-a scos, din această lume pierdută.
O întâmplare redată de Gigi Graham Tchividijan în cartea *Anotimpurile Inimii* m-a făcut să zâmbesc în mod deosebit:
De fiecare dată când ajungem într-un loc nou, avem sentimentul că vecinii noştri pur şi simplu nu ştiu la ce să se aştepte? Numai faptul că suntem o familie cu şapte copii este suficient pentru a pune pe cineva pe gânduri, dar ştirea că sunt fiica lui Billy Graham şi

mama nepoţilor acestuia provoacă reacţii diferite? (...) Vom recita noi toată ziua versete din Biblie? Vom predica din curtea din spatele casei?

Femeia care mută munţii

Un vecin, a bătut la uşa noastră şi când i-am deschis, aveam părul pus pe bigudiuri. „Oh", a exclamat el. „Dumneavoastră folosiţi bigudiuri?"
Am impresia că el credea că vreun înger îmi aranja părul în timpul nopţii.[76]
Zâmbeşti, nu-i aşa?! Şi pe mine m-a amuzat această relatare, însă, să nu pierdem, din vedere, substratul ~ spiritual şi dureros. Din păcate,
prea multe femei cred, asemeni acestui vecin, faptul că femeile

Nu aştepta
ca un înger,
trimis de Dumnezeu
la miezul nopţii,
să te trimită în lucrarea împărăţiei.

mari care implicate în diferite proiecte misionare, sau activităţi în biserică, au fost înştiinţate, în această privinţă, de către un *înger* sau au primit o călăuzire divină, aparte, printr-un vis de noapte. Nu aştepta ca un înger,) trimis de Dumnezeu la miezul nopţii, să te trimită în lucrarea împărăţiei. *îngerul Mesager* a fost deja trimis, în dreptul tău şi al tuturor femeilor din lumea întreagă. Este Isus Hristos, Cel care, după moartea şi învierea Sa, a lăsat tuturor această poruncă, şi nu doar ucenicilor:
Duceţi-vă, în toată lumea, şi propovăduiţi Evanghelia, la orice făptură. (Matei 16:15)
Fie te hotărăşti să duci la îndeplinire această poruncă sfântă, fie vei fi forţată de Dumnezeu, prin

anumite împrejurări să faci acest lucru. Aşa i s-a întâmplat unei tinere din America, care L-a refuzat pe Hristos, în mod constant, în viaţa ei. Dumnezeu a forţat-o să ajungă în punctul de a propovădui Evanghelia, cea care îi fusese predicată în anii copilărirei atunci când mergea cu bunicii la biserică, atât ei însăşi, cât şi unui criminal, Brian *i* Nichols, care o ţinea ostatecă în propria casă. Vă puteţi imagina un asemenea scenariu?
Ashley Smith este o tânără din SUA, care a devenit fără voia ei *înger de ocazie,* aşa cum ne relatează ea în cartea intitulată, în acelaşi mod, *înger de ocazie.* Un fapt real care a ţinut populaţia, televiziunile, paginile ziarelor şi toată poliţia din sudul Statelor Unite cu sufletul la gură, în urmă cu câţiva ani, a fost îngăduit de Dumnezeu în viaţa unei tinere care trăia o viaţă pusă sub semnul distrugerii. Ashley era o tânără rămasă văduvă de curând şi obligată să-şi crească şi

întreţine singură fiica, Paige şi care folosea drogurile în mod abuziv, pentru a evada din realitatea-i dură a vieţii. Realitatea vieţii ei a devenit însă şi mai dură, dramatică chiar, atunci când Dumnezeu a pus-o faţă în faţă cu veşnicia. Iată care i-au fost gândurile [şi regretele atunci când spaima morţii a pus stăpânire pe
ea:

„Te rog, Doamne! Dacă m-aş putea întoarce, aş schimba o mulţime de lucruri. Acum înţeleg. Vreau să mă schimb!"
Dar n-aveam cum să mă întorc. Nu puteam schimba nimic. Greşelile fuseseră săvârşite iremediabil. Se terminase.

Şedeam în propria cadă cu un pistol în faţă şi cu viaţa în mâinile lui Dumnezeu. Asta era tot. Trebuia să mă lupt pentru viaţa mea în această noapte şi să mă încredinţez voinţei Sale. Nu-mi mai rămăsese nimic altceva de făcut.[77]
Tu, încă, mai ai multe de făcut! Tu, încă, îţi mai poţi schimba viaţa goală, searbădă şi
fără împlinire spirituală, pe care p o trăieşti! încă mai ai timp: nu aştepta până când nu va fi prea târziu! Acum este timpul tău! Foloseşte-1! Fă lucrarea pe care Dumnezeu ţi-a încredinţat-o, de bună voie, şi nu aştepta ca El să te forţeze, sau să te împingă de la spate, în această privinţă. Te asigur că nu va fi un proces uşor, şi fără efecte negative. Scriitoarea Joyce Meyer, descrie
îia... mută munţii!
Fă *lucrarea pe care Dumnezeu ţi-a încredinţat-o, de bună voie, şi nu aştepta ca El să te forţeze, sau să te împingă*
de la spate, în această privinţă. Te asigur că nu va fi
un proces uşor, şi fără efecte negative.

acest proces, în următoarea manieră
...atunci când Domnul te cheamă să faci ceva, indiferent dacă vrei sau nu, mai bine ai face lucrul acela, pentru că dacă nu-lfaci, orice altceva în viaţa ta se va veşteji.[78]
Nu lăsa ca totul în viaţa ta, să se vestejească, ca să înţelegi că Dumnezeu te vrea în slujba Lui. S-ar putea ca drumul acesta, să fie mult prea dureros, iar preţul plătit, în final mult prea mare!
îndoiala inactivă
Un alt *munte* care te poate împiedica pe tine să fii,

Un alt munte
care te poate împiedica
pe tine să fii,
sau să devii
o femeie care mută munţii, este îndoiala

cu privire la forţele proprii.

|sau să devii o *femeie care mută lmunţii,* este îndoiala cu privire la forţele proprii. Acest sentiment te-a făcut, uneori, să gândeşti faptul că tu nu poţi face nimic în lumea aceasta care să conteze.
Nu este adevărat!
în cartea *Câmpul de luptă al minţii,* autoarea Joyce Meyer, ne vorbeşte despre extraordinara putere pe care propriile noastre gânduri o au asupra vieţilor noastre, sau asupra turnurii pe care vieţile noastre o pot lua, la un moment dat, ca urmare a unei anumite gândiri:
Minţile pozitive produc vieţi pozitive. Minţile negative produc vieţi negative. Gândurile pozitive sunt întotdeauna pline de credinţă şi speranţă. Gândurile negative sunt întotdeauna pline de teamă şi îndoială. (...)
Tipul acesta de comportament determină un stil de viaţă negativ. Totul devine negativ pentru că gândurile sunt negative.[79]
Tu poţi face multe lucruri în lumea aceasta, de tagul lui Isus, însă, tocmai gândul că nu eşti în stare să

faci ceva care să fie de folos împărăţiei Sale, te-a împiedicat să faci acele lucruri. Dumnezeu nu se foloseşte în lucrarea Lui, de femeile super-capabile ci de celo dedicate, chiar în lucrurile mici.
Isus însuşi îţi va dovedi contrariul părerii tale greşite, pe care îl vom elucida printr-o scurtă analiză făcută metodei Sale de a-Si alege uneltele de lucru. De celo mai multe ori, contrar opiniei şi aşteptărilor noastre, Isus s-a folosit în lucrarea Lui, de oamenii simpli, de cei desconsideraţi ai societăţii, de cei inculţi dar care l-au urmat cu pasiune. Femeia depravată de la fântâna din Samaria, a avut harul de a fi menţionată în Sfânta Scriptură, şi dată exemplu. Ce mare onoare, nu-i aşa? O > *depravată,* a ajuns să fie data exemplu, în cea mai de preţ carte din lume!
Dacă Dumnezeu s-a folosit de o femeie depravată, într-un mod atât de minunat, atunci, cu siguranţă, se poate folosi şi de tine! Şi tu poţi fi o femeie lăudată şi apreciată de Dumnezeu Şi tu poţi fi o femeie după inima Lui! Tot ceea ce trebuie să faci, este să îndepărtezi din inima ta acest *munte care a luat forma unui sentiment de îndoială cu privire la forţele proprii, şi* care pare că te sugrumă din punct de vedere spiritual, şi să lucrezi, mai mult, pentru împărăţia Sa. Femeile

care se îndoiesc de ele însele, sunt plăcute Diavolului şi nu lui Dumnezeu! ! Te întreb: *Tu de ce te*
Femeia... mută munţii!
Tot ceea
ce trebuie să faci,
este să îndepărtezi
din inima ta acest munte
care a luat forma unui sentiment de îndoială cu privire la forţele proprii, şi care pare că te sugrumă
din punct de vedere spiritual, şi să lucrezi,
mai mult, mitru împărăţia

226
îndoieşti cu privire la potenţialul cu care Dumnezeu te-a înzestrat?
Versurile unui vechi cântec german, spun atât de încurajator:

Nimeni nu va fi dat de ruşine Dintre cei care aşteaptă răsplata lui Dumnezeu. Oare să fiu eu primul care voi fi dat de ruşine? Nu, aceasta este imposibil.
Tu, adăpostul meu credincios,
Mai degrabă cade cerul
Decât să mă înşele Cuvântul Tău!
Oamenii îndoielnici nu sunt pe placul Lui Dumnezeu, şi nu vor fi aleşi pentru a face vreo lucrare, tocmai pentru că se vor îndoi până şi de realizarea, respectivei lucrări.
Dacă vreunuia dintre voi îi lipseşte înţelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu care dă tuturor cu mână largă şi îi va fi dată. Dar s-o ceară cu credinţă fără să se îndoiască deloc: pentru că cine se îndoieşte seamănă cu valul mării, purtat încoace şi încolo.
Un astfel de om să nu se aştepte să primească ceva de la Domnul pentru că este nestatornic şi nehotărât în toate căile sale.[m]
Nu îndoiala a fost pusă în noi de Dumnezeu, ci mai degrabă, credinţa, speranţa şi încrederea. Ai, deci,
227

încredere în forţele proprii pentru că ele au fost puse acolo de însuşi Dumnezeu. De asemenea, Dumnezeu toarnă în inima noastră şi credinţa odată cu chemarea în lucrarea Sa. Tot ceea ce noi trebuie să facem, este să o lăsăm să ne inunde fiinţa, şi apoi să acţionăm. Satan luptă, însă, cu puteri extraordinare, la nivelul minţii tale, cu gânduri de îndoială şi de necredinţă, ştiind că, odată pierdută lupta în mintea t, a va fi pierdută şi în lumea reală. Satan ştie că, dacă vom avea credinţă în Dumnezeu, vom începe *să mutăm chiar şi munţii din loc de dragul lui Hristos,* şi vom aduce atunci împărăţiei întunericului, ravagii considerabile. Prin urmare, el îşi va proteja împărăţia cu orice preţ. Insă, la fel va face şi Dumnezeu cu fiicele Lui! Chiar acum, El luptă pentru câştigarea bătăliei în mintea ta, pentru că tu eşti o fiică a Lui, creată pentru a schimba faţa lumii! Lasă-te prelucrată şi preschimbată de El, şi fă lucrarea pentru care El te-a înzestrat atât de minunat, încă din clipa creaţiei.
Autoarea Joyce Meyer, ne vorbeşte despre ridicolul de care Dumnezeu ar da

dovadă, dacă, ne-ar cere să facem o lucrarea pentru care nu ne-a înzestrat, astfel:

Vedeţi, când Dumnezeu ne spune ceva sau ne cere să facem ceva, credinţa necesară pentru a crede sau a acţiona vine împreuna cu Cuvântul lui Dumnezeu.
Ar fi ridicol ca Dumnezeu să aştepte ca noi să facem ceva, fără să ne dea capacitatea de a crede că putem să facem lucrul acela.[8 r1]

Poate că eşti, într-adevăr, un vas mai slab, însă,)umnezeu nu te scuteşte, pe baza acestui lucru, de ideplinirea chemării pentru care ai fost creată. De ce? Pentru că El a transformat lucrurile nebune ale acestei fumi, în lucruri înţelepte. El a transformat slăbiciunea, în arie.

Căci nebunia lui Dumnezeu este mai înţeleaptă decât oamenii; şi slăbiciunea lui Dumnezeu este mai tare decât oamenii. De pildă,
fraţilor, uitaţi-vă la voi care aţi fost chemaţi: printre voi nu sunt mulţi înţelepţi în felul lumii, nici mulţi puternici, nici mulţi de neam ales.
Dar Dumnezeu a ales lucrurile nebune ale lumii, ca să facă de ruşine pe cele înţelepte. Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii, ca să facă de ruşine pe cele tari. Şi Dumnezeu a ales lucrurile josnice ale lumii şi lucrurile dispreţuite, ba încă lucrurile care nu sunt, ca să nimicească pe cele ce sunt; pentru ca nimeni să nu se laude înaintea lui Dumnezeu.
(ICorinteni 1:25-29)

în dreptul tău, şi al meu, Dumnezeu a făcut această lucrare de transformare, încă din clipa în care, am devenit

Poate că eşti,
într-adevăr,
un vas mai slab,
însă, Dumnezeu
nu te scuteşte,
pe baza acestui lucru,
de îndeplinirea chemării
pentru care ai fost creată.

fiicele Lui. O foloseşti tu spre slava Lui, sau o ţii închisă în tine?

Arma Eleanor Roosevelt, cea care a fost Primii ■ Doamnă a Americii prin căsătoria cu Franklin Delano I Roosevelt, nu a fost nici frumoasă, nici elegantă şi niu înzestrată cu calităţi de excepţie. A fost, însă, extrem de preocupată de organizarea socială şi de drepturile omului, astfel că, această postură în care s-a lăsat cunoscută unei lumi întregi, a imortalizat-o în postura de persoană altruistă şi dedicată cauzelor nobile. Aflată la conducerea comisiei Naţinilor Unite pentru Drepturile Omului, Eleanor Roosevelt a contribuit la realizarea Declaraţiei Drepturilor Omului din 1948.

A fost, de asemenea, o apărătoare a dorinţei femeilor de a fi active în societate şi a luptat împotrivii injustiţiei întâlnite în orice domeniu, devenind, astfel, unii dintre cele mai influente femei ale sec. XX. Ce esto remarcabil, însă, este tocmai modul în care a realizat sau a contribuit la realizarea tuturor acestor lucruri. Această femeie puternică, am spune noi, a trebuit să poarte o luptă acerbă cu sine însăşi. A trebuit, întâi să, câştige o lupta" dusă împotriva propriei sale naturi, dat fiind faptul că, Eleanor Roosevelt *suferea* de timiditate.

Ce se poate spune despre tine şi despre activitatea ta în biserică, în societate sau chiar în lumea întreagă? Unde figurează numele tău? Nu uita faptul că, de tine depinde, acest lucru!
îeia... mută munţii!
230
Ce fel de „lumânare" eşti?!
îmi place, în mod deosebit, o relatare pe care Max Lucado o face, în cartea *Când Dumnezeu S-a apropiat,* despre întâlnirea lui cu lumânările din dulap care, în mod neaşteptat, refuzau să-i slujească, aşa cum le era menirea:
Am ridicat lumânarea ca s-o văd mai bine. Ce am văzut era o faţă mica sculptată în ceară (v-am zis că n-o să credeţi!). (...)
„Nu mă scoate de aici."
„Poftim?!"
„Am zis, nu mă scoate din debara."
„Cum adică, trebuie să te scot. Eşti o lumânare. Slujba ta este să dai lumină. Afară e beznă iar oamenii îşi lovesc picioarele de pereţi. Trebuie să ieşi şi să luminezi locul."
„Nu poţi să mă scoţi afară. Nu sunt pregătită!", a explicat lumânarea cu ochi rugători. „Mai am nevoie de pregătire. (...) Da! Am hotărât că trebuie să cercetez slujba aceasta de a fi lumină, ca să nu ies afară şi să nu fac vreo greşeală. Ai fi uimit ce lumină neclară poate da o lumânare nepregătită. Aşa că încă mai studiez. Tocmai am terminat o carte despre rezistenţa împotriva vântului. Sunt în mijlocul unei serii de înregistrări despre fabricare şi păstrare şi citesc noul best-seller despre împăştierea luminii. Ai auzit de el?"
„Nu!", i-am răspuns.
231

„S-ar putea să-ţi placă. Se numeşte „Cernind cu Elocvenţă".[82]
Câte dintre noi nu ne asemănăm, oare, cu această lumânare care se credea *nepregătită,* pentru a fi lumină în întuneric? Nu-i aşa că vi s-a părut ridicolă atitudinea ei? Ea *cerceta* slujba de a fi lumină, *studia* o carte despre rezistenţa împotriva vântului, se afla în mijlocul unei serii de înregistrări despre fabricare şi păstrare a luminii şi *citea* noul best-seller despre împăştierea luminii, numit *Ceruimi cu Elocvenţă.* Dar ea nu avea nevoie de nici una din acesto activităţi, menite să o pregătească pentru a fi lumină, nu-i
aşa? Ea era, prin însăşi natura ei, lumină. Tot ceea ce ea trebuia să *b* facă, era să se lase aprinsă. Nu i trebuia să depună nici un efori pentru aceasta. Insă ea, în loc să lumineze pe oamenii caro umblau în întuneric, şi care îşi loveau picioarele de pereţi sau greşeau drumul spre casă, prefera să se mai pregătească. A *)* ratat, astfel, şansa de a-i fi luminat pe acei oameni caro J poate s-au împiedicat, s-au lovii sau chiar au greşit drumul, fără cale de întoarcere. Co trist!
Asemeni ei suntem şi noi, atunci când, no deconsiderăm spunând că nu suntem în stare să *luminăm,* că nu ne simţim pregătite, încă, să ieşim în lume şi Să-I, arătăm pe Hristos lumii. Paradoxul cu care ne întâlnim
Femeia care mută munţii I Femeia... mută munţii!
Câte dintre noi
nu ne asemănăm, oare,

cu această lumânare
care se credea nepregătită,
pentru a fi lumină în întuneric?

aici este tocmai faptul că noi nu trebuie să fim pregătite, în nici un fel, pentru a ne duce la îndeplinire menirea. Noi trebuie doar să luminăm, fără nici un efort. Să ieşim în lume şi să ne trăim vieţile de creştin, aşa cum o facem şi atunci când suntem acasă. Atât şi nimic mai mult! Dumnezeu a pus în noi acest potenţial de a fi lumină, şi vrea ca noi să îl ducem la îndeplinire, fără prea mari [eforturi.

Voi sunteţi Lumina lumii. O cetate aşezată pe un munte nu poate să rămână ascunsă. Şi oamenii n-aprind lumina ca s-o pună sub obroc, ci o pun în sfeşnic şi luminează tuturor celor din casă.

Tot aşa să lumineze şi lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune şi să slăvească pe tatăl vostru care este în ceruri. (Matei 5:14-16)

O altă lumânare care refuza să se lase aprinsă de scriitorul Max Lucado, se ascundea sub masca meditaţiei, spunând că ea meditează la importanţa luminii, procedeu pe care îl găseşte, de-a dreptul iluminant. Totodată, alte două lumânări se ascundeau sub masca statutului de lumânări de biserică, şi nu de lume, astfel că, refuzau să slujească în altă parte, decât în biserică.

Iată, câteva atitudini greşite inventate de ele, şi nu cerute de Dumnezeu. Oare vor primi ele răsplată pentru faptul că au studiat despre procedeul de a fi lumină, pentru faptul că s-au pregătit în mod asiduu pentru aceasta, pentru faptul că au meditat la acest măreţ statut

de a fi lumină, pentru oamenii pierduţi şi fără Dumnezeu, sau pentru faptul că au slujit, doar în biserică? Sau vor primi osândă, pentru că nu şi-au îndeplinit, de fapt, chemarea?

Să veghem asupra motivelor care ne ţin departe de slujire, pentru că ele ne vor ţine şi departe de Dumnezeu!

Descurajare neroditoare

Am întâlnit, pe de altă parte, femei care erau implicate în lucrarea lui Dumnezeu dar care, la primul obstacol pe care îl aveau de trecut, deveneau atât de descurajate încât erau gata să renunţe, la întregul proiect. Acest *munte* de descurajare, le trăgea înapoi atât de tare, încăt, nu mai erau în stare să facă nimic.

Ştii, atunci când cineva este într-o poziţie de conducere trebuie să fie pregătit să îndure răul[83]*,* ne spune autoarea Damaris Kofmehl, în cartea *Fii tare, femeie!* Damaris este o femeie de treizeci şi şapte de ani care, în primăvara anului 1996 s-a dus in Sao Paolo, Brazilia şi s-a implicat cu pasiune în lucrarea cu copiii străzii. De ce a făcut acest pas imens, renunţând la viaţa ei plină de confort şi de satisfacţii din ţara natală, renunţând la familie şi la prieteni? Iată răspunsul, surprinzător, pe care ea ni-1 dă:

Dumnezeu nu mi-a trimis un înger care să-mi spună să mă duc la copiii străzii. Nici nu a fost

nimeni care să aibă vreo profeţie pentru mine că aceasta este chemarea mea. Pur şi simplu mi-am urmat vocea inimii.[84]

Femeia care mută munţii Femeia... mută munţii!

Care este vocea inimii tale? Pentru ce bate inima ta? Pentru avere, pentru faimă, pentru măreţie, pentru frumuseţe, pentru apreciere, pentru confort sau pentru sufletele celor fără Dumnezeu, care se pierd pentru totdeauna? Inima acestei femei a bătut, cu putere, pentru Dumnezeu şi pentru lucrarea cu copiii străzii din Brazilia, astfel că, a fost gata să *înfrunte răul* şi toate piedicile ■ care i s-au pus, în cale. Şi nu au fost puţine, şi nici uşoare, ba chiar, unele dintre ele, igrozitoare.

Pentru ce bate
inima ta? Pentru avere,
pentru faimă,
pentru măreţie,
pentru frumuseţe,
pentru apreciere,
pentru confort sau
pentru sufletele celor fără Dumnezeu,
care se pierd pentru totdeauna?

Am fost ponegrită, trădată, blestemată, furată, înşelată şi chiar ameninţată cu moartea. Dacă este vreun verset biblic care se potriveşte vieţii mele, acela e Genesa 50:20, verset care conţine cuvintele lui Iosif spuse atunci când x-a întâlnit pe fraţii lui, după ce l-au vândut în Egipt: „Voi, negreşit, v-aţi gândit să-mi faceţi rău: dar Dumnezeu a schimbat răul in bine." Mulţi mă cunosc ca scriitoare. Doar puţini cunosc femeia din spatele cărţilor. Doresc să vă las să priviţi la partea grea a vieţii mele. Chiar dacă este greu de crezut, tot ceea ce descriu aici, (în cartea „Fii tare, femeie!") s-a *întâmplat cu adevărat.*

234

235

J

Femeia care mută munţii

Şi astăzi, când mă gândesc în urmă, mă trec fiori reci.. .[85]

Timp de zece ani de zile, această femeie s-a dedicat lucrării cu copiii străzii şi nu a renunţat la ea, chiar dacă ar fi avut motive să facă acest lucru. învăţăm de la ea o lecţie preţioasă. în inima unei fiice de Dumnezeu, descurajarea cu privire la propria persoană sau lucrare, nu are ce căuta! ~ ~

Doar luptând să biruim descurajarea, vom putea, în final, să ne bucurăm de răsplata divină. Damaris Kofmehl s-a bucurat de ea din plin: 1-a cunoscut în Brazilia pe Demetri, un

tânăr atrăgător care i-.i devenit apoi soţ. Acest statut, însă, de soţie, nu a determinat-o să renunţe la lucrarea lui Dumnezeu. Acum, ei lucrează împreună în ogorul sfânt al lui Dumnezeu:
:ia... mută munţii!

In inima unei fiice
de Dumnezeu,
descurajarea
cu privire la propria persoană
sau lucrare, nu are ce căuta!

Eu si Demetri suntem acum căsătoriţi de peste cinci ani. Şi nu ne implicăm doar în viaţa copiilor străzii, ci şi în viaţa tinerilor dezorientaţi din Europa şi a oamenilor deznădăjduiţi din întreaga lume. A durat câţiva ani, până când în cele din urmă, am lăsat „geamandura copiii străzii din Sao Paolo" şi i-am permis lui Dumnezeu să lărgească orizontul meu peste graniţele Braziliei. (...)
236
în ciuda furtunilor puternice şi a multor întorsături nefavorabile, nu am renunţat să mă angajez pentru alţii. în viitor, vreau să dau ce am mai bun pentru a duce în lume speranţa."'
, 86
Dă-mi voie să te întreb: *Tu aduci speranţă în locul în care Dumnezeu te-a aşezat?* Să mergi pe calea pe care vrea
Dumnezeu să mergi este un lucru greu, dar nu imposibil! Pentru Damaris Kofmehl a fost, uneori, extrem de greu, dar a meritat! Niciodată, însă, lucrarea mu a fost peste puterile ei, ci, avându-L pe Dumnezeu ca Sprijin, a dus-o la îndeplinire cu succes. Scriitorul John Ortberg remarcă în cartea *Dacă vrei să umbli pe apă, trebuie să cobori din* ; *barcă,* următorul aspect cu privire la slujire:

Dumnezeu
încredinţează
fiicelor Lui
dornice de slujire,
lucrări măreţe.

I

Unii oameni spun: „Dumnezeu nu-mi va cere niciodată să fac ceva ce nu pot să fac". (...) însărcinările pe care Dumnezeu le dă în Biblie sunt însă întotdeauna de mărimea lui Dumnezeu. Sunt întotdeauna peste puterile oamenilor, pentru că El vrea să-Şi demonstreze puterea şi bunătatea în faţa oamenilor Săi şi a lumii care priveşte.
Acesta este singurul mod prin care lumea îl va cunoaşte.[81]

237

Dumnezeu încredinţează fiicelor Lui dornice do slujire, lucrări măreţe. Acesta, însă, nu ar trebui sa fie un motiv de descurajare şi de neîncredere în puterile proprii, un motiv care să ne facă să preferăm pasivitatea şi să trăim vieţi incomplete pe acest pământ, ci unul de bucurie. Chiar dacă însărcinările pe care Dumnezeu ni le va face, vor fi pe mărimea Lui şi nu pe mărimea noastră, mică, umilă şi ades neputincioasă, să nu pierdem din vedere lucrul cel mai important: *Cu Dumnezeu alături, totul este posibil! Cu Dumnezeu alături, putem fi femei care mută chiar şi munţii din loc!*

Pasivitate ucigătoare

Femeia care mută munţii fcemeia... mută munţii!

Pasivitatea este opusul activităţii, şi al implicării în anumite proiecte, lucrări sau servicii aduse bisericii, şi chiar umanităţii. Pasivitate înseamnă, de fapt, inactivitate iar inactivitate, înseamnă, moarte interioară. Faptul că, unii oameni nu fac mai nimic toată ziua, sau fac lucruri prea lipsite de importanţă, le ucide sufletul, simţurile şi mintea. Se spune, şi pe bună dreptate, faptul că oamenii care nu sunt implicaţi în nici o activitate, sunt cei mai nefericiţi.

238

Se spune,
şi pe bună dreptate, faptul că oamenii
care nu sunt implicaţi în nici o activitate,
sunt cei mai nefericiţi.

La nivelul minţii, are loc prima moarte: moartea inei minţi care a fost concepută a fi activă, a fi inovatoare,

fi stimulatoare şi a fi vie. Omul cu o minte moartă este in om mort, în interior. Iar un om mort în interior, va fi
\ort şi în exterior, pentru că nu va putea duce la bun sfârşit, nici o lucrare. De fap, nici măcar nu se va apuca de
reuna, pentru că mintea lui nu va fi în stare să ia atitudine.
Fiţi treji şi vegheaţi! Pentru că potrivnicul vostru, Diavolul, dă târcoale ca un leu care răcneşte şi caută pe cine să înghită. (Petru în lPetru 5:8)
A fi treaz înseamnă în acest context a avea o minte rează, vie, vegheatoare.
Vegheaţi, dar, cu luare aminte asupra sufletelor voastre, ca să iubiţi pe Domnul, Dumnezeul vostru. (Iosua 23:11)
Este, deci, nevoie de o minte activă, ca să alegem să-L iubim pe Dumnezeu şi să ne silim în fiecare zi să-I împlinim poruncile. Una din ele este, cu siguranţă, aceea de a fi epistole vii pentru toţi oamenii!
O definiţie a cuvântului pasivitate este *lipsă de orice sentiment, dorinţă, entuziasm, o stare de apatie generală.* Un creştin caracterizat astfel nu are cum să fie pe placul lui Dumnezeu. Comoditatea spirituală este muntele care te ţine departe de fraţii şi surorile tale din biserică, dar şi departe de Dumnezeu şi de bucuria de a lucra, lângă

umărul Său! De-a lungul Sărituri, găsim relatate numeroase evenimente în care Dumnezeu s-a implicat în diverse activităţi, şi cere acelaşi lucru, şi de la muritori. O
eia... mută munţii!

Comoditatea spirituală
este muntele care te ţine
departe de fraţii
şi surorile tale
din biserică,
dar şi departe
de Dumnezeu
şi de bucuria de a lucra,
lângă umărul Său!

biserică în care nimeni nu se implică în slujire, nu are şanso de supravieţuire. Aceasta este de fapt o armă a lui Satan, folosită cu precădere acum, în sec. XXI. în spatele inactivităţii se află duhuri rele, care te ţin roabă nepăsării şi comodităţii, şi care îţi ucid sufletul.
îmi aduc aminte de *)* primele clipe, petrecute în calitate de redactor-crainic, la _ postul de Radio „Vocea Evangheliei". In mod surprinzător, am observat faptul că, momentele în care intram în direct pentru a mă adresa ascultătorilor, sau când realizam emisiuni *live,* erau momentele în care mă simţeam cu adevărat vie. Simţeam faptul că trăiesc fiecare secundă din plin şi îmi doream, tot mai mult, astfel de momente, pentru că ele făceau ca totul să conteze, ele făceau ca însăşi viaţa mea să conteze! Mă simţeam, atunci, împrospătată, plină de poftă

de viaţă, de entuziasm şi de dorinţă de a schimba faţa lumii, prin cuvintele spuse ascultătorilor. In acele momente de *înaltă tensiune,* inima mea părea că se opreşte în loc, deşi, ea era, de fapt, mai vie ca niciodată.

Henry Drummond spunea:
Vei descoperi, privind înapoi la viaţa ta, că momentele în care ai simţit că trăieşti cu adevărat au fost momentele în care ai făcut lucruri în spiritul iubirii.[88]
Pune-te la dipoziţia lui Dumnezeu slujind semenilor, şi vei simţi faptul că viaţa ta, capătă cu adevărat sens! Femeia implicată în diverse activităţi este, cu adevărat, o femeie fericită! Cine lucrează, se bucură apoi, de culesul roadelor. Elisabeth Elliot este una dintre cele mai influente femei din lumea creştină contemporană. De-a lungul a peste jumătate de secol, ea a scris multe cărţi de succes. Ea a fost soţia lui Jim Elliot, ucis în 1956 de tribul de indieni Auca în Ecuador, trib la care plecase ca misionar. Una din reflecţiile ei de pe câmpul de misiune este legată de plăcerea cu care multe fiice ale Celui Preaînalt, aleg să facă voia Tatălui, sau nu:
Totuşi, Domnul mă învaţă să spun împreună cu Psalmistul: „mă bucur să-ţi fac voia" în loc să spun mereu: „Păi, poate că asta o fi voia Domnului aşa că va trebui să ne împăcăm cu situaţia.
Dacă eşti implicată în câmpul de misiune al Cerului, atunci, bucuria ta la culesul roadelor, va fi una deosebită, tocmai prin faptul că, este o activitate divină. Maica Tereza, născută Agneza Gongea Boiagiu în Skopie,

Dacă eşti implicată
în câmpul de misiune
al Cerului, atunci,
bucuria ta
la culesul roadelor,
va fi una deosebită,
tocmai prin faptul că,
este o activitate divină.

Macedonia în anul 1910, a fost una din figurile religioase reprezentative ale secolului XX. Cunoscută prin numeroasele acte de caritate întreprinse, Maica Tereza a
fost o remarcabilă femeie care timp de 45 de ani a îngrijit săracii, bolnavii, orfanii şi muribunzii, din diferite colţuri ale lumii. Deşi tatăl ei, figură politică în vremea de atunci, a murit când ea avea vârsta de zece anişori, acest fapt nu a doborât-o ci, mai degrabă, a convins-o de nevoia oamenilor din întreaga lume de a fi ajutaţi, în diferite circumstanţe ale vieţii. A înfiinţat, astfel, ordinul *Misionarele Carităţii,* şi a primit Premiul Nobel pentru pace în 1979.
Premiul Nobel pentru Pace, este unul din cele cinci premii Nobel instituite prin testament de suedezul Alfred Nobel. în testament, acesta a cerut ca cei cărora li se decernează premiul pentru pace, să îndeplinească cel puţin una din următoarele trei cerinţe: să lucreze pentru *reducerea forţelor militare,* să lucreze pentru *organizarea de congrese ale păcii* şi să lucreze pentru *înfrăţirea între popoare.* Maica Tereza a fost integrată în domeniul organizării de congrese ale păcii, în întreago lume.
Pune credinţă în lucrurile mici pe care le faci pentru că în ele stă puterea ta, obişnuia să spună această femeie care şi-a trăit întreaga viaţă, în slujba semenilor. De asemenea,

■

emeia... mută munţii!
i ea considera faptul că *Dumnezeu nu ne cere să reuşim. El vrea doar să încercăm din tot sufletul.* De asemenea motto-ul, Nu *aşteptaţi lideri. Faceţi ce e de făcut singuri, fiecare în parte* era motto-ul care, spunea ea, poate schimba lumea, odată ce este asumat de fiecare muritor în parte.

Tu ce faci de dragul semenilor tăi? Multe femei sunt nefericite în viaţa lor şi se plâng, adesea, de acest lucru, tocmai datorită faptului că sufletul lor tânjeşte după împlinirea potenţialului pus în ele, de 'umnezeu, dar care zace mort îngropat, asemeni talantului »bului necredincios. Cu el ne isemănăm noi, toate, dacă nu ilegem, astăzi, să ne implicăm mai mult în slujirea semenilor şi deci, a lui Dumnezeu.

*' *Multefemei sunt nefericite în viaţa lor şi se plâng, adesea,*

de acest lucru, tocmai
datorită faptului că sufletul
lor tânjeşte după împlinirea
potenţialului pus în eh,
de Dumnezeu, dar care
zace mort şi îngropat,
asemeni talantului
robului necredincios.

Stăpânul său i-a răspuns: „Rob viclean şi leneş! Ai ştiut că secer de unde n-am semănat şi că strâng de unde n-am vânturat; prin urmare se cădea ca tu să-mi fi dat banii la zarafi şi, la venirea mea, eu să-mi fi luat înapoi cu dobândă ce este al meu! Luaţi-i dar talantul şi daţi-l celui ce are zece talanţi. Pentru că celui ce are i se va da şi va avea de prisos; dar de la cel ce n-are se va lua şi ce are!

Femeia care mută munţii
Iar pe robul acela netrebnic, aruncaţi-l în întunericul de afară; acolo va fi plânsul şi scrâşnirea dinţilor." (Matei 25:26-30)

La fel îţi va spune Dumnezeu şi ţie, dacă nu alegi să-ţi pui talantul în negoţ. Dumnezeu a dat tuturor femeilor, cel puţin un talant, iar pentru aceasta le va cere socoteală. Ce vom spune arunci?

De noi depinde dacă în ziua aceea ni se va spune *roabă vicleană şi leneşă* sau *roabă bună şi credincioasă.*

Răutate şi ranchiună

Există, de asemenea, femei care nu se implică în lucrarea bisericii dintr-un sentiment de răutate, sau ranchiună, care se ridică ca un *munte* în inima lor şi le face [) inactive şi, atât de critice, în ceea ce priveşte lucrarea divină. Ele sunt atât de supărate pe cei din conducerea bisericii, care nu se ridică la nivelul cerut de ele, pe membrii bisericii care greşesc în tot ceea ce fac, prea mult şi prea des, după opinia lor, astfel că rămân de neclintit în banca lor, având pe chip acea privire rece, semeaţă şi nemulţumitoare. Din păcate, această atitudine este greşită în ochii lui Dumnezeu şi greu de descoperit, în ochii oamenilor. De obicei, ea se află ascunsă sub masca bârfelii.

Femeia... mută munţii!

Există, de asemenea, femei care nu se implică
în lucrarea bisericii
dintr-un sentiment de răutate, sau ranchiună, care se ridică ca un munte
în inima lor şi le face inactive şi, atât de critice,
în ceea ce priveşte lucrarea divină.

0 relatare din Sfânta Scriptură, scoate în evidenţă un astfel de caz, ale cărui urmări i-au adus protagonistului
isăşi moartea:
în Maon, era un om foarte bogat a cărui avere era în Cârmei; (...) Numele acestui om era Nabal, şi nevasta lui se chema Abigail: era o femeie cu judecată şi frumoasă la chip, dar bărbatul ei era aspru şi rău în faptele lui.
David a aflat în pustie că Nabal îşi tunde oile. A trimis la el zece tineri cărora le-a zis: „Suiţi-vă la Cârmei şi duceţi-vă la Nabal. întrebaţi-
1 de sănătate în numele meu şi să-i vorbiţi aşa: „Să trăieşti în pace şi pacea să fie cu casa ta şi tot ce este al tău. Şi acum, am auzit că tunzi oile. Păstorii tăi au fost cu noi; nu i-am ocărât şi nici nu li s-a luat nimic în tot timpul cât au fost în Cârmei. (...)
Să capete trecere dar tinerii aceştia înaintea ta, fiindcă venim într-o zi de bucurie. Dă, dar, te rog, robilor tăi şi fiului tău David, ce te lasă inima!" (lSamuel 25:2-8)
După o luptă crâncenă purtată de israeliţi împotriva filistenilor, luptă care le-a adus biruinţa şi eliberarea cetăţii Cheila, oamenii lui David, aflaţi încă în pustia Zif şi Maon, cer lui Nabal ceva de-ale gurii, fiind peste măsură de Dbosiţi şi de flămânzi. Acest om rău, însă, le răspunde stfel:'
„Cine este David şi cine este fiul lui Isai? (De remarcat este faptul că David încă nu

ajunsese împărat peste Israel ci era în perioada în care fugea ca să-şi scape viaţa din calea împăratului Saul.) *Astăzi sunt mulţi slujitori care fug de la stăpâni. Şi să-mi iau eu pâinea, apa şi vitele mele, pe care le-am tăiat pentru tunzătorii mei şi să le dau unor oameni care sunt de nu ştiu unde?"* (lSamuel 25:10-11)
Astfel, Nabal a refuzat să dăruiască unor oameni flămânzi, hrană. A refuzat să slujească oamenilor lui Dumnezeu care veneau din război şi care aveau atâta nevoie de ea. Ba chiar, o meritau din plin, căci câştigaseră o luptă, nu-i aşa? Cuvintele spuse de Nabal i-au adus, însă, moartea. Atunci când David, aude răspunsul lui plin de răutate, îşi încinge sabia şi porneşte, împreună cu alţi patru sute de inşi, hotărât să ucidă pe Nabal şi tot ce este al lui. Soţia acestui om, însă, Abigail, o femeie înţeleaptă, ia merinde din casa ei şi merge înaintea lui David pentru a-i cere iertare, în privinţa faptei bărbatului ei. Acest gest plin de bunătate şi de înţelepciune, place mult lui David, astfel că, el face cale întoarsă şi îl iartă pe Nabal, pentru răutatea de care a dat dovadă. Dumnezeu, însă, nu îl iartă. Iată relatarea sfârşitului vieţii lui:
Abigail a ajuns la Nabal. Şi tocmai el dădea în casa lui un ospăţ ca un ospăţ împărătesc; inima îi era veselă şi era beat mort. Ea nu i-a spus nimic până la lumina zilei. Dar dimineaţă, după ce trecuse beţia lui Nabal, nevastă-sa i-a istorisit ce

se *întâmplase. Inima lui Nabal a primit o lovitură de moarte şi s-a făcut ca o piatră. Cam după zece zile, Domnul a lovit pe Nabal şi a murit.* (lSamuel 25:36-38)

Astfel, a pedepsit Dumnezeu, pe omul cu inima plină de răutate care a refuzat să slujească altora. Pe soţia lui, pe Abigail, cea care a lucrat într-un mod înţelept, plin de dărnicie şi de slujire, Dumnezeu a răsplătit-o peste măsură de mult: ea a devenit însăşi soţia împăratului I)avid! O faptă atât de mică şi aparent neînsemnată, a fost răsplătită atât de mult! Ce minunat ştie Dumnezeu să răsplătească slujba făcută de noi pentru El şi pentru semenii noştri!

Nu fi o femeie în a cărei inimă locuieşte răutatea sau ranchiuna. Nu mai fi " nemulţumită de tot ceea ce se întâmplă în biserică şi nu mai critica pe fiicele lui Dumnezeu care slujesc acolo. Cine ştie? l'oate chiar Dumnezeu le-a încredinţat acea lucrare? Cine eşti tu să le judeci, sau să le critici? Este foarte uşor să stai (| i'omod în banca ta şi să critici pe i ele care slujesc. Implică-te, însă, şi vei vedea cât este de greu. Astfel, aitudinea ta se va schimba, iar viaţa ta va căpăta un nou sens. Vei fi o femeie activă în lucrarea împărăţiei şi mult mai fericită!

Nu mai fi
nemulţumită de tot ceea ce se întâmplă în biserică
şi nu mai critica
pe fiicele lui Dumnezeu
care slujesc acolo.
Cine ştie?
Poate chiar Dumnezeu
le-a încredinţat
acea lucrare?

In cartea *Un lider în formare,* autoarea Joyce Meycr aduce în atenţie *inima ranchiunoasă,* în capitolul *Condiţiile negative ale inimii,* astfel:

Dumnezeu este interesat în primul rând de atitudinea inimii noastre. O atitudine bună a inimii va produce, în final, fapte bune, dar oamenii se pot disciplina să facă fapte bune, deşi ar putea avea o inimă nedreaptă.

Dumnezeu ştie că dacă inima e dreaptă, în final, toate celelalte lucruri vor deveni, de asemenea, drepte.[89]

Fereşte-te să ai o inimă plină de răutate sau ranchiună faţă de ceilalţi membri din biserică sau faţă do semeni. Această stare te ţine departe de ei, dar şi de Dumnezeu. Iată cât de mult pierzi!

Gânduri de păstrat în inimă

Neliniştea cu privirea la ziua, sau zilele care vor urma, şi ce anume vor aduce ele, ne umple adesea inimile de un sentiment de teamă, care este contrar voii lui Dumnezeu şi care, de asemenea, ne ucid, atât sufletul cât şi trupul.
Bucură-te, acum, de viaţa pe care o ai, ca să eviţi suferinţa de mai târziu. Nu lăsa ca îngrijorările vieţii să-ţi ucidă sufletul şi trupul! Nu merită!!!
Oamenii îndoielnici nu sunt pe placul Lui Dumnezeu, şi nu vor fi aleşi pentru a face vreo lucrare, tocmai pentru faptul că se vor îndoi până şi de realizarea respectivei lucrări.
Noi trebuie să avem o inimă credincioasă, care să fie gata să spună: „Doamne, ce vrei să fac?" şi să facă acel lucru, prin credinţă.
Răsplata Lui, s-ar putea să fie exact împlinirea celei mai mari dorinţe ce sălăşluieşte în inima ta. îţi poţi imagina cât de mult te vei bucura?
Vei deveni o altă femeie, o femeie care se bucură de viaţă şi care, la rândul ei, bucură pe alţii! Lasă-L întâi pe Dumnezeu să-ţi vindece inima, iar El te va folosi apoi, să vindeci pe alţii.
Oamenii, cu cât au mai mult, cu atât îşi doresc mai lult. A fi fericit înseamnă a te bucura de ceea ce ai!

249

Femeia care mută munţii
Vă asigur de faptul că, toate lucrurile de care aveţi atâta nevoie în viaţa aceasta, vă vor fi împlinite odată ce ele nu vor conta mai mult pentru voi, decât dedicarea în slujba lui Dumnezeu!
în inima unei fiice de Dumnezeu, descurajarea cu privire la propria persoană sau lucrare, nu are ce căuta!
Se spune, şi pe bună dreptate, faptul că oamenii care nu sunt implicaţi în nici o activitate sau lucrare, sunt cei mai nefericiţi.
Femeia implicată în diverse activităţi este o fi fericită!
emcir
Fereşte-te să ai o inimă plină de răutate sau ranchiună faţă de ceilalţi membri, din biserică. Această stare te ţine departe de părtăşia cu fraţii şi surorile tale în credinţă, dar şi de Dumnezeu.

14

femeia... MEPGE PE APE!

250

Putem merge, auzi, vorbi, cânta!
De ce nu ne folosim de toate aceste calităţi
pentru a-L arăta pe Dumnezeu lumii?
Acest dar, perechea de tenişi, mi-a amintit zilnic
cu câtă dragoste Se îngrijeşte Dumnezeu
de mine. El mi-a arătat încă o dată
că mă pot încrede în El,
chiar dacă nu înţeleg întotdeauna totul
(Elisabeth Mittelstadt)

f

N urmă cu ceva timp, am trecut printr-o situaţie _L puţin mai delicată: m-am aflat în imposibilitatea de a merge timp de trei zile, iar acest lucru a fost extrem de greu, dat fiind faptul că am copii mici de îngrijit. Am dormit, se pare, dezvelită timp de câteva ore în timpul nopţii iar corpul meu, slăbit fiind după operaţiile de cezariană suferite, una din ele recent, a cedat. Un muşchi de la piciorul stâng mi s-a inflamat destul de rău, astfel că, la fiecare pas pe care îl făceam simţeam o durere doborâtoare şi trebuia să mă aşez la loc. După trei zile de aşteptare şi frecţii cu o cremă tratament, piciorul meu şi-a
251
revenit, însă, lecţia pe care am învăţat-o nu o voi uita niciodată: *Ce mare har este să poţi merge!* Niciodată nu am simţit acest adevăr, pe pielea mea, dar acum, că l-am trăit, Ii mulţumesc în mod deosebit lui Dumnezeu pentru binecuvântarea de a putea merge!
Preţuieşte ceea ce ai!
In fiecare zi aşteptăm, parcă, noi binecuvântări do la Dumnezeu, noi înzestrări prin care să ne putem duce la îndeplinire chemarea pe acest pământ dar uităm faptul că El ne-a binecuvântat deja. Putem merge, auzi, vorbi, mişca mâinile, cânta, alerga! De ce nu ne folosim de toate aceste calităţi pentru a fi o binecuvântare pentru cei din familia noastră, şi pentru semenii noştri?
Elisabeth Mittelstadt, ne prezintă în cartea *Minuni ce mişcă inima,* o întâmplare fascinantă din viaţa ei şi modul minunat în care Dumnezeu a încurajat-o, spunându-i, negru pe alb, faptul că va merge din nou, atunci când picioarele ei refuzau să o asculte, din cauza unei boli:
în a doua săptămână din noiembrie, medicii au descopertit că sufăr de o infecţie virală gravă, în iulie, în timpul unei vizite în străinătate, fusesem muşcată cândva de o căpuşă. Boala izbucnise abia acum.
Cel mai rău lucru era că nu puteam merge. Cât de mult mă luptam cu picioarele să-mi asculte comenzile[1]. Dar oricât mă străduiam, articulaţiile inflamate pur şi simplu nu mă mai puteau purta.[90]
252
Femeia care mută munţii Femeia... merge pe ape!
în această perioadă, femeile din comunitatea şi biserica în care se afla se rugau pentru ea, în mod deosebit, şi îi trimiteau mici atenţii prin care să-şi arate Isprijinul şi dragostea. Un astfel de dar i-a schimbat complet starea de spirit, şi a înţeles că are un Dumnezeu ?este puterile ei de înţelegere, şi atât de Minunat:
Dar să mă întorc la darul primit. Fiind împachetat în hârtie simplă, nu mai era necesar să-l deschid cu grijă. Nerăbdătoare, am rupt haâtia. Oare ce se putea ascunde în pachet? O cutie de pantofi!! Cu mare atenţie am ridicat capacul. O pereche de tenişi albi. Am rămas fără cuvinte.
Când i-am privit mai atentă, am observat în interiorul lor cuvintele: „Walking shoes" - pantofi de mers I *de plimbare. I-am arătat soţului meu. Privirile ni s-au întâlnit, ochii ne erau în lacrimi. Amândoi eram muţi de uimire. - Să fie oare adevărat că Dumnezeu îmi trimite aceşti pantofi ca să nu-mi pierd speranţa că în curând voi umbla din nou? - l-am întrebat eu în cele din urmă pe*
Ditmar.
în ziua următoare am căutat un loc pentru tenişi, din care să îi pot vedea încă de la primele ore ale dimineţii. Acest dar, perechea de tenişi, mi-a amintit zilnic cu câtă dragoste Se ingrijeşte Dumnezeu de mine. El mi-a arătat încă o dată că mă pot încrede în El, chiar dacă nu înţeleg întotdeauna totul.[91]
253

i

Dumnezeu ne cere, astăzi, să preţuim fiecare abilitate, capacitate sau potenţial cu care no-.i binecuvântat şi să ne folosim de ele, punându-le în slujba Lui. Este trist faptul că nu ştim să preţuim un lucru decât după ce l-am pierdut, sau apare la orizont, riscul de a-I pierde. Faptul că nu preţuim sau valorificăm tot ceea ce Dumnezeu ne-a dat, se ridică ca un munte care se interpune între noi şi chemarea lui Dumnezeu făcută nouă, aceea de a schimba sau de a influenţa lumea. Acest munte ne împiedică să vedem multitudinea de binecuvântări din viaţa noastră şi să ne hotărâm, apoi, să le facem să fie binecuvântări şi pentru alţii.

Foloseşte ceea ce ai!

Dumnezeu vrea ca, fiecare femeie în parte, să se folosească de tot ceea ce a primit

Faptul că nu preţuim
sau valorificăm tot ceea ce Dumnezeu
ne-a dat,
se ridica ca un munte care se interpune
între noi
şi chemarea lui Dumnezeu
făcută nouă, aceea
de a schimba sau
de a influenţa lumea.

pentru a-I glorigica Numele! Cu alte cuvinte, putem spune că Dumnezeu ne trimite pe toate în *misiunel* Aceasta nu înseamnă, însă, că trebuie să renunţăm la familiile, la casele şi la bisericile noastre şi să mergem, undeva pe o insulă îndepărtată, pentru a predica Evanghelia vreunui trib de acolo. Ceea ce vrea Dumnezeu, de la fiecare femeie, este ca ea să nu considere că statutul de casnică este rolul ei singur şi ultim în această lume, şi să se limiteze la atât. El vrea ca noi să facem *tot*
ceea ce găsim de făcut, să ne extindem orizontul implicării în slujire atât în familie, cât şi în biserică şi în societate şi astfel să găsim mai multă împlinire şi satisfacţie în viaţă.

John Ortberg remarcă în cartea *Dacă vrei să umbli pe apă, trebuie să cobori din barcă,* faptul că astăzi împărăţia lui Dumnezeu trebuie să se manifeste prin tine, astfel:

Iată povestea vieţii tale: Eşti trimis de Dumnezeu în misiune. (...) Au fost alţii înainte de tine. Vor veni alţii după tine. Dar astăzi este ziua ta.
Dacă împărăţia lui Dumnezeu trebuie să se manifeste astăzi, se va manifesta prin tine.[92]

Nu fi nepăsătoare cu privire la statutul tău de a manifesta împărăţia lui Dumnezeu prin viaţa ta! Doreşte-ţi să schimbi lumea, atât cea din căminul tău cât şi cea exterioară lui, şi o vei schimba! Femeia inactivă este o femeie

nefericită pe când cea activă şi dedicată slujirii în cămin, în biserică şi în societate este o femeie lăudată, apreciată, frumoasă şi fericită! Care femeie doreşti tu să
fii?
Exemplul apostolului Petru este cel pe care îl putem urma în acest sens. în momentul în care el II vede pe Isus venind pe ape, el nu rămâne comod în barcă, în siguranţă şi în pasivitate, ci îi spune Mântuitorului:
Doamne, dacă eşti Tu, porunceşte-mi să vin la Tine pe ape. (Matei 14:28)
254
255
Femeia care mută munţii
De remarcat este faptul că nu Isus îi spune lui Petru întâi: *Vino la Mine pe ape!,* ci faptul că Petru este cel care face primul pas, este cel care ia iniţiativa, este cel care îşi doreşte să facă o schimbare în viaţa lui simplă do pescar, chiar acolo în mijlocul mării. A simţit în inima lui dorinţa şi a acţionat. Nu Isus L-a forţat să facă ceva anume, ci el a făcut aceasta din proprie dorinţă şi iniţiativă.
La fel este şi cu noi. De prea multe ori aşteptăm să primim din partea lui Dumnezeu un semn deosebit, o chemare clară, la subiect, măreaţă sau aşteptăm să auzim o voce ca de înger venită din Cer, care să ne îndrume paşii, într-o anumită direcţie. Din păcate, însă, acest lucru nu se va întâmpla. Dumnezeu nu acţionează astfel în această privinţă. Vom aştepta la nesfârşit să simţim în inimile noastre ceva deosebit, o chemare făcută cu surle şi trâmbiţe şi astfel, nu vom acţiona niciodată, pentru că acest lucru nu va avea loc. Dumnezeu vrea ca dorinţa să vină de la tine. Dumnezeu vrea ca tu să suferi la vederea lumii căzute în păcat şi să-ţi doreşti, să o aduci la Hristos. Nepăsarea este unul dintre cele mai mari păcate ale sec. XXI.
De ce a vrut Petru să facă acest pas, care era să-1 coste viaţa? De ce el a fost singurul ucenic din barcă care şi-a dorit această minune, în dreptul lui? I-a părut rău, apoi, de ceea ce dorise să facă? Cu siguranţă, nu! Răspunsul lui Isus a fost unul plin de aprobare şi de încurajare:
„Vino", i-a zis Isus. (Matei 14:29)
256
m
meia... merge pe ape!

Această chemare i-a schimbat lui Petru complet viaţa. El a fost cel pe care Dumnezeu şi-a zidit însăşi Biserica! Un pas mic făcut de Petru, din dorinţa de a cere mai mult de la el şi de a avea o comuniune mai strânsă cu Isus, şi Dumnezeu îl răsplăteşte cu ceva atât de măreţ. A fost decizia lui una pripită şi fără sens? Nu, ci a fost exact ceea ce Isus a aşteptat de el şi, inclusiv, de la toţi ucenicii. Din păcate, doar unul dintre ucenici nu i-a înşelat aşteptările. Ceilalţi, toţi au făcut-o. Tu cu cine te asemeni: cu Petru care vrea să umble pe apă chiar

dacă acest lucru pare peste puterile lui şi îi pune viaţa în pericol, sau cu ceilalţi ucenici care preferă comoditatea şi siguranţa bărcii vieţii lor, pierzând astfel onoarea, de a fi mers cu Isus însuşi pe apă? în funcţie de alegerea pe care o faci, vei primi sau nu o răsplată măreaţă. Vei merge pe apă, cu Isus alături! Ce mare har! Doar cei care-şi doresc din inimă implicarea în câmpul de misiune ajung să meargă cu Isus de mână, să-L simtă aproape de-a lungul întregii lor vieţi şi să [vadă, chiar cu ochii lor de carne, modul miraculos în care Dumnezeu lucrează în această lume.
Noi putem fi *femei care mută munţii* atât în familie, în biserică şi în societate. Suntem înzestrate de Dumnezeu cu anumite calităţi prin care numele Lui poate fi făcut cunoscut omenirii, într-o manieră revoluţionară şi autentică. Tot ceea ce noi trebuie

Vei merge pe apă,
cu Isus alături!
Ce mare har!

să facem este să avem curajul să ne asumăm acest rol onorabil, şi să coborâm din barca comodă a vieţii, în care ne-am aşezat. Noi trebuie să mergem pe ape! Am fost concepute pentru a face această minune! Cu Dumnezeu alături, noi toate suntem, sau devenim femei puternice în Hristos, aşa cum am intitulat blog-ul prin care mă adresez femeilor care vor să descopere voia lui Dumnezeu cu privire la vieţile lor: *Blog-ul Femeilor Puternice în Hristosl*

Femeia coboară din barcă...

Şi tu poţi urma exemplul lui Petru, singurul ucenic care a mers pe apă. Tu eşti o piesă la fel de importantă în ochii lui Dumnezeu şi ai un loc foarte bine prestabilit în puzzle-ul iniţiat de El! Tu nu eşti o simplă piesă de rezervă, ci eşti însăşi parte a acestui puzzle, parte fără de care nimic nu are sensul scontat de Dumnezeu, remarcă autorul John Ortberg în cartea *Dacă vrei să umbli pe apă, trebuie să cobori din barcă: Dumnezeu nu lucrează aşa. El nu face piese de rezervă. Tu nu eşti o piesă de rezerva. Ai un scop-un proiect care este esenţial în visul lui Dumnezeu pentru neamul omenesc.*
Suntem, înainte de toate, conform Scripturii, chemaţi să-L cunoaştem pe Dumnezeu, să primim dragostea şi mila Sa şi să fim copiii Săi. Suntem chemaţi să trăim în realitatea împărăţiei Sale şi să-L avem pe Isus ca Model.[93]
Femeia... merge pe ape!

Acceptă faptul că eşti importantă în ochii lui Dumnezeu, că ai un scop bine prestabilit în planul Lui de salvare a omenirii şi alege să te implici. Vei face împreună Dumnezeu lucrările la care nu ai îndrăznit vreodată să /isezi!

John G. Paton, un misionar scoţian care a mers împreună cu proaspăta lui soţie anul 1858 în Insulele Hibride, entru a predica Evanghelia pe sula Tanna, locuită de canibali ălbatici ce făceau parte din ribul Aniwan, şi cărora le-a ferit pentru prima dată o carte |de imnuri religioase în limba lor şi pentru care a tradus Noul Testament, a remarcat cu profundă tristeţe următorul aspect, în urma unei astfel de J-X călătorii misionare:

Acceptă faptul
că eşti importantă
în ochii lui Dumnezeu,
că ai un scop
bine prestabilit
în planul Lui
de salvare a omenirii
şi alege să te implici.

Am văzut clar faptul că acasă toţi aveau acces liber la Biblie şi la mijloacele Harului, cu lumina Evangheliei care străluceşte în jurul lor, în timp ce bieţii păgâni piereau fără măcar o şansă de a cunoaşte toată dragostea şi mila lui Dumnezeu pentru oameni.
Nu te întristează şi pe tine acest adevăr? Suferi la vederea milioanelor de oameni care mor în păcat, condamnaţi astfel la chin veşnic? Ce-ţi spune inima, în această privinţă? Acţionezi sau stai nepăsătoare? Roagă-te

măcar pentru aceste suflete. în acest mod tu devii *misionarul ascuns din odăiţă.*
Oswald Chambers, prezintă în cartea *Totul pentru gloria Lui,* scopul pentru care a fost creată întreaga lume şi, deci, scopul pentru care *lumea femeilor,* a fost concepută, astfel:
întreaga rasă umană a fost creată ca să-L slăvească pe Dumnezeu şi să se bucure pentru totdeauna de El. Păcatul a schimbat cursul rasei umane dar n-a schimbat câtuşi de puţin scopul lui Dumnezeu; când ne naştem din nou, ajungem să înţelegem scopul măreţ al lui Dumnezeu pentru rasa umană, adică a faptului că El ne-a creat pentru Sine. (...)
Primul lucru pe care-l va face Dumnezeu cu noi este să sădească în inima noastră interesele întregii lumi.[94]

Ce scopuri ai în viaţă? Ai grija ca nu cumva
scopurile tale sa fie în contradicţie
cu scopurile lui Dumnezeu.

Care sunt interesele tale? Ce scopuri ai în viaţă? Ai grijă ca nu cumva scopurile tale să fie în contradicţie cu scopurile lui Dumnezeu.

Pentru numele lui Dumnezeu, noi avem datoria sfântă de a schimba lumea în care trăim, iar în numele Lui putem face lucruri la care nu ne-am fi gândit niciodată că suntem în stare să le facem.
260

Femeia... merge pe ape!

l'atrick Jenkins, ne împărtăşeşte unul din momentele petrecute pe câmpul de misiune, în care doar ideea că face aceasta pentru numele lui Dumnezeu, părea să mai aibă logică şi sens. Nimic altceva nu mai avea sens. împreună cu familia lui, acesta s-a mutat în America de Sud pentru a predica acolo Evanghelia. Dar unde urmau să locuiască? în junglă, bineînţeles! Se expuneau, astfel, unor pericole mari precum şerpi, gândaci uriaşi şi multe altele.

în timp ce ne beam ceaiul, un gândac mare şi negru a zburat în cameră cu un bâzâit puternic. Când s-a îndreptat spre noi, soţia mea a scos un ţipăt. Uimită mai mult de ţipăt decât de gândac, fiica noastră cea mică a strigat:

„Pentru numele lui Dumnezeu, mamă!" După o clipă de tăcere, soţia mea a spus: „Acesta e singurul motiv pentru care mă aflu aici."[95]

Când nimic altceva nu pare să aibă logică cu privire la lucrarea pe care o faci în câmpul misionar, fie el aproape de casa ta sau departe, la o distanţă de mii de kilometri, adu-ţi aminte că faci aceasta pentru numele lui Dumnezeu. Aceasta este tot ceea ce contează. Nu confortul tău, averea ta, fericirea ta, casa ta sau felul în care eşti privită de către cei din jur. Atunci când nimeni, nici măcar tu nu înţelegi de ce te-ai implicat în această lucrare care pare atât de complicată, de dificilă şi chiar imposibil de realizat, aminteşte-ţi faptul că o faci pentru, şi de dragul lui Isus. Totul va începe atunci să aibe sens!
261

E vocea lui Dumnezeu sau a ta?

Este foarte important, însă, să distingem clar vocea lui Dumnezeu atunci când ne avântăm în realizarea vreunui proiect, sau activitate. Sunt femei care se implică într-o anumită lucrare în care cred că ar putea aduco beneficii prin slujba lor, dar, constată cu durere faptul că au provocat mai multă dezbinare şi pagubă, decât creştere.

Se vorbeşte în America despre un caz extrem de tragic, care s-ar fi întâmplat(?) în urmă cu mulţi ani unui cuplu, care s-a avântat într-o lucrare măreaţă fără să fi căutat, în prealabil, în mod clar voia lui Dumnezeu cu privirea la aceasta. Răsfoind o hartă într-o zi, ei au simţit *chemarea* lui Dumnezeu de a merge în misiune pe o insulă foarte îndepărtată, în mările Sudului. Autoarea Cindy Iacobs, ne arată cum au decurs şi s-au finalizat lucrurile în ceea ce-i priveşte în cartea, *Vocea lui Dumnezeu:*

Ei nu au făcut nici un fel de cercetări cu privire la insulă şi nici nu au cerut ca pastorul lor să se roage pentru ei referitor la decizia luată. Timpul a trecut şi cuplul şi-a vândut toată mobila şi casa. (...)

A venit şi ziua plecării şi s-au îmbarcat în avion, spunând acelaşi lucru: „Doamne, oare nu

este aceasta doar o prezumţie?"Nici măcar în acel punct nu făcuseră vreo cercetare fizică referitoare la insulă. în cele din urmă după o lungă si dificilă călătorie, au ajuns. Coborând din avion, un lucru

a devenit imediat evident: se aflau în locul nepotrivit şi la timpul nepotrivit. Naţiunea respectivă se afla în plin război civil şi soldaţii trăgeau cu artileria grea asupra avionului. Ultimul gând pe care l-au avut fiecare, înainte de moarte, probabil a fost: „Doamne, nouă ni se părea doar că aceasta era voia Ta?" Când au ajuns în ceruri, poate s-au gândit: „Nu mai contează Doamne. Acum suntem cu Tine."[96]

O întâmplare nefericită care ne poate stârni râsul, să, se poate întâmpla oricui, care nu veghează şi se roagă îndeajuns. Trebuie să facem clar diferenţa între ceea ce ne cere Dumnezeu să facem şi ceea ce credem noi că ne cere Dumnezeu să facem. Acest lucru poate fi realizat de duhul lui Dumnezeu, prin călăuzire în rugăciune şi prin studiere a ' Cuvântului Sfânt. A face o lucrare în care nu te-a chemat sau pentru care nu te-a înzestrat Dumnezeu, înseamnă dezastru. De asemenea, noi nu trebuie să acţionăm în câmpul de misiune pe baza a ceea ce ne dorim noi să realizăm. S-ar putea să falimentăm sau să ne facem de ruşine. Mai târziu, II vom acuza pe Dumnezeu că ne-a *călăuzit* greşit, vom suferi, vom cârti şi nu ne vom mai implica deloc în lucrarea Lui.

Trebuie
să facem clar diferenţa
între ceea ce ne cere
Dumnezeu să facem
şi ceea ce credem noi
că ne cere Dumnezeu
să facem.

Dacă ştii că nu ai voce sau că nu îţi poţi stăpâni emoţiile în public, pentru ce vrei să cânţi solo în biserică? Cântă împreună cu un grup. Dacă ştii că nu eşti un bun organizator, de ce vrei să iniţiezi un grup de studiu biblic cu femeile, în biserica ta? Caută mai degrabă un ajutor, o altă femeie care are spirit organizatoric şi încredinţează-i ei această sarcină, iar tu fă ceea ce ştii că poţi face. Fă ceea ce vezi că dă roade. Dacă ştii că nu ai darul încurajării, ~~ pentru ce vorbeşti mult atunci
când mergeţi în vizită la bolnavi? Este mai bine să laşi pe alte femei, care au acest dar să vorbească. Tu ai putea zâmbi celor în suferinţă şi te-ai putea ruga pentru ei, în inima ta. Jertfa şi lucrarea ta vor fi mult mai bine primite atunci când îţi vei cunoaşte şi respecta locul, şi nu) vei căuta să ocupi mereu locul de sus.
Roagă-te ca Dumnezeu să îţi arate clar ce anume vrea să faci în lucrarea Lui. A face

ceva ce nu ţi-a cerut Dumnezeu să faci este ca şi cum ai „lucra în vânt". Te epuizează şi nu dă nici un rezultat.
Jertfa şi lucrarea ta NJ' *vor fi mult mai bine primite atunci când îţi vei cunoaşte*
şi respecta locul,
şi nu vei căuta să ocupi
mereu locul de sus.
A face ceva
ce nu ţi-a cerut Dumnezeu
să faci este ca şi cum
ai „lucra în vânt".
Te epuizează şi nu dă
nici un rezultat.

Gânduri de păstrat în inimă

Putem merge, auzi, vorbi, mişca mâinile, cânta! De ce nu ne folosim de toate aceste calităţi pentru a-L arăta pe Dumnezeu lumii?
Faptul că nu preţuim sau valorificăm tot ceea ce Dumnezeu ne-a dat, se ridică ca un munte care se interpune între noi şi chemarea lui Dumnezeu făcută nouă, de a schimba sau de a influenţa lumea.
Noi toate, suntem înzestrate de Dumnezeu cu anumite calităţi prin care numele Lui poate fi făcut cunoscut omenirii, într-o manieră revoluţionară şi autentică.
Nu fi nepăsătoare cu privire la acest statut al tău, de a manifesta împărăţia lui Dumnezeu prin viaţa ta! Doreşte-ţi să schimbi lumea şi o vei schimba!
Vei merge pe apă, cu Isus alături! Ce mare har!
Tu nu eşti o piesă de rezervă. Ai un scop, un proiect care \ este esenţial în visul lui Dumnezeu pentru neamul omenesc.
Vei face împreună cu Dumnezeu lucrările la care nu ai îndrăznit vreodată să visezi!

264

I

265

Femeia care mută munţii
Trebuie să facem clar diferenţa între ceea ce ne cere Dumnezeu să facem şi ceea ce credem noi, că ne cere Dumnezeu să facem.
Jertfa şi lucrarea ta vor fi mult mai bine primite atunci când Ui vei cunoaşte şi respecta locul şi nu vei căuta să ocupi mereu locul de sus.
A face ceva ce nu ţi-a cerut Dumnezeu să faci este ca şi cum ai „lucra în vânt". Te epuizează şi nu dă nici un rezultat.

15 I

femeia... SCHIMBA FATA LUMII!

Scopul femeii pe acest pământ este să devină
cu fiecare zi care trece tot mai mult asemenea lui Hristos şi astfel, numele Lui să fie proslăvit printre oameni datorită ei!
Daţi-mi mame creştine bune
şi voi schimba lumea! (Anthony Ashley Cooper)

A-

E spune că este ceva anume cu femeile, şi cu v—/ modul în care acestea reuşesc să *amprenteze* anumite persoane, locuri, circumstanţe sau evenimente. La ora actuală, există sute de femei care au schimbat, într-un anume mod lumea, şi care sunt elogiate pentru acest lucru. Insă, mai presus decât aceste femei stau cele care, în număr de milioane, au schimbat cel puţin o lume prin faptul că au făcut-o să-L cunoască pe Dumnezeul adevărat: cea a soţului, a copilului, a vecinului, a unui părinte sau a tuturor celor cu care au intrat în contact.
266
267

Rolul unic al femeii în lume!

Fiecare dintre noi joacă un rol unic şi special, în această lume. Pe lângă cel de soţie, mamă, bunică, tu mai
ai un rol: acela de a-L arăta pe Hristos lumii! Dumnezeu are un plan individual şi personalizat pentru fiecare femeie în parte, bazat pe potenţialul, calităţile şi darurile revărsate de El în fiecare.
Dacă acceptăm rolul pe care ni 1-a încredinţat Dumnezeu, ca fiind cel mai *)* potrivit pentru noi, atunci vom putea lucra într-un mod care să ne aducă mulţumirea şi fericirea, în această viaţă.
Tu nu trebuie să te compari cu nimeni altcineva, sau sa-ţi doreşti să faci lucrarea pe care o face altcineva, cu mare succes, în această lume. Tu eşti unică, şi aşa cum acea persoană cu care te compari nu ar putea realiza lucrările pe care le faci tu, nici tu nu le vei putea realiza pe ale ei. Totul este gândit şi orchestrat de Dumnezeu, în dreptul fiecărei femei, bazat pe potenţialul fiecăreia.
Există, însă, atât de multe femei în lumea întreagă care par că nu-şi cunosc deloc scopul unic pentru care au fost create şi care se mulţumesc, adesea, cu vieţi simple,
Femeia care mută munţii Femeia... schimbă faţa lumii!
Fiecare dintre noi
joacă un rol
unic şi special,

în această lume.
Pe lângă cel de soţie,
mamă, bunică,
tu mai ai un rol:
acela de a-L arăta
pe Hristos lumii!

monotone şi chiar goale. Linda Dillow le cataloghează drept *femei mioape:*
în ziua de azi, multe femei suferă de miopie, nu în ce priveşte văzul, ci viaţa. Nu au nici cea mai mică idee de ce există sau care le este scopul vieţii. Sunt duse de val, ca o barcă fără cârmă. (...) De cele mai multe ori, femeile care nu au un scop în viaţă trăiesc nu doar segmentat, ci şi într-o continuă aşteptare pasivă: a locului de muncă potrivit, a bărbatului ideal, a copilaşului. (...)
Aşteaptă ceva care să dea un sens vieţii lor.[97]

Şi acel ceva care ar trebui să dea sens vieţii lor, nu apare niciodată! De ce? Pentru că acel ceva a venit. Isus S-a coborât în această lume căzută în păcat, Şi-a făcut lucrarea iar acum ne-a încredinţat-o nouă, cele care suntem fiicele Lui! Doar făcând lucrarea Lui, vom cunoaşte împlinirea şi fericirea în această viaţă tristă şi goală.
Focalizarea incorectă face ca mulţumirea să rămână pentru ele un vis imposibil de împlinit[98]*,* conchide Linda Dillow pe o notă sumbră. Te întreb: *Vrei să fii fericită şi împlinită în această lume pierdută?* Caută să practici focalizarea corectă şi vei avea astfel atitudinea corectă cu
Isus S-a coborât
în această lume căzută
în păcat, Şi-a făcut lucrarea
iar acum ne-a încredinţat-o
nouă, cele care suntem
fiicele Lui! Doar făcând
lucrarea Lui,
vom cunoaşte împlinirea
şi fericirea în această
viaţă tristă şi goală.

privire la lumea în care trăieşti, şi care zace în cenuşa păcatului, de atâta vreme. Simpli spectatori?
Lumea sec. XXI este, cu siguranţă, o lume căzută în păcat. Acest secol denumit de către oamenii de ştiinţă *secolul vitezei al inovaţiilor şi al descoperirilor ştiinţifice,* poate fi numit, fără urmă de greşeala şi *secolul sinuciderilor, al nepăsării, al depravării şi al imoralităţii ridicate la rang de cinste*. Ce este ciudat, însă, este tocmai faptul că noi, creştinii, ne minunăm de toate aceste atrocităţi existente în

lume, ne îngrozim chiar, dar nu facem nimic. Uităm că şi noi, odinioară, am făcut parte din această lume depravată dar harul mântuitor al lui Isus ne-a scos de acolo. Pentru ce a făcut aacest lucru? Doar pentru ca noi să ne putem, acum, minuna de ororile care au loc în lume în numele lui Satan şi atât? Cu siguranţă, nu!

Bebe Ciauşu, conturează în cartea *Romanţa Răscumpărării,* un răspuns scurt dar cât se poate de concis, cu privire la datoria noastră de creştini faţă de lumea căzută adânc în păcat, astfel:

Distruşi, pierduţi şi abandonaţi în mâlul şi mizeria păcatelor noastre, am fost găsiţi de Maestrul Divin, care ne-a recuperat de acolo şi ne- a făcut o creaţie nouă. Scobiturile produse de păcat în viaţa noastră aduc acum sunete fascinante care-L glorifică pe Dumnezeu.

în schimbul harului Său, noi trebuie să umplem acum lumea cu armonia de nepreţuit a dragostei Sale."

Armonia de nepreţuit a dragostei Sale ia formă autentică, atunci când noi punem vieţile noastre, mai prejos decât cele ale celorlalţi, şi căutăm să le slujim, arătându-Le pe Hristos prin toate mijloacele de care dispunem. Aceasta este, de fapt, datoria noastră, în calitate de creştini, odată ce am acceptat harul mântuirii.

Autorul Oswald Chambers, care a fost un om de o înţelepciune remarcabilă şi care s-a făcut renumit în lumea întreagă prin scrierile lui de o inspiraţie extraordinară, ne pune în faţă următoarea provocare:

Am eu acest sentiment al datoriei faţă de Hristos cu privire la orice suflet nemântuit? Onoarea spirituală a vieţii mele ca sfânt este să-mi îndeplinesc datoria faţă de Hristos cu privire la aceste suflete. Orice părticică din viaţa mea care are valoare se datorează răscumpărării prin Isus Hristos; fac eu ceva care să-I permită Lui să răscumpere prin mine alte vieţi? (...)

încetează să te mai rogi pentru tine şi trăieşte pentru alţii ca rob al lui Hristos. Aceasta înseamnă să fii în realitate „pâine frântă" şi „vin vărsat".[100]

Dumnezeu ne-a creat să fim onorabile unelte în mâna Lui divină. De noi depinde cât de *onorabil* va fi statutul nostru în familie, în biserică şi în societate! Atunci

când refuzăm, din diverse motive, voia şi chemarea Lui cu privire la rolul nostru în această lume, pierdem, de fapt, o îndoită măsură de onoare.

Scriitoarea Joyce Meyer afirmă:

în lume, sunt mulţi oameni care încearcă să îl găsească pe Dumnezeu iar ceea ce noi le arătăm este mult mai important decât ceea ce le spunem. Bineînţeles că este important să şi vorbim despre Evanghelie, dar să facem acest lucru pentru ca apoi să-L negăm prin comportamentul nostru este mai rău decât dacă nu am fi spus nimic. [m]

Dumnezeu ne-a creat
să fim

onorabile unelte în mâna Lui divină.

Fii o femeie care îl arată pe Hristos lumii, prin toate mijloacele posibile! In Sfânta Scriptură ne sunt prezentate poveştile de viaţă a unor femei care au fost folosite, în mod onorabil, de Dumnezeu în lucrarea sfântă. Ce le-a făcut pe aceste femei ale Bibliei atât de remarcabile? Au fost ele mai speciale în ochii lui Dumnezeu? Le-a înzestrat Dumnezeu pe ele cu mai multe calităţi? Eu cred că nu, ci faptul că L-au iubit pe Dumnezeu cu toată inima lor, faptul că au privit la El în mijlocul *munţilor* cu care s-au confruntat si faptul că s-au implicat în lucrarea sfântă a Cerului, a contat în alegerea făcută de Dumnezeu, de a se folosi de ele pentru a-şi desăvârşi lucrarea pe pământ. Dumnezeu poate lucra miraculos şi în viaţa ta, chiar

Femeia... schimbă faţa lumii!

astăzi, dacă alegi, asemeni lor, să-L iubeşti cu pasiune pe El şi lumea pe care El a creat-o, dar care zace în păcat. Femeia Bibliei este cea care înţelege că viaţa nu trebuie trăită într-un spaţiu restrâns, doar pentru sine, ci trebuie să se intersecteze cu a altora.

Femeia depravată... şi totuşi...

Un exemplu care ne poate face pe noi, femeile bine privite în societate, să plecăm capul ruşinate este femeia depravată care II arată pe Hristos lumii, într-un mod remarcabil care rămâne consemnat pe paginile celei mai portante cărţi din lume. Iată latarea din Biblie:

Acolo se afla fântâna lui lacov. Isus, ostenit de

Femeia Bibliei
este cea care înţelege
că viaţa nu trebuie trăită
într-un spaţiu restrâns,
doar pentru sine,
ci trebuie
să se intersecteze
cu a altora.

călătorie, şedea lângă fântână. Era cam pe la ceasul al şaselea. A venit o femeie din Samaria să scoată apă. „Dă-mi să beau", i-a zis Isus. Femeia samariteană I-a zis: „Cum Tu, iudeu, ceri să bei de la mine, femeie samariteană?" — Iudeii, în adevăr, n-au legături cu samaritenii.

Drept răspuns, Isus i-a zis: „Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu şi Cine este Cel ce-ţi zic: „Dă-mi să beau", tu singură ai fi cerut să bei şi El ţi-arfi dat apă vie." (Matei 4:6-10)

Femeia care mută munţii

1

Această discuţie are loc între Isus şi o femeie din Samaria, care *s-a întâmplat* să vină la fântână să scoată apă, chiar în momentul în care Isus se afla acolo. A fost poate prima şi ultima oară când Isus a stat la acea fântână, obosit din cauza călătoriei şi foarte însetat. Cine, însă, se apropie? O femeie depravată. Nimic nu este întâmplător, ci totul este orchestrat cu multă măiestrie de sus. Unei astfel de femei, Isus îi prezintă Evanghelia iar surprinzător este, faptul că, această femeie, deşi avea un statut depravat în societate, are totuşi cunoştinţe despre prooroci, despre închinare şi despre venirea lui Mesia în lume. Şi mai surprinzător este faptul că, această femeie primeşte pe loc adevărul sfânt. Nu se opreşte însă aici. Ceea ce vreau să scot în evidenţă, urmează relatat în versetele:
Mulţi samariteni din cetatea aceea au crezut în Isus din pricina mărturiei femeii, care zicea: „Mi-a spus tot ce am făcut." Când au venit samaritenii la El, L-au rugat să rămână la ei. Şi El a rămas acolo două zile.
Mult mai mulţi au crezut în El din pricina cuvintelor Lui. Şi ziceau femeii: „Acum nu mai credem din pricina spuselor tale, ci din pricină că L-am auzit noi înşine şi ştim că Acesta este în adevăr Hristosul, Mântuitorul lumii." (Ioan 4:37-42)
Femeia... schimbă faţa lumii!

Nu păstra secretul!

Să facem şi noi, asemeni samaritencei, şi să nu ţinem vestea cea bună care aduce bucurie sufletului, doar pentru noi. Să nu păstrăm acest secret care poate schimba întreaga faţă a lumii, doar pentru noi şi pentru cei dragi nouă, ci să-l împărtăşim tuturor. ~~~ ""

Atunci Dumnezeu ni se va revela într-un mod atât de minunat! Ne va cuprinde atunci o stare de împlinire, de bucurie şi de fericire atât de măreaţă, încât, nu vom putea să o ţinem ascunsă şi tăinuită, în inimile I noastre si, fără să ne dăm seama, vom începe să II predicăm pe Hristos. Nu doar prin cuvinte, ci prin întreaga noastră viaţă. Iar cei din jurul nostru, vor putea spune:
Să *nu păstrăm*
acest secret
care poate schimba
întreaga faţă a lumii,
doar pentru noi

şi pentru cei dragi nouă,
ci să-l împărtăşim tuturor.
Atunci Dumnezeu
ni se va revela
într-un mod
atât de minunat!

ti

Credem, nu numai pentru cuvântul tău, ci văzând viaţa ta pe care i-ai dedicat-o Lui, ştim că Acesta este cu adevărat Cristosul, Mântuitorul lumii!, aşa cum au spus samaritenii. Femeia de la fântâna din Samaria, este un exemplu extraordinar al felului în care lucrează Dumnezeu, şi alege să Se folosească în slujirea Sa, de oamenii simpli, de cei desconsideraţi în societate, de cei „depravaţi" chiar, dar

care însetează în inimile lor după El şi care sunt în stare să I Se dedice în lucrare. Odată ce au înţeles chemarea, ei încep să o şi ducă, la îndeplinire. Multe femei aleg, însă, să nu se implice în lucrarea pentru lărgirea împărăţiei, nu pentru că nu au potenţial ci pentru că nu vor să se consacre, să se dedice, nu vor să-şi schimbe viaţa. Aici nu mai este vorba de putere, ci de dedicare, de consacrare, un statut pe care însă multe femei refuză să îl poarte. Nu ştiu cât de mult pierd ele prin această atitudine! In scurtă vreme, pentru că *viaţa trece ca un sunet,* ele se vor afla într-un sicriu, iar ce-au lăsat în urmă va fi extrem de puţin şi de insignifiant. Pe patul de moarte, regretele vor fi dureros de amare, încât le vor ucide probabil, mai repede. Nu accepta aşa ceva, în dreptul tău. Implică-te, mai mult în slujirea semenilor, astfel ca, la mormântul tău, oamenii să poată spune faptul că ţi-ai îndeplinit chemarea pe acest pământ, cu consacrare şi cu pasiune. Permite comorii din tine să se reverse şi asupra altora şi să aducă bucurie sfântă, aşa cum ţi-a adus şi ţie. La urma urmei. Dumnezeu nu ne-a salvat pentru a deveni ego-centriste, egoiste şi iubitoare de sine, ci *)* pentru a-I îndeplini porunca:

Femeia care mută munţii I Femeia... schimbă faţa lumii!

La urma urmei,
Dumnezeu nu ne-a salvat
pentru a deveni
ego-centriste,
egoiste şi iubitoare de sine,
ci pentru
a-I îndeplini porunca: aceea de a-L arăta pe Hristos lumii.

v aceea de a-L arăta pe Hristos
lumii.

Tu ai fost *chemată să aduci pentru numele Lui la ascultarea credinţei pe toate Neamurile*[102]. De ce atunci nu lucrezi pentru Dumneze, mai mult? Deşi nu eşti o

desconsiderată, o dispreţuită în ochii lumii, o *„paria"* a societăţii, asemeni samaritencei, totuşi, alegi să taci, chiar dacă ai avea atât de multe de spus, despre Isus şi despre felul minunat în care a lucrat în viaţa ta. Această tăcere îţi va aduce pedeapsa într-o zi. Eşti gata să plăteşti preţul?

Petru Lascău a pus în versuri acest adevăr al *păstrării secretului,* în poezia intitulată *Vinovaţi de Păcatul Tăcerii:*

Vinovaţi de Păcatul Tăcerii Li s-a dat pedeapsa nopţilor adânci, în care au crezut minţindu-se Ca-n strălucirea zilei.
(...) Vinovaţi de Păcatul Tăcerii
Li s-a dat nesomnul
Şi neodinha întrebărilor nebune
fără răspuns.
Neodihna unui drum fără ţintă.
Vinovaţi de Păcatul Tăcerii
Li s-a dat umbra
Pururi urmărindu-i
Cu patimi şi dureri
Dorul niciodată împlinit
Atât de aprope şi totuşi de neatins.
*Deşi nu eşti **
o desconsiderată,
o dispreţuită în ochii lumii,
o „paria" a societăţii,
asemeni samaritencei,
totuşi, alegi să taci, chiar
dacă ai avea atât de multe
de spus, despre Isus
şi despre felul minunat
în care a lucrat în viaţa ta.
Această tăcere îţi va aduce
pedeapsa într-o zi.

Femeia caremută munţii
Tăcerea lor ce face pietrele să strige
I-a împovărat enorm
Cu vinovăţia hainei neaşternute
în calea asinului Său,

Cu prihana finicilor nefluturaţi în vânt.
Vor bate etern la uşa-nchisă a învierii Toţi pângăriţii lumii De păcatul tăcerii.[103]
Iată *Păcatul Tăcerii.* Te întreb: *Ţi-l asumi? Eşti gata să plăteşti preţul?*
Femeia lăudată!
Un alt exemplu de femeie, consemnată pe paginile Bibliei, este Estera, o fată din poporul Israel rămasă orfană de părinţi şi luată în robie, dar care a avut onoarea de a deveni soţia împăratului Ahaşveroş, conducătorul Imperiului Medo-Persan şi de a-şi salva, datorită acestui statut, întreg poporul de la o moarte sigură.
împăratul a iubit pe Estera mai mult decât pe toate celelalte femei şi ea a căpătat trecere şi iubire înaintea lui, mai mult decât toate celelalte fete.
l-a pus cununa împărătească pe cap şi a făcut-o împărătească în locul Vastii. (Estera 2:17)
Insă celei căreia i s-a încredinţat mult, i se va cere mult. în calitate de fată orfană şi luată în robie, Estera s-a

bucurat în mod deosebit de onoarea care i s-a arătat. A venit, apoi, vremea când ei i s-a cerut să dea, şi nu doar să

însă
celei căreia
i s-a încredinţat mult, i se va cere mult.

primească. Ea a fost pusă în situaţia de a alege între viaţa poporului ei evreu, ce urma să d fie nimicit cu desăvârşire din ordinul conducătorului Haman, şi un trai liniştit şi plin de satisfacţii lumeşti, la curte. A ales, însă, să se implice în salvarea poporului ei, chiar cu preţul pierderii propriei ei vieţi, înţelegând faptul că misiunea ei era aceea de a-i ajuta pe cei a căror viaţă depindea de un simplu gest de-al ei, ea a ales să-i vorbească soţului ei despre poporul condamnat la moarte printr-un decret, şi să-i ceară izbăvirea. Se ştia, însă, faptul că soţia împăratului nu avea voie să se prezinte înaintea acestuia, decât dacă era chemată. Altfel, era condamnată la moarte. Mai exista însă o portiţă de scăpare. Dacă în momentul apariţiei ei, împăratul îi intindea sceptrul său ea era salvată. El dovedea astfel că ea se

bucura de privilegii deosebite. Dar pentru poporul ei, Estera şi-a asumat acest risc. S-a prezentat înaintea împăratului, chiar dacă ştia că există posibilitatea să fie condamnată la moarte.

A treia zi, Estera s-a îmbrăcat cu hainele împărăteşti si a venit în curtea dinlăuntru a casei împăratului. împăratul şedea pe scaunul lui

împărătesc, în casa împărătească, în faţa uşii casei. (Estera 5:1)

A fost, însă, primită şi ascultată, iar printr-un plan înţelept, dăruit de Dumnezeu şi bine pus la punct, ea a reuşit să-şi salveze poporul şi să ducă la îndeplinire scopul măreţ şi suprem pentru care Dumnezeu a aşezat-o acolo.

Când a văzut împăratul pe împărăteasa Estera în picioare, în curte, ea a căpătat trecere înaintea lui. Şi împăratul a întins Esterei toiagul împărătesc, pe care-l ţinea în mână. Estera s-a apropiat şi a atins vârful toiagului. împăratul i-a zis:

„Ce ai tu, împărătească Estero, şi ce ceri? Chiar dacă ai cere jumătate din împărăţie, îţi voi da." (Estera 5:2, 3)

Estera a fost o tânără care nu merita să ajungă împărătească, dar căreia i-a fost îngăduit să se bucure de această onoare, tocmai pentru ca mai târziu, Dumnezeu să o folosească, într-un mod deosebit, pentru a-Şi proteja poporul ales. Simţi şi tu câteodată că nu meriţi tot ceea ce ai primit? Va veni vremea când ţi se va cere să şi dai. Tot ceea ce ni s-a încredinţat pe acest pământ, fie material, intelectual sau de altă natură, trebuie folosit pentru slava lui Dumnezeu! Nu aduna doar pentru tine şi familia ta! Dacă ţi s-a încredinţat mult, ţi se va cere mult!

Femeia... schimbă faţa lumii!

O altă femeie deosebită, consemnată pe paginile Sfintei Scripturi şi care ne poate sluji drept exemplu în această privinţă, este mama împăratului Lemuel, amintită în capitolul 31 al cărţii Proverbe din Biblie. Nu ni se spun foarte multe lucruri despre ea dar, cuvintele spuse de ea către fiul ei, rezumate la câteva sfaturi despre cum ar trebui să fie o soţie bună, spun mult mai mult decât ar fi făcut-o o cronică vastă scrisă despre faptele ei. Această femeie îl îndeamnă pe Lemuel să-şi găsească o soţie care să fie dispusă să slujească, să fie dispusă să se pună la dispoziţia altora şi să fie un ajutor de nădejde la vremea potrivită.

Tot ceea ce
ni s-a încredinţat
pe acest pământ,
fie material,
intelectual
sau de altă natură,
trebuie folosit
pentru slava
lui Dumnezeul

Ea îşi întinde mâna către cel nenorocit, îşi întinde braţele către cel lipsit. (Proverbe 31:20)
Ea face rost de lână şi de in şi lucrează cu mâini harnice; ea este o corabie de negoţ, de departe îşi aduce pâinea. Ea se scoală când este încă noapte şi dă hrană casei sale.
Nu se teme de zăpadă pentru casa ei, căci toată casa ei este îmbrăcată cu cărămiziu.
(Proverbe 31:13-15)
Iată, aşadar, prezentat pe paginile Sfintei Scripturi, îodelul *femeii-casnice* care se îngrijeşte cu consacrare şi cu

dedicare, de familie şi de toate necesităţile ei. Rebeca, soţia lui Isaac sau Sara, soţia lui Avraam, pot ilustra, de asemenea, acest model. Totuşi, femeia prezentă pe paginile Bibliei poate fi uneori şi *femeia de afaceri*, femeia activă care plănuieşte proiecte prin care familia ei să fie binecuvântată, şi nu numai:
Ea se gândeşte la un ogor şi-l cumpără. Din rodul muncii ei sădeşte o vie; ea face cămăşi şi le vinde şi dă cingători negustorului. (Proverbe 31:16-24)
[Femeia... schimbă faţa lumii!

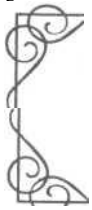

Definiţia
unei femei care mută chiar şi munţii din loc, atunci când se implică
în familie,
în biserică sau
în societate,
este, deci,
o femeie care
ia iniţiativă.

Definiţia unei *femei care mută chiar şi munţii din loc,* atunci când se implică în familie, în biserică sau în societate, este, deci, o femeie care ia iniţiativă. Ea nu va sta în colţul ei, aşteptând ca alţii să-i spună ce sa facă, ci va acţiona, urmărind întotdeauna

binele familiei. Ei nu-i va fi teamă de gura lumii,) câtă vreme ştie faptul că ceea ce face este conform pricipiilor scripturale. Ea va avea şi fapte, şi nu doar dorinţe. Ea va avea tăria de caracter de a acţiona, în baza acestei dorinţe, spune scriitoarea Joyce Meyer:
Mulţi credincioşi doresc o viaţă mai bună dar ei stau pasivi sperând că li se va întâmpla ceva bun. Deseori sunt invidioşi pe alţii şi sunt

nemulţumiţi că propriile lor vieţi sunt atât de grele.
Dacă doriţi să vă învingeţi problemele, dacă doriţi cu adevărat să trăiţi o viaţă renăscută, trebuie să aveţi tărie de caracter nu numai dorinţă. Trebuie să fiţi activi- nu pasivi.[104]
Ce s-ar putea spune despre soţul, unei astfel de femei? Tot Biblia ne oferă răspunsul:
Bărbatul ei este bine văzut la porţile cetăţii, când sade cu bătrânii ţării. (Proverbe 31:23)
Femeia activă aduce, deci, cinste şi onoare bărbatului ei. El însuşi spune despre ea:
Multe fete au o purtare aleasă, dar tu le întreci pe toate. (Proverbe 31:29)

De asemenea, copiii ei o laudă pentru faptele ei:
Fiii ei se scoală şi o numesc fericită; ea este îmbrăcată în tărie şi slavă şi râde de ziua de mâine. (Proverbe 31:25)
Iată dovada faptului că femeia implicată în slujirea altora este o femeie fericită! *„Ea râde de ziua de mâine!"* Şi tu poţi fi o astfel de femeie!

Gânduri de păstrat în inimă

Scopul femeii pe acest pământ este să devină cu fiecare zi care trece tot mai mult asemenea lui Hristos şi astfel, numele Lui să fie proslăvit printre oameni, datorită ei!
„Daţi-mi mame creştine bune şi voi schimba lumea!" (Anthony Ashley Cooper)
Fiecare dintre noi joacă un rol în această lume. Pe lângă cel de soţie, mamă, văduvă, tu mai ai un rol: acela de a-L arăta pe Hristos lumii!
Ce este ciudat, însă, este tocmai faptul că noi, creştinii, ne minunăm de toate aceste atrocităţi existente în lume, ne îngrozim chiar, dar nu facem nimic pentru a le îndepărta.
Pentru ce a făcut asta? Doar pentru ca noi să ne putem acum minuna de ororile care au loc în lume, în numele lui Satan, şi atât? Cu siguranţă, nu!
Femeia Bibliei este cea care înţelege că viaţa nu trebuie trăită într-un spaţiu restrâns, doar

pentru sine, ci trebuie să se intersecteze cu a altora.
La urma urmei, Dumnezeu nu ne-a salvat pentru a deveni femei ego-centriste, egoiste şi iubitoare de sine!
284
Deşi tu nu eşti o desconsiderată, o dispreţuită în ochii lumii, o ,,paria" a societăţii, asemeni samaritencei, totuşi, alegi să taci, chiar dacă ai avea atât de multe de spus despre Isus şi despre felul minunat în care a lucrat în viaţa ta. Această tăcere îţi va aduce pedeapsa, într-o zi. Eşti gata să plăteşti preţul?
Tot ceea ce ni s-a încredinţat pe acest pământ, fie material, intelecutal sau de altă natură, trebuie folosit pentru slava lui Dumnezeu!
Nu aduna doar pentru tine şi familia ta! Dacă ţi s-a xcredinţat mult, ţi se va cere mult!
Iată dovada faptului că femeie implicată în slujirea Hora este o femeie fericită! ,,Ea râde de ziua de mâine!" Şi tu oţifi o astfel de femeie!
285

16

femeia... fel PPJMEâTE PJV&PLATA!

Da, am fost mireasă şi bucuria pe care am simţit-o
în ziua nunţii a fost deosebită. Şi totuşi,
nu se compară cu ceea ce voi trăi
atunci când voi fi mireasă în Cer!
Bine roabă bună şi credincioasă, ai fost
credincioasă peste puţine lucruri, te voi pune peste
multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău.
(Matei 25:21)

V

IAŢA pe acest pământ ne oferă atâtea V momente unice, superbe, de neuitat! Sunt clipe când inimile noastre parcă nu pot cuprinde în cămăruţa lor atâta bucurie, atâta magie, atât zâmbet şi fericire! Sunt astfel de momente dar ele trec atât de repede, parcă nici n-ar fi fost şi apoi vin celelalte, momentele de grea cumpănă, de încercare şi adâncă zdrobire sufletească. Şi parcă aceste momente pătrund tot mai adânc în inimile noastre, parca ele sapă tot mai mult în cămăruţa inimii, lăsând-o fără nici o putere sau vlagă.

Mireasă în Cer!
Aceste clipe m-au făcut, de multe ori, să visez la cer, la locul minunat în care nu vor mai fi lacrimi, nici nenorociri, nici oameni ologi, leproşi, bolnavi de SIDA sau alte maladii care circulă prin lumea întreagă. Acolo, toţi cei dragi vor fi vindecaţi şi îmi vor zâmbi. Acolo îl voi întâlni pe Mirele meu, Isus! Da, am fost mireasă şi bucuria pe care am simţit-o în ziua nunţii a fost deosebită. Şi totuşi, nu se compară cu ceea ce voi trăi când voi fi Mireasă în Cer! Când îmi voi privi Mirele, faţă în faţă, când voi auzi din gura Lui vorbele:
Femeia care mută munţii Femeia... îşi primeşte răsplata!

Bine roabă bună şi credincioasă, ai fost credincioasă peste puţine lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău. (Matei 25:21)
Atunci, voi primi cununa răsplătirii care nu se vestejeşte, şi care îmi va încununa capul, o veşnicie. Atunci, mă voi bucura de aprecierea Tatălui, singura apreciere care contează cu adevărat. Ce clipe măreţe, de neimaginat pentru mintea limitată a omului muritor. Dar până atunci, eu am primit o viaţă pe acest pământ şi o trăiesc cu un scop bine
Ce faci tu ca să ai parte, în Cer,
de aprecierea
lui Dumnezeu?
El ne-a înzestrat
cu atât de multe calităţi
şi avem la dispoziţie
tot ceea ce ne trebuie
pentru a fi active
în lucrarea Lui.
De ce nu suntem?

determinat: acela de a-L arăta pe Hristos lumii. Ce faci tu ca să ai parte, în Cer, de aprecierea lui Dumnezeu? El ne-a înzestrat cu atât de multe calităţi şi avem la dispoziţie tot ceea ce ne trebuie pentru a fi active în lucrarea Lui. De ce nu suntem?
Biblia ne spune că, împăratul Ahaşveros, cel care era la urma urmei doar un om, nu a lăsat ca faptele bune făcute în dreptul lui sau împărăţiei sale să rămână nerăsplătite, astfel că, 1-a onorat ~ ~"
pe Mardoheu, cel care descoperise complotul pus la cale împotriva sa, cu multă onoare şi cinste. Iată cum găsim consemnată, pe paginile Sfintei Scripturi, relatarea acestei răsplătiri:

n

Dacă oamenii ştiu
să răsplătească binele

care li s-a făcut
într-un mod
atât de minunat,
atunci cu cât mai mult,
ne va răsplăti
Dumnezeu,
dacă vom lucra
pentru împărăţia Sa!

Omului pe care vrea împăratul să-l cinstească, trebuie să i se aducă haina împărătească, aceea cu care se îmbracă împăratul şi calul pe care călăreşte împăratul şi să i se pună cununa împărătească pe cap. Să se dea haina şi calul uneia din căpeteniile de seamă ale împăratului, apoi să îmbrace cu haina pe omul acesta pe care vrea să-l cinstească împăratul, să-l plimbe călare pe cal prin locul deschis al cetăţii şi să se strige înaintea lui:
Aşa se face omului pe care vrea împăratul să-l cinstească. (Estera 6:7-9).

288
289
Dacă oamenii ştiu să răsplătească binele care li s-a făcut într-un mod atât de minunat, atunci cu cât mai mult, ne va răsplăti Dumnezeu, dacă vom lucra pentru împărăţia Sa!
Scriitoarea Ligia Semăn afirmă faptul că Dumnezeu a pregătit, pentru fiecare femeie în parte, tot ceea ce e mai bune pentru ea în viaţa aceasta, şi nu numai:
Unii se gândesc la zdrobire că ar însemna doar o cale a durerii al cărei sens îl vor vedea doar în veşnicie. Dar nu este aşa! (...)
Prin zdrobire, Dumnezeu ne constrânge să alegem ceea ce El a pregătit mai bun pentru noi în viaţa aceasta.[105]
Depinde, însă, de femeie să aleagă planul lui Dumnezeu în viaţa ei şi să se pună la dispoziţia Lui, făcând ceva frumos pentru şi de dragul lui Hristos, în această lume pierdută, acum mai mult ca niciodată!
Fă ceva frumos pentru Hristos!
îmi place, în mod deosebit, relatarea din Sfânta Scriptură în care o femeie păcătoasă vine înaintea lui Isus şi îi oferă acestuia un dar deosebit. De multe ori m-am întrebat, ce a fost în mintea acestei femei atunci când a făcut acest gest frumos şi care a costat-o atât de scump?! De ce a simţit ea acest imbold, pe care nu 1-a mai simţit nimeni? De ce astăzi, noi, femeile secolului XXI nu simţim la fel de mult dorinţa de a face ceva frumos pentru Hristos, Mântuitorul Drag al sufletelor noastre?!
290
Femeia care mută munţii I Femeia... îşi primeşte răsplata!
Şi *iată că o femeie păcătoasă din cetate a aflat că El era la masă în casa Fariseului: a adus un vas de alabastru cu mir mirositor şi stătea înapoi lângă picioarele lui Isus şi plângea. Apoi a început să-I stropească picioarele cu lacrimile ei şi să le şteargă cu părul capului ei; le săruta mult şi le ungea cu mir.* (Luca 7:37, 38)
Isus a apreciat acest gest al ei atât de mult încât a vorbit tuturor celor de faţă despre măreţia inimii femeii, provocându-i, atât pe cei prezenţi la ospăţ în casa fariseului cât şi pe noi astăzi, să facem la fel. Ba mai mult, El i-a iertat femeii toate păcatele, care erau foarte multe.
De aceea îţi spun: „Păcatele ei care sunt multe, sunt iertate; căci a iubit mult. Dar cui i se

iartă puţin, iubeşte puţin".
Apoi a zis femeii: „Iertate îţi sunt păcatele."
(Luca 7:48) în plus, i-a oferit mântuirea.
Credinţa ta te-a mântuit; du-te în pace. (Luca 7:50)
De asemenea, această femeie oarecare, o *păcătoasă* aşa cum o numeşte evanghelistul Luca, al cărei nume nu ne este făcut cunoscut, a avut harul de a fi menţionată pe paginile celei mai valoroase cărţi din lume şi nu oricum, ci dată exemplu pentru întreaga omenire. Ce mare har!

Femeia care mută munţii

Fă ceva frumos pentru Hristos! Nu lăsa ca viaţa ta să se scurgă, cu încă o zi, fără să te gândeşti la o modalitate prin care numele lui Dumnezeu poate fi proslăvit prin implicarea ta în familie, în biserică şi în societate! Făcând astfel, îţi vei *scoate slava nu de la oameni ci de la Dumnezeu.*™[6] Răsplătirea de care vei avea parte şi bucuria pe care o vei simţi în inimă, ştiind că ai lucrat lângă umărul lui Dumnezeu, nu pot fi exprimate în cuvinte!
Când Dumnezeu îţi împlineşte dorinţa inimii!
Un eveniment deosebit, despre care am citit în una din cărţile scrise de autoarea Elisabeth Mittelstadt, *Minuni*
ce mişcă inima, ne aduce în
leia... îşi primeşte răsplata!

Fă ceva frumos pentru Hristos!
Răsplătirea
de care vei avea parte
şi bucuria pe care
o vei simţi
în inimă, ştiind că
ai lucrat lângă umărul
lui Dumnezeu,
nu pot fi exprimate
în cuvinte!

\)

atenţie povestea unei femei, lise Ammann-Gebhardt, care a primit cu lacrimi mari de bucurie răsplata de care Dumezeu i-a făcut parte, pe acest pământ, ca urmare a unui act de iubire făcut de ea către cumnata ei, Marta. îmi place mult această relatare, pentru că ne vorbeşte despre felul minunat în care Dumnezeu răsplăteşte faptele noastre mici
şi neînsemnate, împlinindu-ne chiar una din dorinţele
ascunse ale inimii:

Marta fusese mult timp bolnavă şi încă nu se însănătoşise pe deplin. De aceea mă bucuram de
292
două ori la gândul că-i puteam trimite acest pachet. Rând pe rând, am împachetat fiecare dar în parte. (...)
în cele din urmă, în faţa mea au mai rămas şase prosoape de frotir. Trei de culoare roz şi trei albastre-culori distincte, pastelate cu o bordură de margarete. Mi-au plăcut încă de când le descoperisem în catalog, dar când le-am primit am constatat că sunt chiar mai frumoase decât mi le imaginasem. Le-am mângâiat cu mâna, am strâns unul la faţă-cât era de moale! Cred că ochii îmi scânteiau de bucurie la gândul că le voi trimite cumnatei mele.
Nici măcar eu nu aveam prosoape atât de frumoase! După zece ani de căsnicie, majoritatea prosoapelor mele erau decolorate. Şi având trei ^^^ copii, trebuia să ţin cont şi de preţ, nu numai de
frumuseţe când cumpăram prosoape pentru noi. Am împachetat prosoapele cu grijă, am făcut pachetul iar a doua zi l-am expediat în Canada.[107]

Lunile au trecut, iar eroina noastră a lăsat în urmă | evenimentul cu pricina, când, în mod miraculos, Dumnezeu îi aminteşte de faptul că nici un act de bunătate făcut în dreptul cuiva, nu rămâne nerăsplătit. Era Ajunul sărbătorilor de iarnă iar ea, împreună cu întreaga familie îşi dăruiau cadouri de apreciere şi de ! preţuire. Cel primit de la soacra ei, însă, i-a făcut inima să se oprească în loc.

293
Femeia care mută munţii
Cadoul din partea soacrei mele era voluminos şi moale. L-am desfăcut curioasă. Cât de mare mi-a fost uimirea: în faţa mea se aflau şase prosoape, trei albastre şi trei roz. Da, erau prosoapele „mele" pe care le trimisesem în Canada! Cum se putea una ca asta? (...) Cum de îmi cumpărase exact aceste prosoape? Era ceva pur şi simplu inexplicabil! (...)
într-o zi, însă, mi-a trecut prin cap întrebarea dacă nu cumva în acea seară, când împachetam darurile pentru Canada, Tatăl meu ceresc m-a văzut cum mi-am îngropat cu dor faţa în prosoapele moi şi frumoase. îi călăuzise El oare privirea soacrei mele în catalogul respectiv, şoptindu-i: „Cumpără-le, sunt cele potrivite!" -iar ea le-a cumpărat?
Nu ştiu cum s-o fi întâmplat, dar pentru mine a rămas încă şi astăzi una din acele multe „mici minuni" ale vieţii şi o amintire deosebit de frumoasă şi dragă mie.[108]

Ce întâmplare! Veţi spune, probabil, că a fost o pură coincidenţă la mijloc, şi poate că aşa a fost, într-adevăr. De cealaltă parte, însă, poate acesta este felul minunat în care lucrează Dumnezeu! El ţine cont chiar şi de cele mai ascunse sau nebănuite dorinţe ale noastre, şi ni le împlineşte, ca semn al răsplătirii Lui! Eu aleg a doua variantă şi cred că, într-adevăr, acesta este Dumnezeul nostru: unul Minunat care ne răsplăteşte cu bucurii de nedescris, chiar şi aici jos pe pământ!

294
Femeia... îşi primeşte răsplata!

Pe lângă acestea, [binecuvântările pe care le vom ′ primi în Cer vor fi cu mult mai minunate! Voi încerca să prezint câteva din beneficiile de care vom avea parte în Cer, arunci când cărarea noastră pe acest pământ va ajunge la final. în cartea Apocalipsa găsim scris faptul că, Dumnezeu va da celei care va birui anumite răsplătiri, fie sub formă de cununi, de locuri de cinste sau de slujbe:

El ţine cont
chiar şi de
cele mai ascunse
sau nebănuite dorinţe
ale noastre, şi ni le împlineşte,
ca semn al răsplătirii Lui!

Celui ce va birui, îi voi da să mănânce din Pomul Vieţii, care este în raiul lui Dumnezeu.[109]
Fii credincios până la moarte şi-ţi voi da Cununa Vieţii.[110]
Cel ce va birui nicicum nu va fi vătămat de a doua moarte.[111]
Celui ce va birui, îi voi da să mănânce din mana ascunsă şi-i voi da o piatră albă; si pe piatra aceasta este scris un nume nou, pe care nu-l ştie nimeni decât acela care-l primeşte.[112]
Celui ce va birui şi celui ce va păzi până la sfârşit lucrările Mele, îi voi da stăpânire peste neamuri. Le va cârmui cu un toiag de fier şi le va
295
Femeia care mută munţii
zdrobi ca pe nişte vase de lut, cum am primit şi Eu puterea de la Tatăl Meu. Şi-i voi da Luceafărul de Dimineaţă?[13]
Ei vor umbla împreună cu Mine îmbrăcaţi în alb, fiindcă sunt vrednici. Cel ce va birui, va fi îmbrăcat astfel în haine albe. Nu-i voi şterge numele din cartea vieţii şi voi mărturisi numele lui înaintea Tatălui Meu şi înaintea îngerilor Lui.[114]
Pe cel ce va birui, îl voi face un stâlp în Templul Dumnezeului Meu şi nu va mai ieşi afară din el. Voi scrie pe el numele Dumnezeului Meu şi numele cetăţii Dumnezeului Meu, noul Ierusalim, care are să se pogoare din cer de la Dumnezeul Meu şi numele Meu cel nou.[115]
Celui ce va birui, îi voi da să şadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum şi Eu am biruit şi am şezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.[116]
Nu-ţi tresaltă inima în piept de bucurie şi de anticipare a acestor momente şi răsplătiri divine?! Nu ţi le doreşti, cu ardoare, şi în dreptul tău?! Cu siguranţă, da! Toate acestea, iată, le vei primi dacă vei alege să te îmbraci *ca faptele neprihănite ale sfinţilor*[U7]\
Acum mai mult ca niciodată, trebuie să alegem să fim active, în lucrarea sfântă a lui Dumnezeu! Acum mai mult ca niciodată, trebuie să fim sau să devenim *femei care mută munţiil* Merită!!!
296

Gânduri de păstrat în inimă

Dacă oamenii ştiu să răsplătească binele care li s-a făcut, într-un mod atât de minunat, atunci cu cât mai mult ne va răsplăti Dumnezeu, dacă vom lucra pentru împărăţia Sa!
Da, am fost mireasă şi bucuria pe care am simţit-o în ziua nunţii a fost deosebită. Şi totuşi, nu se compară cu ceea ce voi trăi atunci când voi fi Mireasă în Cer!
Ce faci tu ca să ai parte, în Cer, de aprecierea lui Dumnezeu? El ne-a înzestrat cu atât de multe calităţi şi avem la dispoziţie tot ceea ce ne trebuie, pentru a fi active în lucrarea Lui. De ce nu o facem?

„Dumnezeu ne constrânge să alegem ceea ce El a pregătit mai bun pentru noi, în viaţa aceasta." (Ligia Semăn)
Isus a apreciat gestul samaritencei atât de mult, încât, a vorbit tuturor celor de faţă despre măreţia inimii femeii, provocându-i, atât pe cei prezenţi la ospăţ în casa fariseului cât şi pe noi astăzi, să facem la fel.
Iată provocarea ultimă pe care ţi-o fac: Fă ceva frumos itru Hristos!
Răsplătirea de care vei avea parte în Cer şi bucuria pe are o vei simţi în inimă, ştiind că ai lucrat lângă umărul lui dumnezeu, nu pot fi exprimate în cuvinte.
297
Femeia care mută munţii
Acum, mai mult ca niciodată, trebuie să alegem să fim active în lucrarea sfântă a lui Dumnezeul Acum, mai mult ca niciodată, trebuie să fim sau să devenim femei care mută munţii! Merită!!!

GHID DE 6TUDIU

298

Capitolul 1 Femeia şi... *statutul de casnică*

1. Care este rolul pe care Dumnezeu ţi 1-a încredinţat acum?
- casnică
- angajată cu normă întreagă
- angajată cu jumătate de normă
- angajator
2. Te simţi împlinită îndeplinind acest rol?
3. Există, în opinia ta, un rol sau o activitate care ţi-ar aduce acum, în perioada vieţii în care te afli, mai multă împlinire?
4. Dacă da, care ar fi acesta?
5. De ce crezi că vei fi mai fericită prestând această activitate?

301

6. Care crezi tu că este motivul pe baza căruia Dumnezeu te-a aşezat în lumea aceasta? Cu ce scop?
7. Există vreun scop, sau crezi că *tu, aşa cum nu ajuţi cu nimic în lumea aceasta, nici nu strici?*
8. Citeşte Isaia 43:7. Care este scopul pentru care te-a creat Dumnezeu, conform acestui verset?

scop?

9. Duci la îndeplinire acest scop?
10. Ce anume faci ca să duci la îndeplinire acest
11. Ce crezi că ar mai trebui făcut în vederea îndeplinirii acestui scop unic, trasat în dreptul tău?
12. Citeşte Genesa 3:16. Care este, conform acestui verset, *blestemul* femeii, rostit în dreptul ei de însăşi imnezeu?
13. Te-ai împăcat cu acest *blestem* sau îl acuzi des [1] Dumnezeu cu privire la el?
14. Este statutul de femeie casnică *blestemul* pe ire tu, din păcate, îl porţi uneori pe umeri?
15. Citeşte Eclesiastul 9:10. Care este sfera ta de activitate cea mai larg răspândită? în care sferă te implici cel mai mult şi cu cea mai mare dedicare?
- cămin

- biserică
- societate
16. Ce tip de femeie ţi-ar plăcea să fii?
-*femeia cochetă* (preocupată de frumuseţe şi cochetării fizice, pentru a atrage privirile bărbaţilor)
-*femeia casnică* (preocupată de casă, familie şi de noile invenţii în materie de bucătărie, asemănător femeii descrise în cartea Proverbe, capitolul 31)
302
303
'
-*femeia promotoare* (promovează libertăţile femeii şi luptă pentru drepturile ei, în societate)
-*femeia de carieră* (doctor, om de ştiinţă, avocat, profesor, cea care îşi face o carieră de succes într-o *lume a bărbaţilor*)*
-*femeia care mută munţii* în familie, în biserică şi în societate
17. De ce ţi-ar plăcea să fii, o astfel de femeie?
18. Ce te împiedică să fii o astfel de femeie?
19. Care este tipul de femeie dorit de Dumnezeu?
20. Eşti tu tipul de femeie dorit de Dumnezeu?
22. Ce te împiedică să te implici mai mult în lucrarea lui Dumnezeu? Bifează unul sau mai multe răspunsuri.
- frica de oameni şi părerea lor despre ceea ce faci
- neînţelegerea exactă a faptului că Dumnezeu vrea de la tine mai multă implicare în slujirea altora, atât în familie, cât şi în biserică şi societate
- lipsa de timp
- lipsa pasiunii pentru slujirea altora
- lipsa finanţelor
- lipsa sentimentului de compasiune faţă de alţii şi nevoile lor fizice, materiale, spirituale etc.
- frica de soţ, cel care îţi interzice orice implicare în afara sferei *casă*
- nepăsarea
- lenea
- decăderea spirituală în ceea ce te priveşte pe tine
- decăderea spirituală în ceea ce priveşte familia ta
- decăderea spirituală în ceea ce priveşte biserica din care faci parte
- decăderea spirituală în ceea ce priveşte societatea.
21. Citeşte Marcu 11:23. Ţi se adresează acest verset şi ţie?
304
305
'
Capitolul 2 Femeia şi... *căsnicia*
1. Eşti tu o soţie perfectă?
2. Este soţut tău un soţ perfect?
3. îţi doreşti câteodată ca el să fi fost perfect?
- atitudine vis-a-vis de copii
- atitudine vis-a-vis de responsabilităţile familiale
- atitudine vis-a-vis de bani
- atitudine vis-a-vis de biserică

- atitudine vis-a-vis de alţi membri din biserică.
7. Este atitudinea ta în conformitate cu Biblia?
8. Ce schimbări, pozitive sau negative, au apărut în viaţa soţului tău ca urmare a atitudinii tale de nemulţumire cu privire la el?
4. îţi doreşti câteodată ca tu să fi fost perfectă?
5. îşi doreşte el câteodată ca tu să fi fost perfectă?
6. Care sunt domeniile în care te plângi adesea cu privire la soţul tău? Bifează unul sau mai multe răspunsuri.
- felul în care se comportă
- felul în care arată
- atitudine vis-a-vis de tine
9. I-ai impus vreodată soţului tău drag adevărata împlinire şi fericire în viaţă?
10. Care au fost rezultatele atitudinii tale?
11. Cine ne poate oferi adevărata împlinire şi fericire în această lume?
306
307
12. Te-ai întrebat vreodată: *Ce ar fi fost dacă...erai căsătorită cu altcineva?!*
13. Este această atitudine după voia lui Dumnezeu?
14. Care sunt motivele pentru care ar trebui să-I mulţumeşti lui Dumnezeu cu privire la soţul tău, chiar dacă e imperfect?
15. Care este atitudinea pe care ar trebui să o adopţi în căsnicia ta, în calitate *de femeie care mută munţii?*
Capitolul 3 Femeia şi... *oalele*
1. De ce crezi că Dumnezeu te-a aşezat în familia din care faci parte?
2. Te simţi împlinită făcând parte din ea sau te trezeşti adesea cârtind şi fiind nemulţumită de felul în care Dumnezeu a lucrat în viaţa ta, în ceea ce priveşte căsătoria?
3. în care din aceste atitudini te încadrezi atunci când prestezi slujba de gospodină? Bifează unul sau mai multe răspunsuri.
a) nu le mai spăl şi amân toată treaba pe mai târziu
b) îi las această *slujbă onorabilă* soţului, că doar şi el a mâncat
c) le spăl, dar cu o atitudine greşită: bodogănind,
cârtind
d) îi pun pe copii şă-şi spele fiecare vasul lui
e) le spăl tot eu, având o atitudine pozitivă, gândind că sunt atât de binecuvântată să am familia sănătoasă şi mâncare pe masă
f) le spăl eu, gândind că tot ce fac, fac ca pentru Domnul meu Iubit, iar El îmi va răsplăti.
308
309
4. Eşti o mamă fericită, zâmbitoare şi pozitivă de-i lungul întregii zile?
8. Ce înseamnă pentru tine *a fi părinte?* Cum ai descrie acest rol al tău în familie?
5. Ce caracterizare ţi s-ar potrivi cel mai bine? Bifează unul sau mai multe răspunsuri.
- nefericită
- extenuată fizic şi psihic

- stresată
- neîngăduitoare cu copiii şi cu mofturile lor
- descurajată
- mâhnită în inimă
- dezamăgită de greutăţile vieţii

6. Ce reprezintă copiii pentru tine? Cum i-ai descrie? Bifează unul sau mai multe răspunsuri.
- mâncători de bani
- sursă inepuizabilă de stres
- distrugători de carieră
- privilegiile părinţilor
- binecuvântări primite de la Dumnezeu
- urmaşii părinţilor în lumea aceasta
- adevărate comori.

7. Este importantă atitudinea femeii în familie?

9. Cum îţi arăţi iubirea faţă de copiiii tăi? Bifează unul sau mai multe răspunsuri.
- prin îmbrăţişări
- prin împlinirea mofturilor şi capriciilor
- prin impunerea de reguli şi dicipline
- prin acordarea de timp, iubire şi educaţie sfântă
- prin acordarea de libertate totală

10. Care crezi că este, conform Bibliei, atitudinea pe care o mamă ar trebui să a adopte faţă de creşterea şi educarea copiilor ei, din lista amintită mai sus, la întrebarea 9? Poţi bifa unul sau mai multe răspunsuri.

11. Citeşte Proverbe 22:6. Este acest verset adresat doar taţilor?

12. Ce faci tu pentru a-ţi proteja copiii de accidente? Bifează unul sau mai multe răspunsuri.
- stau cu ei în fiecare clipă şi îi protejez
- am mare grijă să nu se apropie de locuri sau obiecte predispuse accidentării
-îi pun pe fraţii lor mai mari să-i supravegheze necurmat

- am angajat o bonă pentru a-i putea supraveghea iar eu realiza treburile ce ţin de casă şi familie, în timp util
- mă străduiesc să-i păzesc atât cât pot dar îi încredinţez în acelaşi timp în mâna Tatălui Ceresc, care îi poate păzi mult mai bine decât aş putea-o face eu vreodată, cu toată dedicarea şi strădaniile mele, în această privinţă.

13. Citeşte Exod 20:6. Ce trebuie să facă o femeie pentru a avea parte de îndurare din partea lui Dumnezeu, în viaţa de zi cu zi, în familie sau în ceas de încercare?

17. Cum poţi tu fi o *femeie care mută munţii,* în căminul în care Dumnezeu te-a aşezat?

14. Ţi se pare greu sau chiar imposibil de realizat ceea ce cere Dumnezeu de la tine?

15. Ce faci ca să-ţi îndeplineşti acest rol divin?

16. Citeşte Matei 25:40. Cui slujim noi, de fapt, atunci când slujim în familiile

noastre?
312
3*3
Capitolul 4 Femeia şi... *lacrimile*
1. Ai simţit zdrobirea, în anumite momente în viaţa ta? Poţi da un exemplu? este modalitatea de pregătire pentru aceasta şi ai acceptat planul Lui, divin şi perfect.
3. A avut zdrobirea, din viaţa ta, vreun rezultat
vizibil?
4. Care ar fi acesta sau acestea?
2. Cum ai reacţionat în acele momente de zdrobire sufletească? Bifează unul sau mai multe răspunsuri.
- L-ai acuzat pe Dumnezeu că e prea dur, rece şi nepăsător la suferinţa ta
- ai vărsat lacrimi presărate cu amărăciune sufletească
- ai ridicat pumnul la cer, ca semn al reproşului adresat Mântuitorului
- ai plecat capul şi răbdat în tăcere prelucrarea vasului tău
- ai acceptat suferinţa din viaţa ta chiar dacă ţi-a fost extrem de greu şi astfel ai biruit
- te-ai plâns altora că viaţa de creştin este atât prea grea, pentru tine
- ai încercat să fugi cât mai departe de suferinţă, adesea fără nici un rezultat
- ai răbdat până la urmă, chiar dacă au fost momente când ai şi cârtit
- ai înţeles că Dumnezeu te vrea cu ardoarea pentru El, atât pe pământ cât şi în ceruri, iar zdrobirea
5. Citeşte Iosua 3:5. Care este condiţia pe care trebuie să o îndeplineşti pentru ca Dumnezeu să facă lucrări minunate în dreptul tău?
6. Te străduieşti să duci la îndeplinire această condiţie? Cum?
7. Ce anume te ţine departe de îndeplinirea acestei condiţii? Bifează unul sau mai multe răspunsuri.
- o atitudine de nepăsare faţă de viaţa ta de creştin
- o atitudine de teamă şi fugă faţă de suferinţă
- comoditatea
314
- nepăsarea faţă de lucrurile veşnice
- prea multele îngrijorări ale vieţii
- mulţumirea cu sine şi starea în care te găseşti, din punct de vedere spiritual
- înţelegerea greşită a planului de mântuire a lui Dumnezeu pentru fiecare păcătos în parte şi nevoia acestuia de sfinţire
- înţelegerea greşită a scopului pentru care tu ai fost creată
8. Ce anume te ajută să te ridici atunci când eşti zdrobită? Bifează unul sau mai multe răspunsuri.
- rugăciunea
- cântarea
- adâncirea în Cuvântul lui Dumnezeu
- familia din care faci parte
- prietena ta cea mai apropiată
- soţul
- încrederea nezdruncinată în planul lui Dumnezeu pentru viaţa ta

- notarea gândurilor şi a întregii dureri, într-un jurnal
- citirea unor cărţi creştine care vorbesc despre viaţa altor femei creştine şi felul în care ele au biruit în încercare.
9. Ai simţit vreodată *lovituri* din partea altor femei? Exemplifică în auzul celorlalte femei.
10. Din care sferă au făcut parte?
- familie
- biserică
- societate
11. De ce crezi că ai fost astfel lovită?
12. Ţi-a fost uşor să-ţi vindeci rana sufletească?
13. Ţi-ai asumat dreptul de a face şi tu la fel?
14. Care este atitudinea corectă pe care Dumnezeu vrea să o adopţi în această privinţă?
15. Din care categorie de femei faci parte?
- a celor care adesea *lovesc*
- a celor care au primit adesea lovituri
16. Cui îi aparţine dreptul de a critica, judeca, pedepsi, *„lovi"* pe femeile care greşesc pe calea sfântă?

Capitolul 5 Femeia şi... *„mica ei dramă"*
1. Trăieşti acum o *mică dramă* a vieţii?
2. Care este aceasta? Exemplifică, dacă poţi, în auzul celorlalte femei care participă la studiu.
- alegi să ai încredere în planul lui Dumnezeu pentru viaţa ta ştiind şi crezând că toate lucrurile care au loc în viaţa credinciosului, au loc penru binele lui.
4. Ai simţit vreodată faptul că cei din jur te cataloghează în funcţie de felul în care arăţi în exterior? Exemplifică în auzul celorlalte femei.
5. Cum ai reacţionat în astfel de momente?
3. Care este atitudinea ta faţă de ea? Bifează unul sau mai multe răspunsuri.
- te închizi în tine şi refuzi să vorbeşti despre ceea ce trăieşti
- Ii reproşezi lui Dumnezeu faptul că e nedrepăt, nemilos, nepăsător cu suferinţa ta şi a celorlalţi oameni din jur
- ceri în rugăciune ca Dumnezeu să îndepărteze cât mai curând această problemă care îţi macină sufletul
- posteşti pentru această problemă
- te plângi tuturor celor din jur că soarta ta este una peste puterile omeneşti
- te resemnezi
- te consumi atât de mult cu privire la această problemă încât ajungi să te îmbolnăveşti
- accepţi totul ca venind din mâna bună a lui Dumnezeu, deci chiar şi această *mica dramă a vieţii*
6. Ţi se întâmplă şi ţie să faci uneori la fel? Exemplifică în auzul celorlalte femei.
7. Este aceasta o atitudine biblică?
8. Citeşte lPetru 3:3? Care ar trebui să fie podoaba noastră?

318
319
9. Citeşte Habacuc 3:17-19, pune înainte de mica ta dramă cuvintele *chiar dacă* şi compune astfel o rugăciune prin care să accepţi problema din viaţa ta ca fiind parte din planul perfect şi minunat al lui Dumnezeu şi să-ţi eliberezi astfel inima de reproş, resentimente, ranchiună sau amărăciune.
Exemplu:
Chiar dacă.....
eu voi continua să-L iubesc pe Dumnezeu şi să-I slujesc Lui!
10. Ce înseamnă, conform Bibliei, a te bucura în Domnul în momente de criză, boală, moartea unui membru din familie etc?
11. Este posibil să te bucuri în Domnul în momentele de criză ale vieţii?
12. în calitate de femeie, te-ai găsit vreodată în situaţia aceasta: *Oh, viaţa mea este atât de nefericită şi nedreaptă! îmi plâng de milă căci nu sunt bună de nimic! Nu sunt în stare să realizez nimic aşa că exact asta voi face: nimic!*
13. Este autocompătimirea păcat în ochii lui Dumnezeu?

320
14. Simţi că eşti vrednică de compătimit, de dispreţuit?
- adesea
- câteodată
- niciodată
15. Simţi că nu poţi să faci nimic în lumea aceasta care să conteze?
- adesea
- câteodată
- niciodată
16. Citeşte exemplul lui Rut din cartea Rut, capitolul 2. Care a fost atitudinea care a dus în final la o binecuvântare atât de mare, pentru ea şi casa ei? Răspunde afirmativ sau negativ în dreptul fiecărei întrebări.
- a stat nepăsătoare la tot ceea ce i se întâmpla
- şi-a plâns adesea de milă în faţa tuturor
321
- s-a desconsiderat în ochii ei
- s-a închis în sine
- a ascultat de sfaturile soacrei ei care era mai bătrână şi mai înţeleaptă
- n-a lăsat nimic nefăcut din ceea i-a spus soacra ei să facă
- a fost gata să se umilească, chiar la picioarele lui Boaz.
17. Care atitudine ai vrea să te însoţească pe tine, în drumul pe acest pământ, cu privire la *micile drame ale vieţii:*
- amărăciune
- reproş la adresa lui Dumnezeu
- nepăsare
- resemnare
- luptă acerbă pentru îndepărtarea lor
- acceptare a planului lui Dumnezeu pentru viaţa ta, oricât de greu ar fi el.
18. Citeşte Marcu 11:23. Ce poate face o femeie care, deşi incapabilă în realizarea unor proiecte, II are pe Dumnezeu alături şi este caracterizată de o credinţă mare?

Capitolul 6 Femeia şi... *valoarea*

1. Ce părere ai despre tine şi abilităţile tale în ceea ce priveşte implicarea în lucrarea lui Dumnezeu:
- cred că pot face orice lucrare îmi propun, cu ajutorul şi de dragul lui Hristos!
- nu cred că nu sunt în stare să fac ceva în lumea aceasta care să conteze
- cred că aportul meu în ogorul sfânt este imperios necesar
- nu cred că aportul meu în ogorul sfânt este necesar.

2. Cum te-ai descrie?
- vas valoros şi folositor, de porţelan
- vas de mică valoare şi puţin folositor.

3. Ai avut parte de eşecuri în viaţă? Exemplifică în auzul celorlalte femei.

4. Citeşte următorul text, memorează-1 şi ia-1 ca motto în viaţa ta: *Nimic nu este eşec ci totul este un pas făcut înainte, este oportunitatea unui nou început!*

5. Citeşte Proverbe 24:16. Conform acestui verset, te primeşte şi acceptă Dumnezeu în slujba Lui, chiar dacă ai mai căzut pe cale?

6. Citeşte Iosua 1:5-7, 9. Care ar trebui să fie atitudinea noastră vis-a-vis de chemarea de a sluji făcută de Dumnezeu în dreptul nostru?

7. Reciteşte exemplul scriitoarei Gigi Graham Tchividjian care a trăit *falimentul spiritual* la un nivel ridicat. Care a fost gândul care a ridicat-o din această stare? Notează-1 mai jos şi memorează-1.

8. Te pot absolvi de datoria de a fi activă în ogorul lui Dumnezeu, imperfecţiunile sau defectele tale?

9. Citeşte Efeseni 2:10. Ce a pregătit Dumnezeu în dreptul fiecărei femei?

10. Care este domeniul în care Diavolul va acţiona cu cel mai mare şiretlic?

11. Cine are cea mai mare putere asupra acestui domeniu?
- Dumnezeu, pentru că El îmi impune ce trebuie şi ce nu trebuie să gândesc
- Satan, pentru că e viclean şi vrea să câştige lupta din mintea mea pentru a mă câştiga în final de partea lui şi a împărăţiei întunericului
- eu, pentru că am fost înzestrată de Dumnezeu cu abilitatea de a alege ce gândesc şi ce nu.

12. Care sunt *munţii* pe care Diavolul îi ridică în mintea ta cel mai frecvent? Bifează unul sau mai multe răspunsuri.
- de îndoială
- nerăbdare
- nemulţumire
- frustrare
- cârtire
- comoditate
- nepăsare
- iubire de sine
- iubire de bani
- desconsiderare.

13. Care sunt armele, extrem de eficiente, care te pot ajuta în asimilarea şi îndepărtarea acestor gânduri satanice?
Capitolul 7 Femeia şi... *genunchii obosiţi*
1. Ai început vreodată ziua fără să te rogi Celui care are putere asupra vieţii tale, în fiecare secundă?
326
2. Ce rezultat(e) ai avut, în acea zi? -bune
- foarte bune
- rele
- foarte rele
- acceptabile
3. Scriitoarea Gigi Graham Tchividjian ne-a împărtăşit din frustrările şi dezamăgirile trăite de ea, în viaţa de zi cu zi. Te regăseşti câteodată în situaţia ei?
4. Care a fost lucrul care a făcut-o pe această femeie, aflată la un pas de depresie, să se ridice?
5. Simţi tu mereu nevoia de rugăciune?
327
6. Crezi tu că rugăciunea poate aduce o schimbare, cât de mică, în viaţa ta?
7. Citeşte Matei 14:23. Cum se ruga Isus?
8. Citeşte Luca 11:1. Unde se ruga Isus? în ce loc?
- lipsa de interes faţă de oamenii care sunt de altă religie sau chiar naţionalitate
- lipsa de timp
- lipsa de dorinţă de a avea o relaţie personală şi strânsă cu Dumnezeu
12. Care este pentru tine momentul preferat al
zilei?
9. Ce anume afirmă Petru Popovici în cartea Oameni cu Totul Deosebiţi că poate deveni femeia care se dedică rugăciunii?
13. *Viaţa este frumoasă atunci când o petrecem pe genunchi!* Fă ca acesta să fie motto-ul tău astăzi!
14. Citeşte Marcu 11:24. Cum trebuie să fie cererile noastre înaintea lui Dumnezeu pentru a fi primite?
10. Ţi-ar plăcea să fii o astfel de femeie?
11. Ce anume te împiedică să devii o astfel de femeie? Bifează unul sau mai multe răspunsuri.
- nepăsarea
- comodiatea
- neîncrederea în puterea efectivă a rugăciunii
- lipsa de interes faţă de cei din jur
15. Ai parte în viaţa ta de stres? -da
-nu
- adesea
- prea puţin
- extrem de mult
16. Cu ce arme lupţi împotriva lui? Cum te manifeşti în astfel de situaţii?
328
329
17. Citeşte următorii paşi pentru o viaţă de rugăciune eficientă. Unde ai falimentat tu cel mai des? Incercuieşte unul sau mai mulţi paşi.

A. stabileşte-ţi un timp de rugăciune şi citire a Bibliei alcătuit din treizeci de minute (cel puţin!).
B. dacă e posibil, programează acest timp dimineaţa. Mintea ta este atunci proaspătă şi dornică să se întâlnească cu Iubitul Inimii mai mult decât în alte etape ale zilei. îţi spun acest lucru din experienţa personală. Fă-ţi un ceai sau o cafea, aşează-te la masa din salon sau bucătărie şi bucură-te la picioarele Mântuitorului timp de câteva minute, înainte de a intra în iureşul asurzitor al vieţii. Vei avea forţe nebănuite pentru a muta *munţii* din viaţa ta!
C. apelează la o prietenă sau chiar mai multe, dacă e posibil şi ridicaţi aceste altare de rugăciune împreună şi la aceeaşi oră. In acest mod, veţi fi mai conştiincioase şi vă veţi putea împărtăşi una alteia realizările sau încercările din viaţa personală. De asemenea, vă veţi putea cere socoteală una alteia cu privire la acest timp, astfel că veţi lupta mai mult pentru realizarea lui.
D. fă o listă cu motive de rugăciune
E. adu cereri specifice înaintea lui Dumnezeu
F. fă rost de o programare de citire zilnică a Bibliei. Astfel, te vei simţi responsabilă să citeşti în fiecare zi, ca nu cumva să rămâi în urmă, să te descurajezi şi să renunţi. E important să ai un reper, o ţintă spre care tinzi. Te vei simţi mult mai împlinită ştiind că ţi-ai îndeplinit misiunea pe acea zi iar Cuvântul Domnului te va ţine
aproape de cer, te va împrospăta şi îţi va da noi puteri. Nu descuraja însă dacă într-o zi nu reuşeşti să citeşti, din diverse motive. Poţi recupera în ziua sau zilele următoare. G. adu mulţumiri Domnului pentru lucrările în care S-a implicat şi ţi-a dat ajutor sau călăuzire. Vino înaintea Domnului cu mulţumiri şi proslăviri la adresa Numelui Său.
Pune astăzi în practică aceşti paşi iar viaţa ta se va schimba radical şi în bine!
18. Citeşte ITesaloniceni 5:17. Cât de des ne cere Dumnezeu să ne dedicăm rugăciunii?

Capitolul 8 Femeia şi... *însemnul regal*
1. Care este însemnul regal purtat de fiicele împăratului în lume?
- simple
- femei oarecare
- adesea dispreţuite de alţii
5. Citeşte Faptele Apostolilor 20:19. Ce atitudine trebuie să adopte femeia care se pune în slujba Domnului?
2. Eşti tu o fiică a împăratului?

3. Ce anume te împiedică să fii o femeie smerită? Bifează unul sau mai multe răspunsuri.
- situaţia financiară bună
- serviciul pe care îl prestez
- soţul care vrea să se mândrească cu tine în societate
- frumuseţea
- abilităţi deosebite
4. Cum sunt femeile de care Dumnezeu Se foloseşte în mod deosebit

în lucrarea Sa? Bifează unul sau mai multe răspunsuri.
- smerite
- mândre
- cu funcţii importante în societate
- cu multe bogăţii
- înzestrate cu multe daruri şi talente
- deosebite din toate punctele de vedere
332
6. Care este prioritatea vieţii tale?
- să arăţi bine înaintea oamenilor
- să-ţi foloseşti talentele date de Dumnezeu pentru a avea un impact pozitiv în lume
7. Citeşte Filipeni 2:3. Cum ar trebui să le priveşti pe celelalte femei?
8. Scriitoarea Ligia Semăn afirmă în cartea *Domnind peste împrejurările vieţii: întotdeauna, în întunericul unde te trimite Dumnezeu există de fapt mai multă lumină decât în locul unde ai vrea tu să rămâi. Când dai de această strălucire, viaţa ta începe să aibă cu adevărat sens.*
Crezi că viaţa ta are nevoie de această lumnină, de această nouă strălucire?
333
9. Care este scopul pentru care ne-au fost oferite pe acest pământ bunurile materiale conform Lindei Dillow, aşa cum afirmă în cartea *Liniştеşte-mi inima îngrijorată?*
14. Citeşte lPetru 5:5. Ce primesc în dar de la Dumnezeu femeile smerite?
10. Cum te-ai descrie mai bine?
- îndrăgostită de pământ
- îndrăgostită de cer
11. Citeşte Psalmul 119:71, *75.* Care sunt motivele pentru care Dumnezeu ne smereşte pe noi, fiicele Lui, conform acestor versete?
12. Te lupţi să-i impresionezi pe cei din jurul tău?
- adesea
- niciodată
- am făcut din acesta scopul vieţii mele
13. Depinde fericirea ta de părerea celorlalţi despre tine?
-da
- nu
- uneori
- mereu
334
335
Capitolul 9 Femeia şi... *frumuseţea*
1. De ce a creat Dumnezeu femeia?
- pentru a stârni privirile admirative ale celor din jur şi a fi cuceritoare
- pentru a fi evlavioasă şi a lăsa mereu în urma ei o mireasmă plăcută şi frumoasă
2. Iţi doreşti să fii mai frumoasă?
- uneori
- adesea
- tot timpul
- niciodată

3. Ce faci ca să fii mai frumoasă? Bifează unul sau mai multe răspunsuri.
- mă îmbrac cu haine foarte scumpe
- petrec mult timp la cabinete de înfrumuseţare
- petrec mult timp la coafor
- petrec mult timp în faţa oglinzii
- citesc cărţi pe tema frumuseţii exterioare
4. Citeşte 2Corinteni 4:16. Care frumuseţe se înnoieşte din zi în zi?
5. Citeşte Isaia 52:7. Ce frumoasă, conform acestui verset?
fel de femeie este
6. Cum erau fiicele oamenilor care au făcut pe fiii lui Dumnezeu să păcătuiască, conform versetului din Genesa 6:2?
- frumoase la suflet
- frumoase la chip
7. Citeşte Romani 10:15. Ce fel de femeie este frumoasă, conform acestui verset?
8. Care este frumuseţea care trece odată cu anii?
- cea exterioară
- cea interioară
9. *Femeia frumoasă în interior va fi frumoasă şi în exterior!* Fă ca acesta să fie motto-ul tău astăzi.
10. Care este frumuseţea care durează veşnic?
336
337

11. Care este frumuseţea care va fi apreciată de *cel mai frumos dintre Oamenii*
12. *Era frumoasă din punct de vedere fizic, dar, mult mai important, era frumoasă din punct de vedere spiritual şi pregătită să-şi întâlnească Mirele, venit cu cununa răsplătirii în mână!*
Tu eşti frumoasă din punct de vedere spiritual?
13. Ce faci ca să fii frumoasă din punct de vedere spiritual?
14. Care dintre citatele de mai jos defineşte cel mai bine frumuseţea. Argumentează-ţi răspunsul în auzul celorlalte femei.
Există o singură frumuseţe care nu se ofileşte odată cu trecere anilor: este frumuseţea interioară a spiritului. Această calitate a personalităţii fac să sclipească ochii unei femei reuşind s-o transforme dintr-o persoană mediocră într-una deosebită.
Uneori mi se pare că nu eşti femeie ci lumina care cade pe flori! Virginia Woolf
338
Nici o femeie nu este frumoasă sau urâtă până nu ajungi s-o cunoşti. Marin Preda
Femeia frumoasă palce ochiului, femeia blândă place inimii. Prima este o adevărată bijuterie, dar a doua este o comoară. Napoleon Bonaparte
15. Ce fel de frumuseţe ai vrea tu să ai?
16. Citeşte Psalmul 27:4. Care este frumuseţea care ar trebui să ne inspire în fiecare zi?
17. Recitеşte exemplul lui Dorian Grey prezentat de scriitorul Oscar Wilde în romanul *Portretul lui Dorian Grey.* Care frumuseţe merită de fapt a fi elogiată?
- cea interioară
- cea exterioară
18. *Frumuseţea interioară a luat locul celei exterioare.. Dacă s-ar întâmpla aşa cu fiecare dintre noi, oare cât de frumoase am mai fi?* Meditează asupra acestui adevăr astăzi.
339

5. I-ai încredinţat vreodată lui Dumnezeu visurile
viitor?
Capitolul 10 Femeia şi... *visurile*
1. Ai un anumit vis sau dorinţă cu privire la
2. în care sferă s-ar încadra acesta?
- familial
- relaţional
- profesional
- care ţine de activitatea ta în slujba lui Hristos
3. Ai încercat prin puteri proprii transpunerea acestui vis în realitate?
4. Care a fost rezultatul sau rezultatele? Enumeră-le mai jos şi prezintă-le în auzul celorlalte femei.
tale?
6. *Dacă vei alege să lucrezi după puterile tale, vei putea realiza lucrurile la care ai visat. Dacă însă vei alege să lucrezi pentru şi prin puterea lui Dumnezeu, vei putea realiza lucruri la care nici nu ai indrăznit vreodată să visezi!* Fă ca aceste gânduri să-ţi călăuzească paşii în viaţă de acum înainte!
6. *Să vezi şi să nu crezi!* Care este explicaţia acestei expresii, conform capitolului în care este citată?
7. Ai avut şi tu câteodată impresia că Dumnezeu a uitat să-şi împlinească promisiunea spusă în dreptul tău?
8. Ai obosit aşteptând împlinirea unei promisiuni a lui Dumnezeu în viaţa ta?
9. *Să crezi şi să nu vezi: aici sălăşlueşte adevărata credinţă!* Păstrează aceste gânduri în inima ta şi ai
340
34i
încredere în Dumnezeu! La vremea hotărâtă de El, îţi va bucura inima în mod desoebit!
10. Citeşte Genesa 37:5. Fă şi tu la fel! Prezintă-ţi visul în auzul celorlalte surori.
11. *Astfel lucrează Dumnezeu! El intervine atunci când speranţa pare că s-a năruit şi lucrează într-un mod minunat!* Păstrează aceste gânduri în inima ta şi bucură-te de însemnătatea lor!
12. Citeşte Matei 2:12. Este visul pe care îl ai unul trimis de la Dumnezeu?
vreme?
13. Ţi-a pus Dumnezeu în inimă un *vi§* în ultima
14. Ce ai făcut pentru ca el să devină realitate?
15. Care sunt piedicile care stau în calea împlinirii visului tău? Enumeră-le mai jos.
342

16. Citeşte Genesa 40:9. Care este visul pe care l-ai primit de la Dumnezeu în ultima vreme?
17. Fii o femeie care visează visul lui Dumnezeu! îţi vei asigura astfel sorţi de izbândă.
18. *Caută să observi locurile în care Dumnezeu este la lucru şi alătură-I-te.* (Henry Blackaby) Unde îl putem găsi pe Dumnezeu la lucru?
19. *Fii deci o femeie care schimbă faţa lumii şi o îndreaptă înspre Dumnezeu!* Doreşte-ţi acest lucru! Fă ca acesta să fie marele vis al vieţii tale!
343
Capitolul 11 Femeia şi... *cariera*

1. Iţi doreşti o carieră de succes, în viaţă? -da
- nu
- uneori
2. Cât timp acorzi pe zi acestei activităţi care presupune construirea unei cariere?
3. Citeşte 3Ioan 1:8. Care este lucrul plăcut lui Dumnezeu?
4. Citeşte Exod 20:9. Cât timp vrea Dumnezeu să acorzi lucrului tău?
5. Ţii ziua închinată Domnului, Duminica? -da
- nu
- uneori

6. Ce anume faci sau nu faci în această zi pentru a-L onora pe Dumnezeu? Bifează unul sau mai multe răspunsuri.
- merg la biserică
- nu merg la serviciu
- nu gătesc, nu spăl rufe şi nu fac curăţenie prin casă
- caut să ofer odihnă, atât trupului cât şi sufletului
- citesc mai mult din Biblie şi mă rog, de asemenea
- petrec timp de calitate cu familia
- petrec timp de calitate cu prietenii
7. Citeşte Luca 16:8. Cum vrea Dumnezeu să lucrăm?
8. Citeşte Ioan 9:14. Memorează acest verset şi păstrează-l în inimă.
9. Care dintre citatele de mai jos descriu cel mai bine cariera? Bifează unul sau mai multe răspunsuri. Argumentează-ţi răspunsul în auzul celorlalte femei.
Nu *trebuie să confunzi cariera ta cu viaţa ta.* Dave Barry
O *carieră reuşită este un lucru minunaţi Dar noaptea, când ţi-efrig, nu te poţi cuibări în ea!*

Alege o slujbă care îţi place şi nu va trebui să munceşti nici o zi în viaţa ta. Confucius
Nu înţeleg să abdic de la imperativele conştiinţei mele, pentru a-mi asigura o carieră. Mihail Drumeş
Cu penele altuia te poţi împodobi, dar nu poţi zbura. Lucian Blaga
10. Care este lucrarea lui Dumnezeu în lume?
- aducerea împărăţiei Sale în lume
- aducerea de bogăţii în lume
- aducerea de urgii peste lumea căzută în păcat şi îndreptată împotriva Creatorului ei
- oferirea de plăceri fiilor şi fiicelor oamenilor
11. Citeşte Ioan 17:4. Vei putea spune şi tu aceste cuvinte atunci când vei sta înaintea Tatălui?
12. Citeşte Ioan 4:34. Care ar trebui să fie scopul vieţii noastre?

13. Reciteşte comparaţia extraordinară între carieră şi chemare pe care scriitorul John Ortberg face o în cartea *Dacă vrei să mergi pe apă, trebuie să cobori din barcă.*
Cariera este ceva ce aleg pentru mine; chemarea este ceva ce primesc.
Cariera este ceva ce fac pentru mine; chemarea este ceva ce fac pentru Dumnezeu.

Cariera îmi promite statut social, bani sau putere; chemarea promite dificultăţi şi uneori, chiar suferinţă, dar şi ocazia de a fi folosit de Dumnezeu.
Omeneşte vorbind, cariera te duce sus; chemarea te duce de obicei în jos. (...)
Recompensele unei cariere pot fi vizibile, dar sunt temporare. Semnificaţia unei chemări durează veşnic.
Cariera poate fi distrusă de multe evenimente-nu acelaşi lucru se poate spune despre chemare.
Când Dumnezeu te cheamă, El îţi dă puterea de a împlini chemarea chiar şi în cele mai vitrege circumstanţe.
14. Ce alegi pentru tine şi viaţa ta?
- carieră apreciată de oameni
- chemare apreciată de Dumnezeu
15. *Oamenii se nasc, trăiesc pentru o vreme şi apoi mor. Există însă o diferenţă dată de modul în care alegi să trăieşti.* Fă ca acesta să fie motto-ul tău astăzi!
347
Capitolul 12 Femeia şi... *fericirea*
1. Eşti tu o femeie fericită?
- uneori
- adesea
- niciodată
- cu siguranşă Nu!
- cu siguranţă Da!
2. Ce crezi că îţi mai lipseşte pentru a fi fericită cu adevărat? Bifează unul sau mai multe răspunsuri.
- mai mulţi bani
- un serviciu mai bun
- un soţ mai înţelegător
- un soţ mai tandru şi mai iubitor
- un soţ mai deştept
- mai mulţi copii
- o casă mai spaţioasă
- concedii în locuri exotice
3. Care dintre următoarele citate defineşte cel mai bine conceptul de fericire, în opinia ta? Bifează unul sau mai multe răspunsuri. Argumentează-ţi răspunsul în auzul celorlalte femei.
Fericirea este o alegere care cere mult efort, uneori.
Dacă faci ceva nu vei fi întotdeauna fericit; dar nu vei fi niciodată fericit fără să faci ceva. Benjamin Disraeli
348
Cât pentru mine, fericirea mea este să mă apropii de Dumnezeu.[118]
Fericirea este viaţă activă. George Călinescu
Alergăm după fericire până departe, fie pe mare fie pe uscat, dar fericirea e aici, aproape. Quintus Horatius Flaccus
Dacă vrei să ajungi la fericire atunci pune-ţi orice ca ţintă, numai un singur lucru nu: fericirea. Lucian Blaga
5. Care este secretul fericirii femeii conform lui William Penn, citat în acest capitol?
6. Citeşte Iov 5:7. Care este femeia fericită conform acestui verset?
7. Ai simţit vreodată certarea lui Dumnezeu în viaţa ta? Exemplifică în auzul celorlalte femei.

349
8. Te-ai considerat atunci o femeie fericită?
14. Fă-ţi mai jos propria *listă a binecuvântărilor.*
9. Citeşte Psalmul 146:5. Care este femeia fericită conform acestui verset?
10. Ai simţit în anumite momente în viaţa ta ajutorul lui Dumnezeu? Exemplifică în auzul celorlalte femei.
11. Te-ai considerat arunci o femeie fericită?
12. Citeşte Apocalipsa 19:9. Care este femeia fericită conform acestui verset?
13. *Eşti pe atât de fericită pe cât de aproape eşti de Dumnezeu!* Fă ca acesta să fie motto-ul tău astăzi.
350

Capitolul 13

Femeia... *mută munţii!*

Partea 1

1. Cine te poate ajuta să fii o femeie care mută munţii? Cine este Cel care îţi deprinde mâinile la luptă, conform versetului din Psalmul 18:34?
2. Citeşte ITesaloniceni 2:2. Cum au vestit apostolii Evanghelia? Bifează unul sau mai multe răspunsuri.
- plini de teamă
- plini de încredere în forţele proprii
- plini de încredere în Dumnezeu
- în mijlocul luptelor
- după ce au suferit şi au fost badjocoriţi
- după ce au primit bani
3. Citeşte ITimotei 6:12. Care este lupta în care ar trebui să fim angrenate?
4. Care sunt munţii cu care te lupţi adesea în viaţa de zi cu zi? Bifează unul sau mai multe răspunsuri.
- îngrijorările vieţii
- îndoiala cu privire la forţele proprii
- nemulţumirea
352
- descurajarea
- răutatea şi ranchiuna
- pasivitatea
5. Citeşte Marcu 11:23 şi declară puterea lui Dumnezeu peste oricare din munţii care apar în viaţa ta! Fă astfel cu fiecare munte în parte.

Exemplu: *Adevărat vă spun că dacă va zice cineva muntelui acestuia numit STRES, ÎNGRIJORARE, TEAMĂ, PASIVITATE, etc: „Ridică-te şi aruncă-te în mare", şi dacă nu se va îndoi în inima lui ci va crede că ce zice se face, va avea lucrul cerut.*

6. Citeşte Matei 6:25-27. Care sunt beneficiile îngrijorării spuse de Mântuitorul?
7. Este îngrijorarea o boală a secolului XXI?
8. Este îngrijorarea o boală de care tu suferi?
353
9. *Ai observat vreodată faptul că îngrijorarea din viaţa ta ţi-a rezolvat vreo problemă, vindecat vreo boală, plătit vreo factură, înseninat vreo zi grea?* Dacă răspunsurile tale la aceste întrebări sunt afirmative, atunci exemplifică în auzul celorlalte femei.

10. Citeşte Psalmul 23:2. Este îngrijorarea ceea ce Dumnezeu a planificat pentru tine şi viaţa ta?
11. Ce anume a planificat El pentru tine conform versetului din Psalmul 23:2?
12. *Nu lipsa potenţialului din tine te-a ţinut până acum departe de câmpul de misiune ci lipsa voinţei de a te debarasa de problemele vieţii.* Eşti şi tu, sau ai fost, o astfel de femeie?
13. Este îndoiala cu privire la forţele proprii muntele care se ridică ades în mintea ta şi care te împiedică să faci anumite activităţi?
14. *Minţile pozitive produc vieţi pozitive. Minţile negative produc vieţi negative.* (Joyce Meyer) Cum ţi-ai descrie viaţa în lumina acestui gând.
- pozitivă
- negativă
15. Citeşte Iacov 1:5-7. Cui promite Dumnezeu că îi va da înţelepciune?
354
16. *Satan ştie că dacă vom avea credinţă în Dumnezeu, vom începe să mutăm chiar şi munţii din loc de dragul lui Hristos şi vom aduce atunci împărăţiei întunericului ravagii considerabile.* Fii o femeie care aduce împărăţiei întunericului ravagii considerabile! Doreşte-ţi acest lucru!
17. Reciteşte întâlnirea cu lumânările pe care Max Lucado o prezintă în cartea *Când Dumnezeu S-a apropiat.* Cu care dintre „lumânări" te asemeni?
18. Este nemulţumirea muntele cu care te confrunţi?
- uneori
- ades
- întotdeauna
- niciodată
355
19. *A fi fericit înseamnă a te bucura de ceea ce aii* Exprimă-ţi în auzul celorlalte femei aprobarea sau dezaprobarea cu privite la aceste cuvinte. îţi doresc să găseşti această fericire!
20. *Doamne, tot ceea ce mi-ai dăruit Tu este minunat!! Este exact tot ceea ce aveam nevoie ca să pot trai fericită pe acest pământ! Este exact măsura care mi se potriveşte cel mai bine!*
Nu vreau un număr mai mare şi îţi mulţumesc ca în înţelepciunea şi dragostea Ta, nu mi-ai dat un număr mai mic!
Te provoc să scrii şi tu propria rugăciune a mulţumirii.
Capitolul 13
Femeia... *mută munţii!*
Partea 2
1. Reciteşte întâmplarea intitulată Casa cu ferestre aurii. Te asemeni şi tu cu acest băieţel?
- uneori
- ades
- niciodată
2. Cine are Casa cu ferestre aurii?
- eu şi fiecare femeie în parte
- întotdeauna celălalt şi niciodată eu
3. Citeşte Matei 6:33. Care este cheia care ne deschide uşa binecuvântărilor lui Dumnezeu în viaţa noastră?
4. *Atunci când Domnul te cheamă să faci ceva, indiferent dacă vrei sau nu, mai bine ai face lucrul acela, pentru că dacă nu-l faci orice altceva în viaţa ta se va vesteji.*

(Joyce Meyer) Nu lăsa ca totul în viaţa ta să se vestejească ca să înţelegi că Dumnezeu te vrea în slujba Lui. S-ar putea ca drumul acesta să fie mult prea dureros! Exprimă-ţi în auzul celorlalte femei aprobarea sau dezaprobarea cu privite la aceste cuvinte.
356
357
5. Pentru ce vrea Dumnezeu „să bată" inima ta?
- avere
- faimă
- măreţie
- frumuseţe
- apreciere
- confort
- pentru sufletele celor fără El care se pierd pentru totdeauna în păcat
6. Cu Dumnezeu alături, totul este posibil! Cu Dumnezeu alături, putem fi femei care mută chiar şi munţii din loc! Fă ca acesta să fie motto-ul vieţii tale!
7. Oamenii care nu sunt implicaţi în nici o activitate sunt cei mai nefericiţi. Eşti de acord cu acest adevăr? Dacă da, argumentează-ţi răspunsul.
8. O definiţie a cuvântului pasivitate este lipsă de orice sentiment, dorinţă, entuziasm, o stare de apatie generală. Este aceasta starea care te descrie pe tine?
- uneori
- ades
- niciodată
- întotdeauna
9. Este pasivitatea muntele cu care te confrunţi?
- uneori
- ades
- niciodată
- întotdeauna
10. Ce se află în spatele inactivităţii, pasivităţii şi comodităţii la care Satan îndeamnă ades muritorii?
11. Vei descoperi, privind înapoi la viaţa ta, că momentele în care ai simţit că trăieşti cu adevărat au fost momentele în care ai făcut lucruri în spiritul iubirii. (Henry Drummond) Ai făcut şi tu lucruri în spiritul iubirii? Exemplifică în auzul celorlalte femei.
12. Dumnezeu nu ne cere să reuşim. El vrea doar să încercăm din tot sufletul. (Maica Tereza) Fii o femeie care acţionează ca atare!
13. Citeşte Matei 25:26-30. Cum ai vrea să te întâmpine Dumnezeu în veşnicii?
14. Este răutatea muntele cu care te confrunţi?
- uneori
- ades
- niciodată
- întotdeauna
358
359
15. Te implici în lucrarea lui Dumnezeu în biserică?
16. Cum anume te implici? Ce formă ia slujirea ta?

17. Care sunt motivele pe baza cărora nu te implici în slujire în biserică?
18. *Fereşte-te să ai o inimă plină de răutate sau ranchiună faţă de ceilalţi membri din biserică sau faţă de semeni. Această stare te ţine departe de ei dar şi de Dumnezeu.* Ai avut vreodată o inimă rea sau ranchinuoasă faţă de alţi membri din biserică? Exemplifică în auzul celorlalte femei.
19. Citeşte lSamuel 25:40-42. Cum a fost răsplătită Abigail pentru bunătatea faţă de semeni de care a dat dovadă?
360
20. *Noi trebuie să avem o inimă credincioasă care să fie gata să spună: „Doamne, ce vrei să fac?" şi să facă acel lucru, prin credinţă.* Hotărăşte-te să fii o astfel de femeie astăzi. Dumnezeu are un răspuns minunat la această întrebare în dreptul tău!
361
Capitolul 14 Femeia... *merge pe ape!*
1. Putem merge, auzi, vorbi, mişca mâinile, cânta, alerga! Te foloseşti tu, de toate acestea, pentru a-L arăta pe Hristos lumii?
2. Femeia inactivă este o femeie nefericită pe când cea activă şi dedicată slujirii în cămin, biserică şi societate este o femeie apreciată şi fericită! Care femeie doreşti tu să fii?
3. Eşti o femeie activă în lucrarea lui Dumnezeu?
4. Citeşte Matei 14:28. Este acesta gândul inimii tale în fiecare zi?
5. Te-a înzestrat Dumnezeu cu vreun dar?
6. Care ar fi acesta sau acestea?

7. Pui tu aceste daruri în slujba lui Dumnezeu?
8. Ce anume te împiedică să pui acest dar sau talent al tău în slujba divină?
9. Există în lumea aceasta femei care să nu fi primit nici un dar de la Dumnezeu?
10. Citeşte 2Timotei 1:6. Eşti tu o femeie care înflăcărează darul lui Dumnezeu care este în tine?
11. Ce fel de piesă consideri că eşti în puzzle-ul iniţiat de Dumnezeu?
- una importantă şi valoroasă
- una prea puţin importantă sau valoroasă
362
363
12. Crezi că este nevoie de slujirea ta în:
- cămin
- biserică
- societate?
13. în care sferă îţi este cel mai greu să slujeşti?
14. De ce? Care ar fi motivul sau motivele care te împiedică să fii activă în unul din aceste sfere?
15. în care dintre cele trei sfere falimentezi cel mai des?
16. De ce? Care ar fi motivul sau motivele?
17. Citeşte Isaia 55:2. Simţi şi tu câteodată că ai dat câştigul muncii tale pentru ceva care nu merită?
364
18. Citeşte 2Timotei 1:9. Eşti şi tu beneficiarul unei chemări sfinte, conform acestui verset?
19. *întreaga rasă umană a fost creată ca să-L slăvească pe Dumnezeu şi să se*

bucure pentru totdeauna de El, remarcă Oswald Chambers. Este viaţa ta una care îl slăveşte pe Dumnezeu?
20. îţi doreşti să trăieşti o astfel de viaţă?
21. *Pentru numele lui Dumnezeu!* Ce faci tu pentru numele lui Dumnezeu în această lume? Exemplifică-ţi răspunsul în auzul celorlalte femei.
22. *Jertfa şi lucrarea ta vor fi mult mai bine primite atunci când îţi vei cunoaşte şi respecta locul şi nu vei căuta să ocupi mereu locul de sus.* Fă ca acesta să fie mott-ul slujbei tale astăzi şi în fiecare zi!
365
Capitolul 15 Femeia... *schimbă faţa lumii!*
1. Care este rolul tău în această lume în calitate de femeie, conform acestui capitol?
2. Crezi tu că Dumnezeu are un plan individual şi personalizat pentru fiecare femeie în parte, bazat pe potenţialul, calităţile şi darurile revărsate de El?
3. Accepţi tu acest rol pe care ţi 1-a încredinţat Dumnezeu ca fiind cel mai potrivit pentru tine?
4. Eşti o femeie care ades se compară cu celelalte?
- uneori
- ades
- întotdeauna
- niciodată
5. Care ar fi cea mai bună descriere a secolului nostru, XXI?
- secolul vitezei
- secolul inovaţiilor şi descoperirilor ştiinţifice
- secolul sinuciderilor
366
- secolul nepăsării
- secolul depravării şi imoralităţii ridicate la rang de cinste.
6. Eşti tu un simplu spectator în lumea aceasta?
7. Te-a creat Dumnezeu pentru a fi un simplu spectator în lumea aceasta?
8. Ai tu acest sentiment al datoriei faţă de Hristos cu privire la orice suflet nemântuit?
9. Citeşte Romani 1:15. Ai tu o dorinţă vie de a vesti Evanghelia lui Hristos?
10. Citeşte Ioan 15:16. Care este lucrul pentru care am fost destinate, fiecare în parte?
367
11. Eşti tu o femeie care aduce roadă?
- uneori
- ades
- niciodată
- întotdeauna
12. Citeşte 2Corinteni 6:11. Eşti tu un împreună muncitor cu Hristos?
13. *în ziua de azi, multe femei suferă de miopie, nu în ce priveşte văzul, ci viaţa.* (Linda Dillow) Eşti şi tu o astfel de femeie?
14. *Femeia Bibliei este cea care înţelege că viaţa nu trebuie trăită într-un spaţiu restrâns, doar pentru sine, ci trebuie să se intersecteze cu a altora.* Eşti tu o femeie care trăieşte doar pentru sine şi familia ei?
15. Citeşte Ioan 4:37-42. Eşti tu o femeie care păstrează secretul?

- uneori
- ades
- întotdeauna
- niciodată
368
16. Citeşte Romani 1:5. Care este chemarea pe care Dumnezeu ţi-a făcut-o?
17. *Tot ceea ce ni s-a încredinţat pe acest pământ, fie material, intelectual sau de altă natură, trebuie folosit pentru slava lui Dumnezeu!* Faci tu acest lucru?
18. Citeşte Proverbe 31:20. Care sunt faptele pentru care mama lui Lemuel este lăudată?
19. Eşti tu o femeie care ia iniţiativă?
- uneori
- niciodată
- câteodată
- întotdeauna
20. *Dacă doriţi să vă învingeţi problemele trebuie să aveţi tărie de caracter nu numai dorinţă.* Eşti tu o femeie care ades are doar dorinţa de a face ceva dar nu şi tăria de caracter de a realiza acel lucru? De ce?
369
21. Citeşte Proverbe 31:29. Cum este lăudată femeia care se implică în slujirea altora?
22. Citeşte Proverbe 31:25. *„Ea râde de ziua de mâine!"* Şi tu poţi fi o astfel de femeie!
370
Capitolul 16 Femeia... *îşi primeşte răsplata!*
1. îţi oferă viaţa pe acest pământ satisfacţia şi împlinirea, după care tânjeşte sufletul tău ades?
2. Unde vom trăi noi fericirea, în toată plinătatea
ei?
3. îţi doreşti tu să moşteneşti Cerul?
4. Ce paşi urmezi în viaţa de zi cu zi pentru a te asigura că ai un loc pregătit acolo?
5. Cum ai descrie tu Cerul?
37i
6. *Să ne îndrăgostim de pământ şi să nu ne mai dorim Cerul este cel mai groaznic lucru care ni se poate întâmpla.* Scrie aceste gânduri pe tăbliţa inimii tale!
7. Citeşte Matei 25:21. Iţi doreşti ca Dumnezeu să spună şi în dreptul tău aceste cuvinte?
8. Ce faci tu ca să ai parte, în Cer, de aprecierea lui Dumnezeu?
9. Care este singura apreciere care contează cu adevărat, conform acestui capitol?
10. Citeşte Romani 2:7-10. Care este darul pe care Dumnezeu îl va oferi, femeilor care mută munţii?
372
11. Care a fost cea mai minunată răsplătire pe care ai primit-o din partea vreunei persoane în urma acordării unui ajutor? Exemplifică în auzul celorlalte femei.
12. *Prin zdrobire, Dumnezeu ne constrânge să alegem ceea ce El a pregătit mai bun pentru noi în viaţa aceasta.* (Ligia Semăn) Ai simţit pe propria piele acest adevăr? Exemplifică în auzul celorlalte femei.
13. *Fă ceva frumos pentru Hristosl* Care a fost ultimul lucru frumos pe care l-ai

făcut de dragul lui Hristos?
14. Care a fost gestul frumos pe care 1-a făcut femeia păcătoasă lui Isus, conform versetelor din Luca
7:37, 38?
373
15. Care au fost privilegiile de care ea s-a bucurat, apoi, ca urmare a acestui act de bunătate făcut lui Isus? Enumeră-le mai jos.
16. Ţi-a împlinit vreodată Dumnezeu una dintre cele mai arzătoare dorinţe ale tale? Exemplifică în auzul celorlalte femei.
17. De ce crezi că a făcut aceasta?
18. Citeşte Apocalipsa 2:10. Eşti tu o femeie care luptă în fiecare zi pentru a dobândi Cununa Vieţii?
374
19. Citeşte Apocalipsa 2:26-28. Care sunt activităţile pe care le vom presta în Cer sub cârmuirea lui Isus, conform acestui text?
20. Cine va putea beneficia de aceste roluri, slujbe sau acţiuni sfinte?
21. îţi doreşti să fii şi tu o femeie activă în lucrarea lui Dumnezeu în cer?
22. Acum mai mult ca niciodată trebuie să fim sau să devenim *femei care mută munţiil* Merită!!! Ghidează-ţi viaţa după aceste cuvinte!
375

Resurse bibliografice

***, *Biblia cu explicaţii,* traducerea Dumitru Cornilescu
Austin, Lynn, *Locul femeii,* Editura Casa Cărţii, Oradea, 2009
Bevere, Lisa, *Adevărata valoare a unei femei,* Editura Succed Publishing, Constanţa, 2009
Brazelton, Katie, *Pathway to Purpose for Women,* Zondervan, Grand Rapids, Michigan, 2005
Carson, Ben, *Asumă-ţi Riscul,* Majesty Press, Arad, 2008
Christenson, Evelyn, Să *pierzi şi totuşi... să câştigi,* Editura Samuel, Mediaş, 2003
Ciauşu, Bebe, *Romanţa Răscumpărării,* Editura Casa Cărţii, Oradea, 2008
Derek, Prince, *Binecuvântare sau blestem,* Editura Neemia, Braşov, 2010
Dillow, Linda, *Linişteşte-mi inima îngrijorată,* Fundaţia EBE, Cluj-Napoca, 2002
Eareckson, Joni & Estes, Steven, *Când plânge Dumnezeu,* Editura Kerigma, Oradea, 2006
Ethridge, Shannon, *Lupta Fiecărei Femei,* Societatea Biblica din România, Oradea, 2009
Fedele, Gene, *Eroi ai credinţei,* Editura Casa Cărţii, Oradea, 2004
Gray, John, *Bărbaţii sunt de pe Morte, femeile sunt de pe Venus,* Editura Vremea, Bucureşti, 2008
376
Harvey, E.T., *Triumfători pe genunchi,* Voi. I, F.E.P. Tipografia Centrala, Bucureşti, 1996
Keller, Jeff, *Atitudinea este totul,* Editura Curtea Veche, Bucureşti, 2008
Kofmehl, Damaris, *Fii tare, femeie!,* Editura Little Lamb, Suceava, 2010
Lascău, Petru, *Semnătura Iubirii,* Editura Casa Cărţii, Oradea, 2005
Lucado, Max, *Calmul din mijlocul furtunii,* Editura Scriptum, Oradea, 2008
Lucado, Max, *Călătorie fără bagaje,* Editura Shalom, Oradea, 2004
Lucado, Max, *Când Dumnezeu S-a apropiat,* Editura Casa Cărţii, Oradea, 2007
Maxwell, Randy, *Dacă poporul Meu se va ruga,* Editura Majesty Press International,

Arad, 2006
Mayhall, Jack & Carole, *Căsnicia cere mai mult decât dragoste,* Editura Lumina Lumii, Oradea, 1992
Meyer, Joyce, *Câmpul de luptă al minţii,* Fundaţia Ajutorul Familiei, Cluj-Napoca, 2004
Meyer, Joyce, *Un lider în formare,* S. C. Lumina Tipo S. R. L., Bucureşti, 2004
Mittelstadt, Elisabeth (editor), *Femeile II întâlnesc pe Dumnezeu,* International Bible Society, 2002
Oke, Janette, *învăluiţi de iubire,* Editura Casa Cărţii, Oradea, 2006
Ortberg, John, *Dacă vrei să umbli pe apă, trebuie să cobori din barcă,* Majesty Press, Arad, 2004
Popovici, Petru, *Oameni cu Totul Deosebiţi,* Christian Aid Ministries, U. S. A, 1998
377
Prentiss, Elisabeth, *Paşi spre cer,* Editura Little Lamb, Suceava, 2002
Semăn, Ligia, *Domnind peste împrejurările vieţii,* Editura Cetate-Deva, 2006
Smalley, Gary, *Relaţia ta cu Dumnezeu,* Editura Imago Dei, Oradea, 2008
Smith, Ashley, *înger de ocazie,* Editura AQUA FORTE, Cluj Napoca, 2006
Spurgeon, Charles H., *Dimineaţa şi Seara,* Editura Little Lamb, Suceava, 2006
Tchividjian, Graham, Gigi, *Anotimpurile Inimii,* Tipografia LES s. r. 1., Satu Mare, 1999
Tolstoi, Lev, *Anna Karenina,* Editura Adevărul, Bucureşti, 2007
Wilde, Oscar, *Portretul lui Dorian Grey,* Editura Cartier, Bucureşti, 2008
Zacharias, Ravi, *Marele Ţesător,* Majesty Press International, Arad, 2010
378

Note

1 Phillis Stanley citată de Linda Dillow în *Liniştеşte-mi inima îngrijorată,* Fundaţia EBE, Cluj-Napoca, 2002, pag. 111.
2 Brazelton, Katie, *Pathway to Purpose for Women,* Zondervan, Grand Rapids, Michigan, 2005, pag. 49.
3 Semăn, Ligia, *Domnind peste împrejurările vieţii,* Editura Cetate-Deva, 2006, pag. 91
4 Tchividjian, Graham, Gigi, *Anotimpurile Inimii,* Tipografia LES s. r. 1., Satu Mare, 1999, pag. 107.
5 Ibid., pag. 109.
6 Meyer, Joyce, *Câmpul de luptă al minţii,* Fundaţia Ajutorul Familiei, Cluj-Napoca,2004, pag. 158.
7 Ibid., pag. 158
8 Ethridge,Shannon, *Lupta Fiecărei Femei,* Societatea Biblica din România, Oradea, 2009, pag. 4.
9 Ibidem
10 *Ethiidge,,Lupta fiecărei femei,* pag. 40.
11 Ibid., pag. 38.
12 2Corinteni 12:9
13 Ethridge, Shannon, *Lupta Fiecărei Femei,* Societatea Biblică din România, Oradea, 2009, pag. 18
14 Tchividjian, Graham, Gigi, *Anotimpurile Inimii,* Tipografia LES s. r. 1., Satu Mare, 1999, pag. 162
15 Ibidem
16 Ibid., pag. 37.
17 Seman,Ligia, *Domnind peste împrejurările vieţii,* Editura Cetate-Deva, 2006,pag. 22.
18 Ibid.,pag. 23.
19 Zacharias, Ravi, Marele Ţesător, Editura Majesty Press International, Arad, 2010, pag. 70
20 lPetru5:6
21 Eareckson, Joni&Estes, Steven, *Când plânge Dumnezeu,Editura* Kerigma,Oradea,2006,pag. 125.
22 Prentiss, Elisabeth, *Paşi spre cer,* Editura Little Lamb,Suceava, 2002, pag. 215.
379
23 Christenson, Evelyn, *Să pierzi şi totuşi... să câştigi,* Editura Samuel, Mediaş, 2003, pag. 178.
24 Oke, Janette, *învăluiţi de iubire,* Editura Casa Cărţii, Oradea, 2006, pag. 16
25 Ibid., pag. 213.
26 Lascau, Petru, *Semnătura Iubirii,* Editura Casa Cărţii, Oradea, 2005, pag. 23
27 Matei 7:2
28 Isaia61:l
29 Bevere, Lisa, *Adevărata valoare a unei femei,* Editura Succed Publishing, Constanţa, pag. 56.
30 Ibidem
31 Meyer, Joyce, *Câmpul de luptă al* m»ifn,Fundaţia Ajutorul Familiei, Cluj-Napoca,2004, pag. 26.

[32] Ciauşu, Bebe, *Romanţa Răscumpărării,* Editura Casa Cărţii, Oradea, 2008,150.
[33] Ibid., pag. 152
[34] Tchividjian, Gigi, *Anotimpurile Inimii*, Tipografia LES s. r. 1., Satu Mare, 1999,pag. 65.
[35] Ibid.,pag. 66.
[36] Meyer, *Un lider informare,* pag. 121
[37] Faptele Aposolilor 20:35
[38] Meyer, Joyce, *Un lider în formare,* S. C. Lumina Tipo S. R. L., Bucureşti, pag. 20.
[39] Tchividjian, Gigi, *Anotimpurile Inimii*, Tipografia LES s. r. 1., Satu Mare, 1999, pag. 26.
[40] Ibidem
[41] Popovici, Petru, *Oameni cu Totul Deosebiţi,* Christian Aid Ministries, U. S. A, 1998, pag. 134.
[42] Maxwell, Randy, *Dacă poporul Meu se va ruga,* Editura Majesty Press International, 2006, Arad, pag. 14
[43] Ibid., pag. 95
[44] Brazelton, Katie, *Pathway to Purpose for Women,* Zondervan, Grand Rapids, Michigan, 2005, pag. 35.
[45] Lucado, Max, *Calinul din mijlocul furtunii*, Editura Scriptum Oradea, 2008, pag. 55
[46] Tchividjian,y4ttorim/wn7e *Inimii*, pag. 75
[47] Ibid., pag 76

380

[48] Harvey, E. T., *Triumfători pe genunchi,* Voi. I,F. E. P. Tipografia Centrală, Bucureşti, 1996, pag. 26.
[49] Proverbe 31:25
[50] Spurgeon, Charles H., *Dimineaţa şi Seara,* Editura Little Lamb, Suceava, 2006, pag. 200
[51] Carson, *Ben,Asumă-ţi Riscul,* Majesty Press International, Arad, 2008, pag. 146.
[52] Semăn, *Domnind peste împrejurările vieţii,* pag. 44
[53] Eclesiastul 1:14
[54] Zacharias, Ravi, *Marele Ţesător,* Majesty Press International, Arad, 2010, pag. 38
[55] Dillow,Linda, *Liniştеşte-mi inima îngrijorată,* Fundaţia EBE, Cluj-Napoca, 2002, pag. 94
[56] Semăn, Ligia, *Domnind peste împrejurările vieţii,* Editura Cetate-Deva,
2006, pag. 19.
[57] 2Corinteni 4:16
[58] Ibid., pag. 21.
[59] Ibid., pag. 22.
[60] Ciauşu, *Romanţa Răscumpărării,* pag. *77*
[61] Lucado, Max, *Când Dumnezeu S-a apropiat*, Editura Casa Cărţii, Oradea,
2007, pag. 25,26.
[62] Wilde, Oscar, *Portretul lui Dorian Grey*, Editura Cartier, Bucureşti, 2008, pag. 285.
[63] Isaia 60:22
[64] Genesa 8:1
[65] Meyer, Joyce, *Un lider in formare,* S. C. Lumina Tipo S. R. L., Bucureşti, pag. 30.
[66] Ortberg, John, *Dacă vrei să umbli pe apă, trebuie să cobori din barcă,* Majesty Press, Arad, 2004, pag. *77*
[67] Fedele, Gene, *Eroi ai credinţei,* Editura Casa Cărţii, Oradea, 2004, pag. 197.
[68] Ibid.,pag. 203.
[69] Ibidem
[70] Matei 9:37
[71] Meyer, *Un lider informare,* pag. 44
[72] Meyer, *Un lider în formare,* pag. 64.
[73] Zacharias, Ravi, *Marele Ţesător,* Editura Majesty Press International, Arad, 2010, pag. 79
[74] Filipeni 4:12

381

[75] Zacharias, Ravi, *Marele Ţesător,* Majesty Press Internnational, Arad, 2010, pag. 36, 37.
[76] Tchividjian, *Anotimpurile Inimii*, pag. 71.
[77] Smith, Ashley, *înger de ocazie*, Editura AOUA FORTE, Cluj Napoca,
2006, pag. 21.
Meyer, *Un lider în formare*, pag. 85 Meyer, *Câmpul de luptă al minţii,* pag. 33. Iacov 1:5-7 Ibid., pag. 78.
[82] Lucado, Max, *Când Dumnezeu S-a apropiat*, Editura Casa Cărţii, Oradea,
2007, pag. 90.
[83] Kofmehl, Damaris, *Fii tare, femeie!*, Editura Little Lamb, Suceava, 2010, pag. 198.
[84] Ibid.,pag. 199.
[85] Ibid.,pag. 200
[86] Ibid., pag. 278
[87] Ortberg, *Dacă vrei să umbli pe apă, trebuie să cobori din barcă,* pag. 76.
[88] Henry Drummond citat de Katie Brazelton în cartea *Pathway to Purpose for Women*, Zondervan, Grand
Rapids, Michigan, 2005,pag. 65.
[89] Meyer, *Un lider informare*, pag. 94.
[90] Mittelstadt, Elisabeth, *Minuni ce mişcă inima,* Editura Scriptum Oradea, 2005, pag. 25
[91] Ibidem
[92] Ortberg, John, *Dacă vrei să umbli pe apă, trebuie să cobori din barcă,* Majesty Press, Arad, 2004, pag. 63.
[93] Ibid., pag. 63.
[94] Chambers, Oswald, *Totul pentru gloria* L«!,Fundaţia Lampadarul de Aur, Oradea, 2002, pag. 271.

[95] Patrick Jenkins citat de Bob Gass în cartea *Cuvântul lui Dumnezeu pentru astăzi,* Meditaţii zilnice: Martie, Aprilie, Mai, Fundaţia SEER România, Jibou
[96] Iacobs,Cindy, *Vocea lui Dumnezeu,* Editura Alfa Omega Publishing, Timişoara, 2006, pag. 100
[97] Dillow, *Linişteşte-mi inima îngrijorată,* pag. 106.
[98] Ibid.,pag. 107.
[99] Ciausu, *Romanţa Răscumpărării,* pag. 272. îoo Chambers, *Totul pentru gloria Lui,* pag. 203.
101 Meyer, *Câmpul de Luptă al Minţii,* pag. 166
[102] Romani 1:5

[103] Lascău, Petru, *Semnătura Iubirii,* Editura Casa Cărţii, Oradea, 2005, pag. 107.
[104] Meyer, Câmpul de Luptă al Minţii, pag. 119
[105] Semăn, *Domnind peste împrejurările vieţii,* pag. 229.
[106] Romani 2:29
[107] Mittelstadt, *Minuni ce mişcă inima,* pag. 35.
[108] Ibid., pag. 36.
[109] Apocalipsa 2:7
[110] Apocalipsa 2:10
[111] Apocalipsa 2:11
[112] Apocalipsa 2:17
[113] Apocalipsa 2:26-28
[114] Apocalipsa 3:4, 5 [115]; Apocalipsa 3:12 [116] Apocalipsa 3:21 [1)7] Apocalipsa 19:8 ne Psalmi 73:28

Tipar:
Tipografia S.C. Little Lamb S.R.L.
str. Narciselor, nr. 5E, 720207 - Suceava
mobil: 0744 544 579
e-mail: contact@littlelamb.ro